

Memòria
de la Junta Consultiva
de Contractació Administrativa
2010

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
Conselleria d'Administracions Públiques
Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques

MEMÒRIA
DE LA JUNTA CONSULTIVA
DE CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA
2010

Edició preparada per:

Flor Espinar Maat

Ana M. Fons Recuenco

Antoni Pau Nadal Cervantes

Joan Pastor Pol

Felix Schmidle Leibold

Maria Antònia Torrens Fluxà

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
Conselleria d'Administracions Públiques
Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques

Novembre 2011

Junta Consultiva de Contractació Administrativa
Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques
Conselleria d'Administracions Públiques
C/ de Sant Pere, 7 - 3^a
07012 - Palma

Dipòsit Legal: PM-747-2000

SUMARI

	Pàg.
I. Presentació del Sr. Conseller d'Administracions Públiques	7
II. Relació de membres dels òrgans col·legiats de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa	9
III. Informes emesos per la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.....	19
IV. Resolució de recursos en matèria de contractació administrativa	95
V. Dades estadístiques dels contractes.....	191
VI. Dades estadístiques dels contractistes inscrits en la Secció II del Registre de Contractes i de Contractistes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ...	217
VII. Dades estadístiques de les empreses inscrites en la Secció III del Registre de Contractes i de Contractistes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ...	227

Presentació

Un any més, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa edita la seva MEMÒRIA ANUAL, que dóna a conèixer les actuacions dels òrgans de la Junta i el resum de l'activitat contractual del Govern de les Illes Balears duta a terme l'any 2010.

La Memòria posa de manifest la importància de la funció de la Junta Consultiva en l'assessorament als òrgans de contractació de les diferents administracions públiques de les Illes Balears, materialitzada en l'emissió d'informes i la resolució de consultes verbals, tot això amb la finalitat d'establir una línia homogènia de contractació pública que garanteixi l'aplicació adequada de la normativa reguladora vigent.

Les resolucions que adopta la Junta Consultiva durant l'any unifiquen els criteris d'actuació dels diversos òrgans de contractació de la Comunitat Autònoma. Això beneficia, sens dubte, els administrats i la mateixa Administració, perquè es reforça la seguretat jurídica en els procediments contractuals.

La Junta Consultiva ofereix als empresaris el servei de classificació empresarial i el Registre de Contractistes.

D'una banda, el servei de classificació empresarial és l'instrument posat a l'abast dels nostres empresaris amb la finalitat de facilitar-los la tramitació de la seva classificació, sense necessitat de recórrer a la Junta Consultiva estatal. Els representants de les empreses reben una atenció personalitzada per part dels treballadors de la Junta, que no sols resolen dubtes, sinó que també assessoren les empreses en l'elaboració de tota l'extensa i complexa documentació que conforma l'expedient.

Altrament, el Registre de Contractistes aconsegueix simplificar als empresaris la presentació de la documentació en els expedients de contractació, cosa que, en definitiva, redunda en benefici del mateix empresari, de l'administració contractant i del procediment en si, que esdevé més eficaç.

La Memòria de la Junta Consultiva conté els informes emesos i els recursos especials en matèria de contractació que s'han resolt durant l'any 2010, com també el resum de les dades dels empresaris que han obtingut la classificació empresarial i dels que s'han inscrit en el Registre de Contractistes.

Finalment, la Memòria conté el resum de les dades inscrites en el Registre de Contractes, que gestiona la Junta Consultiva, el qual ens informa de tota l'activitat contractual del Govern de les Illes Balears.

Any rere any la Junta Consultiva es consolida com un instrument de suport, no tan sols per als òrgans de contractació de l'Administració autonòmica, sinó també per a la resta d'administracions de les Illes Balears, gràcies a la dedicació i l'interès de les persones que la integren. Per aquest motiu, els vull reconèixer i agrair aquest esforç i la bona feina, que fan possible l'obtenció d'uns resultats molt satisfactoris.

Sr. José Simón Gornés Hachero
Conseller d'Administracions Públiques

RELACIÓ
DELS
ÒRGANS COL·LEGIATS
DE LA
JUNTA CONSULTIVA
DE
CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA

Ple de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

President

Sr. Carles Manera Erbina

Vicepresidenta primera

Sra. Maria Costa Genovard

Vicepresident segon

Sr. Fernando Luís Toll-Messía Gil

Vocals

Secretària general de la Conselleria de Presidència:

Sra. Lourdes Aguiló Bennàssar

Secretària general de la Conselleria de Turisme i Treball:

Sra. Montserrat Berini Pérez

Secretària general de la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques:

Sra. Teresa Martínez-Hueso Ferrer

Secretària general de la Conselleria d'Educació i Cultura:

Sra. Catalina Morell González

Secretària general de la Conselleria de Salut i Consum:

Sra. María José Suasi Amengual

Secretària general de Medi Ambient i Mobilitat:

Sra. Joana Campomar Orell

Secretari general de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia:

Sr. Sebastià Reixac Genovard

Secretària general de la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració:

Sra. Isabel Eugènia Nora del Castillo

Secretària general de la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia:

Sra. Núria Collado Edo

Vocal de la Intervenció General:

Sr. Cristòfol Milán Mateu

Suplents:

Sr. Josep Amengual Antich
Sra. Apol·lònia Andreu Mestre
Sr. Bartomeu Matas Martorell

Vocal de la Direcció de l'Advocacia:

Sr. Pere A. Aguiló Monjo
Suplent: Sr. José Ramon Ahicart Sanjosé

Vocals de les organitzacions empresarials:

Sr. Mariano Sanz Lorient
Sra. Francisca Comas Busquets
Sra. Magdalena Alorda Siquier

Secretària

Sra. Flor Espinar Maat

Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Presidenta

Sra. Maria Costa Genovard

Vicepresident

Sr. Fernando Luís Toll-Messía Gil

Vocals

Secretària general de la Conselleria de Salut i Consum:

Sra. María José Suasi Amengual

Suplent: Sra. Margalida Vallespir Rotger

Secretària general de la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques:

Sra. Teresa Martínez-Hueso Ferrer

Suplent: Sra. Margarita Ribot Carbonell

Secretària general de la Conselleria d'Educació i Cultura:

Sra. Catalina Morell González

Suplent: Sra. María Matilde Martínez Montero

Intervenció general:

Sr. Cristòfol Milán Mateu

Suplents:

Sr. Josep Amengual Antich

Sra. Apol·lònia Andreu Mestre

Sr. Bartomeu Matas Martorell

Direcció de l'Advocacia:

Sr. José Ramon Ahicart Sanjosé

Suplent: Sr. José Fernández-Ventura Álvarez

Representants de les organitzacions empresarials:

Sr. Mariano Sanz Lorient

Secretària

Sra. Flor Espinar Maat

Comissió Classificadora de Contractistes d'Obres

Presidenta

Sra. Maria Costa Genovard

Vocals

Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques:

Sr. Aleix Reynés Corbella

Suplent: Sr. Sabino Elejondo Miguel

Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat:

Sr. José María González Ortea

Suplent: Sr. Juan Carlos Plaza Plaza

Conselleria de Comerç, Indústria i Energia:

Sr. Gabriel Siquier Sampol

Suplent: Sr. Xavier Vergés Giménez

Conselleria de Presidència:

Sr. Andrés de la O Ballesteros

Suplent: Sr. Joan Gomila Salas

Representant de la Intervenció General

Sra. Teresa Moreo Marroig

Suplent: Sr. Juan José Manila Pou

Representant de la Direcció de l'Advocacia:

Sr. José Fernández-Ventura Álvarez

Suplent: Sr. José Ramón Ahicart Sanjosé

Representants de les organitzacions empresarials:

Sra. Francisca Comas Busquets (CAEB)

Sr. Francesc Simó Lladó (CAEB)

Suplents: Sr. Felipe de Luis Oliver (CAEB)

Sr. José Mallol Vicens (CAEB)

Secretària

Sra. Flor Espinar Maat

Comissió Classificadora d'Empreses de Serveis

Presidenta

Sra. Maria Costa Genovard

Vocals

Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració:

Sr. Antonio Ques Bisbal

Suplent: Sra. Maria Isabel Fuster Ferrer

Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat:

Sr. Antonio Murillo Ballester

Suplent: Sra. Magdalena Reynés Torrens

Conselleria de Salut i Consum:

Sra. Magdalena Ochoa de Olza Vidal

Suplent: Sr. Fernando Nadal Roig

Conselleria d'Economia i Hisenda:

Sra. Susana Carbonell Malbertí

Suplent: Sra. Margarita Mas Reus

Conselleria d'Educació i Cultura:

Sra. Maria Matilde Martínez Montero

Suplent: Sra. Francisca Martí Ballesteros

Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia:

Sr. Bernat Ramis Ripoll

Suplent: Sr. Lluís Grau Montaner

Conselleria de Turisme i Treball:

Sr. Fernando Garrido Pastor

Suplent: Sr. Santiago Lezcano Álvarez

Representant de la Intervenció General:

Sra. Maria Jesús Useletí Garau

Suplent: Sra. Catalina Payeras Pol

Representant de la Direcció de l'Advocacia:

Sr. José Fernández-Ventura Álvarez

Suplent: Sr. José Ramón Ahicart Sanjosé

Representants de les organitzacions empresarials:

Sr. Felipe de Luis Oliver (CAEB)
Sr. Marco Castro Hansen (CAEB)
Sra. Magdalena Alorda Siquier (PIME)
Suplents: Sr. Gabriel Fuster Martínez (CAEB)
Sr. Josep Sintès Vinent (CAEB)
Sra. María García Melsión (PIME)

Secretària

Sra. Flor Espinar Maat

Secretària:

Sra. Flor Espinar Maat

Seu de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

C/ de Sant Pere, 7, 3ª planta
07012 Palma
Tel.: 971 784 135
Fax: 971 784 134
web: <http://jcca.caib.es>

INFORMES

Relació d'informes emesos durant l'any 2010

Junta Consultiva de Contractació Administrativa

Informe 6/2009, de 30 de març de 2010

Els encàrrecs de gestió: distinció entre els encàrrecs de gestió de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre de contractes del sector públic.....	25
--	----

Informe 1/2010, de 21 de juliol de 2010

Els encàrrecs de gestió. Algunes consideracions sobre els encàrrecs de gestió regulats en els articles 4.1 n i 24 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic. Distinció amb els encàrrecs de gestió de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú	41
---	----

Informe 2/2010, de 30 de juliol de 2010

Condicions especials d'execució del contracte. Possibilitat d'establir, com a condició especial d'execució del contracte l'obligatorietat de contractar persones en situació legal d'atur.....	61
--	----

Informe 3/2010, de 30 de setembre de 2010

Contractes de gestió de servei públic: la concessió administrativa. La reversió dels béns	77
---	----

Informe 4/2010, de 29 d'octubre de 2010

Contractes menors. Principis generals de la contractació. Fraccionament de l'objecte d'un contracte	87
---	----

Relació d'informes emesos durant l'any 2010

Índex analític

Junta Consultiva de Contractació Administrativa

Qüestions generals:

Àmbit d'aplicació de la llei: 6/2009, 1/2010

Contractes de gestió de servei públic: 3/2010

Contractes menors: 4/2010

Requisits dels contractes:

Objecte dels contractes: 4/2010

Expedients de contractació:

Plec de clàusules administratives i de prescripcions tècniques: 2/2010

Qüestions específiques dels diferents tipus de contractes:

Contractes de gestió de servei públic: 3/2010

Informe 6/2009, de 30 de març de 2010

Els encàrrecs de gestió: distinció entre els encàrrecs de gestió de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic

Antecedents

1. La secretària general de la Conselleria de Salut i Consum ha formulat la consulta següent a aquesta Junta Consultiva:

1. La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, al seu article 15, regula la figura de l'encomana de gestió dient:

“1. La realización de actividades de carácter material, técnico o de servicios de la competencia de los órganos administrativos o de las Entidades de Derecho público podrá ser encomendada a otros órganos o Entidades de la misma o de distinta Administración, por razones de eficacia o cuando no se posean los medios técnicos idóneos para su desempeño.

2. La encomienda de gestión no supone cesión de titularidad de la competencia ni de los elementos sustantivos de su ejercicio, siendo responsabilidad del órgano o Entidad encomendante dictar cuantos actos o resoluciones de carácter jurídico den soporte en los que se integre la concreta actividad material objeto de encomienda.

3. La encomienda de gestión entre órganos administrativos o Entidades de derecho público pertenecientes a la misma Administración deberá formalizarse en los términos que establezca su normativa propia y, en su defecto, por acuerdo expreso de los órganos o Entidades intervinientes. En todo caso el instrumento de formalización de la encomienda de gestión y su resolución deberá ser publicado, para su eficacia en el Diario Oficial correspondiente.

Cada Administración podrá regular los requisitos necesarios para la validez de tales acuerdos que incluirán, al menos, expresa mención de la actividad o actividades a las que afecten, el plazo de vigencia y la naturaleza y alcance de la gestión encomendada.

4. Cuando la encomienda de gestión se realice entre órganos y Entidades de distintas Administraciones se formalizará mediante firma del correspondiente convenio entre ellas, salvo en el supuesto de la gestión ordinaria de los servicios de las Comunidades Autónomas por las Diputaciones Provinciales o en su caso Cabildos o Consejos insulares, que

se regirá por la legislación de Régimen Local.

5. El régimen jurídico de la encomienda de gestión que se regula en este artículo no será de aplicación cuando la realización de las actividades enumeradas en el apartado primero haya de recaer sobre personas físicas o jurídicas sujetas a Derecho privado, ajustándose entonces, en lo que proceda, a la legislación correspondiente de contratos del Estado, sin que puedan encomendarse a personas o Entidades de esta naturaleza actividades que, según la legislación vigente, hayan de realizarse con sujeción al Derecho administrativo.”

2. En el nostre àmbit autonòmic, la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, també regula la figura de l'encomana de gestió, al seu article 30, de la següent manera:

“1. Las actividades de carácter material, técnico o de servicios de los órganos de la Administración de la comunidad autónoma podrán encomendarse a otros órganos de la misma administración, incluidos otros entes públicos dependientes de ésta, por razones de eficacia o cuando no se posean los medios técnicos apropiados para llevarlas a cabo. La encomienda de gestión se formalizará por acuerdo expreso de los órganos o de las entidades que intervengan.

2. La Administración de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears podrá encomendar la gestión de determinadas funciones materiales, técnicas o de servicios, que tenga atribuidas como propias o por delegación, a otra administración, de acuerdo con lo previsto en el Estatuto de Autonomía de las Illes Balears, en la normativa básica estatal y en la normativa reguladora de cada administración.

3. La eficacia de la encomienda de gestión queda condicionada a su íntegra publicación en el «Butlletí Oficial de las Illes Balears».

4. La encomienda de gestión no implicará la cesión de la titularidad de la competencia ni de los elementos sustantivos para su ejercicio, y es responsabilidad del órgano o de la entidad encomendante dictar los actos o las resoluciones que den apoyo a la actividad material concreta objeto de la encomienda o en los que se integre esta actividad.

5. La encomienda de gestión no podrá implicar facultades de resolución sobre las materias que hayan sido encomendadas. No obstante, se podrán dictar los actos de instrucción que sean necesarios para ejecutar las resoluciones derivadas de la encomienda, siempre que no se trate de actos de trámite susceptibles de recurso.”

3. Per altra banda, l'article 4.1 n) de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de

contractes del sector públic (LCSP) estableix que estan exclosos de l'àmbit d'aplicació de la LCSP "Los negocios jurídicos en cuya virtud se encargue a una entidad que, conforme a lo señalado en el artículo 24.6, tenga atribuida la condición de medio propio y servicio técnico del mismo, la realización de una determinada prestación. No obstante, los contratos que deban celebrarse por las entidades que tengan la consideración de medio propio y servicio técnico para la realización de las prestaciones objeto del encargo quedarán sometidos a esta Ley, en los términos que sean procedentes de acuerdo con la naturaleza de la entidad que los celebre y el tipo y cuantía de los mismos, y, en todo caso, cuando se trate de contratos de obras, servicios o suministros cuyas cuantías superen los umbrales establecidos en la Sección 2a del Capítulo II de este Título Preliminar, las entidades de derecho privado deberán observar para su preparación y adjudicación las reglas establecidas en los artículos 121.1 y 174".

4. Així, l'article 24.6 de la LCSP preveu que "A los efectos previstos en este artículo y en el artículo 4. 1.n), los entes, organismos y entidades del sector público podrán ser considerados medios propios y servicios técnicos de aquellos poderes adjudicadores para los que realicen la parte esencial de su actividad cuando éstos ostenten sobre los mismos un control análogo al que pueden ejercer sobre sus propios servicios. Si se trata de sociedades, además, la totalidad de su capital tendrá que ser de titularidad pública.

En todo caso, se entenderá que los poderes adjudicadores ostentan sobre un ente, organismo o entidad un control análogo al que tienen sobre sus propios servicios si pueden conferirles encomiendas de gestión que sean de ejecución obligatoria para ellos de acuerdo con instrucciones fijadas unilateralmente por el encomendante y cuya retribución se fije por referencia a tarifas aprobadas por la entidad pública de la que dependan.

La condición de medio propio y servicio técnico de las entidades que cumplan los criterios mencionados en este apartado deberá reconocerse expresamente por la norma que las cree o por sus estatutos, que deberán determinar las entidades respecto de las cuales tienen esta condición y precisar el régimen de las encomiendas que se les puedan conferir o las condiciones en que podrán adjudicárseles contratos, y determinará para ellas la imposibilidad de participar en licitaciones públicas convocadas por los poderes adjudicadores de los que sean medios propios, sin perjuicio de que, cuando no concurra ningún licitador, pueda encargárseles la ejecución de la prestación objeto de las mismas."

En diverses ocasions s'han trobat publicacions al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* d'encàrrecs de prestació (els anomenats contractes *in house providing*) com si fossin encomanes de gestió de la Llei 30/1992 o de la Llei 3/2003, fent referència al regim jurídic d'una i l'altra figura. A títol d'exemple tenim, en aquest darrer mes: la Resolució del secretari general de la Conselleria d'Agricultura i Pesca de 22 de setembre de 2009, per la qual es publica

l'Acord d'encomana de gestió a TRAGSATEC (Tecnologies i Serveis Agraris, SA) de 22 de setembre de 2009, relatiu al 'Servei per al manteniment i desenvolupament de les aplicacions del sistema global d'informació pesquera'. MEPRO 2009/6271 (BOIB núm. 143 de 1-10-2009), la Resolució de la secretaria general de la Conselleria de Salut i Consum de dia 15 de setembre de 2009, per la qual es publica l'Acord d'encàrrec de gestió a l'empresa pública Multimedia de les Illes Balears, SAU, de 14 de setembre de 2009 (BOIB núm. 139 de 22-09-2009), o l'anunci de l'Acord d'encàrrec a l'entitat 'BITEL, Balears Innovació Telemàtica, SA' per dur a terme el servei de suport tècnic d'assistència telefònica pel desenvolupament del servei d'informació en matèria de demandes, intermediació en el mercat de treball i orientació laboral mitjançant el servei d'orientació 012 (BOIB núm. 133 del 12/09/2009).

Atès que han sorgit dubtes en l'aplicació dels encàrrecs de prestació de la Llei 30/2007 i, més concretament, sobre el procediment a seguir a l'hora de dur-los a terme en relació al procediment de les encomanes de gestió regulat a la Llei 30/1992 i a la Llei 3/2003, plantejem davant la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb l'article 15 del seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per Acord de Consell de Govern, de 10 d'octubre de 1997, les següents qüestions:

- Són figures diferents l'encomana de gestió de la Llei 30/1992 o de la Llei 3/2003 i l'encàrrec de prestació de la Llei 30/2007?
- En cas afirmatiu, quin ha de ser el procediment a seguir per a la formalització d'un encàrrec de prestació o contracte *in house providing* de la Llei 30/2007?

S'adjunta, per acomplir amb el previst a l'article 16.3 del Reglament d'organització i funcionament de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, Informe jurídic al respecte.

2. La secretària general de la Conselleria de Salut i Consum està legitimada per sol·licitar informes a la Junta Consultiva de Contractació, de conformitat amb l'article 12.1 del Decret 20/1997, de 7 de febrer, de creació d'aquesta Junta Consultiva, i l'article 15.1 del seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997. A l'escrit s'adjunta un informe jurídic emès pel tècnic del Servei Jurídic de la Conselleria de Salut i Consum, d'acord amb l'article 16.3 del Reglament. Per tant, es tenen els requisits previs d'admissió per poder emetre l'informe sol·licitat.

Consideracions jurídiques

1. L'escrit de consulta planteja, com a qüestió principal, si la figura dels encàrrecs de gestió, regulada en l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic

de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i, en l'àmbit autonòmic, en l'article 30 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i la figura dels encàrrecs de prestació, prevista en la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, són figures iguals o diferents.

A més, en cas que aquesta Junta consideri que són figures diferents, es demana un pronunciament sobre quin és el procediment que cal seguir per formalitzar els encàrrecs que preveu la normativa reguladora dels contractes públics.

Passem a analitzar, separadament, la regulació de la figura dels encàrrecs que es fa a cadascuna de les lleis esmentades, per tal de determinar-ne, si s'escau, les possibles diferències.

Amb caràcter previ s'ha de fer una precisió terminològica, ja que la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP) fa servir diverses expressions, que es poden considerar anàlogues, per la qual cosa en aquest informe es faran servir les expressions "encàrrec" o "encàrrec de gestió", que recullen els negocis jurídics a què es refereix l'article 4.1 *n* en relació amb l'article 24.6 de la LCSP.

2. L'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú regula la figura jurídica de l'encàrrec de gestió, per mitjà de la qual es constitueix una relació jurídica bilateral entre òrgans administratius o entitats de dret públic, ja siguin de la mateixa administració o d'una altra administració diferent, l'objecte del qual consisteix en prestacions o realització d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis, per raons d'eficàcia o quan el que fa l'encàrrec no disposa dels mitjans necessaris per dur-les a terme.

L'article 30 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, regula aquests encàrrecs en l'àmbit autonòmic en termes molt similars.

L'article 15 de la Llei 30/1992 regula els encàrrecs de gestió en els termes següents:

1. La realització d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis de la competència dels òrgans administratius o de les entitats de dret públic pot ser encarregada a altres òrgans o entitats de la mateixa administració o d'una altra de diferent, per raons d'eficàcia o quan no es tinguin els mitjans tècnics idonis per a dur-la a terme.
2. L'encàrrec de gestió no comporta una cessió de titularitat de la competència ni dels elements substantius del seu exercici, i, per tant, és responsabilitat de l'òrgan o entitat que l'ha fet dictar els actes o les

resolucions de caràcter jurídic que hi donin suport o en els quals s'integri l'activitat material concreta objecte de l'encàrrec.

3. L'encàrrec de gestió entre òrgans administratius o entitats de dret públic que pertanyen a la mateixa administració s'ha de formalitzar en els termes que estableixi la seva normativa pròpia i, si no n'hi ha, per acord exprés dels òrgans o les entitats que hi intervenen. En tot cas, l'instrument de formalització de l'encàrrec de gestió i la seva resolució s'han de publicar, perquè tinguin eficàcia, en el diari oficial corresponent.

Cada administració pot regular els requisits necessaris per a la validesa d'aquests acords, que han d'incloure, almenys, la menció expressa de l'activitat o les activitats a què afectin, el termini de vigència i la naturalesa i abast de la gestió encarregada.

4. Quan l'encàrrec de gestió es faci entre òrgans i entitats d'administracions diferents, s'ha de formalitzar per mitjà de la signatura del conveni corresponent entre elles, llevat que es tracti de la gestió ordinària dels serveis de les comunitats autònomes per les diputacions provincials o, si escau, pels capítols o consells insulars, que s'ha de regir per la legislació de règim local.

5. El règim jurídic de l'encàrrec de gestió que regula aquest article no es pot aplicar quan la realització de les activitats enumerades en l'apartat primer hagi de recaure sobre persones físiques o jurídiques subjectes al dret privat, i aleshores cal atenir-se, en allò que sigui procedent, a la legislació corresponent de contractes de l'Estat, sense que es puguin encarregar a persones o entitats d'aquesta naturalesa activitats que, segons la legislació vigent, s'hagin de realitzar amb subjecció al dret administratiu.

Per tal de donar resposta a la qüestió plantejada, és important delimitar tant l'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquest article (qui està facultat per fer encàrrecs de gestió i a qui es poden fer els encàrrecs), com l'àmbit objectiu (quines activitats poden ser objecte de l'encàrrec).

D'acord amb aquest article, els òrgans administratius o de les entitats de dret públic poden encarregar a altres òrgans o entitats de la mateixa administració o d'una altra de diferent, la realització d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis de la seva competència, per raons d'eficàcia o quan no es tinguin els mitjans tècnics idonis per dur-les a terme, sense que es transfereixi la titularitat de la competència.

Quant a l'àmbit objectiu d'aquest article, és a dir, les activitats que poden ser objecte d'encàrrec, cal afirmar que l'expressió "la realització d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis" pot incloure no sols activitats alienes a la contractació pública, sinó també activitats regulades en la legislació de contractes.

Així ho va entendre el legislador l'any 1992. De fet, atenent al sentit gramatical de l'expressió “la realització d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis”, no hi ha obstacle per entendre que el legislador considerà que incloïa les prestacions pròpies dels contractes d'obres, de subministrament i de serveis, atès que es podien —i es poden— qualificar com a activitats materials, tècniques o de serveis. A més, l'apartat 5 de l'article 15 de la Llei 30/1992 exclou del règim jurídic d'aquest article els encàrrecs a les persones físiques o jurídiques sotmeses al dret privat, i es remet a la normativa reguladora de la contractació pública, actualment la LCSP. Aquesta remissió reforça el fet que els encàrrecs de gestió podien, inicialment, tenir per objecte una prestació o un contingut contractuals (l'execució d'una obra, la realització d'un subministrament i la prestació d'un servei).

Per tant, de la lectura del precepte es dedueix que l'àmbit objectiu de l'encàrrec de l'article 15 de la Llei 30/1992 és més ampli que el que regula la LCSP, ja que la seva redacció permet entendre que inclou activitats o prestacions de caràcter material, tècnic o de serveis, ja siguin propis dels contractes administratius o no.

Quant a l'àmbit subjectiu, s'ha de dir que segons l'article 15 de la Llei 30/1992 els òrgans administratius o les entitats de dret públic poden fer encàrrecs de gestió a altres òrgans o entitats de la mateixa administració o d'una altra de diferent.

La Llei 30/1992 no conté una regulació completa de l'encàrrec de gestió, sinó que es limita a enunciar un tipus de relació jurídicopública de caràcter bilateral amb un contingut que en bona part dels casos podria tenir naturalesa contractual a causa de l'existència d'una contraprestació, diferent, per tant, dels convenis de col·laboració, que es caracteritzen per una actuació conjunta amb interessos comuns. En conclusió, les característiques que presenten aquests encàrrecs de gestió són, principalment, les següents:

- Constitueixen una relació jurídica bilateral de caràcter voluntari entre òrgans administratius i/o ens de dret públic que pertanyen a la mateixa administració o a una de diferent.
- L'objecte de l'encàrrec pot ser una activitat material, tècnica o la prestació d'un servei.
- No suposen la transferència de la competència per part de qui fa l'encàrrec a qui el rep, com tampoc del seu exercici.
- L'acord de l'encàrrec, si es formalitza entre òrgans o entitats de la mateixa administració —en els termes que estableixi la normativa pròpia o per acord exprés— s'ha de publicar en el butlletí oficial que correspongui i té efectes constitutius, això és, que de la publicació en depèn l'eficàcia. Aquesta exigència, en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, es fa extensiva també als encàrrecs que es fan a altres administracions públiques. En canvi, d'acord amb l'article 15 de la Llei 30/1992,

l'encàrrec entre òrgans o entitats de diferents administracions s'ha de formalitzar generalment amb la signatura d'un conveni.

3. La normativa reguladora dels contractes públics ha incorporat també la regulació d'aquesta modalitat de tècnica organitzativa. Passem a analitzar, pel seu interès, l'evolució del règim jurídic d'aquesta figura en la normativa de contractació.

El Decret 923/1965, de 8 d'abril, pel qual s'aprovà el text articulat de la Llei de bases de contractes de l'Estat, vigent en el moment de l'aprovació de la Llei 30/1992, no contenia cap referència als encàrrecs de gestió, si bé preveia la possibilitat d'execució d'obres per part de la mateixa Administració.

La Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques (en endavant, LCAP), va incorporar al dret espanyol les directives comunitàries i va establir, entre d'altres, les previsions següents:

- S'exclouen de l'àmbit d'aplicació de la LCAP els convenis de col·laboració que dugui a terme l'Administració general de l'Estat amb la Seguretat Social, les comunitats autònomes, les entitats locals, els seus respectius organismes autònoms i les restants entitats públiques o qualsevol d'aquests entre si (article 3.1 c) i els convenis de col·laboració entre l'Administració i persones físiques o jurídiques subjectes al dret privat, llevat que el seu objecte estigui comprès en els contractes regulats en la LCAP o en normes administratives especials (article 3.1 d).
- S'autoritza l'execució d'obres i la fabricació de béns mobles per part de l'Administració en els casos en què tingui serveis tècnics aptes (articles 154 i 195, respectivament).

El Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny (en endavant, TRLCAP), va reproduir en els articles 3.1 c, 3.1 d, 152 i 194 les previsions de la Llei 13/1995 esmentades.

La regulació dels convenis de col·laboració en aquestes normes motivà que la Comissió Europea interposàs un recurs contra el regne d'Espanya per l'adaptació incorrecta de les directives comunitàries 93/36/CEE, de 14 de juny de 1993, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics de subministrament, i 93/37/CEE, de 14 de juny de 1993, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres.

Com a conseqüència d'aquest recurs, la sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de 13 de gener de 2005 (*Comissió/Espanya*) va condemnar l'Estat espanyol per incompliment de les directives comunitàries, entre altres motius, perquè el TRLCAP exclouia de forma absoluta del seu àmbit d'aplicació, en l'article 3.1 c, els convenis de col·laboració entre les administracions públiques i la resta d'entitats

públiques i, per tant, també els convenis que constitueixen contractes públics als efectes de les directives esmentades.

Arran d'aquesta sentència es va modificar l'article 3.1 del TRLCAP per mitjà de l'aprovació del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls de la productivitat i per a la millora de la contractació pública, i es va adaptar així la legislació espanyola al contingut de la doctrina *in house providing* elaborada pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea. La modificació es va fer en el sentit següent:

— Es varen restringir els convenis entre administracions públiques, organismes públics o ens de titularitat pública, als casos en què l'objecte del conveni no s'integri, per la seva naturalesa, en les prestacions a què fa referència la Llei de contractes. Així, es va donar una nova redacció a l'article 3.1 c, en virtut de la qual queden exclosos de l'àmbit d'aplicació del TRLCAP els convenis de col·laboració interadministratius sempre que la matèria sobre la qual versin no sigui objecte d'un contracte d'obres, de subministrament, de consultoria i assistència o de serveis, o que sent objecte d'aquests contractes el seu import sigui inferior als llindars comunitaris.

— Es recull, en l'article 3.1 l, la figura de l'encàrrec gestió, malgrat que no en defineix ni en delimita de manera expressa el contingut, sinó que es limita a excloure de l'àmbit de la Llei de contractes els encàrrecs de gestió que es facin a entitats i societats el capital de les quals pertanyi totalment a la mateixa Administració pública.

Posteriorment, la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007, va donar una nova redacció a l'article 3.1 l i va incorporar expressament els requisits comunitaris de la doctrina *in house providing*. Així, es va exigir que els encàrrecs de gestió es confereixin a entitats i societats el capital de les quals sigui en la seva totalitat de titularitat pública i sobre les quals l'Administració que fa l'encàrrec tenguí un control anàleg al que exerceix sobre els seus propis serveis, sempre que aquestes societats i entitats facin la part essencial de la seva activitat amb l'entitat o entitats que les controlen.

4. El denominat *contracte intern* o *in house providing* és una relació jurídica en què un poder adjudicador encarrega la prestació d'una obra o d'un servei a un ens instrumental amb personalitat jurídica pròpia sense aplicar la legislació contractual. Es tracta d'una manifestació de la potestat autoorganitzativa de les administracions públiques per la qual l'interès públic se satisfà mitjançant una activitat interna, i que s'inspira en la doctrina i pràctica denominada en el món anglosaxó *in house providing* (literalment, 'subministrament domèstic o intern').

Si bé es tracta d'una modalitat de gestió admesa pel dret comunitari, es tracta d'una excepció i, per tant, fer encàrrecs de forma directa, sense licitació pública, a entitats dotades de personalitat jurídica pròpia però controlades pels ens contractants, ha estat, i és, font de conflictes, atès que pot afectar els principis comunitaris d'igualtat i

de competència.

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha elaborat una doctrina important en relació amb els contractes denominats *in house* o *in house providing*, primer amb la sentència de 18 de novembre de 1999, *Teckal*, dictada en l'assumpte C-107/98, i, posteriorment, en les sentències, *Stadt Halle*, *Comissió/Espanya*, *Parking Brixen* i *Comissió/Àustria*, de 2005, la sentència *Carbotermo*, l'any 2006, les sentències *TRAGSA* i *Aperymco* l'any 2007 i la sentència *Coditel* l'any 2008. Aquesta doctrina permet fer encàrrecs, que no tenen la consideració de contractes, a ens instrumentals amb personalitat jurídica pròpia sempre que es compleixin els requisits següents:

- Que l'encàrrec es formalitzi entre una entitat adjudicadora i una entitat formalment diferent d'aquesta però sobre la qual exerceix un control anàleg al que exerceix sobre els seus propis serveis.
- Que l'ens instrumental dugui a terme la part essencial de la seva activitat amb l'entitat o les entitats públiques que la controlen.
- Que el capital de l'ens instrumental sigui de titularitat totalment pública.

Aquesta Junta Consultiva ha analitzat en diverses ocasions aquestes qüestions, com per exemple en els informes 1/06 i 2/07 i, més recentment, en l'informe 4/09, de 27 de novembre, a la consideració jurídica quarta del qual ens remetem per a una explicació més detallada sobre la configuració dels contractes *in house providing*.

5. La LCSP, promulgada l'any 2007, ha incorporat la doctrina jurisprudencial del Tribunal de Justícia en relació amb els contractes *in house* en els articles 4.1 *n* i 24.6, de manera que la LCSP conté una regulació més completa que la de les lleis de contractes precedents.

L'article 4.1 *n* exclou de l'àmbit d'aplicació de la Llei de contractes els negocis jurídics següents:

Els negocis jurídics en virtut dels quals s'encarregui a una entitat que, de conformitat amb el que assenyala l'article 24.6, tingui atribuïda la condició de mitjà propi i servei tècnic d'aquest, la realització d'una determinada prestació. Amb tot, els contractes que hagin de subscriure les entitats que tinguin la consideració de mitjà propi i servei tècnic per a la realització de les prestacions objecte de l'encàrrec queden sotmesos a aquesta Llei, en els termes que siguin procedents d'acord amb la naturalesa de l'entitat que els subscrigui i el seu tipus i quantia, i, en tot cas, quan es tracti de contractes d'obres, serveis o subministraments les quanties dels quals superin els llindars establerts a la secció 2a del capítol II d'aquest títol preliminar, les entitats de dret privat han d'observar per a la seva preparació i adjudicació les regles que estableixen els articles 121.1 i 174.

Per tant, l'article 4.1 *n* engloba qualsevol negoci per mitjà del qual un poder adjudicador encarrega a un ens instrumental la realització d'una prestació de naturalesa contractual. Tal com es dedueix de la Llei, aquest negoci jurídic sembla que s'ha de considerar com un negoci "unilateral", en la mesura que la seva perfecció o existència no requereix del concurs de la voluntat de la persona a qui es fa l'encàrrec.

L'article 24.6 de la LCSP disposa que:

Als efectes que preveuen aquest article i l'article 4.1.n), els ens, organismes i entitats del sector públic poden ser considerats mitjans propis i serveis tècnics d'aquells poders adjudicadors per als quals realitzin la part essencial de la seva activitat quan aquests tinguin sobre aquells un control anàleg al que poden exercir sobre els seus propis serveis. Si es tracta de societats, a més, la totalitat del seu capital ha de ser de titularitat pública.

En tot cas, s'entén que els poders adjudicadors tenen sobre un ens, organisme o entitat un control anàleg al que tenen sobre els seus propis serveis si poden conferir-los encàrrecs de gestió que siguin d'execució obligatòria per a aquests d'acord amb instruccions fixades unilateralment per qui fa l'encàrrec i la retribució dels quals es fixi per referència a tarifes aprovades per l'entitat pública de la qual depenguin.

La condició de mitjà propi i servei tècnic de les entitats que compleixin els criteris esmentats en aquest apartat ha de ser reconeguda expressament per la norma que les creï o pels seus estatuts, que han de determinar les entitats respecte de les quals tenen aquesta condició i precisar el règim dels encàrrecs que se'ls poden conferir o les condicions en què se'ls poden adjudicar contractes, i ha de determinar per a aquestes la impossibilitat de participar en licitacions públiques convocades pels poders adjudicadors dels quals siguin mitjans propis, sens perjudici que, quan no hi hagi cap licitador, se'ls pugui encarregar l'execució de la prestació objecte de les licitacions.

L'article 24.6 incorpora els requisits de la jurisprudència comunitària, i fa referència a la possibilitat que el mitjà propi tingui personalitat jurídica diferent.

Pel que fa al control que ha d'exercir qui fa l'encàrrec sobre qui el rep, anàleg als seus propis serveis, la Llei, en el segon paràgraf de l'article 24.6, especifica quan s'ha d'entendre, en tot cas, que hi ha aquest control, i indica dos requisits per considerar un ens com a mitjà propi: l'existència d'unes instruccions fixades unilateralment per qui fa l'encàrrec i d'unes tarifes aprovades prèviament per l'Administració de la qual depèn qui rep l'encàrrec.

De la redacció d'aquest paràgraf es desprèn clarament una presumpció *iuris et de iure*

quan fa servir l'expressió "en tot cas", ja que aquesta expressió implica, necessàriament, que permet altres tipus de situacions que acreditin el control anàleg esmentat.

Així doncs, la LCSP ha establert, en els articles 4 i 24.6, les referències següents per als mitjans propis amb personalitat jurídica pròpia:

— Els ens instrumentals no poden participar en les licitacions públiques —enteses en sentit ampli— promogudes per les administracions o entitats de les quals són mitjans propis.

— Els contractes que formalitzin els ens instrumentals per dur a terme les prestacions objecte dels encàrrecs s'han de sotmetre a la LCSP, d'acord, això sí, amb la naturalesa de l'ens i les quanties dels contractes. Cal tenir en compte la norma especial que es conté en l'article 4.1 *n in fine*, en virtut de la qual en els casos en què se superin els llindars comunitaris s'han d'aplicar, com a mínim, les normes dels articles 121.1 i 174 de la LCSP, això és, les regles pròpies dels poders adjudicadors.

— S'exigeix que la condició de mitjà propi tingui un reconeixement en els estatuts o la norma fundacional de l'ens instrumental de manera que l'ens en qüestió s'autolimiti via estatuts o norma de creació, independentment de la presumpció *iuris et de iure* abans esmentada.

Com que la LCSP no ha regulat un règim transitori de les entitats instrumentals creades amb anterioritat a la LCSP, és interessant destacar la conclusió a la qual va arribar la Junta Consultiva de Contractació de la Comunitat Autònoma d'Aragó en l'Informe 26/2008, de 3 de novembre, en què considera que aquest requisit s'ha d'exigir a les entitats creades amb posterioritat a la LCSP, i que per a les entitats creades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la LCSP, es pot entendre complert quan es desprengui de les seves normes de creació, sense perjudici que aquestes entitats optin per adaptar els seus estatuts a la nova regulació. La Junta Consultiva de Contractació Administrativa de les Illes Balears no s'ha pronunciat sobre aquesta qüestió.

— En relació amb l'àmbit subjectiu, les previsions de l'article 24.6 de la LCSP estan clarament adreçades a tots els poders adjudicadors, ja siguin administracions públiques *stricto sensu* o no. Això contrasta amb l'àmbit subjectiu dels cinc primers apartats del mateix article, que sí que s'adrecen només a les administracions públiques *stricto sensu*, i no es pot interpretar el contrari, tant pel sentit literal del mateix article com per la coherència necessària per interpretar i entendre la seva relació amb els articles 4.1 *n* i 24.6.

6. Atès tot el que s'ha explicat fins ara, cal considerar que la doctrina elaborada pel Tribunal de Justícia respecte dels contractes *in house providing* i els articles 4.1 *n* i 24.6 de la LCSP han incidit, necessàriament, sobre l'article 15 de la Llei 30/1992, i han

modificat el seu contingut.

Així, l'encàrrec de gestió regulat en els articles 4.1 n i 24.6 de la LCSP és una relació de contingut materialment contractual (execució d'una obra, realització d'un subministrament o prestació d'un servei a canvi d'un preu) però que constitueix una excepció a les regles de les directives comunitàries en matèria de contractació. Aquesta relació és diferent de la que es produeix en els encàrrecs de gestió de l'article 15 de la Llei 30/1992.

Com s'ha dit abans, l'àmbit material de l'article 15 de la Llei 30/1992 comprèn, inicialment, tant les relacions jurídiques l'objecte de les quals no està integrat per prestacions pròpies dels contractes administratius (com ara les activitats que es fan per compte de l'altra administració a títol essencialment gratuït, és a dir, sense contraprestació), com els negocis jurídics l'objecte dels quals presenta un contingut clarament contractual des del punt de vista de la LCSP. Així doncs, es pot afirmar que si bé l'àmbit objectiu de l'article 15 de la Llei 30/1992 és més ampli que el que regula la LCSP, aparentment hi ha una certa coincidència o superposició entre els encàrrecs de gestió regulats per ambdues lleis.

De fet, mentre que en els casos dels encàrrecs interadministratius de la Llei 30/1992 se signa un conveni, és a dir, un acord bilateral i lliure de voluntats, els encàrrecs de la LCSP són un mandat obligatori a causa de la inexistència de voluntat pròpia i autònoma de qui rep l'encàrrec respecte de qui el fa, la qual cosa els apropa a un negoci jurídic unilateral, que pareix del tot incompatible amb la naturalesa de l'encàrrec "administratiu" de l'article 15 de la Llei 30/1992. Això permet arribar a la conclusió que els encàrrecs de gestió interadministratius de la Llei 30/1992 i els encàrrecs de gestió de la LCSP són figures diferents.

La diferenciació entre les figures de l'encàrrec de gestió en ambdues lleis ha estat analitzada per la Circular 6/2009 de l'Advocacia General de l'Estat, que arriba a la conclusió que els problemes que genera la incompatibilitat d'ambdós règims jurídics, a causa d'un conflicte positiu de les dues normes jurídiques que regulen la mateixa figura amb requisits diferents, s'ha de resoldre, bàsicament, amb els principis generals del dret, com són la doctrina de *lex posterior* i el principi de la llei especial respecte de la llei general. Així, l'advocat de l'Estat afirma el següent:

Siendo el contenido o ámbito propio y exclusivo de la encomienda de gestión a que se refieren los artículos 4.1.n) y 24.6 de la LCSP las relaciones materialmente contractuales, es decir, relaciones que tienen por objeto la ejecución de una obra, la realización de un suministro o la prestación de un servicio, ha de entenderse modificado por dichos preceptos legales el artículo 15 de la LRJ-PAC en el sentido de que, si bien este último precepto comprendía inicialmente, como se ha razonado, tanto actuaciones o actividades ajenas a la legislación de contratación

pública como actuaciones o actividades constitutivas de las prestaciones propias de los contratos de obras, suministro y servicios, tras la promulgación de la LCSP (y lo mismo podría decirse tras la reforma introducida en el derogado Texto Refundido de la Ley de Contratos de las Administraciones Públicas por el Real Decreto-Ley 5/2005, de 11 de marzo), el artículo 15 de la LRJ-PAC ha quedado limitado en su contenido a las actuaciones o actividades ajenas a la legislación sobre contratación pública, sin que, por tanto, las encomiendas de gestión a que se refiere este último precepto legal puedan tener por objeto actuaciones consistentes en la ejecución de obras, realización de suministros o prestación de servicios a cambio de una contraprestación dineraria, es decir, sin que puedan tener por objeto relaciones materialmente contractuales, y ello en razón de la doctrina de la *lex posterior* como principio rector de la resolución de conflictos entre normas jurídicas (...).

En aquest cas és evident que hi ha dues normes amb rang de llei que coincideixen parcialment en la regulació d'una matèria i la regulen de forma diferent, per la qual cosa cal considerar que la llei posterior, que és la LCSP, ha derogat parcialment o ha modificat l'article 15 de la Llei 30/1992 en el sentit que aquest precepte ja no pot incloure encàrrecs de gestió de caràcter merament contractual, ja que el seu àmbit ha quedat circumscrit a les activitats o actuacions materialment alienes a la contractació pública.

A més de ser una norma posterior, la LCSP és una norma específica que regula la contractació. Per tant, si la LCSP, en aplicació de les directrius derivades de la doctrina i de les normes del dret europeu sobre l'adjudicació dels contractes públics, regula la figura dels encàrrecs de gestió com una excepció a l'aplicació de les normes sobre contractació pública, resultaria incomprensible que els encàrrecs de gestió l'objecte dels quals sigui de naturalesa contractual, això és, l'execució d'obres, la realització de subministraments o la prestació de serveis, no tinguessin com a règim jurídic aplicable el que estableix la LCSP, que, com ja s'ha dit abans, conforma un règim jurídic més recent i més específic que el de la Llei 30/1992. És a dir, a més de ser una norma posterior i més específica, l'aplicació d'un règim diferent que no sigui el que estableix la LCSP tendria, com a conseqüència no desitjable, una relaxació de l'aplicació dels requisits necessaris per garantir els principis bàsics i essencials de la contractació pública en què tant ha incidit el dret comunitari.

D'aquesta manera, i com a conclusió final en relació amb l'abast de l'article 15 de la Llei 30/1992, queda clar que, amb l'entrada en vigor de la nova LCSP (i, fins i tot, abans), la seva aplicació ha quedat circumscrita a totes les matèries alienes a la contractació. Per tant, la virtualitat de l'article 15 en qüestió es limita, a dia d'avui, a actuacions o activitats alienes a l'àmbit de la legislació de contractes, és a dir, el seu objecte no pot incloure prestacions o actuacions pròpies dels contractes administratius a canvi d'una contraprestació dinerària equivalent al valor de la prestació.

Les conseqüències d'aquest fet són les següents:

- Un encàrrec de gestió de contingut materialment contractual s'ha de fer de conformitat amb els articles 4.1 *n* i 24.6 de la LCSP, és a dir, s'han de complir els requisits que exigeix l'article 24.6. En cas que no es compleixin, no es podrà dur a terme l'encàrrec de gestió per aquesta via ni, òbviament, per la via de l'article 15 de la Llei 30/1992.
- Els encàrrecs de gestió de la LCSP no exigeixen el compliment dels requisits formals que preveu l'article 15 de la Llei 30/1992, per la qual cosa és suficient que l'entitat que fa l'encàrrec notifiqui a l'entitat que rep l'encàrrec l'acord que ha adoptat.

7. Passem a analitzar, seguint el que s'acaba d'afirmar, quin és el procediment que cal seguir per formalitzar els encàrrecs de gestió prevists en la LCSP.

Com ja s'ha dit abans, els encàrrecs de gestió als quals fa referència la doctrina *in house* no són contractes *stricto sensu*, sinó que suposen una manifestació de la potestat autoorganitzativa de l'Administració, ja que no hi ha una autonomia de la voluntat per part de qui rep l'encàrrec.

Així, es tracta d'encàrrecs que els poders adjudicadors fan als seus serveis interns, com a organitzacions especialitzades i segregades en règim de descentralització funcional, que habitualment adopten una forma juridicoprivada. Atès que aquestes persones jurídiques no es consideren independents, el Tribunal de Justícia considera que aquest encàrrec de treball no és un autèntic contracte *inter partes*, sinó una convenció interna entre serveis. De fet, no són actes administratius *ad extra* amb efectes sobre tercers, sinó vertaderes ordres de servei per mitjà de les quals els òrgans administratius organitzen i dirigeixen l'activitat dels seus òrgans o ens dependents, malgrat que aquests darrers puguin tenir una personalitat jurídica diferent.

Aquests negocis jurídics unilaterals o ordres de servei, tot i que en els casos en què s'adrecen a entitats instrumentals amb personalitat jurídica pròpia (particularment si es tracta d'entitats de dret privat) no es corresponen exactament amb les que preveu l'article 21.2 de la Llei 30/1992 (ja que l'abast d'aquesta norma es limita als òrgans o serveis interns jeràrquicament dependents), sí que, en tot cas, quan són dictades per poders adjudicadors que siguin administracions públiques als efectes de la Llei 30/1992, es poden considerar com a actes administratius, si bé amb efectes *ad intra*, que han d'adoptar la forma inherent a aquests actes (resolució, acord, etc), s'han de comunicar a l'ens destinatari de l'acte, i s'han de considerar executius d'acord amb les regles generals de la Llei 30/1992.

En definitiva, els encàrrecs de gestió han d'adoptar la forma oportuna d'acord amb la naturalesa de l'entitat i de l'òrgan concret que faci l'encàrrec. En particular, en el cas que l'encàrrec el faci una administració pública als efectes de la Llei 30/1992 (de

conformitat amb l'article 2), aquest negoci jurídic unilateral constitueix un autèntic acte administratiu (tot i que amb efectes *ad intra*), amb les conseqüències que això implica.

La notificació o comunicació de l'encàrrec a l'ens instrumental que l'ha de complir determina el moment en què l'encàrrec desplega els seus efectes, d'acord, evidentment, amb el contingut de la declaració d'encàrrec (la qual certament pot fixar un termini inicial o una condició suspensiva), sense que, en conseqüència, sigui necessària la formalització ni, per tant, la publicació, de cap conveni o acord entre l'entitat que fa l'encàrrec i l'entitat destinatària d'aquest.

Conclusió

1. Els encàrrecs de gestió regulats en l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i en la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, són figures diferents.

Atès que ambdues normes jurídiques coincideixen parcialment en la regulació d'una matèria i ho fan de manera diferenciada, cal aplicar la doctrina de la *lex posterior* i el principi de la llei especial respecte de la llei general per resoldre el conflicte entre aquestes normes. Això permet concloure que la Llei de contractes ha derogat parcialment o ha modificat l'article 15 de la Llei 30/1992 en el sentit que aquest precepte ja no pot incloure encàrrecs de gestió de caràcter merament contractual, ja que el seu àmbit ha quedat circumscrit a les activitats o actuacions materialment alienes a la contractació pública.

2. Els encàrrecs de gestió han d'adoptar la forma oportuna d'acord amb la naturalesa de l'entitat i de l'òrgan concret que fa l'encàrrec —en el cas que l'encàrrec el faci una administració pública als efectes de la Llei 30/1992 serà un acte administratiu— i s'han de comunicar a l'ens instrumental que l'ha de complir, sense que sigui necessària la formalització ni, per tant, la publicació, de cap conveni o acord entre l'entitat que fa l'encàrrec i l'entitat destinatària d'aquest.

Informe 1/2010, de 21 de juliol de 2010

Els encàrrecs de gestió. Algunes consideracions sobre els encàrrecs de gestió regulats en els articles 4.1 *n* i 24 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic. Distinció amb els encàrrecs de gestió de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú

Antecedents

1. L'interventor general de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha formulat la consulta següent a la Junta Consultiva:

La Llei 30/2007, de contractes del sector públic (LCSP), preveu les encomanes de gestió com un instrument que permet a les administracions i altres poders adjudicadors dur a terme les prestacions necessàries per al compliment de les seves finalitats, utilitzant els seus propis mitjans. Aquestes encomanes vénen regulades en els articles 4.1 *n*) i 24 de la Llei. Els requisits que ha de reunir l'entitat per a poder ser considerat mitjà propi es troben perfectament definits a l'apartat 6 de l'article 24 d'aquest text legal, a l'efecte d'aquest article i de l'article 4.1 *n*).

En aplicació d'aquesta normativa, les entitats del sector públic de la CAIB reben ordres d'execució com a mitjans propis i ordres de gestió d'execució a través de contractistes tercers que són contractats d'acord amb les normes d'aplicació, en funció de l'import i la naturalesa del contracte.

L'informe 2/2008, de 27 de novembre de la Comissió Consultiva de Contractació Administrativa de la Junta d'Andalusia, sobre diverses qüestions relatives a les encomanes de gestió o d'execució, resulta aclaridor en molts aspectes, però cal que sigui la Junta Consultiva de Contractació de les Illes Balears qui, dins el nostre àmbit, es pronunciï respecte a les qüestions que en l'esmentat informe es plantegen.

Considerant la importància i complexitat de la qüestió, resulta necessari aclarir dubtes, que, un cop resolts, permetran donar unes pautes d'actuació homogènies en la fiscalització dels expedients de despesa derivats d'aquests encàrrecs. Per això, en virtut de l'article 12.1 del seu Reglament d'organització i funcionament, es sol·licita informe sobre les qüestions següents:

1. En primer lloc, prescindint de la terminologia utilitzada per la LCSP per a regular aquestes figures, estam davant una encomana de gestió diferent de les regulades en les lleis de règim jurídic (Llei de Corts 30/1992 i Llei autonòmica 3/2003), atès que aquestes encomanes no parteixen d'una relació obligatòria, com en el cas que ens ocupa en la present consulta?
2. Si no resulta ser d'aplicació el règim jurídic establert en les citades lleis,

amb independència del nom que les parts atorguin al negoci i de la forma que es doni a aquests encàrrecs obligatoris, la comunicació efectuada per l'Administració encarregant una actuació a algun dels seus mitjans propis, suposarà l'ordre per a iniciar-la, sense que pugui entendre's la seva eficàcia condicionada a la formalització i publicació d'un acord entre les parts?

3. Els sistemes regulats en els articles 4.1 n) i 24 de la LCSP, constitueixen figures jurídiques distintes amb un règim jurídic per a cadascuna d'elles sense que sigui possible utilitzar ambdues figures conjuntament per a l'execució d'una única prestació?

4. Quines característiques detallades presenta el règim jurídic de les encomanes de gestió obligatòries a mitjans propis, per a cada una de les figures que existeixen, segons la conclusió a la que arribi la Junta?

5. Quines característiques comunes presenta el règim jurídic de les encomanes de gestió obligatòries a mitjans propis, per a cada una de les figures que existeixen, segons la conclusió a la que arribi la Junta?

6. En el cas que es consideri que tan sols existeix la figura de l'article 4.1 n, respecte a l'entitat que actua com a medi propi, existeix algun límit en el sentit que el medi propi efectivament disposi, de manera directa o indirecta, de mitjans per dur a terme l'activitat que se li ha encarregat? És possible que no disposi d'aquests mitjans i que, en conseqüència, la seva tasca s'hagi de reduir exclusivament a tramitar la contractació amb agents externs? No s'estaria eludint l'aplicació d'un règim jurídic més rigorós (el que preveu la LCSP per als contractes administratius), que es veu substituït per un règim d'adjudicació molt més lleuger, sobretot en la contractació no subjecte a regulació harmonitzada?

S'acompanya informe dels Serveis Jurídics de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació, d'acord amb l'apartat 3 de l'article 16 del seu Reglament de funcionament.

2. L'interventor general de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears està legitimat per sol·licitar informes a la Junta Consultiva de Contractació, de conformitat amb l'article 12.1 del Decret 20/1997, de 7 de febrer, de creació d'aquesta Junta Consultiva, i l'article 15.1 del seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997. A l'escrit s'adjunten un informe del Servei Jurídic de la Conselleria d'Economia i Hisenda i un document amb el parer de la Intervenció General, d'acord amb l'article 16.3 del Reglament. Per tant, es tenen els requisits previs d'admissió per poder emetre l'informe sol·licitat.

Consideracions jurídiques

1. L'escrit de consulta planteja diverses qüestions relacionades amb el règim jurídic dels encàrrecs de gestió que regulen els articles 4.1 *n* i 24 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP).

Les dues primeres preguntes fan referència, d'una banda, a la diferenciació entre la figura dels encàrrecs de gestió que regulen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i, en l'àmbit autonòmic, la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i la figura dels encàrrecs de gestió que preveu l'LCSP, i, d'altra banda, a la formalització dels encàrrecs als mitjans propis en la normativa reguladora de la contractació.

La resta de qüestions que es plantegen estan relacionades amb la diferenciació, si escau, de les figures regulades en els articles 4.1 *n* i 24 de l'LCSP, i amb el règim jurídic dels encàrrecs als mitjans propis. En concret, es demana un pronunciament sobre si aquests articles regulen figures diferents, l'enunciació de les seves característiques detallades i de les seves característiques comunes, i la resolució d'alguns dubtes que planteja la contractació, per part del mitjà propi que ha rebut un encàrrec, d'un tercer per executar la prestació objecte de l'encàrrec.

Amb caràcter previ s'ha de fer una precisió terminològica, ja que l'LCSP fa servir diverses expressions, que es poden considerar anàlogues, per la qual cosa en aquest Informe es faran servir les expressions "encàrrec" o "encàrrec de gestió", que recullen els negocis jurídics a què es refereix l'article 4.1 *n* en relació amb l'article 24.6 de l'LCSP.

2. La Junta Consultiva ha resolt recentment les dues primeres qüestions plantejades en l'Informe 6/2009, de 30 de març de 2010, al qual ens remetem, i les conclusions del qual es reproduïxen, com a conclusions, en aquest Informe, amb una precisió addicional.

Segons s'explica detalladament en l'Informe, els encàrrecs de gestió regulats en l'article 15 de la Llei 30/1992 i en la Llei de contractes del sector públic són figures diferents. Així, el conflicte entre aquestes normes s'ha de resoldre aplicant la doctrina de la *lex posterior* i el principi de la llei especial respecte de la llei general.

Els encàrrecs de gestió de l'article 4.1 *n* de l'LCSP han d'adoptar la forma oportuna d'acord amb la naturalesa de l'entitat i de l'òrgan concret que fa l'encàrrec i s'han de comunicar a l'ens instrumental que l'ha de complir, sense que sigui necessària la formalització ni, per tant, la publicació, de cap conveni o acord entre l'entitat que fa l'encàrrec i l'entitat destinatària d'aquest. Tot això sens perjudici que, davant el silenci de la Llei, es pugui plantejar la necessitat o la conveniència d'establir un règim de publicitat a l'efecte de control, en els termes que s'indiquen més endavant.

Cal tenir en compte que l'encàrrec de gestió a una entitat que tenguí la condició de mitjà propi és d'execució obligatòria, sempre que l'activitat estigui inclosa en l'objecte social de l'entitat, i és immediatament executiu, no sent susceptible de recurs, d'acord amb el que estableixen les lletres *b* i *c* de l'article 20 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Passem a analitzar ara la resta de qüestions que planteja la Intervenció General.

3. El denominat *contracte intern* o *in house providing* és una relació jurídica en què un poder adjudicador encarrega la prestació d'una obra o d'un servei a un ens instrumental amb personalitat jurídica pròpia sense aplicar la legislació contractual. Es tracta d'una manifestació de la potestat autoorganitzativa de les administracions públiques per la qual l'interès públic se satisfà mitjançant una activitat interna, i que s'inspira en la doctrina i la pràctica denominada en el món anglosaxó *in house providing* (literalment, 'subministrament domèstic o intern'). Si bé es tracta d'una modalitat de gestió admesa pel dret comunitari, és una excepció.

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha elaborat una doctrina important en relació amb els contractes denominats *in house* o *in house providing*, primer amb la sentència de 18 de novembre de 1999, *Teckal*, dictada en l'assumpte C-107/98, i, posteriorment, en les sentències *Stadt Halle*, *Comissió/Espanya*, *Parking Brixen* i *Comissió/Àustria*, de 2005; la sentència *Carbotermo*, l'any 2006; les sentències *TRAGSA* i *Aperymco* l'any 2007, i la sentència *Coditel* l'any 2008. Aquesta doctrina permet fer encàrrecs, que no tenen la consideració de contractes, a ens instrumentals amb personalitat jurídica pròpia sempre que es compleixin els requisits següents:

- Que l'encàrrec es formalitzi entre una entitat adjudicadora i una entitat formalment diferent d'aquesta però sobre la qual exerceix un control anàleg al que exerceix sobre els seus propis serveis.
- Que l'ens instrumental dugui a terme la part essencial de la seva activitat amb l'entitat o les entitats públiques que la controlen.
- Que el capital de l'ens instrumental sigui de titularitat totalment pública.

Aquesta Junta Consultiva ha analitzat en diverses ocasions aquesta figura, com per exemple en els informes 1/2006 i 2/2007 i, més recentment, en l'Informe 4/2009, de 27 de novembre, a la consideració jurídica quarta del qual ens remetem per a una explicació més detallada sobre la configuració dels contractes *in house providing*.

4. L'LCSP ha incorporat la doctrina jurisprudencial del Tribunal de Justícia en relació amb els contractes *in house* en els articles 4.1 *n* i 24.6, de manera que l'LCSP conté una regulació més completa que la de les lleis de contractes precedents.

L'article 4.1 *n* exclou de l'àmbit d'aplicació de la Llei de contractes els negocis jurídics

següents:

Els negocis jurídics en virtut dels quals s'encarregui a una entitat que, de conformitat amb el que assenyala l'article 24.6, tingui atribuïda la condició de mitjà propi i servei tècnic d'aquest, la realització d'una determinada prestació. Amb tot, els contractes que hagin de subscriure les entitats que tinguin la consideració de mitjà propi i servei tècnic per a la realització de les prestacions objecte de l'encàrrec queden sotmesos a aquesta Llei, en els termes que siguin procedents d'acord amb la naturalesa de l'entitat que els subscrigui i el seu tipus i quantia, i, en tot cas, quan es tracti de contractes d'obres, serveis o subministraments les quanties dels quals superin els llindars establerts a la secció 2a del capítol II d'aquest títol preliminar, les entitats de dret privat han d'observar per a la seva preparació i adjudicació les regles que estableixen els articles 121.1 i 174.

Per tant, aquest article engloba qualsevol negoci per mitjà del qual un poder adjudicador encarrega a un ens instrumental la realització d'una prestació de naturalesa contractual. Tal com es dedueix de la Llei, aquest negoci jurídic sembla que s'ha de considerar un negoci "unilateral", en la mesura que la seva perfecció o existència no requereix el concurs de la voluntat de la persona a qui es fa l'encàrrec.

L'article 24.6 de l'LCSP disposa el següent:

Als efectes que preveuen aquest article i l'article 4.1.n), els ens, organismes i entitats del sector públic poden ser considerats mitjans propis i serveis tècnics d'aquells poders adjudicadors per als quals realitzin la part essencial de la seva activitat quan aquests tinguin sobre aquells un control anàleg al que poden exercir sobre els seus propis serveis. Si es tracta de societats, a més, la totalitat del seu capital ha de ser de titularitat pública.

En tot cas, s'entén que els poders adjudicadors tenen sobre un ens, organisme o entitat un control anàleg al que tenen sobre els seus propis serveis si poden conferir-los encàrrecs de gestió que siguin d'execució obligatòria per a aquests d'acord amb instruccions fixades unilateralment per qui fa l'encàrrec i la retribució dels quals es fixi per referència a tarifes aprovades per l'entitat pública de la qual depenguin.

La condició de mitjà propi i servei tècnic de les entitats que compleixin els criteris esmentats en aquest apartat ha de ser reconeguda expressament per la norma que les creï o pels seus estatuts, que han de determinar les entitats respecte de les quals tenen aquesta condició i precisar el règim dels encàrrecs que se'ls poden conferir o les condicions en què se'ls poden adjudicar contractes, i ha de determinar per a aquestes la impossibilitat de participar en licitacions públiques convocades pels poders adjudicadors dels quals siguin mitjans propis, sens perjudici que, quan no hi hagi cap

licitador, se'ls pugui encarregar l'execució de la prestació objecte de les llicitacions.

L'article 24.6 incorpora els requisits de la jurisprudència comunitària, i fa referència a la possibilitat que el mitjà propi tenguí personalitat jurídica diferent.

D'acord amb la regulació de la figura dels encàrrecs a què fa referència l'article 4.1 *n*, cal destacar, com a característiques principals, les següents:

— L'encàrrec, el pot fer qualsevol ens del sector públic que sigui poder adjudicador, si bé algun autor també ha apuntat que els ens que no tenen caràcter de poder adjudicador també poden fer encàrrecs d'aquest tipus.

— Els encàrrecs, els poden rebre els “ens, organismes i entitats del sector públic”, d'acord amb l'article 24.6, i sempre que es compleixin els requisits definits per la jurisprudència comunitària. En aquests casos la relació es pot qualificar de contracte domèstic o *in house*, i queda exclosa de l'àmbit d'aplicació de la Llei, sens perjudici que, en altres circumstàncies, qualsevol d'aquestes entitats pugui establir una relació contractual amb un poder adjudicador i estar subjecta a l'LCSP.

— L'encàrrec pot tenir per objecte qualsevol dels tipus de contractes inclosos en l'àmbit d'aplicació objectiu de l'LCSP. Per tant, s'hi inclouen els contractes típics, els administratius especials i els privats, tant si estan subjectes a regulació harmonitzada com si no ho estan.

— Els contractes que hagin de subscriure les entitats que tenguin la consideració de mitjà propi i servei tècnic per a la realització de les prestacions objecte de l'encàrrec queden sotmesos a l'LCSP en els termes que siguin procedents d'acord amb la naturalesa de l'entitat que els subscrigui i el seu tipus i quantia, i tenen la qualificació que pertorqui d'acord amb la tipologia prevista.

En cas que es tracti de contractes d'obres, serveis o subministraments subjectes a regulació harmonitzada, les entitats de dret privat han d'observar per a la seva preparació i adjudicació les regles que estableixen els articles 121.1 i 174.

— El risc i ventura dels contractes que el mitjà propi subscrigui amb tercers recau en aquests.

5. L'article 24 de l'LCSP, sota l'epígraf “Execució d'obres i fabricació de béns mobles per l'Administració, i execució de serveis amb la col·laboració d'empresaris particulars”, recull, en els apartats 1 a 5, la figura tradicional de l'execució per l'Administració en els termes següents:

1. Els serveis de l'Administració poden dur a terme l'execució d'obres, ja

sigui utilitzant exclusivament mitjans propis o amb la col·laboració d'empresaris particulars sempre que l'import de la part d'obra a càrrec d'aquests sigui inferior a 4.845.000 euros, quan es doni alguna d'aquestes circumstàncies:

- a) Que l'Administració tingui muntades fàbriques, arsenals, mestranxes o serveis tècnics o industrials suficientment aptes per efectuar la prestació, cas en què s'ha de fer servir normalment aquest sistema d'execució.
- b) Que l'Administració tingui elements auxiliars utilitzables, l'ús dels quals suposi una economia superior al 5 per cent de l'import del pressupost del contracte o més celeritat en la seva execució, cas en què s'han de justificar els avantatges que aquesta produeixi.
- c) Que no hi hagi hagut ofertes d'empresaris en la licitació prèviament efectuada.
- d) Quan es tracti d'un cas d'emergència, d'acord amb el que preveu l'article 97.
- e) Quan, atesa la naturalesa de la prestació, sigui impossible la fixació prèvia d'un preu cert o la d'un pressupost per unitats simples de treball.
- f) Quan sigui necessari rellevar el contractista de realitzar algunes unitats d'obra perquè no s'ha arribat a un acord en els preus contradictoris corresponents.
- g) Les obres de mera conservació i manteniment, definides a l'article 106.5.
- h) Excepcionalment, l'execució d'obres definides en virtut d'un avantprojecte, quan no s'hi apliqui l'article 134.3.a).
- i) En els supòsits de la lletra d) de l'article 206.

En casos diferents dels que preveuen les lletres d), g) i h), s'ha de redactar el projecte corresponent, el contingut del qual s'ha de fixar per reglament.

2. Els serveis de l'Administració poden dur a terme la fabricació de béns mobles, ja sigui utilitzant de manera exclusiva mitjans propis o amb la col·laboració d'empresaris particulars sempre que l'import de la part de la prestació a càrrec d'aquests sigui inferior a les quantitats assenyalades a l'article 15, quan es doni alguna de les circumstàncies que preveuen les lletres a), c), d), e) i i) de l'apartat anterior, o quan, en el supòsit definit a la lletra b) d'aquest mateix apartat, l'estalvi que es pugui obtenir sigui superior al 20 per cent del pressupost del subministrament o es pugui obtenir més celeritat en l'execució.

S'exceptuen d'aquestes limitacions els subministraments que, per raons de defensa o d'interès militar, sigui convenient que els executi l'Administració.

3. La realització de serveis en col·laboració amb empresaris particulars es pot portar a terme sempre que l'import sigui inferior a les quantitats que estableix l'article 16 i es doni alguna de les circumstàncies esmentades a l'apartat anterior, en el que siguin aplicables a aquests contractes.

S'exceptuen d'aquestes limitacions els serveis de la categoria 1 de l'annex II quan estiguin referits al manteniment de béns inclosos en l'àmbit definit

per l'article 296 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea.

4. Quan l'execució de les obres, la fabricació dels béns mobles o la realització dels serveis s'efectuï en col·laboració amb empresaris particulars, els contractes que se subscriuguin amb aquests tenen caràcter administratiu especial, sense constituir contractes d'obres, subministraments o serveis, perquè la seva execució és a càrrec de l'òrgan gestor de l'Administració. La selecció de l'empresari col·laborador s'ha d'efectuar pels procediments d'adjudicació que estableix l'article 122, excepte en el cas previst a la lletra d) de l'apartat 1 d'aquest article. En els supòsits d'obres incloses a les lletres a) i b) de l'apartat 1, la contractació amb col·laboradors no pot superar el 50 per cent de l'import total del projecte.

5. L'autorització de l'execució d'obres i de la fabricació de béns mobles i, si s'escau, l'aprovació del projecte, correspon a l'òrgan competent per a l'aprovació de la despesa o a l'òrgan que determinin les disposicions orgàniques de les comunitats autònomes, en el seu àmbit respectiu.

D'aquesta manera, l'LCSP ha unificat, en un sol article, la regulació del sistema tradicional d'execució d'obres, de fabricació de béns mobles i de prestació de serveis per l'Administració.

Tradicionalment, la legislació espanyola de contractes ha admès que l'Administració dugui a terme obres, subministraments o serveis sempre que disposi de mitjans suficients. És el que la legislació del segle XIX denominava execució "per administració", davant "la contracta", duita a terme per un empresari particular. Per tant, s'ha de diferenciar aquest darrer contracte de les relacions en què l'Administració no contracta sinó que es limita a fer ús dels seus mitjans propis.

La Llei de contractes de l'Estat de 8 d'abril de 1965 regulava l'execució d'obres per l'Administració en l'article 60, i permetia a l'Administració executar obres directament en determinats casos.

La Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, regulava la matèria en els articles 153 i 154, pel que fa a les obres, en els articles 195 i 196, quant a la fabricació de béns mobles, i en l'article 200 per als serveis, amb criteris similars als actuals. En ambdós casos s'establí que podien efectuar les prestacions els propis serveis de l'Administració per mitjà dels seus mitjans personals o reals o amb la col·laboració d'empresaris particulars, sempre que es produïssin determinades circumstàncies.

El Text refós d'aquesta Llei, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, va recollir aquesta possibilitat en els mateixos termes en els articles 152 i 153, per a les obres, en els articles 194 i 195 per a la fabricació de béns mobles i en l'article 199 per

als serveis. El Reglament general de la Llei, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, vigent actualment, desplega la regulació d'aquesta figura en els articles 174 a 179 pel que fa a les obres, en l'article 194 quant a la fabricació de béns mobles i en l'article 196.2 pel que fa als serveis.

Finalment, doncs, l'LCSP ha regulat aquesta figura tradicional en els apartats 1 a 5 de l'article 24.

S'ha de destacar, respecte de l'àmbit subjectiu d'aquests cinc primers apartats de l'article 24, que s'adrecen només a les entitats que tenen caràcter d'administració pública a efectes de la Llei de contractes, tal com indica la referència a l'"Administració" en l'epígraf i s'infereix, sens dubte, de la redacció d'aquests preceptes, que indica que l'Administració pot dur a terme aquestes prestacions, i que l'apartat 4 estableix que els contractes que se subscriguin amb els empresaris col·laboradors tenen el caràcter d'administratius especials, circumstància que implica necessàriament que els subscrigui una administració pública, atès que en cas contrari el contracte seria privat, d'acord amb l'article 20 de l'LCSP.

A diferència de l'àmbit subjectiu dels apartats 1 a 5 de l'article 24, les previsions de l'article 24.6 estan clarament adreçades a tots els poders adjudicadors, ja siguin administració pública *stricto sensu* o no, en consonància amb l'article 4.1 *n* i la jurisprudència comunitària.

Per tant, les principals característiques de la figura que regulen els apartats 1 a 5 de l'article 24 són aquestes:

- Només pot fer l'encàrrec una administració pública en el sentit previst en l'article 3.2 de l'LCSP.
 - L'encàrrec pot tenir per objecte exclusivament l'execució d'obres, la fabricació de béns mobles i la prestació de serveis.
 - Els empresaris col·laboradors només poden executar una part de la prestació.
 - Els contractes que se subscriguin amb els empresaris col·laboradors tenen el caràcter d'administratius especials.
 - El risc i ventura en l'execució de la prestació objecte de l'encàrrec recau en l'Administració, atès que l'execució es duu a terme amb la utilització dels seus mitjans propis.
6. Com hem apuntat, els encàrrecs de gestió dels articles 4.1 *n* i 24 són dues figures diferents. D'una banda, l'article 24 regula, en els apartats 1 a 5, l'execució d'obres i la

fabricació de béns mobles per l'Administració, i la prestació de serveis amb la col·laboració d'empresaris particulars, i, de l'altra, l'article 4.1 *n* regula els negocis jurídics en virtut dels quals s'encarrega la realització d'una determinada prestació a una entitat instrumental que tenguí atribuïda la condició de mitjà propi i servei tècnic.

Aquestes figures estan clarament diferenciades, perquè una, la que regula l'article 4.1 *n*, es configura com un negoci jurídic exclòs de la Llei de contractes, mentre que l'altra es troba en l'àmbit d'aplicació de la Llei. No obstant això, tenen punts en comú i regles de conciliació difícil, per la qual cosa cal delimitar ambdues figures per tal d'establir el règim jurídic de cada una.

Diversos autors han analitzat aquests sistemes, com també diverses juntes consultives de contractació. En aquest sentit, cal destacar, molt especialment, l'Informe 2/2008 de la Comissió Consultiva de Contractació Administrativa d'Andalusia.

7. L'LCSP ha regulat, amb més detall que la legislació anterior, el règim dels encàrrecs de gestió a mitjans propis en els articles 4.1 *n* i 24.6, però ha introduït un factor que genera un dubte interpretatiu i que pot fer necessari revisar l'opinió tradicional generalitzada que l'execució "per l'Administració" (avui regulada en els apartats 1 a 5 de l'article 24) es duia a terme pels serveis no personificats d'aquella.

Així, l'LCSP, a més d'indicar en els apartats 1 i 2 de l'article 24 que l'execució d'obres i la fabricació de béns mobles es pot dur a terme utilitzant exclusivament "mitjans propis" (davant la redacció anterior, que establia que es podia fer amb els seus mitjans personals o reals), i de donar una redacció a l'apartat 3 que possibilita la mateixa conclusió, ha inclòs, en l'apartat 6, la frase següent: "Als efectes que preveuen aquest article i l'article 4.1.n), els ens, organismes i entitats del sector públic poden ser considerats mitjans propis i serveis tècnics (...)".

L'apartat 6, com hem vist, regula els requisits que han de complir els ens, els organismes i les entitats del sector públic perquè es puguin considerar mitjans propis als efectes de l'article 4.1 *n*, però a més sembla indicar que aquestes entitats, amb personalitat jurídica pròpia, també es poden utilitzar en l'execució d'obres i en la fabricació de béns mobles per la mateixa Administració i per a la prestació de serveis en els termes que estableix l'article 24. Així, doncs, cal determinar si, efectivament, les prestacions que preveuen els apartats 1 a 3 de l'article 24 poden ser executades amb mitjans propis amb personalitat jurídica pròpia o si s'ha d'entendre que només ho poden ser per part dels mitjans propis no personificats, atenent els antecedents legislatius esmentats en la consideració jurídica cinquena.

Davant la literalitat d'aquesta previsió, i a pesar de les dificultats i les incoherències que pot provocar en determinats casos, s'ha d'entendre que aquesta previsió significa que la definició dels mitjans propis es fa no tan sols als efectes dels negocis jurídics en virtut

dels quals s'encarrega la realització d'una determinada prestació a una entitat instrumental que tenguí atribuïda la condició de mitjà propi i servei tècnic, sinó també als efectes de l'execució d'obres i la fabricació de béns mobles per l'Administració, i de la prestació de serveis amb la col·laboració d'empresaris particulars. Per tant, aquesta previsió possibilita clarament que les prestacions dels apartats 1 a 3 de l'article 24 siguin executades per ens instrumentals amb personalitat jurídica pròpia.

Si bé la redacció definitiva de l'article 24.6 va quedar fixada durant el tràmit parlamentari i va modificar la redacció original del Projecte de Llei, amb la finalitat de precisar el règim de les entitats que tenen la condició de mitjans propis, no cal deduir automàticament que es pretengués un canvi d'orientació, però, no obstant això, de la literalitat d'aquesta previsió es deriva que l'execució d'obres i la fabricació de béns mobles per l'Administració i la prestació de serveis es poden fer exclusivament amb mitjans propis, tinguin o no personalitat jurídica pròpia, o amb la col·laboració d'empresaris particulars.

Aquesta conclusió es veu reforçada pel fet que la disposició addicional trentena de l'LCSP, que regula el règim jurídic de TRAGSA, estableix, d'una banda, en l'apartat 2, que les relacions de les societats del grup TRAGSA amb els poders adjudicadors dels quals són mitjà propi s'articulen per mitjà dels encàrrecs de gestió de l'article 24.6, i, de l'altra, en el paràgraf segon de l'apartat 6, disposa el següent:

En el cas que l'execució d'obres, la fabricació de béns mobles o la prestació de serveis per les societats del grup es porti a terme amb la col·laboració d'empresaris particulars, l'import de la part de prestació a càrrec d'aquests ha de ser inferior al 50 per cent de l'import total del projecte, subministrament o servei.

Per tant, si TRAGSA pot rebre encàrrecs per mitjà d'aquestes dues figures, també els poden rebre la resta d'entitats que tinguin la condició de mitjà propi i servei tècnic.

En conseqüència, sembla obligat replantejar-se la relació entre ambdós sistemes.

8. La literalitat de la regulació actual d'aquestes figures permet entendre, no sense dificultats, que hi ha un punt de connexió entre si: bàsicament, el fet que un ens instrumental que tenguí la condició de mitjà propi d'acord amb l'article 24.6 de l'LCSP pot rebre un encàrrec regulat en l'article 4.1 *n* i també pot ser utilitzat com a mitjà propi en l'execució de les prestacions indicades en els apartats 1 a 3 de l'article 24 per la mateixa Administració.

Això és una conseqüència de la interpretació exposada anteriorment, segons la qual l'execució per l'Administració es pot fer utilitzant exclusivament mitjans propis, ja siguin personificats o no, tot això amb la col·laboració amb empresaris particulars sempre que l'import de la part que els col·laboradors hagin d'executar sigui inferior als llindars

comunitaris i que, en determinats casos, la contractació amb els col·laboradors no superi el 50 % del l'import total del projecte.

Ambdues figures presenten diferències en el règim jurídic. Si bé sembla que històricament l'encàrrec de gestió és una ampliació de l'execució directa per l'Administració, avui són figures diferents, per la qual cosa els encàrrecs efectuats en virtut de l'article 4.1 *n* es distingeixen dels encàrrecs regulats en l'article 24 i no queden sotmesos a les limitacions que aquest darrer article preveu, sens perjudici del que s'indica en el darrer paràgraf de la consideració jurídica 11 d'aquest Informe.

Per tant, la nova redacció donada a l'article 24, que permet expressament que els mitjans propis tinguin personalitat jurídica pròpia, estén el règim previst tradicionalment per als mitjans no personificats als casos en què l'encàrrec es fa a una entitat amb personalitat jurídica pròpia, supòsit en què, no obstant això, la Llei ja té normativa específica (a saber, l'article 4.1 *n*). Per aquest motiu, aquesta superposició d'encàrrecs presenta problemes interpretatius i pot resultar contradictòria, per la qual cosa és necessari conciliar ambdós sistemes.

A més de les diferències enumerades en les consideracions jurídiques 4 i 5 d'aquest Informe, cal tenir en compte el següent:

- La utilització d'un règim o l'altre té conseqüències quant a la responsabilitat en l'execució, atès que en l'article 4.1 *n* correspon a l'ens instrumental, mentre que en l'article 24 correspon a l'Administració.
- Les circumstàncies enumerades en l'article 24 no han de ser presents necessàriament en l'article 4.1 *n*, sens perjudici del que s'indica en el darrer paràgraf de la consideració jurídica 11 d'aquest Informe.
- Si l'ens instrumental que rep un encàrrec en virtut de l'article 4.1 *n* és una administració pública pot situar-se en una posició originària en l'article 24 i, en conseqüència, executar directament l'encàrrec i, si s'escau, contractar amb empresaris col·laboradors en els termes que estableix aquest article, o bé contractar directament amb tercers (amb les limitacions esmentades més endavant). En cas que no tinguí caràcter d'administració pública, l'adjudicació dels contractes s'ha de sotmetre als articles 174 i 175 de l'LCSP. En canvi, si l'ens instrumental rep un encàrrec en virtut de l'article 24, l'ha d'executar materialment, i no pot contractar totalment ni parcialment la prestació amb un tercer, sens perjudici que l'administració que ha fet l'encàrrec pugui, a més, contractar amb un o diversos empresaris col·laboradors.

Per tant, a diferència del règim previst en l'article 4.1 *n*, en què l'encàrrec pot comprendre actes de gestió i d'execució material, el sistema regulat en l'article 24 comprèn únicament actes d'execució material.

En definitiva, es pot concloure que una administració pot fer un encàrrec a un ens instrumental d'acord amb el règim previst en l'article 4.1 *n*, que inclou la gestió i l'execució sota la seva responsabilitat, però l'Administració, sense perdre la seva responsabilitat com a gestora, també pot fer servir un ens instrumental per executar materialment una prestació d'acord amb el règim que preveuen els apartats 1 a 5 de l'article 24.

9. Com hem vist, tot això és una conseqüència d'entendre que les prestacions incloses en els apartats 1 a 3 de l'article 24 les poden executar no tan sols els mitjans no personificats d'una administració, com era la interpretació històrica dels preceptes que, en la legislació precedent, regulaven l'execució per l'Administració, sinó també les entitats amb personalitat jurídica pròpia (fet més habitual avui en dia). Aquesta interpretació es fonamenta en la literalitat d'aquests preceptes i, molt especialment, en la literalitat de la frase introductòria de l'apartat 6 de l'article 24, i entenent, d'alguna manera, tot i que no consta expressament, que el legislador ha volgut donar una nova orientació a aquesta figura tradicional.

Si això és així, davant la necessitat que té un ens de fer un encàrrec a un mitjà propi, cal tenir en compte quin tipus d'ens fa l'encàrrec. Si aquest ens té caràcter d'administració pública a efectes de l'LCSP es planteja, doncs, una doble alternativa, que consisteix en el fet que l'ens que fa l'encàrrec pot fer-lo per mitjà dels apartats 1 a 5 de l'article 24 i, en aquest cas, s'han de donar les circumstàncies esmentades en aquests apartats i l'entitat que rep l'encàrrec ha de disposar de mitjans suficients per executar materialment la prestació, sens perjudici de la presència, amb els límits que s'hi estableixen, d'empresaris col·laboradors de l'ens que ha fet l'encàrrec; o que l'ens que fa l'encàrrec pot acudir a la via de l'article 4.1 *n*, sense que en aquest cas hagi d'executar íntegrament en tots els casos l'encàrrec per si mateix, i sense els límits que preveu l'article 24 per a l'execució parcial per part d'un tercer, i això sens perjudici del que s'indica en el darrer paràgraf de la consideració jurídica 11 d'aquest Informe.

En canvi, si l'ens que fa l'encàrrec no té caràcter d'administració pública només pot acudir, per fer un encàrrec a una entitat que tengui caràcter de mitjà propi i servei tècnic, a la via de l'article 4.1 *n*.

10. Aquesta Junta Consultiva considera convenient fer unes precisions relatives als encàrrecs de gestió que es regulen en els articles 4.1 *n* i 24.6 de l'LCSP, l'anàlisi dels quals permet extreure algunes conclusions sobre la figura dels encàrrecs de gestió a mitjans propis que és necessari posar de manifest.

Cal recordar que els encàrrecs de gestió suposen una excepció a l'aplicació de les directives comunitàries, i que, per tant, han de ser interpretats de manera estricta atès que, en cas contrari, es vulnerarien els principis de la contractació pública.

Con hem vist, l'article 24.6 de l'LCSP incorpora al dret espanyol els requisits de la jurisprudència comunitària per determinar si un ens pot ser considerat mitjà propi i servei tècnic d'un altre i, en conseqüència, pot rebre un encàrrec que està exclòs de l'LCSP. A més, aquest article afegeix un criteri de caràcter formal, perquè exigeix que la condició de mitjà propi i servei tècnic es reconegui expressament per la norma que creï l'entitat o pels seus estatuts, que han d'establir el règim dels encàrrecs, com també el seu àmbit subjectiu i objectiu.

Així doncs, per poder rebre encàrrecs de gestió, la norma de creació o els estatuts d'una entitat han d'esmentar necessàriament que l'entitat té la condició de mitjà propi i servei tècnic d'una o diverses entitats, que s'han d'enumerar expressament, respecte de les quals es compleixen els requisits fixats per la jurisprudència comunitària, que s'enuncien en la consideració jurídica 3 d'aquest Informe.

Certament, l'esment en la norma de creació o els estatuts d'una entitat es podria considerar una presumpció del fet que es donen les circumstàncies exigides, en el sentit que hi ha una aparença de dependència entre elles, i que, per tant, els encàrrecs formalitzats entre l'entitat i aquelles altres respecte de les quals s'ha atribuït la condició de mitjà propi i servei tècnic s'ajustarien a dret. No obstant això, s'ha de dir que el simple esment en la norma de creació o en els estatuts que una entitat té la condició de mitjà propi i servei tècnic d'una altra entitat sense que es compleixin els requisits exigits per la jurisprudència comunitària, no converteix aquella entitat en un mitjà propi.

Per tant, amb la finalitat d'evitar l'ús fraudulent d'aquesta tècnica organitzativa, és imprescindible verificar *ex ante* que es compleixen els requisits comunitaris, atès que s'ha de considerar contrari a dret l'esment d'entitats respecte de les quals no es compleixen els requisits comunitaris o l'ús d'expressions que pretenguin evidenciar que una entitat té la condició de mitjà propi i servei tècnic de qualsevol ens del sector públic.

Pel que fa al control que ha d'exercir qui fa l'encàrrec sobre qui el rep, anàleg als seus propis serveis, la Llei conté una presumpció per entendre, en tot cas, que hi ha aquest control, i indica els dos requisits següents: l'existència d'unes instruccions fixades unilateralment per qui fa l'encàrrec i d'unes tarifes aprovades prèviament per l'entitat de la qual depèn qui rep l'encàrrec que serveixen per fixar la retribució de l'encàrrec de gestió.

La Llei no regula exhaustivament el règim retributiu dels encàrrecs ni estableix l'obligatorietat que la retribució es faci en funció de tarifes, tot i que aquest és el règim general, sens perjudici que les normes de creació o els estatuts dels ens instrumentals, en regular el règim dels encàrrecs, puguin preveure un règim retributiu diferent. Cal considerar que les tarifes aprovades per l'òrgan del qual depèn l'ens instrumental s'han de calcular de manera que representin el cost real d'execució, que en cap cas pot ser

superior al valor de mercat. En l'àmbit de l'Administració general de l'Estat el Consell de Ministres va adoptar un acord, el 6 de juny de 2008, en què es manifestà el següent:

La tarifa o la retribución de la encomienda deberán cubrir el valor de las prestaciones encargadas, teniendo en cuenta para su cálculo los costes directos y los indirectos, y márgenes razonables, acordes con el importe de aquellas prestaciones, para atender desviaciones e imprevistos y de rentabilidad. Estos márgenes figurarán como partida independiente del resto de la tarifa.

A més de tot el que s'ha assenyalat, l'article 24.6 de l'LCSP disposa que la norma de creació o els estatuts d'un ens instrumental han de precisar el règim dels encàrrecs que se'ls poden conferir. S'ha d'evitar un ús abusiu i expansiu de la figura dels encàrrecs de gestió, que poden no estar justificats per raons d'interès general i poden plantejar dubtes quant a la seva compatibilitat amb els principis comunitaris de la contractació pública.

L'LCSP estableix dos límits importants a l'actuació dels ens que tenen la condició de mitjà propi, que són els següents:

- La norma de creació o els estatuts d'un ens instrumental han de determinar per a aquests la impossibilitat de participar en licitacions públiques (en sentit ampli) convocades pels poders adjudicadors dels quals siguin mitjans propis, sens perjudici que, quan no hi hagi cap licitador, se'ls pugui encarregar l'execució de la prestació objecte de les licitacions.
- Els contractes que hagin de subscriure les entitats que tenguin la consideració de mitjà propi i servei tècnic per dur a terme les prestacions objecte de l'encàrrec queden sotmesos a l'LCSP d'acord amb el que preveu l'article 4.1 *n*.

Pel que fa al règim dels encàrrecs conferits, l'apartat 2 de l'article 4 de l'LCSP, relatiu als negocis i contractes exclosos de l'àmbit d'aplicació de la Llei, disposa el següent:

Els contractes, negocis i relacions jurídiques enumerats a l'apartat anterior es regulen per les seves normes especials i s'han d'aplicar els principis d'aquesta Llei per resoldre els dubtes i les llacunes que es puguin presentar.

Així doncs, a més d'aplicar les normes específiques de l'LCSP que regulen els encàrrecs de gestió, són d'aplicació els principis de la Llei en els casos de dubtes o llacunes i d'absència de normes especials. A més, en determinats casos hi pot haver aplicació analògica de l'LCSP.

Cal destacar, entre els principis que són compatibles amb la naturalesa de l'encàrrec de

gestió, els principis de publicitat, transparència, estabilitat pressupostària, control de la despesa i eficiència en la utilització dels fons públics. L'aplicació d'aquests principis pot ser diversa atès que es pot considerar que hi ha un cert marge de discrecionalitat i que no es tracta de l'aplicació directa de preceptes de la Llei. No obstant això, cal destacar la importància del principi de publicitat a efecte de control. En aquest sentit és necessari i convenient establir un règim de publicitat, ja sigui en les normes autonòmiques que despleguen la Llei de contractes, ja sigui en les normes de creació o en els estatuts dels ens instrumentals que detallen el règim dels encàrrecs. Aquesta publicitat es podria dur a terme, per exemple, en els diaris oficials.

Pel que fa a l'expedient administratiu previ a l'encàrrec de gestió, cal tenir en compte que s'han d'aplicar les normes pressupostàries que regulen els expedients de despesa, com també les normes de l'LCSP que siguin d'aplicació directa, supletòria o analògica, com, per exemple, les normes que exigeixen l'existència d'un acord d'inici, la justificació de les necessitats que s'han de satisfer, la descripció de les prestacions que són objecte de l'encàrrec i l'emissió d'un informe jurídic.

Finalment, s'ha de dir que l'objecte de l'encàrrec de gestió a una entitat que tingui la condició de mitjà propi ha d'estar inclòs en l'objecte social de l'ens instrumental.

11. La darrera qüestió que planteja la Intervenció General fa referència a la necessitat, en el cas dels encàrrecs a què es refereix l'article 4.1 *n*, que el mitjà propi disposi, directament o indirectament, de mitjans per dur a terme per si mateix l'activitat que se li ha encarregat. És a dir, es planteja la qüestió de si és possible que l'Administració encarregui a un ens instrumental que tingui la condició de mitjà propi i servei tècnic la realització d'una determinada prestació, tot i no tenir els mitjans necessaris per dur-la a terme, i aquest ens instrumental es limiti a substituir l'Administració en la posició d'entitat contractant i tramitar l'expedient de contractació corresponent del qual resultarà adjudicatari un empresari que és el que realment executarà la prestació.

L'article 4.1 *n* disposa que els contractes que han de subscriure les entitats que tinguin la consideració de mitjà propi i servei tècnic per dur a terme les prestacions objecte dels encàrrecs s'han de sotmetre a l'LCSP, d'acord amb la naturalesa de l'ens i la quantia dels contractes. A més, l'article 4.1 *n* disposa que en els contractes d'obres, serveis o subministraments en què se superin els llindars comunitaris s'han d'aplicar, com a mínim, les normes dels articles 121.1 i 174 de l'LCSP, això és, les regles pròpies dels poders adjudicadors, encara que l'ens que rebi l'encàrrec no ho sigui. Per tant, no estableix cap límit, ni quantitatiu ni qualitatiu, a la possibilitat que el mitjà propi no disposi dels mitjans suficients.

La possibilitat que les entitats considerades mitjans propis no disposin dels mitjans suficients per executar els encàrrecs per si mateixes i, per tant, hagin de traslladar l'execució de l'encàrrec a un tercer l'admeten, per exemple, la Intervenció General de

l'Administració de l'Estat en l'Informe circularitzat de 5 de juny de 2006, si bé referit a l'article 3.1 / del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, i la Comissió Consultiva de Contractació Administrativa de la Junta d'Andalusia en l'Informe 2/2008, esmenat abans.

En un sentit contrari s'expressa la Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda en l'Informe 65/2007, de 29 de gener de 2009, sobre si una determinada societat municipal es podia considerar mitjà propi de l'ajuntament. En aquest Informe, després d'esmentar els requisits de l'article 24.6 de l'LCSP, es manifesta el següent:

Habrà que añadir un último requisito, como es la idoneidad para ejecutar la encomienda de gestión y en tal sentido debe disponer de personal y medios materiales y técnicos para ejecutar la encomienda.

La importància d'aquesta qüestió radica en el fet que si es fa un encàrrec a un ens instrumental que no disposa dels mitjans per dur-lo a terme i, per tant, aquest ens es limita a substituir l'Administració en la posició d'entitat contractant, sense assumir l'execució efectiva de l'encàrrec, podria succeir que l'ens que fa l'encàrrec acudís a un ens instrumental amb la finalitat d'alterar el règim del contracte, amb la conseqüència que podria suposar que l'òrgan de contractació pot elegir lliurement un règim contractual o un altre. Aquest criteri implicaria anar més enllà del que és una qüestió d'autoorganització, que és l'aspecte que considera la normativa comunitària per admetre que l'Administració es pugui desposseir d'unes prerrogatives atribuïdes pel dret intern sense una causa que ho justifiqui.

El fet que el mitjà propi no disposi de mitjans suficients per dur a terme l'encàrrec no sembla contravenir el dret comunitari, ni tampoc hi ha en el dret intern una prohibició expressa. S'ha de tenir en compte que els encàrrecs de gestió a entitats instrumentals tal com s'han configurat per la jurisprudència comunitària tenen un caràcter excepcional i, per tant, han de ser objecte d'una interpretació restrictiva i han d'estar justificats. Aquesta justificació ha de respondre a raons d'economia, eficàcia o eficiència en l'execució de l'encàrrec, és a dir, a una millor execució de la prestació, de manera que la seva atribució a un ens instrumental (al marge de les normes generals de licitació de l'LCSP) impliqui realment algun tipus de valor afegit, susceptible d'apreciació o mesurable quantitativament i/o qualitativament.

En conseqüència, per poder fer un encàrrec de gestió a una entitat que tengui la consideració de mitjà propi i servei tècnic hi ha d'haver una causa justa que justifiqui l'encàrrec. Aquesta causa ha de respondre a raons d'economia, eficàcia o eficiència en l'execució, i l'execució per part de l'entitat instrumental ha de suposar necessàriament un valor afegit.

Aquesta causa justa s'ha de verificar, cas per cas, en tots els encàrrecs de gestió i, particularment o amb més intensitat, en els casos en què, per raó de l'encàrrec, es vegi alterat el règim jurídic aplicable als contractes que hagi de subscriure l'entitat que ha de complir l'encàrrec respecte de les normes que, en principi, hauria d'aplicar l'entitat que fa l'encàrrec si no l'hagués encarregat a un mitjà propi.

El control de la concurrència d'aquest causa justa correspon, en primer terme, a cada operador jurídic, el qual té la responsabilitat d'actuar d'acord amb les normes que regulen la contractació pública, i també, evidentment, als òrgans que tenguin atribuïdes funcions de control o tutela sobre aquests ens i aquests negocis jurídics, que poden comprovar, analitzar i fiscalitzar, d'acord amb les seves atribucions o competències, i cas per cas, la concurrència efectiva d'aquesta causa justa, amb les conseqüències que en dret són procedents en cada cas.

De fet, de vegades aquesta figura pot constituir una porta oberta al frau de llei (veg. l'article 6.4 del Codi civil) en els casos en què qui fa l'encàrrec encarrega a qui el rep, sense justificació suficient (això és, sense acreditar que amb aquesta tècnica s'han d'obtenir uns resultats millors o una gestió més eficaç o més econòmica —raons per les quals sí que quedaria acreditat suficientment l'interès general—), una activitat o prestació de la qual, posteriorment, qui rep l'encàrrec n'haurà de subcontractar una part substancial o, fins i tot, la totalitat de la prestació material. I això amb la finalitat, única, de fugir del rigor i dels requisits, sens dubte més rígids, dels procediments que preveu la Llei de contractes per a les administracions públiques *stricto sensu*.

És per aquest motiu, juntament amb el caràcter d'excepció que té l'encàrrec de gestió i la necessitat d'interpretar-lo de forma restrictiva, que cal entendre, tot i que la Llei no ho exigeix expressament, que l'entitat que té la consideració de mitjà propi i servei tècnic ha de disposar dels mitjans materials i tècnics adequats per executar, almenys, la major part o una part significativa de la prestació objecte de l'encàrrec, sens perjudici que, per poder dur a terme les prestacions objecte de l'encàrrec, pugui subscriure algun contracte amb un tercer.

Conclusions

1. Els encàrrecs de gestió regulats en l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i en la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, són figures diferents.

Atès que ambdues normes jurídiques coincideixen parcialment en la regulació d'una matèria i ho fan de manera diferenciada, cal aplicar la doctrina de la *lex posterior* i el principi de la llei especial respecte de la llei general per resoldre el conflicte entre aquestes normes. Això permet concloure que la Llei de contractes ha derogat

parcialment o ha modificat l'article 15 de la Llei 30/1992 en el sentit que aquest precepte ja no pot incloure encàrrecs de gestió de caràcter merament contractual, ja que el seu àmbit ha quedat circumscrit a les activitats o actuacions materialment alienes a la contractació pública.

2. Els encàrrecs de gestió han d'adoptar la forma oportuna d'acord amb la naturalesa de l'entitat i de l'òrgan concret que fa l'encàrrec —en el cas que l'encàrrec el faci una administració pública als efectes de la Llei 30/1992 serà un acte administratiu— i s'han de comunicar a l'ens instrumental que l'ha de complir, sense que sigui necessària la formalització ni, per tant, la publicació, de cap conveni o acord entre l'entitat que fa l'encàrrec i l'entitat destinatària d'aquest. Tot això sens perjudici que, en virtut d'una norma, s'estableixi algun règim de publicitat a efecte de control, en els termes indicats en la consideració jurídica 10.
3. Les figures que regulen l'article 4.1 *n* i els apartats 1 a 5 de l'article 24 de l'LCSP són figures diferents; l'apartat 6 de l'article 24 conté algunes precisions sobre la figura de l'encàrrec de gestió. Les qüestions més rellevants que plantegen aquestes figures i les principals característiques s'han abordat en les consideracions jurídiques 3 a 10 d'aquest Informe.
4. En els encàrrecs de gestió de la Llei de contractes del sector públic hi ha de concórrer una causa justa que justifiqui l'encàrrec, que s'ha de verificar cas per cas, molt especialment en els casos en què, atesa la naturalesa jurídica de l'ens que rep l'encàrrec, s'alteri el règim contractual. L'entitat que rep l'encàrrec ha de disposar dels mitjans materials i tècnics adequats per executar, almenys, la major part o una part significativa de la prestació objecte de l'encàrrec, sens perjudici que, per poder dur a terme les prestacions objecte de l'encàrrec, pugui subscriure algun contracte amb un tercer.

Informe 2/2010, de 30 de juliol de 2010

Condicions especials d'execució del contracte. Possibilitat d'establir, com a condició especial d'execució del contracte, l'obligatorietat de contractar persones en situació legal d'atur

Antecedents

1. El secretari general de la Conselleria de Treball i Formació ha formulat la consulta següent a aquesta Junta Consultiva:

El Servei d'Ocupació de les Illes Balears, d'acord amb la Llei 7/2000, de 15 de juny, (BOCAIB núm. 80, de 29 de juny), és una entitat autònoma, de caràcter administratiu, dotada de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, adscrita a la Conselleria de Treball i Formació, amb competències per exercir les funcions d'intermediació en el mercat laboral balear.

Dita funció d'intermediació laboral, es defineix com aquella política d'ocupació conformada pel conjunt d'accions que tenen per objecte posar en contacte les ofertes de treball amb els demandants d'ocupació per a la seva col·locació, amb la finalitat de proporcionar als treballadors una ocupació adequada a les seves característiques i facilitar als ocupadors els treballadors més apropiats als seus requeriments i necessitats.

El Govern de les Illes Balears en el disseny d'una política orientada a la plena ocupació, en el Pla d'ocupació de les Illes Balears 2009-2011, signat entre el Govern de les Illes Balears i els agents socials i econòmics més representatius, es marca com objectiu prioritari dins la línia d'actuació 2 "*Millora del Servei d'Ocupació de les Illes Balears*" fer que el Servei Públic d'Ocupació sigui concebut pels ciutadans de les Illes com un servei de gestió de l'ocupació i no de l'atur, tot assolint la seva vertadera vocació universal.

Aquest objectiu concret s'emmarca dins l'Estratègia Europea d'Ocupació, concretament la Directriu 20 "*Millorar l'adequació a les necessitats del mercat de treball*" incideix en la necessitat de modernitzar i enfortir les institucions del mercat de treball, especialment dels serveis d'ocupació, per a garantir una major transparència de les oportunitats d'ocupació i formació.

En aquesta mateixa línia, dins del Programa Nacional de Reformes d'Espanya, recull, també a l'eix 6, mesures com la modernització dels serveis públics d'ocupació i la creació de plataformes per a la intermediació laboral, ja que la importància dels avanços tecnològics en aquesta època de crisi de l'ocupació és crucial, i així ho determina també, la Organització Internacional del Treball.

L'article 102.1 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (LCSP), estableix com una condició especial d'execució del contracte:

“Els òrgans de contractació poden establir condicions especials en relació amb l'execució del contracte, sempre que siguin compatibles amb el dret comunitari i s'indiquin a l'anunci de licitació i en el plec o en el contracte. Aquestes condicions d'execució es poden referir, en especial, a consideracions de tipus mediambiental o a consideracions de tipus social, amb la finalitat de promoure l'ocupació de persones amb dificultats particulars d'inserció en el mercat laboral, eliminar les desigualtats entre l'home i la dona en el dit mercat, combatre l'atur, afavorir la formació en el lloc de treball, o altres finalitats que s'estableixin amb referència a l'estratègia coordinada per a l'ocupació, definida a l'article 125 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, o garantir el respecte als drets laborals bàsics al llarg de la cadena de producció mitjançant l'exigència del compliment de les convencions fonamentals de l'Organització Internacional del Treball.”

És en aquest marc normatiu, i amb l'objectiu d'oferir un servei d'intermediació universal i gratuït, i garantir que es presti d'acord amb els principis constitucionals d'igualtat d'oportunitats a l'accés a l'ocupació i no-discriminació, que el Govern de les Illes Balears s'ha plantejat la necessitat d'aprovar un Acord del Consell de Govern pel qual s'obligui a les diferents Conselleries del Govern i a les entitats autònomes i empreses públiques vinculades a la CAIB, a que incorporin en els plecs de clàusules administratives particulars dels contractes d'obra, d'acord amb l'article 102 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, la condició especial d'execució de què si les empreses adjudicatàries necessiten contractar personal per executar l'obra pública, presentin una oferta a les oficines del SOIB.

Per tot allò exposat, d'acord amb l'article 2.1 del Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es creen la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Registre de Contractes i el Registre de Contractistes, i 15 del Reglament d'organització i funcionament de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la CAIB, es sol·licita informe en relació a:

— Si la inclusió en els plecs de clàusules administratives particulars dels contractes administratius d'obra de la condició especial d'execució de què les empreses adjudicatàries que necessitin contractar personal per executar l'obra pública, presentin una oferta genèrica a les oficines del SOIB, es considera que compleix els requisits establerts a l'article 102 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

— Si mitjançant Acord de Consell de Govern es pot obligar a les diferents Conselleries del Govern de les Illes Balears, i a aquelles entitats autònomes i empreses públiques i vinculades a la CAIB subjectes a l'àmbit d'aplicació

de la Llei 3/1989, de 29 de març i que estiguin emmarcats dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, a que incloguin en els plecs de clàusules administratives particulars dels contractes d'obra que licitin, la condició especial d'execució de què les empreses adjudicatàries que necessitin contractar personal per executar l'obra pública, presentin una oferta genèrica a les oficines del SOIB.

S'Annexa informe jurídic relatiu a l'assumpte.

2. Amb posterioritat, el secretari general de la Conselleria de Treball i Formació ha tramès a aquesta Junta Consultiva un nou escrit i un nou informe jurídic, en virtut del qual, en vista d'alguns pronunciaments d'altres juntes consultives en relació amb la qüestió plantejada inicialment, principalment l'Informe 3/2009 de la Junta Consultiva estatal i l'Informe 6/2009 de la Junta Consultiva aragonesa, es dóna una nova redacció a la consulta inicial, que ara queda formulada en els termes següents:

Primer. ¿Es pot incloure en els plecs de clàusules administratives particulars dels contractes administratius d'obra la següent condició especial d'execució?

“L'empresa adjudicatària es compromet a què el personal que necessiti contractar per executar la totalitat de l'obra pública, es trobi en situació legal d'atur, fet que es podrà acreditar, bé mitjançant la targeta d'inscripció en les oficines d'ocupació del Servei d'Ocupació de les Illes Balears, o bé per qualsevol altre mitjà vàlid en dret que acrediti que la persona contractada es troba en situació legal d'atur.”

Segon. ¿Es pot adoptar la mesura abans esmentada mitjançant l'aprovació d'un Acord de Consell de Govern que estableixi l'obligatorietat d'inclusió de la mesura social?

Tercer. ¿Es pot incloure a l'Acord de Consell de Govern un punt mitjançant el qual s'aprovi l'obligatorietat de comunicació al SOIB, per part de les Conselleries del Govern de les Illes Balears i de les seves entitats adscrites, de les adjudicacions de contractes d'obra pública, per tal de posar a l'abast dels contractistes tota la informació necessària pel que fa al servei d'intermediació del SOIB?

3. El secretari general de la Conselleria de Treball i Formació està legitimat per sol·licitar informes a la Junta Consultiva de Contractació, de conformitat amb l'article 12.1 del Decret 20/1997, de 7 de febrer, de creació d'aquesta Junta Consultiva, i l'article 15.1 del seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997. A l'escrit s'adjunta un informe jurídic del cap del Servei Jurídic de la Conselleria de Treball i Formació, d'acord amb l'article 16.3 del Reglament. Per tant, es tenen els requisits previs d'admissió per poder emetre l'informe sol·licitat.

Consideracions jurídiques

1. L'escrit de consulta planteja tres qüestions relacionades amb les condicions especials d'execució dels contractes.

En concret, la primera pregunta fa referència a la possibilitat d'incloure, en els plecs de clàusules administratives particulars dels contractes d'obra, una condició especial d'execució del contracte en virtut de la qual s'obligui les empreses adjudicatàries a contractar personal en situació legal d'atur en el cas que per executar el contracte necessitin contractar personal. En un primer moment la redacció d'aquesta pregunta només es referia a l'obligatorietat d'utilitzar els serveis d'intermediació del SOIB.

Les altres dues qüestions es refereixen a la possibilitat que un acord del Consell de Govern estableixi, d'una banda, l'obligatorietat, per a les conselleries, les entitats autònomes i les empreses públiques i vinculades a la Comunitat Autònoma, d'incloure aquesta condició especial d'execució en els plecs de clàusules administratives particulars, i, de l'altra, l'obligatorietat que els òrgans de contractació que adjudiquin un contracte d'obra ho comuniquin al SOIB perquè aquest òrgan pugui posar a l'abast dels contractistes la informació relativa al servei d'intermediació que presta.

2. La possibilitat d'utilitzar criteris socials en la contractació pública, ja sigui com a criteri de selecció de l'adjudicatari, com a criteri d'adjudicació dels contractes, com a clàusula de preferència o com a condició especial d'execució, ha estat present des de fa temps en diversos documents de la Unió Europea i ha estat analitzada per nombrosos autors i juntes consultives de contractació administrativa.

Sense ànim de ser exhaustius, cal esmentar, en primer lloc, els informes 16/2001, de 29 de novembre, i 4/2002, de 27 de juny, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de les Illes Balears. En segon lloc, cal destacar l'activitat consultiva que ha duit a terme la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de Catalunya, que ha analitzat profusament aquesta matèria, entre d'altres, en els informes 4/2001, de 23 de novembre, i 2/2006, de 9 de febrer, i les recomanacions 1/2001, de 5 d'abril, i 3/2005, de 7 de juliol.

A més, cal destacar l'Informe 6/2009, de 15 d'abril, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa d'Aragó, i els informes 44/1998, de 16 de desembre, 53/2008, de 29 de gener de 2009, i 3/2009, de 25 de setembre, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat.

Sens perjudici de l'interès que pot tenir aprofundir en la matèria i llegir els documents esmentats, en aquest Informe es fan algunes referències a alguns aspectes que s'analitzen en aquests documents.

Passem ara a analitzar quins són els pronunciaments de la Comissió Europea amb

referència als aspectes socials en la contractació.

3. Les institucions europees han duit a terme una intensa activitat en matèria de clàusules socials en la contractació pública per mitjà de diverses comunicacions i directives aprovades per la Comissió Europea i per mitjà de la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea.

Cal destacar la Comunicació de 22 de setembre de 1989 titulada “Contractació pública. Aspectes regionals i socials” [COM (89) 400 final], la Comunicació d’11 de març de 1998 titulada “La contractació pública en la Unió Europea” [COM (98) 143], la Comunicació interpretativa de la Comissió, de 4 de juliol de 2001, sobre la legislació comunitària de contractes públics i les possibilitats d’integrar els aspectes mediambientals en la contractació pública, i, finalment, la Comunicació interpretativa de la Comissió, de 15 d’octubre de 2001, sobre la legislació comunitària de contractes públics i les possibilitats d’integrar aspectes socials en aquests contractes [COM(2001) 566 final].

La Comunicació interpretativa de 15 d’octubre de 2001 disposa que els poders adjudicadors poden definir clàusules contractuals que determinin la forma d’execució d’un contracte i que serveixin com a mitjà per fomentar la persecució d’objectius socials.

No obstant això, la Comissió manifesta que les clàusules o condicions d’execució del contracte s’han d’ajustar al dret comunitari i, en particular, no poden tenir un efecte discriminatori directe o indirecte per als licitadors de la resta d’estats membres.

A més, l’aplicació d’aquestes clàusules ha d’ajustar-se a les normes procedimentals de les directives i, en concret, a les normes relatives a la publicitat. No poden consistir en especificacions tècniques encobertes, ni poden referir-se a la comprovació de l’aptitud dels licitadors sobre la base de la seva capacitat econòmica, financera i tècnica, o als criteris d’adjudicació.

Per complir el principi de transparència, les condicions especials d’execució han d’esmentar-se en l’anunci del contracte perquè tots els candidats o licitadors en tenguin coneixement.

La Comissió aclareix, a més, que la clàusula contractual és una obligació que l’adjudicatari del contracte ha d’acceptar i que es refereix a la seva execució, i que, en conseqüència, en principi és suficient que els licitadors es comprometin, en el moment de lliurar l’oferta, a complir aquest requisit en el cas que resultin adjudicataris. Per tant, l’oferta d’un licitador que no accepti aquesta obligació no s’ajustaria al plec de condicions i no podria, per tant, ser seleccionada.

La Comunicació reconeix que els poders adjudicadors tenen un marge ampli de maniobra a l'hora d'elaborar clàusules contractuals en matèria social, i recull algunes possibles clàusules contractuals que es podrien imposar als adjudicataris atenent objectius de caràcter social, sempre que compleixin els requisits ja esmentats. En concret, esmenta els exemples següents:

- L'obligació de contractar persones en atur, en particular de llarga durada, o d'organitzar activitats de formació per als joves o els aturats quan duguin a terme la prestació.
- L'obligació d'aplicar, en executar la prestació, mesures destinades a promoure la igualtat d'oportunitats entre homes i dones o la diversitat racial o ètnica.
- L'obligació de respectar en la part essencial, en executar la prestació, les disposicions dels convenis fonamentals de l'Organització Internacional del Treball (OIT), en el cas que no s'hagin incorporat ja a l'ordenament jurídic nacional.
- L'obligació de contractar, en vista de l'execució del contracte, un nombre de persones amb discapacitat superior del que exigeix la legislació nacional en l'estat membre on s'executa el contracte o en el del titular del contracte.

La Comunicació recull un altre exemple en què a priori no hi ha discriminació contra els licitadors de la resta d'estats membres: és el cas en què, en un contracte d'obra, una clàusula exigeixi que l'adjudicatari contracti un nombre o un percentatge determinat d'aturats de llarga durada o de joves aprenents, i que no s'exigeixi que els aturats o els aprenents pertanyin a una regió determinada o depenguin d'un organisme nacional.

Per tant, a més de respectar el dret comunitari i no ser discriminatòries, la introducció d'aquestes condicions ha de respectar les garanties de publicitat i transparència.

Pel que fa a les directives comunitàries sobre els contractes públics, cal destacar que la Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de serveis fa referència, tant en les consideracions com en l'articulat, a qüestions relacionades amb aspectes socials, en concret, en la consideració 33 i en l'article 26.

La consideració 33 s'expressa en els termes següents:

Las condiciones de ejecución de un contrato serán compatibles con la presente Directiva siempre y cuando no sean directa o indirectamente discriminatorias y se señalen en el anuncio de licitación o en el pliego de condiciones. En particular, pueden tener por objeto favorecer la formación profesional en el lugar de trabajo, el empleo de personas que tengan

especiales dificultades de inserción, combatir el paro o proteger el medio ambiente. Como ejemplo se pueden citar, entre otras, las obligaciones – aplicables a la ejecución del contrato– de contratar a desempleados de larga duración o de organizar acciones de formación para los desempleados o los jóvenes, de respetar en lo sustancial las disposiciones de los convenios fundamentales de la Organización Internacional del Trabajo (OIT) en el supuesto de que éstos no se hubieran aplicado en el Derecho nacional, de contratar a un número de personas discapacitadas superior al que exige la legislación nacional.

L'article 26 disposa que els poders adjudicadors poden exigir condicions especials en relació amb l'execució del contracte sempre que siguin compatibles amb el dret comunitari i s'indiquin en l'anunci de licitació o en el plec de condicions. Les condicions en què s'executi un contracte poden referir-se, en especial, a consideracions de tipus social i mediambiental.

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea s'ha pronunciat en diverses ocasions sobre la inclusió de criteris socials en els contractes públics. Una de les sentències més significatives és la Sentència de 20 de setembre de 1988, dictada en l'assumpte C-31/87, *Gebroeders Beentjes/Països Baixos*, que es va pronunciar, entre altres qüestions, sobre si la inclusió d'una condició en l'adjudicació d'un contracte d'obra pública que exigeix a l'adjudicatari que contracti un determinat nombre de treballadors en situació d'atur de llarga durada és compatible amb el dret comunitari. El Tribunal va manifestar el següent:

28

Por lo que respecta a la exclusión de un licitador por no estar, a juicio del órgano de contratación, en condiciones de emplear a trabajadores en paro prolongado, debe señalarse que tal requisito no guarda relación ni con la verificación de la aptitud de los contratistas por su capacidad económica, financiera y técnica, ni con los criterios de adjudicación del contrato a que alude el artículo 29 de la Directiva.

29

Como resulta de la citada sentencia de 9 de julio de 1987, para que sea compatible con la Directiva, tal condición debe respetar todas las disposiciones aplicables del Derecho comunitario y especialmente las prohibiciones que se derivan de los principios consagrados por el Tratado en lo relativo al derecho de establecimiento y a la libre prestación de servicios.

30

La exigencia de emplear trabajadores en paro prolongado podría, en concreto, infringir el principio de no discriminación por razón de la nacionalidad consagrado en el apartado 2 del artículo 7 del Tratado, en el caso de que se comprobara que sólo los licitadores nacionales pueden cumplir tal condición o bien que su cumplimiento resulta mucho más difícil en el caso de los licitadores de otros Estados miembros.

Corresponde al Juez nacional comprobar, habida cuenta de todas las circunstancias del caso, si la exigencia de dicho requisito tiene o no una incidencia discriminatoria directa o indirecta.

[...]

36

En cuanto a una condición como el empleo de trabajadores en paro prolongado, procede observar que, al tratarse de una condición particular adicional, debe mencionarse en el anuncio para permitir que los contratistas conozcan la existencia de tal condición.

37

[...] La condición de emplear trabajadores en paro prolongado es compatible con la Directiva si no incide de forma discriminatoria directa o indirectamente por lo que respecta a los licitadores de otros Estados miembros de la Comunidad. Esta condición específica adicional debe obligatoriamente ser mencionada en el anuncio del contrato.

4. La Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), per la qual es transposa a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2004/18/CE, assenyala, en l'exposició de motius, com una de les principals novetats de la Llei, la previsió de mecanismes que permeten introduir consideracions de tipus social i mediambiental en la contractació pública, i les configura com a condicions especials d'execució del contracte o com a criteris per valorar les ofertes.

Així, l'article 102 de la LCSP regula les condicions especials d'execució del contracte en els termes següents:

1. Els òrgans de contractació poden establir condicions especials en relació amb l'execució del contracte, sempre que siguin compatibles amb el dret comunitari i s'indiquin a l'anunci de licitació i en el plec o en el contracte. Aquestes condicions d'execució es poden referir, en especial, a consideracions de tipus mediambiental o a consideracions de tipus social, amb la finalitat de promoure l'ocupació de persones amb dificultats particulars d'inserció en el mercat laboral, eliminar les desigualtats entre l'home i la dona en el dit mercat, combatre l'atur, afavorir la formació en el lloc de treball, o altres finalitats que s'estableixin amb referència a l'estratègia coordinada per a l'ocupació, definida a l'article 125 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, o garantir el respecte als drets laborals bàsics al llarg de la cadena de producció mitjançant l'exigència del compliment de les convencions fonamentals de l'Organització Internacional del Treball.

2. Els plecs o el contracte poden establir penalitats, de conformitat amb el que preveu l'article 196.1, per al cas d'incompliment d'aquestes condicions especials d'execució, o atribuir-los el caràcter d'obligacions contractuals essencials als efectes assenyalats a l'article 206.g). Quan l'incompliment d'aquestes condicions no es tipifiqui com a causa de

resolució del contracte, pot ser considerat en els plecs o en el contracte, en els termes que s'estableixin per reglament, com a infracció greu als efectes que estableix l'article 49.2.e).

L'article 125 del Tractat constitutiu a què fa referència l'article (actualment article 145) disposa que els estats membres i la Comunitat s'han d'esforçar per desenvolupar una estratègia coordinada per a l'ocupació, en particular per potenciar una mà d'obra qualificada, formada i adaptable, i mercats laborals amb capacitat de resposta al canvi econòmic, amb vista a assolir els objectius definits en l'article 3 del Tractat de la Unió Europea, referits, entre d'altres, a la consecució de la plena ocupació.

En definitiva, atès tot el que s'ha dit, cal concloure que per establir condicions especials d'execució en els contractes s'han de complir dos requisits:

- Que les condicions siguin compatibles amb el dret comunitari i, per tant, respectin els principis d'igualtat i no-discriminació.
- Que s'indiquin en l'anunci de licitació i en el plec o en el contracte, respectant així el principi de publicitat.

5. La primera qüestió que se sotmet al parer d'aquesta Junta Consultiva, com hem dit, fa referència a la possibilitat d'incloure, en els plecs de clàusules administratives particulars dels contractes d'obra, una condició especial d'execució del contracte en virtut de la qual s'obligui les empreses adjudicatàries a contractar personal en situació legal d'atur en el cas que per executar el contracte necessitin contractar personal.

Cal recordar que en un primer moment la redacció d'aquesta pregunta només es referia a l'obligatorietat d'utilitzar els serveis d'intermediació del SOIB, és a dir, els serveis d'intermediació d'un àmbit territorial concret. No obstant això, amb posterioritat el secretari general de la Conselleria de Treball i Formació va formular novament la consulta atès que havia tingut coneixement dels pronunciaments sobre qüestions similars per part de diversos òrgans consultius.

En efecte, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda s'havia pronunciat en l'Informe 3/2009, de 25 de setembre, sobre la possibilitat d'establir, com a condició d'execució del contracte, l'obligació que l'adjudicatari contractàs persones desocupades inscrites en una determinada oficina d'ocupació, en concret, la d'Orihuela.

Atesa la similitud d'ambdues consultes, resulta d'interès traslladar a aquest Informe les argumentacions utilitzades per la Junta Consultiva estatal per considerar que una condició d'aquestes característiques és contrària a dret. La Junta manifesta que l'article 102 de l'LCSP permet establir, com a condicions d'execució, mesures per a l'estímul de l'ocupació, per la qual cosa no hi ha obstacles per considerar correcte que un plec de

clàusules administratives particulars contengui una clàusula que estableixi l'obligació de contractar persones desocupades sense que hi hagi discriminació. A continuació, la Junta Consultiva analitza si és admissible la qüestió de fons plantejada, és a dir, si és possible exigir que les persones desocupades estiguin inscrites en una o diverses oficines d'ocupació concretes. I ho fa en els termes següents:

Queda, sin embargo, por dilucidar si sería igualmente admisible la posibilidad de que dichas personas debieran proceder necesariamente del grupo de las inscritas en una o varias oficinas de empleo concretas. A este respecto cabe decir, en principio, que la Ley de Contratos del Sector Público no contiene normas que regulen la materia, ni para prohibirla ni para permitirla, por lo que la solución deberá encontrarse fuera de ésta.

Bien es cierto que la Ley mencionada hace diversas referencias al principio de no discriminación (arts. 1 y 123), pero, en general todas ellas van referidas al principio de libre concurrencia y tienen por destinatarios a los contratistas, no a los trabajadores empleados por éstos.

Por ello, la idea de que una condición de ejecución como la indicada por el Alcalde Presidente del Ayuntamiento de Orihuela en su consulta pueda o no incluirse válidamente en los pliegos contractuales, debe resolverse a la luz de los principios constitucionales relativos al derecho al trabajo, las normas del derecho comunitario que regulan la libertad de circulación de los trabajadores y las normas del derecho laboral español.

Con respecto del primero cabe decir que la Constitución en el artículo 35.1 dice que “todos los españoles tienen el deber de trabajar y el derecho al trabajo...”. Por su parte el artículo 14 consagra la igualdad de todos los españoles ante la Ley prohibiendo la discriminación por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social. El análisis conjunto de ambos preceptos permite sentar la conclusión de que la aprobación por parte de una Administración Pública de unas cláusulas discriminatorias de los españoles ante el trabajo implicarían discriminación y por consiguiente resultaría contraria al principio del artículo 14 de la Constitución que prohíbe la discriminación por cualquier circunstancia personal o social.

Junto a esta consideración debe tenerse en cuenta lo establecido en el artículo 39 del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea. Dispone este precepto:

- “1. Quedará asegurada la libre circulación de los trabajadores dentro de la Comunidad.
2. La libre circulación supondrá la abolición de toda discriminación por razón de la nacionalidad entre los trabajadores de los Estados miembros, con respecto al empleo, la retribución y las demás condiciones de trabajo.
3. Sin perjuicio de las limitaciones justificadas por razones de orden

público, seguridad y salud públicas, la libre circulación de los trabajadores implicará el derecho:

- a) de responder a ofertas efectivas de trabajo.
- b) de desplazarse libremente para este fin en el territorio de los Estados miembros.
- c) de residir en uno de los Estados miembros con objeto de ejercer en él un empleo, de conformidad con las disposiciones legales, reglamentarias y administrativas aplicables al empleo de los trabajadores nacionales.
- d) de permanecer en el territorio de un Estado miembro después de haber ejercido en él un empleo, en las condiciones previstas en los reglamentos de aplicación establecidos por la Comisión”.

Del texto transcrito se deduce que la discriminación de los trabajadores por razón de la nacionalidad queda prohibida pudiendo los trabajadores nacionales de cualquiera de los Estados miembros de la Unión Europea responder libremente a cualquier oferta de trabajo recibida. En conclusión, no cabe discriminar en la contratación ni a los españoles ni tampoco a los nacionales de Estados miembros de la Unión Europea.

Finalmente, el Estatuto de los Trabajadores en su artículo 4, letra c) establece que en la relación de trabajo los trabajadores tienen derecho “a no ser discriminados directa o indirectamente para el empleo, o una vez empleados, por razones de sexo, estado civil, edad dentro de los límites marcados por esta Ley, origen racial o étnico, condición social, religión o convicciones, ideas políticas, orientación sexual, afiliación o no a un sindicato, así como por razón de lengua, dentro del Estado español. Tampoco podrán ser discriminados por razón de discapacidad, siempre que se hallasen en condiciones de aptitud para desempeñar el trabajo o empleo de que se trate”.

Si bien es cierto que este precepto limita los supuestos de discriminación a los enumerados en él de tal forma que bajo ninguno de ellos puede ser subsumido el caso a que nos referimos, no lo es menos que su interpretación debe hacerse bajo la guía del principio general consagrado en el artículo 14 de la Constitución Española antes citado. Este principio es interpretado de forma amplia por reiterada doctrina del Tribunal Constitucional de acuerdo con la cual queda desterrada toda posible discriminación que no tenga fundamento en la existencia de una causa suficientemente justificada desde el punto de vista constitucional.

A mayor abundamiento, el artículo 22 bis de la Ley 56/2003, de 16 de Diciembre, de Empleo, establece que “Los servicios públicos de empleo, sus entidades colaboradoras y las agencias de colocación sin fines lucrativos, en la gestión de la intermediación laboral deberán velar específicamente para evitar la discriminación en el acceso al empleo. Los gestores de la intermediación laboral cuando, en las ofertas de colocación, apreciase carácter discriminatorio, lo comunicarán a quienes hubiesen

formulado la oferta”.

Sentado esto resulta claro que no cabe la discriminación entre los trabajadores por razón del origen territorial de los mismos. No se puede, por tanto, establecer la preferencia en la contratación a favor de determinados trabajadores con fundamento en su lugar de origen o en su lugar de residencia, y de conformidad con este último artículo citado no cabe ningún tipo de discriminación en el empleo que no se justifique en los términos que hemos señalado anteriormente.

Sin embargo, queda sin resolver la cuestión de si la exigencia de estar inscrito en unas determinadas oficinas de empleo puede considerarse como discriminatoria, habida cuenta de que en ellas podría inscribirse cualquier persona con independencia de su nacionalidad o lugar de nacimiento. A este efecto es preciso determinar previamente si la inscripción en las Oficinas de Empleo como demandante del mismo, viene regulada en la Ley de Empleo antes citada pero sin establecer si debe solicitarse o no en determinada oficina o si, por el contrario, el demandante de empleo puede hacerlo en cualquiera de ellas.

Ello significa que la determinación de qué oficina será la competente para recibir la solicitud de inscripción debe hacerse por aplicación del principio general que consagra el artículo 12.3 de la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y de Procedimiento Administrativo Común, de conformidad con el cual la oficina competente será el órgano administrativo de menor rango al que corresponda por razón de la materia [y] del territorio. Este principio nos lleva a la conclusión de que en el caso objeto del presente informe corresponde presentar la solicitud de inscripción como demandante de empleo en la oficina que corresponda al domicilio del solicitante.

La conclusión que se deriva de ello es que la condición de ejecución a que se refiere el texto de la consulta es claramente discriminatoria en la medida en que circunscribe la posibilidad de contratación a los demandantes de empleo con domicilio en Orihuela. En tal sentido debe considerarse que excluye la posibilidad de contratar tanto a desempleados que procedan de otras localidades del territorio nacional o, incluso, del territorio de alguno de los Estados miembros de la Unión Europea y, en consecuencia se vulneran los principios de no discriminación establecidos tanto en el ordenamiento jurídico español como en el propio Tratado constitutivo de la Comunidad Europea.

Consecuencia de cuanto antecede es que debemos considerar como no admisible la condición de ejecución a que se refiere el texto de la consulta. Ello, naturalmente, sin perjuicio de que si se suprime de ella la exigencia de la inscripción en las oficinas de empleo de Orihuela, sea plenamente admisible.

Com a conclusió, la Junta Consultiva manifesta el següent:

No es admisible una condición de ejecución que exija la contratación de un cierto porcentaje de personas que estén inscritas como demandantes de empleo en las oficinas de empleo correspondientes a un determinado lugar geográfico en la medida que implique discriminación respecto del resto de los trabajadores tanto nacionales como originarios de Estados miembros de la Unión Europea. Ello sin perjuicio de que sea admisible el establecimiento de condiciones de ejecución que favorezcan la lucha contra el desempleo que no incurran en discriminación.

Així doncs, una condició especial d'execució que estableixi l'obligatorietat de l'adjudicatari de contractar persones en situació legal d'atur, sense referència a una oficina concreta, no vulnera l'ordenament jurídic espanyol ni el dret comunitari, atès que en principi no es produeix cap discriminació respecte a la resta de treballadors de l'Estat espanyol i de la resta d'estats membres. En canvi, si la condició especial establís l'obligació que aquestes persones estiguessin inscrites en una determinada oficina d'ocupació sí es produiria la vulneració.

En definitiva, en el nostre cas, una vegada reformulada la consulta i eliminada la referència única al SOIB, cal considerar que la redacció proposada per a la condició especial d'execució s'ajusta a dret. No obstant això, cal advertir que, de conformitat amb l'article 102.1 de l'LCSP, aquesta condició s'ha d'indicar en l'anunci de licitació i en el plec o en el contracte.

6. Les altres dues qüestions plantejades a aquesta Junta Consultiva es refereixen a la possibilitat que un acord del Consell de Govern estableixi, d'una banda, l'obligatorietat, per a les conselleries, les entitats autònomes i les empreses públiques i vinculades a la Comunitat Autònoma, d'incloure aquesta condició especial d'execució en els plecs de clàusules administratives particulars, i, de l'altra, l'obligatorietat que els òrgans de contractació que adjudiquin un contracte d'obra ho comuniquin al SOIB perquè aquest òrgan pugui posar a l'abast dels contractistes la informació relativa al servei d'intermediació que presta.

Es tracta, doncs, d'establir amb caràcter general l'obligació d'incloure aquesta clàusula en els plecs de clàusules administratives particulars per a tots els contractes d'obra.

S'ha de dir que la Llei estableix, com a facultat de l'òrgan de contractació, la possibilitat d'establir condicions especials d'execució, i, per tant, la redacció de l'article 102 de l'LCSP, en principi, no preveu expressament la possibilitat d'establir cap obligació d'aquestes característiques.

En aquest sentit s'ha pronunciat també la Junta Consultiva de Contractació

Administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda en l'Informe 53/2008, de 29 de gener de 2009, en què afegia que, això no obstant, es podria considerar la possibilitat que els òrgans competents per fer-ho dictassin instruccions per imposar als òrgans jeràrquicament subordinats l'obligació d'incloure aquestes clàusules en els plecs. Finalment, la Junta Consultiva estatal conclou que la Llei no autoritza exigir la inclusió de condicions especials amb caràcter general.

En vista d'això, en principi es podria considerar que, una vegada determinada la legalitat d'aquesta clàusula, res no obstant que, com a decisió política que és, el Consell de Govern aprovàs, per mitjà d'un acord, l'obligatorietat d'incloure aquesta condició en els plecs de clàusules administratives particulars dels contractes d'obra, si així ho decideix en l'exercici de les competències que li atribueix la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears.

No obstant això, cal tenir en compte algunes circumstàncies abans de prendre una decisió d'aquestes característiques.

En primer lloc, la Llei preveu el caràcter facultatiu d'aquestes condicions, per la qual cosa s'ha de pressuposar que, abans d'incorporar una condició especial d'execució a un contracte determinat —o a una categoria d'ells—, s'ha fet una anàlisi de la necessitat o conveniència d'aconseguir un objectiu social determinat per mitjà del contracte que fa convenient incorporar-hi aquesta clàusula social.

En segon lloc, s'hauria d'analitzar si les circumstàncies socials requereixen que sempre i en tots els casos es compleixi la clàusula social sotmesa a consulta, o bé si aquesta mesura s'hauria d'adoptar, per a alguns contractes en particular, amb caràcter temporal, per un termini prefixat, sens perjudici que, si romanen les circumstàncies que n'exigiren l'adopció, es pugui prorrogar, per un nou termini limitat, l'obligatorietat d'incloure aquesta condició especial.

Finalment, s'ha de dir que si s'adoptassin diversos acords de Consell de Govern per obligar els òrgans de contractació a incorporar una multiplicitat de condicions d'execució especial dels contractes relatives a diverses o a totes les matèries que preveu l'article 102, sense limitacions, es podria produir una situació en què la totalitat de la contractació de la Comunitat Autònoma estigués sotmesa al fet que els empresaris executassin els contractes complint diverses obligacions socials i mediambientals, alienes, en principi, a la necessitat originària a satisfer que havia motivat la contractació. Això, sens dubte, és una conseqüència absurda que podria, fins i tot, desvirtuar l'objecte del contracte, i és una situació no desitjada o cercada per la Llei de contractes, que, per tant, cal evitar.

En conseqüència, aquesta Junta Consultiva considera que, per poder considerar ajustat a dret un acord de les característiques que pretén la conselleria competent en matèria

de treball, cal prendre en consideració, amb caràcter previ, aquestes circumstàncies, i limitar l'abast temporal de l'obligatorietat o la recomanació d'incloure la condició especial d'execució que es proposa. De fet, les circumstàncies que ara poden fer aconsellable la inclusió d'aquesta mesura en els contractes d'obra poden canviar en un futur.

Pel que fa a la tercera qüestió que es planteja, relativa a la possibilitat d'incloure en l'acord del Consell de Govern un punt que estableixi l'obligatorietat que els òrgans de contractació que adjudiquin un contracte d'obra ho comuniquin al SOIB perquè pugui posar a l'abast dels contractistes la informació relativa al servei d'intermediació que presta, cal afirmar que es tracta d'una decisió política destinada a posar a l'abast dels adjudicataris dels contractes d'obra pública, de manera immediata, la informació relativa al servei d'intermediació del SOIB, i a potenciar, d'aquesta manera, el servei d'intermediació autonòmic.

Tot i que, en principi, es tracta d'una decisió política i que des del punt de vista de la contractació pública no hi ha cap obstacle a adoptar una mesura d'aquestes característiques, s'ha de dir que el servei d'intermediació del SOIB no pot implicar, en cap cas, una limitació o un obstacle a les possibilitats que té l'empresari d'acudir a altres serveis d'intermediació laboral distints o a altres vies per a la contractació de personal en situació d'atur.

Tot això sens perjudici que el SOIB pot assabentar-se de les adjudicacions de la majoria dels contractes d'obra pública a través dels mitjans de publicitat que preveuen les normes en matèria de contractació pública.

Conclusions

1. La inclusió en els plecs de clàusules administratives particulars d'una condició especial d'execució en virtut de la qual s'obligui les empreses adjudicatàries, en el cas específic que per executar el contracte necessitin contractar personal, a contractar personal en situació legal d'atur, no vulnera l'ordenament jurídic espanyol ni el dret comunitari, sempre que no sigui discriminatòria i es respecti el principi de publicitat.
2. El Consell de Govern pot establir l'obligatorietat, o bé, si escau, la recomanació, d'incloure aquesta condició en els plecs de clàusules administratives particulars dels contractes d'obra, tot tenint en compte les circumstàncies que s'esmenten en la consideració jurídica 6 d'aquest Informe, mitjançant un acord, si així ho decideix en l'exercici de les competències que li atribueix la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears.
3. Sens perjudici que el SOIB pot assabentar-se de les adjudicacions de la majoria dels contractes d'obra pública a través dels mitjans de publicitat que preveuen les normes en

matèria de contractació pública, el Consell de Govern pot establir l'obligatorietat, o bé, si escau, la recomanació, que els òrgans de contractació que adjudiquin un contracte d'obra pública ho comuniquin al SOIB perquè pugui posar a l'abast dels contractistes la informació relativa al servei d'intermediació que presta, sempre que el servei d'intermediació del SOIB no impliqui, en cap cas, una limitació o un obstacle a les possibilitats que té l'empresari d'acudir a altres serveis d'intermediació laboral distints o a altres vies per a la contractació de personal en situació d'atur.

Informe 3/2010, de 30 de setembre de 2010

Contractes de gestió de servei públic: la concessió administrativa. La reversió dels béns

Antecedents

1. El batle de l'Ajuntament de Santa Margalida ha formulat la consulta següent a aquesta Junta Consultiva:

Actualment s'està redactant i preparant l'expedient que ha de regir la nova concessió administrativa de gestió del servei públic d'aigua potable en Can Picafort i Son Serra de Marina, com a conseqüència de la finalització del contracte anterior.

Als efectes de liquidar el contracte anterior, és del tot necessari redactar el corresponent inventari de la totalitat dels béns i de les instal·lacions afectes a la concessió d'aquest servei públic, per tal de procedir a la seva reversió a favor de l'Ajuntament de Santa Margalida.

Existeix una discrepància entre la concessionària del servei (SOREA) i aquest Ajuntament sobre la relació de béns revertibles, concretament pel que fa a la reversió dels cinc sondejors de Can Maties A-7400, A-7401, A-7475, A-7476 i CAT-723 amb el cabal necessari per a la continuació de la prestació del servei públic.

S'acompanyen a aquesta sol·licitud de dictamen una còpia de la totalitat de l'expedient en format paper i format digital DVD, on consten de manera detallada els antecedents per dictaminar les qüestions que es formulen.

De la mateixa manera es remet còpia de l'informe jurídic de data 17 de maig de 2010 emès pel lletrat, Sr. Agustí Cerveró Sánchez Capilla.

Per tot això, aquesta Batlia, amb l'objecte de conèixer la vostra interpretació respecte d'aquestes qüestions, i en virtut del què estableixen els articles 12.1 del Decret 20/1997, de 7 de febrer, de creació de la Junta Consultiva, i 15.1 del seu Reglament d'organització i funcionament, us sol·licit, amb caràcter urgent, un informe sobre les qüestions que a continuació es plantegen:

I. Si com a conseqüència de la caducitat de la concessió de la gestió del servei públic de subministrament d'aigua potable de Can Picafort i Son Serra de Marina, per venciment del termini concessional, s'ha de procedir a la reversió, com a un conjunt unitari on s'inclouen totes les instal·lacions, dipòsits, canonades, restants elements per a la prestació d'aquest servei municipal i, en particular, dels cinc sondejors de Can Maties A-7400, A-7401, A-7475, A-7476 i CAT-723 amb el cabal necessari per a la continuació de la prestació del servei públic.

II. Si com a conseqüència de la caducitat de la concessió del servei públic de subministrament d'aigua potable de Can Picafort i Son Serra de Marina, per venciment del termini concessional, s'ha de procedir a indemnitzar l'empresa concessionària en la quantitat que es troba pendent d'amortitzar, així com de qualsevol altra quantitat que s'acrediti per la no actualització de les tarifes. Aquesta indemnització seria actualitzada el dia que s'atorgués l'inventari de la totalitat de les obres i de les instal·lacions afectes a la concessió de servei públic que serà objecte de reversió a l'Ajuntament de Santa Margalida.

III. Si les accions administratives i, en el seu cas, judicials que podria exercir l'Ajuntament de Santa Margalida per al cas d'incompliment de la reversió total del servei, són la resolució contractual, la incautació de la fiança i la petició d'indemnització pels danys o perjudicis que pugui sofrir l'administració municipal. Aquestes accions han de seguir el procediment administratiu en primera instància i, si n'és el cas, el procediment judicial contenciós-administratiu, atès que es tracta de la interpretació d'un contracte administratiu.

2. El batle de l'Ajuntament de Santa Margalida està legitimat per sol·licitar informes a la Junta Consultiva de Contractació, de conformitat amb la disposició addicional segona del Decret 147/2000, de 10 de novembre, sobre contractació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. A l'escrit s'adjunta un informe jurídic, d'acord amb l'article 16.3 del Reglament. Per tant, es compleixen els requisits previs d'admissió per poder emetre l'informe sol·licitat.

Consideracions jurídiques

1. L'escrit de consulta planteja tres qüestions relacionades amb la finalització d'una concessió administrativa. La primera es refereix a si determinats béns han de revertir a l'Ajuntament com a conseqüència de l'extinció de la concessió. La segona fa referència a si s'ha d'indemnitzar l'empresa concessionària per l'import de les inversions que no s'hagin amortitzat i per la manca d'actualització de tarifes, i la tercera, a les accions administratives i, si escau, judicials que es poden exercir en el cas d'incompliment de la reversió total del servei.

Amb caràcter previ, s'ha d'assenyalar que els informes de la Junta Consultiva no poden substituir, en cap cas, els informes preceptius dels serveis jurídics corresponents, ni poden pronunciar-se, amb caràcter general, per resoldre qüestions concretes d'un expedient, sinó que han d'interpretar la normativa de contractació pública en els aspectes que presentin algun dubte o alguna contradicció, i sempre des de la perspectiva que aquestes interpretacions puguin ser d'interès general.

En conseqüència, les consideracions que es fan en aquest Informe són de caràcter

general, sense entrar a analitzar l'expedient de contractació concret a què es refereix aquesta consulta.

2. La concessió administrativa constitueix la forma més típica de gestió indirecta dels serveis públics, i es caracteritza per la transferència o la cessió a un particular d'una esfera d'actuació originàriament administrativa, produint-se una escissió entre la titularitat del servei —que roman en l'Administració pública concedent— i la gestió del servei —que s'encarrega a un particular, que assumeix el risc econòmic de l'explotació.

Així, doncs, la concessió és un contracte en virtut del qual l'Administració encarrega a un particular la gestió d'un servei de la seva competència, servei que ha de gestionar al seu propi risc i ventura.

L'extinció normal de la concessió administrativa es produeix per la finalització del termini de durada del contracte i genera, com a efecte, la reversió a l'Administració del servei públic i de les obres i les instal·lacions necessàries per al seu funcionament, de manera que la reversió esdevé imprescindible perquè es pugui continuar la prestació d'un servei públic.

Per tant, la reversió suposa la consolidació, en una única persona —l'Administració—, de la titularitat i de la gestió del servei públic, que fins en aquell moment estaven separades, i el traspàs a l'Administració dels elements materials que constitueixen els elements essencials o indispensables per prestar el servei.

En conseqüència, amb caràcter general, el contractista ha de lliurar a l'Administració, de manera gratuïta i sense indemnització, els béns a què estigui obligat d'acord amb el contracte, en un estat de conservació i funcionament adequat, sens perjudici que hi pugui haver situacions en què únicament es produeixi la reversió del títol que habilita per a la gestió del servei sense el traspàs dels elements materials.

Cal tenir en compte que en aquests contractes el concessionari s'obliga a construir o adquirir els elements necessaris per poder prestar el servei públic, organitzar-lo i posar-lo en funcionament, en les condicions pactades amb l'Administració, i que, per tant, atès que la concessió té una durada limitada, no és del tot estrany que quan conclou el termini de concessió pugui sorgir un dubte quant a la determinació dels béns que estan subjectes a la reversió, tal com és el cas que se sotmet a consulta.

Així, la Sentència del Tribunal Suprem de 2 de març de 1987 ja sostenia el següent:

Es por esta concurrencia de intereses que surge la cuestión de la reversión; porque el concesionario tratará de llevarse sus aportaciones y la Administración concedente intentará quedarse con ellas para dar efectividad al principio de continuidad del servicio público en beneficio del interés general; y esta lógica continuidad del servicio rechaza, en principio,

la desintegración de sus elementos de prestación porque la Administración habrá de seguir dando el servicio una vez acabada la concesión y para ello necesitará normalmente utilizar los mismos elementos que integran la explotación, ya estuvieren funcionando y adscritos al servicio, ya estuviesen destinados a él.

3. La regulació dels contractes de gestió de servei públic i, en particular, de les concessions administratives, es troba, d'una banda, en la normativa de règim local, i, de l'altra, en la normativa reguladora de la contractació pública.

L'anàlisi de l'evolució normativa en matèria de reversió posa de manifest la importància que determinats béns i instal·lacions reverteixin a l'Administració amb la finalitat que es pugui continuar la prestació del servei públic en benefici de l'interès general. No obstant això, la legislació que regula o ha regulat aquesta qüestió no és gaire aclaridora quant a la concreció dels béns que han de revertir, més enllà del fet que han de figurar en el contracte, i, per tant, dependrà de cada cas.

Quant a la normativa específica en l'àmbit local, cal destacar la Llei de règim local de 1955, especialment l'article 163, que disposava que en les concessions s'han d'assenyalar les condicions de la reversió total o parcial, i també que s'han d'establir les garanties perquè, en finalitzar el conveni, les instal·lacions, els béns i el material integrant del servei reverteixin al patrimoni municipal en condicions d'ús.

El Reglament de serveis de les corporacions locals, aprovat pel Decret de 17 de juny de 1955, regula la concessió de serveis públics en els articles 114 a 137 i estableix, respecte de la reversió, en l'article 115, el següent:

En toda concesión de servicios se fijarán las cláusulas con arreglo a las cuales se otorgare, que serán las que se juzguen convenientes y, como mínimo, las siguientes:

[...]

2ª) Obras e instalaciones que hubiere de realizar el concesionario y quedaren sujetas a reversión, y obras e instalaciones a su cargo, pero no comprendidas en aquélla.

Aquests dos articles, que estan adreçats a assegurar la continuïtat del servei una vegada extingida la concessió, han estat analitzats per la jurisprudència del Tribunal Suprem, que ha destacat, d'una banda, que en la concessió es poden acordar les clàusules que s'estimin convenientes, per la qual cosa s'ha donat plena validesa i carta de naturalesa a l'autonomia de la voluntat com a primera font de la concessió, i, d'una altra, que la reversió pot ser total o parcial. El Tribunal, en la Sentència de 2 de març de 1987, s'expressa en els termes següents:

[...] resulta con la máxima claridad que en la concesión de servicios municipales puede haber obras e instalaciones que habrá de hacer el

concesionario y que quedarán sujetas a reversión y otras que irán también a su cargo, pero que no habrán de revertir al término de la concesión a la Administración; con lo que se sienta como dogma para esta cuestión el de la autonomía de la voluntad y se consagra en esto el principio del “pacta sunt servanda” común en la contratación en general y en la administrativa en particular como aplicó este Tribunal en su Sentencia de 13 de junio de 1986.

En aquest mateix sentit s’expressa el Tribunal Suprem en la Sentència de 18 d’abril de 1989.

Finalment, per garantir que la reversió es pot efectuar en els termes pactats, l’article 128 del Reglament de serveis de les corporacions locals prohibeix al concessionari alienar o gravar els béns afectes a la concessió que hagin de revertir a l’entitat concedent, llevat que hi hagi una autorització expressa de la corporació.

Pel que fa a la normativa específica en matèria de contractació, el Text articulat de la Llei de contractes de l’Estat, aprovat pel Decret 923/1965, de 8 d’abril, regulava el contracte de gestió de serveis públics en els articles 62 a 82. L’article 78 disposava que el següent:

Cuando finalice el plazo contractual el servicio revertirá a la Administración, debiendo el empresario entregar las obras e instalaciones a que esté obligado con arreglo al contrato, y en el estado de conservación y funcionamiento adecuados.

Durante un período prudencial anterior a la reversión, deberá el órgano de la Administración competente adoptar las disposiciones encaminadas a que la entrega de los bienes se verifique en las condiciones convenidas.

L’article 231 del Reglament general de contractació de l’Estat, aprovat pel Decret 3410/1975, de 25 de novembre, s’expressava en els mateixos termes.

Amb una redacció quasi idèntica s’han pronunciat les lleis de contractes posteriors, en concret, en l’article 165 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques; en l’article 164 del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, i, finalment, en l’article 259 de la Llei 30/2007, de 30 d’octubre, de contractes del sector públic, el qual estableix el següent:

1. Quan finalitzi el termini contractual el servei ha de revertir a l’Administració, i el contractista ha de lliurar les obres i instal·lacions a què estigui obligat d’acord amb el contracte i en l’estat de conservació i funcionament adequats.

2. Durant un període prudencial anterior a la reversió, que s'ha de fixar en el plec, l'òrgan competent de l'Administració ha d'adoptar les disposicions encaminades a fer que el lliurament dels béns es dugui a terme en les condicions convingudes.

Per tant, tots els preceptes esmentats disposen que el contractista ha de lliurar a l'Administració "les obres i instal·lacions a què estigui obligat d'acord amb el contracte", sense una especificació clara de quins béns estan subjectes a la reversió, tot i que s'ha de tenir en compte la necessitat de garantir la continuació en la prestació del servei.

En definitiva, per resoldre el cas concret que se sotmet a consulta, l'Ajuntament ha d'analitzar les previsions del contracte quant als béns i les instal·lacions que han de revertir a l'Administració.

4. La segona qüestió que es planteja fa referència a si s'ha d'indemnitzar l'empresa concessionària per l'import de les inversions que no s'hagin amortitzat i per la manca d'actualització de tarifes.

D'acord amb la normativa esmentada, la reversió és, en essència, gratuïta i, amb caràcter general, es pot considerar que l'Administració no ha de satisfer cap import atès que cal entendre que, durant la concessió, el concessionari ha vist compensada la seva inversió, tot i que, segons el parer d'aquesta Junta Consultiva, s'ha d'estar al que resulti, en cada cas, de la liquidació del contracte.

Els articles 126.1 *b* i 129.3 del Reglament de serveis de les corporacions locals es refereixen a la retribució econòmica del concessionari, i, en concret, fan referència, respectivament, a "la necessària amortització, durant el termini de la concessió, del cost d'establiment del servei", i al fet que la retribució prevista per al concessionari ha de permetre, "mitjançant una bona i ordenada administració, amortitzar durant el termini de la concessió el cost d'establiment del servei i cobrir les despeses d'explotació i un marge normal de benefici industrial".

La jurisprudència del Tribunal Suprem també s'ha pronunciat en aquesta línia, i ha entès que la reversió gratuïta és essencial a la finalització del termini de concessió, al contrari dels casos de rescabament i venciment anticipat, atès que s'ha d'estimar que el concessionari ha amortitzat durant el termini de concessió el cost d'establiment del servei per mitjà de la retribució que ha obtingut. En aquest sentit es pronuncia la Sentència de 7 de juny de 1988.

Igualment, la Sentència de 29 de maig de 2000 estableix el següent:

SEPTIMO.- [...] el principio de reversión (gratuita) se basa en que se estima que el concesionario ha amortizado el coste de las instalaciones

sujetas a reversión, o ha debido amortizarlo, [...] tanto el artículo 163 de la Ley de Régimen Local de 1955, como el 115 del Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales, parten de la base de que al término de la concesión determinados bienes del servicio deben revertir al patrimonio municipal. El principio de que al extinguirse una concesión administrativa de servicio público deben revertir a la Administración los bienes e instalaciones necesarios para la prestación del servicio, que la empresa concesionaria ha debido amortizar durante el tiempo de duración de la concesión, es una consecuencia lógica de que la titularidad del servicio corresponde a la Administración y de que ésta, al extinguirse la concesión, debe continuar prestando dicho servicio, que en el caso de autos era un servicio público de primera necesidad (el suministro y abastecimiento de agua potable a la ciudad de Alzira y su término municipal). Por ello el artículo 126.2 letra b) del Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales establece que en el régimen de la concesión de servicios públicos se diferenciará la retribución económica del concesionario, cuyo equilibrio, a tenor de las bases que hubieren servicio para su otorgamiento, deberá mantenerse en todo caso “y en función de la necesaria amortización, durante el plazo de la concesión, del coste de establecimiento del servicio que hubiere satisfecho”, así como de los gastos de explotación y normal beneficio industrial. Y el artículo 129.3 dispone que, en todo caso, la retribución prevista para el concesionario deberá ser calculada de modo que permita, mediante una buena y ordenada administración, amortizar durante el plazo de la concesión “el costo de establecimiento del servicio” y cubrir los gastos de explotación y un margen normal de beneficio industrial. La retribución económica del concesionario debe ser pues suficiente para asegurar la amortización, durante el plazo de la concesión, del coste del establecimiento del servicio, porque las instalaciones que son necesarias para dicho establecimiento han de revertir gratuitamente a la Administración al término de la concesión y deben estar amortizadas, siendo indiferente al respecto que la empresa concesionaria las haya o no amortizado.

[...]

OCTAVO.- [...] El artículo 115.2 del Reglamento de Servicios exige que en toda concesión de servicios se fijen las obras e instalaciones que hubiere de realizar el concesionario y quedaren sujetas a reversión y las obras e instalaciones a su cargo pero no comprendidas en aquella. Ahora bien, en los supuestos en que, como ocurre en el enjuiciado, no ha tenido lugar esa determinación, debe regir el principio de reversión gratuita a la Administración de las instalaciones necesarias para la prestación del servicio, cuya continuación por la Administración es imprescindible, como hemos expresado en el anterior fundamento de derecho.

[...]

NOVENO.- [...] El motivo debe ser desestimado, porque no existe en el supuesto debatido un enriquecimiento injusto o sin causa legítima del Ayuntamiento de Alzira, ya que la causa jurídica del desplazamiento patrimonial, reconocida y amparada por el ordenamiento, es -una vez más

debemos repetirlo- la existencia de una concesión administrativa para la prestación del servicio público de abastecimiento de agua y la obligada reversión a la Administración municipal concedente de las instalaciones necesarias para la normal prestación del servicio, cuando la concesión se extingue por el transcurso del plazo de su duración. El hecho de que la empresa concesionaria no haya amortizado los bienes e instalaciones sujetos a reversión en su totalidad para nada influye en la anterior conclusión, ya que debió proceder a su amortización, tomando en cuenta que la retribución prevista para el concesionario (en este caso mediante la aprobación de las correspondientes tarifas, respecto a las que se instruyeron sucesivos expedientes para su revisión, renovación o aumento, según se indica en el fundamento de derecho cuarto “in fine” de la sentencia impugnada) debe permitirle, mediante una buena y ordenada administración, amortizar durante el plazo de la concesión el costo de establecimiento del servicio (artículos 126.2.b. y 129.3, ya mencionados, del Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales)”.

Quant al pagament de les tarifes i la seva actualització, la normativa reguladora de les concessions preveu l'existència de tarifes i l'obligació de revisar-les per mantenir l'equilibri financer de la concessió. Per tant, l'actualització de les tarifes és una obligació de l'Administració concedent.

5. Finalment, es planteja la qüestió referent a si les accions administratives o, si escau, judicials que es poden emprendre en el cas que la reversió dels béns no sigui total són la resolució contractual, la incautació de la fiança i la petició d'indemnització pels danys o perjudicis.

Quant a la resolució del contracte, cal indicar que suposa l'extinció anticipada del vincle contractual i que es produeix per alguna de les causes previstes en la normativa. Per tant, l'eventual incompliment, una vegada finalitzada normalment la concessió, per part del concessionari, de l'obligació de revertir els béns i instal·lacions adients, difícilment pot ser causa de resolució del vincle contractual, que ja ha finalitzat.

Pel que fa a la incautació de la garantia, cal assenyalar que, d'acord amb la normativa en matèria de contractació, les garanties definitives dels contractes responen, tradicionalment, de l'execució correcta del contracte, de les penalitats que s'hagin imposat al contractista amb motiu de l'execució del contracte, dels danys i perjudicis que el contractista ocasioni a l'Administració arran de l'execució del contracte i de les despeses originades per la demora del contractista en el compliment de les seves obligacions. En conseqüència, sembla una mesura adequada per als casos en què no es produeixi la reversió dels béns i les instal·lacions a l'Administració.

La indemnització per danys i perjudicis que es pugui exigir al contractista en requerirà, en tot cas, l'acreditació i la quantificació correctes i la instrucció del procediment que correspongui, tot això sens perjudici de les accions que es puguin iniciar que estiguin

adreçades a recuperar els béns i les instal·lacions que han de revertir a l'Administració.

Informe 4/2010, de 29 d'octubre de 2010

Contractes menors. Principis generals de la contractació. Fraccionament de l'objecte d'un contracte

Antecedents

1. El batle de l'Ajuntament d'Alcúdia ha formulat la consulta següent a aquesta Junta Consultiva:

Conformement amb allò que preveu la disposició addicional segona del Decret 147/2000, de 10 de novembre, sobre contractació de la comunitat autònoma de les Illes Balears, adjunt us trasllat sol·licitud d'emissió d'informe relatiu a consulta sobre la possible contravenció de normativa sobre contractes menors.

A la present sol·licitud s'hi adjunta el preceptiu informe jurídic.

En l'informe jurídic hi consta l'enunciació dels dubtes en els termes següents:

a) El fet que s'esdevengui una prestació continuada en el temps, exercici rere exercici, amb una duració inferior a un any en cadascun d'aquests, implica una contravenció al límit de duració màxim d'un any que per als contractes menors estableix l'article 22.3 de l'LCSP?

b) Pot variar la resposta si canvia l'empresa contractista?

2. El batle de l'Ajuntament d'Alcúdia està legitimat per sol·licitar informes a la Junta Consultiva de Contractació, de conformitat amb la disposició addicional segona del Decret 147/2000, de 10 de novembre, sobre contractació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. A l'escrit s'adjunta un informe jurídic, d'acord amb l'article 16.3 del Reglament. Per tant, es compleixen els requisits previs d'admissió per poder emetre l'informe sol·licitat.

Consideracions jurídiques

1. L'escrit de consulta no especifica quin és el dubte jurídic o interpretatiu que motiva la sol·licitud d'emissió d'informe, sinó que es limita a assenyalar que la consulta fa referència a la possible contravenció de la normativa sobre contractes menors. És en l'informe jurídic amb què s'acompanya l'escrit en què es concreta l'objecte de la consulta.

Concretament, amb motiu de la tramitació d'un contracte menor, es plantegen dues qüestions: la primera fa referència a la possibilitat que l'objecte d'un contracte, que s'ha tramitat com a contracte menor, es repeteixi en successives anualitats, i si això suposa una contravenció del límit de durada màxima d'un any dels contractes menors

que preveu l'article 23.3 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, l'LCSP). La segona qüestió que es planteja és si el fet que l'adjudicatari del contracte sigui diferent en cada anualitat pot fer variar la resposta a la primera qüestió.

2. La Llei de contractes del sector públic, igualment que les lleis de contractes precedents, preveu la figura dels contractes menors, que es defineixen exclusivament per raó de la quantia.

D'acord amb l'article 122.3 de l'LCSP, es consideren contractes menors els contractes d'un import inferior a 50.000 euros, quan es tracti de contractes d'obres, o a 18.000 euros, quan es tracti d'altres contractes, sens perjudici del que disposa l'article 190 en relació amb les obres, els serveis i els subministraments centralitzats en l'àmbit estatal.

Aquestes quanties, d'acord amb l'apartat 2 de la disposició final setena de la Llei, tenen la consideració de màximes.

No obstant això, la disposició addicional dotzena, que conté normes especials per a la contractació de l'accés a bases de dades i la subscripció a publicacions, preveu una nova categoria de contractes menors, atès que estableix que la subscripció a revistes i altres publicacions, sigui quin en sigui el suport, com també la contractació de l'accés a la informació continguda en bases de dades especialitzades, es poden efectuar, sigui quina en sigui la quantia, sempre que no tinguin el caràcter de contractes subjectes a regulació harmonitzada, d'acord amb les normes que estableix la Llei per als contractes menors i amb subjecció a les condicions generals que apliquin els proveïdors, incloent-hi les referides a les fórmules de pagament.

3. Els contractes menors es poden adjudicar directament a qualsevol empresari amb capacitat d'actuar i que disposi de l'habilitació professional necessària per dur a terme la prestació, tal com estableix l'article 122.3 de l'LCSP, sempre que es compleixin les normes relatives a l'expedient de contractació que conté l'article 95.

D'acord amb l'apartat primer de l'article 95, que té caràcter bàsic, la tramitació de l'expedient només exigeix l'aprovació de la despesa i la incorporació a aquest de la factura corresponent, que ha de complir els requisits adequats. Aquestes exigències per al contracte menor tenen la consideració de mínimes d'acord amb l'apartat 2 de la disposició final setena de la Llei, per la qual cosa les comunitats autònomes podrien desplegar la regulació i augmentar els requisits per a la tramitació d'un contracte menor. Fins i tot, podrien rebaixar el límit quantitatiu dels contractes menors.

L'apartat 2 de l'article 95, que té caràcter no bàsic, afegeix nous requeriments per al contracte menor d'obres, en què s'ha d'afegir, a més, el pressupost de les obres, sens perjudici que hagi d'haver-hi el projecte corresponent quan ho requereixin normes

específiques i que s'hagi de sol·licitar un informe de supervisió quan el treball afecti l'estabilitat, la seguretat o l'estanquitat de l'obra.

Els contractes menors, d'acord amb aquest article, com també amb els articles 28.2 i 140.2, no s'han de formalitzar necessàriament, sinó que cal entendre que la factura (o el comprovant o rebut, en determinats casos) fa de contracte, tal com indica l'article 72 del Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre.

Els contractes menors no poden tenir una durada superior a un any ni ser objecte de pròrroga, tal com estableix l'article 23.3 de la Llei. A més, d'acord amb l'article 77.2, no poden ser objecte de revisió de preus. L'objectiu d'aquestes previsions és incrementar la concurrència i la transparència.

4. La Llei de contractes del sector públic transposa a l'ordenament intern la Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de serveis, i assenyalava, en l'exposició de motius, que "la identificació de les disposicions lligades a les directives de contractació [...] permet emmarcar de manera nítida l'àmbit de regulació disponible per al legislador nacional, dins del respecte als principis i les disposicions del dret comunitari originari que determinen la submissió de tota la contractació pública, almenys, als principis de publicitat i concurrència". Per tant, de l'exposició de motius es dedueix que, en principi, els contractes que no estan sotmesos a les directives de contractació, han de subjectar-se, com a mínim, als principis de publicitat i concurrència.

La Directiva 2004/18/CE està basada en la jurisprudència del Tribunal de Justícia, en particular la relativa als criteris d'adjudicació. Segons la Directiva, en l'adjudicació dels contractes s'han de respectar els principis del Tractat i, en particular, els principis de lliure circulació de mercaderies, la llibertat d'establiment i la lliure prestació de serveis, així com els principis que se'n deriven, com són el principi d'igualtat de tracte, de no-discriminació, de reconeixement mutu, de proporcionalitat i de transparència.

Aquesta Directiva respon a l'objectiu bàsic del dret comunitari d'assegurar la transparència, l'objectivitat i la no-discriminació en l'adjudicació dels contractes, amb la finalitat de garantir l'establiment del mercat interior i evitar que la competència resulti falsejada.

En el marc imposat pel dret comunitari, l'article 1 de l'LCSP estableix l'objecte i la finalitat de la Llei de contractes en els termes següents:

Aquesta Llei té per objecte regular la contractació del sector públic, a fi de garantir que s'ajusta als principis de llibertat d'accés a les licitacions, publicitat i transparència dels procediments, i no-discriminació i igualtat

de tracte entre els candidats, i d'assegurar, en connexió amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària i control de la despesa, una utilització eficient dels fons destinats a la realització d'obres, l'adquisició de béns i la contractació de serveis mitjançant l'exigència de la definició prèvia de les necessitats que s'han de satisfer, la salvaguarda de la lliure competència i la selecció de l'oferta econòmicament més avantatjosa.

Per tant, d'acord amb aquest article, els principis generals de la contractació (principis de llibertat d'accés a les licitacions, publicitat i transparència dels procediments, i no-discriminació i igualtat de tracte entre els candidats) són d'aplicació a tota la contractació pública, de manera que es pot entendre que la no-aplicació d'aquests principis té caràcter excepcional, tot i que la mateixa configuració del procediment d'adjudicació dels contractes menors no permet evidenciar l'aplicabilitat d'aquests principis durant la seva tramitació.

Cal recordar que el dret comunitari en matèria de contractació no reconeix la figura del contracte menor en els termes en què ho fa la legislació espanyola, ni recull, entre els supòsits taxats d'utilització del procediment negociat, els que permeten en l'LCSP acudir a aquest procediment només per raó del seu valor.

No obstant això, la Comunicació interpretativa de la Comissió Europea sobre el dret comunitari aplicable en l'adjudicació de contractes no inclosos o parcialment inclosos en les directives sobre contractació pública, d'1 d'agost de 2006, estableix que en aquests contractes les entitats adjudicatòries han de complir les normes i els principis del Tractat CE (entre els quals figuren la lliure circulació de mercaderies, el dret d'establiment, la lliure prestació de serveis, la no-discriminació i la igualtat de tracte, la transparència, la proporcionalitat i el reconeixement mutu) i els criteris bàsics per a l'adjudicació de contractes públics que ha establert el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, i que es deriven directament dels principis del Tractat.

En un sentit similar s'ha pronunciat la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (entre d'altres, la sentència de 13 d'octubre de 2005, assumpte C-458/2003, *Parking Brixen*, i la sentència de 14 de juny de 2007, assumpte C-6/2005, *Medipac-Kazantzidis*).

5. A més de contenir els principis generals de la contractació pública, l'article 1 de l'LCSP esmenta, com a finalitats, l'eficiència en l'ús dels fons públics (que exigeix una definició prèvia de les necessitats que s'han de satisfer), la salvaguarda de la lliure competència i la selecció de l'oferta econòmicament més avantatjosa.

Cal recordar que l'article 31.2 de la Constitució espanyola disposa que la programació i l'execució de la despesa pública ha de respondre a criteris d'eficiència i economia, és a dir, requereix una bona administració.

Per tant, el principi d'eficiència ha d'orientar l'adopció de decisions en matèria de contractació perquè les necessitats de l'administració es puguin satisfer amb menys fons públics.

En connexió amb l'eficiència en l'ús dels fons públics, l'article 22 de l'LCSP, a més d'indicar que només es poden subscriure els contractes que siguin necessaris per complir i dur a terme els fins institucionals de l'òrgan de contractació, disposa que abans de començar el procediment encaminat a l'adjudicació d'un contracte s'han de determinar amb precisió —i se n'ha de deixar constància en la documentació preparatòria— la naturalesa i l'extensió de les necessitats que pretenen cobrir-se mitjançant el contracte projectat, així com la idoneïtat del seu objecte i el contingut per satisfer-les.

Així doncs, és imprescindible, per a una bona gestió, programar adequadament i planificar amb antelació les actuacions que s'han de dur a terme, cosa que permetrà als òrgans de contractació aconseguir les ofertes més avantatjoses. Això exigeix la definició prèvia de les necessitats que s'han de cobrir i, a continuació, l'elecció del tipus de contracte i del procediment adequats que s'ajustin a les normes i als principis que regulen la contractació. Es tracta, en definitiva, de gestionar els interessos públics amb una programació adequada.

El principi d'eficiència també és present en els contractes menors, atès que la tramitació és menys costosa que la tramitació d'un procediment negociat, obert o restringit.

Com veurem a continuació, en l'àmbit de la contractació pública, a més del principi d'eficiència, també té importància el principi d'eficàcia.

6. L'exposició de motius de l'LCSP assenyala que la nova Llei efectua una revisió general de la regulació de la gestió contractual, a fi d'avançar en la seva simplificació i racionalització, i disminuir els costos i les càrregues que recauen sobre l'entitat contractant i els contractistes particulars. Pel que fa als procediments d'adjudicació, la nova Llei ha elevat les quanties que marquen els límits superiors dels procediments simplificats (procediment negociat i el corresponent als contractes menors).

Així doncs, tal com reconeix el legislador, els contractes menors suposen una simplificació substancial del procediment d'adjudicació dels contractes que tenen un import més baix, i permeten, en la pràctica, seleccionar lliurement al contractista.

La Llei els configura com a expedients que es justifiquen per raó de la seva naturalesa i de la quantia i que es redueixen a un procediment eficaç i molt simple, com a manifestació del principi d'eficàcia.

L'agilitat i la simplicitat en la tramitació d'aquests tipus d'expedients són, sens dubte, la causa de l'extensió de la seva utilització en la pràctica, situació que ha estat objecte de nombroses crítiques, principalment, per l'abús de la contractació menor i el fraccionament indegut dels contractes amb la finalitat d'eludir l'aplicació de la normativa contractual i la fiscalització.

Les crítiques a la figura del contracte menor posen de manifest que la simplificació del procediment de contractació en els contractes menors pot resultar difícil de conciliar amb els requisits i els principis que informen la contractació pública, i que l'existència d'aquesta figura presenta problemes de compatibilitat amb el dret comunitari, atès que es podria considerar que no es respecten els principis generals de la contractació.

Atès tot això, cal considerar que els contractes menors són una eina útil que permet la simplificació del procediment de contractació en els casos en què la prestació que s'ha de contractar té un import baix i es pot executar en un termini breu (fins a un any), però s'hauria d'utilitzar amb caràcter excepcional.

De fet, res no impedeix que els òrgans de contractació donin publicitat als seus contractes menors per promoure la concurrència, i, que, amb aquesta finalitat, es publiquin anuncis en premsa o en el perfil de contractant i se sol·licitin pressuposts a diverses empreses, o es duguin a terme altres actuacions que permetin als possibles interessats tenir coneixement que l'òrgan de contractació necessita contractar una prestació. Fins i tot, des d'un punt de vista teòric, res no impedeix que, en virtut dels principis de publicitat i concurrència, sempre que sigui possible, se sotmeti a licitació pública la contractació de les prestacions l'import de les quals permet l'elecció de la tramitació com a contractes menors o, alternativament, es dugui a terme un procediment negociat sense publicitat.

Correspon a l'òrgan de contractació, tenint en compte la naturalesa del contracte, la competència i la conveniència per a l'interès general, escollir el procediment més adequat en cada cas. Aquest procediment pot ser, perquè així ho preveu la Llei, el corresponent als contractes menors, figura que permet simplificar el procediment de contractació. No obstant això, amb l'objectiu de millorar la gestió pública, és aconsellable ponderar els avantatges i els desavantatges que ofereix cada procediment i, sempre que sigui possible, escollir el que permeti respectar al màxim els principis generals de la contractació pública. En definitiva, s'ha de cercar un equilibri que permeti dur a terme una bona administració.

7. L'LCSP estableix, en l'article 74, que l'objecte del contracte ha de ser determinat i que no es pot fraccionar amb la finalitat de disminuir-ne la quantia, i eludir així els requisits de publicitat o els relatius al procediment que corresponguin, llevat que es pugui dividir en lots, de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest precepte. La finalitat d'aquesta previsió és evitar el frau de llei.

Aquesta Junta Consultiva s'ha pronunciat en diverses ocasions sobre el fraccionament de l'objecte dels contractes, la més recent en l'Informe 1/2009, de 30 de juliol.

En aquest Informe s'assenyala que no es poden contractar de manera separada, mitjançant expedients independents, les prestacions que per raó de la seva naturalesa s'hagin d'integrar en un únic objecte o que, considerades conjuntament, formin una unitat funcional. Fer-ho pot implicar eludir els requisits de publicitat i els relatius al procediment d'adjudicació que correspongui, a més de dificultar o impossibilitar la lliure concurrència, en el cas, per exemple, de fraccionament de l'objecte d'un contracte en diferents contractes menors o negociats sense publicitat. A més, s'afirma que es pot parlar de fraccionament quan raonablement es pugui preveure que la prestació objecte del contracte s'ha de mantenir durant un determinat període que excedeix del termini d'execució o de la durada màxims prevists a l'inici de la contractació.

En aquest sentit, l'existència de diversos contractes menors, tramitats simultàniament o consecutivament, que tenen per objecte diverses prestacions que, considerades en el seu conjunt, formen una unitat operativa o funcional, pot ser un indicatiu del fet que s'ha fraccionat un contracte indegudament —i això és així amb independència que l'adjudicatari sigui diferent en cada contracte, atès que el que es fracciona és l'objecte del contracte. No obstant això, com s'ha dit, aquest fet és un mer indicatiu que ha de ser objecte d'una anàlisi més detallada.

Certament, en principi i amb caràcter general, es podria considerar que un contracte menor és contrari a dret si l'òrgan de contractació, en el moment d'iniciar la tramitació d'aquest contracte, té coneixement cert¹ —o en podria tenir, si s'aplicassin els principis de programació i bona gestió— de la necessitat de contractar una prestació determinada de caràcter o naturalesa unitaris, perfectament definida, les característiques essencials de la qual no poden variar de manera substancial, que s'ha de dur a terme necessàriament any rere any i que respon a una necessitat continuada en el temps, i, tot i així, tramitès diferents contractes menors i eludís les normes més exigents de publicitat i procediment.

Altrament, el contracte menor podria considerar-se ajustat a dret, tot i que és aconsellable complir, més enllà del que exigeix la Llei, els principis de publicitat i concurrència.

En definitiva, correspon a l'òrgan de contractació programar adequadament la despesa pública i valorar el contingut de la prestació que s'ha de contractar i les circumstàncies presents en cada cas, per prendre, a continuació, la decisió més adequada.

¹ L'òrgan de contractació pot tenir coneixement cert d'aquesta necessitat directament, perquè té la intenció de dur a terme la contractació o per l'existència d'un pla estratègic o d'un document planificador, o indirectament, per exemple, pel contingut de la memòria dels pressuposts generals.

Conclusions

1. En la tramitació dels contractes menors s'han de respectar les prescripcions de la Llei de contractes del sector públic i, per tant, aquests contractes no poden tenir una durada superior a un any ni poden ser el resultat del fraccionament de l'objecte d'un contracte. Per determinar si en el cas que es contracti, per mitjà d'un contracte menor, la mateixa prestació any rere any hi ha una vulneració de les normes que regulen la contractació cal tenir en compte les consideracions que s'han fet anteriorment i aplicar-les cas a cas.
2. El fraccionament de l'objecte d'un contracte es produeix amb independència que els contractes presumptament fraccionats s'hagin adjudicat a persones diferents.

RESOLUCIÓ
DE
RECURSOS ESPECIALS
EN MATÈRIA
DE CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA

Relació de recursos especiales en matèria de contractació resolts durant l'any 2010 Junta Consultiva de Contractació Administrativa

Resolució del recurs interposat pel Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports contra la Resolució per la qual s'aproven l'expedient de contractació i els plecs de clàusules administratives particulars del contracte de serveis "Consultoria i assessorament tècnic en matèria d'urbanisme relacionat amb temes d'Agenda Local 21 de les Illes Balears". (RES 1/2010)	101
Resolució del recurs interposat per les empreses Seguridad Personal y Vigilancia, SCL (Cosegur Balear), Sociedad Española de Vigilancia Industrial y Privada, SA (SEVIP) i Trabajo Personal, SL contra la Resolució per la qual s'adjudica definitivament el contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011. (RES 2/2010).....	123
Resolució del recurs interposat per l'empresa Construccions Biel i Fonso, SL contra la Resolució per la qual s'exclou l'empresa del procediment de licitació del contracte d'obres de reforma del local destinat a centre de dia d'alzheimer i altres trastorns cognitius situat al carrer de Ciutat d'Oristano, 20, de Ciutadella. (RES 3/2010).....	129
Resolució del recurs interposat per l'empresa Zink Posible, SL contra la Resolució per la qual s'exclou l'empresa de la licitació del contracte de serveis per a la campanya de publicitat de la Fira de la Ciència 2010. (RES 4/2010).....	135
Inadmissió del recurs interposat per la UTE Transportes Blindados, SA (TRABLISA) i Atención y Servicios, SL (ATESE) contra la Resolució per la qual s'adjudica definitivament el contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011. (RES 5/2010).....	141
Resolució del recurs interposat per l'empresa Ciclos Gomila, SL, contra la Resolució per la qual s'adjudica provisionalment el contracte de serveis per a la realització del manteniment i reparació de la flota de bicicletes assignades al servei de bicicleta pública. (RES 6/2010)	145
Resolució del recurs interposat per l'empresa S'Estació de Petra, SL, contra la Resolució per la qual s'adjudica provisionalment el lot 8 del contracte de gestió del servei públic de menjador escolar del CP Es Cremat i CP Juníper Serra. (RES 7/2010).....	153
Inadmissió del recurs especial en matèria de contractació interposat per Zink Posible, SL, contra la Resolució d'adjudicació del contracte d'elaboració i gestió	

de continguts per a les plataformes web dels projectes XarxaBit, ASOXAR i DISMOV. (RES 8/2010).....	161
Resolució del recurs interposat per Vodafone España, SAU, contra l'acord del Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca, pel qual s'adjudica definitivament el contracte del servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca. (RES 9/2010).....	167
Resolució del recurs interposat per Ingemaxter SA, contra la resolució de la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració per la qual es dirimeix la discrepància entre les parts quant a la proposta de materials i s'acorda l'inici del termini d'execució del contracte d'obres d'instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana 4, de Palma. (RES 11/2010).....	175
Inadmissió del recurs interposat per Aqualia Gestión Integral del Agua, SA, contra l'Acord del Ple de l'Ajuntament d'Eivissa de 27 d'octubre de 2010 relatiu als plecs de clàusules que regeixen la contractació del servei públic d'abastiment d'aigua potable i clavegueram del municipi d'Eivissa, dut a terme per l'Ajuntament d'Eivissa. (RES 12/2010)	185

Relació dels recursos especials en matèria de contractació de l'any 2010

Índex analític

Junta Consultiva de Contractació Administrativa

Capacitat i solvència de les empreses: 1/2010

Plecs: 1/2010

De l'adjudicació dels contractes: 7/2010

Exclusió dels licitadors: 3/2010, 4/2010

Normes de procediment: 2/2010, 6/2010, 7/2010, 9/2010, 11/2010

Inadmissió: 5/2010, 8/2010, 12/2010

Exp. Junta Consultiva: RES 1/2010

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: contracte de serveis "Consultoria i assessorament tècnic en matèria d'urbanisme relacionat amb temes d'Agenda Local 21 de les Illes Balears"

CONTR 2009/3150

Conselleria de Medi Ambient

Recurrent: Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 30 d'abril de 2010, pel qual es resol el recurs interposat pel Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports contra la Resolució per la qual s'aproven l'expedient de contractació i els plecs de clàusules administratives particulars del contracte de serveis "Consultoria i assessorament tècnic en matèria d'urbanisme relacionat amb temes d'Agenda Local 21 de les Illes Balears"

Fets

1. El 25 de juny de 2009 el conseller de Medi Ambient va aprovar l'expedient de contractació, els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques particulars, i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte de serveis "Consultoria i assessorament tècnic en matèria d'urbanisme relacionat amb temes d'Agenda Local 21 de les Illes Balears", per procediment obert. L'anunci de licitació es publicà en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 28 de juliol de 2009.
2. El 3 d'agost de 2009 el senyor C.G.F., com a degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, va presentar, al Registre General de la Conselleria de Medi Ambient, un recurs de reposició contra la Resolució per la qual s'aprovà aquest expedient de contractació i els seus plecs de clàusules administratives particulars, perquè considerava que els plecs discriminen els enginyers de camins, canals i ports, i demanà també la suspensió del procediment de licitació.
3. El 7 d'agost de 2009 el senyor J.L.B. va presentar una oferta per participar en aquesta licitació.
4. El 18 d'agost i el 10 de setembre de 2009 el cap del Servei de Qualitat Ambiental va emetre sengles informes en què es posen de manifest els motius que justifiquen l'exigència que l'adjudicatari del contracte sigui un arquitecte. Aquests motius tenen relació amb la finalitat i el contingut de l'Agenda Local 21.
5. D'acord amb l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la Conselleria de Medi Ambient va donar audiència a tots els interessats en el procediment. El 13

d'octubre i el 18 de novembre de 2009, respectivament, el degà del Col·legi Oficial d'Arquitectes de les Illes Balears i el senyor L. varen presentar al·legacions.

6. El 19 d'octubre de 2009 el cap del Servei Jurídic va comunicar que s'havia d'entendre suspès el procediment de contractació per silenci positiu, atès que havia transcorregut el termini de què disposava l'Administració per decidir sobre la petició de suspensió sense que aquesta hagués estat resolta.
7. El cap del Servei Jurídic de la Conselleria de Medi Ambient va requerir el recurrent perquè aportàs la documentació necessària per esmenar la manca d'acreditació que el signant del recurs és efectivament el representant del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports. Així mateix, va requerir el recurrent perquè presentàs l'acord de l'òrgan adient del Col·legi pel qual s'acorda la interposició del recurs, de conformitat amb els articles 28.8a, 38.3 i 57.1 del Reial decret 1271/2003, de 10 d'octubre, pel qual s'aproven els Estatuts del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports.
8. El 9 de novembre de 2009 el recurrent i la secretària del Col·legi varen presentar un escrit que contenia la certificació de l'elecció del senyor G. com a degà de la demarcació de Balears del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, un càrrec que li atorga la representació, i varen al·legar que no era preceptiva l'adopció de cap acord per part de la Junta de Govern per interposar el recurs.
9. El 19 de gener de 2010 es va trametre el recurs i la resta de l'expedient a la Junta Consultiva de Contractació, la qual va requerir el recurrent perquè aportàs la documentació necessària per esmenar la manca d'acreditació suficient de la representació del signant del recurs, i també va sol·licitar l'emissió d'un informe tècnic en què es justificassin els motius pels quals l'objecte del contracte havia de ser executat necessàriament per un arquitecte i no per un enginyer de camins, canals i ports.
10. El 18 de març i el 21 d'abril de 2010 el degà i la secretària del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, varen presentar, al Registre General de la Conselleria d'Economia i Hisenda, sengles escrits en què manifesten que ja han acreditat suficientment la seva representació i, al mateix temps, presenten un certificat del secretari general del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports.
11. El 15 d'abril de 2010 el director general de Canvi Climàtic i Educació Ambiental va trametre a la Junta Consultiva l'informe tècnic sol·licitat, que va ser emès el 8 d'abril de 2010.

Fonaments de dret

1. L'article 110.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, estableix que:

L'error en la qualificació del recurs per part del recurrent no és obstacle per a la seva tramitació, sempre que se'n dedueixi el caràcter veritable.

En aquest cas queda clar que el recurs interposat és el recurs especial en matèria de contractació.

L'acte objecte de recurs és la Resolució per la qual s'aprova l'expedient de contractació i els plecs de clàusules administratives particulars d'un contracte de serveis no subjecte a regulació harmonitzada, tramitat per la Conselleria de Medi Ambient, que té caràcter d'Administració pública.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

2. De conformitat amb l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, el règim jurídic aplicable a aquest recurs especial en matèria de contractació és el règim previst en la legislació bàsica per al recurs de reposició, és a dir, el règim que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

D'acord amb l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, el Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports té la condició d'interessat en el procediment, i l'article 32 estableix que les persones interessades poden actuar per mitjà d'un representant i que per entaular recursos s'ha d'acreditar la representació per qualsevol mitjà vàlid en dret que en deixi constància fidedigna.

La representació del senyor G. va ser acreditada per mitjà d'una certificació emesa per la secretària del Col·legi, a requeriment de la Conselleria de Medi Ambient, la qual li havia atorgat, de conformitat amb els articles 32.4 i 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, un termini d'esmena de l'escrit de recurs.

No obstant això, inicialment el recurrent no va esmenar la totalitat de les deficiències exposades pel Servei Jurídic de la Conselleria, en concret, no va aportar l'acord de l'òrgan adient del Col·legi pel qual s'acordava la interposició del recurs, un requisit que s'havia considerat indispensable per entendre acreditada suficientment la representació.

Posteriorment, a requeriment d'aquesta Junta Consultiva, el recurrent ha presentat la certificació d'un acord adoptat per la Junta de Govern del Col·legi.

Abans d'analitzar les al·legacions que conté el recurs, és procedent verificar si el recurrent ha acreditat adequadament la representació.

3. El Reial decret 1271/2003, de 10 d'octubre, pel qual s'aproven els Estatuts del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports regula les competències dels òrgans col·legials i el règim dels actes que adopten.

L'article 25 estableix que la Junta de Govern és l'òrgan executiu, de govern, direcció i administració del Col·legi, i l'article 28 regula les seves competències, entre les quals cal destacar la següent:

8ª. Acordar el ejercicio de acciones y la interposición de recursos.

Les juntes rectores són els òrgans executius de direcció i d'administració en l'àmbit de les respectives demarcacions del Col·legi. D'acord amb l'article 36, correspon a aquest òrgan la competència següent:

5ª. Acordar la presentación de alegaciones y reclamaciones administrativas en el ámbito de su demarcación, y proponer a la Junta de Gobierno la interposición de recursos.

L'article 37.3 estableix, en relació amb el president del Col·legi, màxim representant d'aquest, que:

Está facultado para decidir y ejercitar acciones en nombre y representación del colegio, presentando alegaciones y reclamaciones administrativas y, en caso de urgencia, acordar la interposición de recursos, dando cuenta posteriormente de ello a la Junta de Gobierno.

L'article 38 regula la figura dels degans de les demarcacions en els termes següents:

1. Los decanos son los representantes de su demarcación y, sin perjuicio de la máxima representación que corresponde al Presidente, ostentan también la representación del colegio en el ámbito de su demarcación.
(...)
3. Están facultados para decidir en asuntos de intrusismo y competencia profesional en caso de urgencia, para presentar alegaciones y reclamaciones administrativas en el ámbito de la demarcación y para proponer a la Junta de Gobierno la interposición de recursos, dando cuenta posteriormente de ello a la Junta Rectora.
(...)

Quant al règim dels actes que adopten els òrgans col·legials, l'article 57.1 estableix que només són vàlids els actes dictats pels òrgans del Col·legi que tinguin competència per fer-ho, d'acord amb el que disposa la normativa col·legial.

Passem a analitzar si el recurs que va interposar inicialment el degà del Col·legi és vàlid, és a dir, si el degà va actuar en l'àmbit de la seva competència o si va actuar excedint-se de les atribucions que li confereix la normativa col·legial. En definitiva, es tracta d'analitzar si la representació acreditada pel degà era suficient i si, en cas que no ho fos, ha esmenat adequadament aquesta deficiència amb posterioritat.

D'acord amb la normativa esmentada, la competència per interposar recursos correspon únicament a la Junta de Govern i a més, en casos d'urgència, al president. En canvi, les juntes rectores i els degans només poden presentar al·legacions i reclamacions administratives en l'àmbit de la seva demarcació, però no estan facultats per interposar recursos.

En els escrits de contestació als requeriments de documentació per esmenar l'escrit de recurs, presentats el 9 de novembre de 2009 i el 18 de març de 2010, el degà i la secretària del Col·legi varen al·legar que per interposar aquest recurs no és preceptiva l'adopció de cap acord per part de la Junta de Govern del Col·legi perquè entenen que correspon a aquest òrgan presentar recursos jurisdiccionals, mentre que correspon al degà presentar recursos administratius, atès que entre les facultats del degà hi figura la de presentar al·legacions i reclamacions administratives i que l'article 38.3 del Reial decret 1271/2003 estableix una clara diferència entre la presentació d'escrits en l'àmbit administratiu i l'exercici d'accions davant la jurisdicció.

Segons el parer d'aquesta Junta, els termes “al·legacions” i “reclamacions administratives” es refereixen a la via administrativa i poden tenir un significat poc precís; en canvi, el terme “recurs” al·ludeix a l'exercici d'una acció específica, destinada a la declaració de nul·litat o anul·labilitat d'una disposició o d'un acte administratiu, i que es pot exercitar en via administrativa o en via jurisdiccional.

L'article 3.1 del Codi civil estableix la manera en què s'han d'interpretar les normes. Així, disposa que:

Les normes s'han d'interpretar segons el sentit propi de les seves paraules, en relació amb el context, els antecedents històrics i legislatius, i la realitat social del temps en què han de ser aplicades, atenent fonamentalment a l'esperit i finalitat d'aquelles.

Per tant, d'acord amb una interpretació gramatical d'aquesta norma, que atén al tenor de les mateixes paraules, es pot entendre que els termes “al·legacions” i “reclamacions administratives” inclosos en l'apartat 3 de l'article 38 no inclouen els recursos

administratius, i que el terme “recursos”, com que no fa cap distinció, inclou tant els recursos administratius com els recursos jurisdiccionals.

Tenint en compte els antecedents legislatius, cal advertir que allà on el Reial decret 1271/2003 fa referència a la interposició de “recursos”, en la normativa anterior, el Reial decret 2486/1979, de 21 de setembre, la referència es feia a la interposició de “recursos administratius i jurisdiccionals”, per la qual cosa cal entendre que la norma posterior ha eliminat aquesta especificació, ja que havia esdevingut innecessària.

En definitiva, sembla evident que la intenció del legislador no era que, entre les facultats dels degans, hi figuràs la d'interposar recursos administratius, ja que si realment la seva intenció hagués estat aquesta ho hauria esmentat expressament. De fet, d'acord amb l'article 38.3, el degà té únicament la facultat de presentar al·legacions i reclamacions administratives i la de proposar a la Junta de Govern la interposició de recursos —administratius o jurisdiccionals—, però no la d'interposar-los ell directament com a representant del Col·legi en la seva demarcació.

El Tribunal Suprem s'ha pronunciat sobre la necessitat d'acreditar la voluntat de la persona jurídica d'entaular un procés concret, —tal com es fa, per exemple, en la sentència de 22 de desembre de 2009—, és a dir, s'ha d'acreditar documentalment que s'ha adoptat l'acord d'impugnar l'acte administratiu de què es tracta, de conformitat amb les normes o els estatuts que regulen les persones jurídiques.

Per tant, atès que el degà del Col·legi va interposar el recurs sense l'acord previ de la Junta de Govern, que és l'òrgan competent per fer-ho d'acord amb el que disposa la normativa col·legial, es podria entendre que el degà havia actuat al marge de les seves facultats, amb la conseqüència que el seu acte seria invàlid i que s'hauria d'inadmetre el recurs especial en matèria de contractació, perquè al signant del recurs li mancava la representació suficient per fer-ho.

No obstant tot això, el cert és que el recurrent, amb motiu de la concessió d'un termini d'esmena de deficiències per part d'aquesta Junta Consultiva, ha presentat la certificació d'un acord adoptat el 12 d'abril de 2010 per la Junta de Govern del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, en què es ratifica i es reconeix expressament la legitimació i capacitat del degà del Col·legi en la demarcació de Balears per interposar el recurs de reposició i qualsevol altre recurs administratiu que correspongui amb la convocatòria de la licitació del contracte de serveis “Consultoria i assessorament tècnic en matèria d'urbanisme relacionat amb temes d'Agenda Local 21 de les Illes Balears”.

Tot i que el tenor literal de l'acord adoptat per la Junta de Govern del Col·legi no conté pròpiament un acord d'interposar un recurs, ni tan sols la ratificació del recurs interposat pel degà, sinó únicament la ratificació de la legitimació i capacitat d'aquest per interposar-lo, cal entendre que es pot admetre el recurs, en virtut del principi *pro*

actione, amb la finalitat de no ocasionar cap perjudici al dret a l'acció del Col·legi, ja que l'acord de la Junta de Govern duu implícit el suport i l'assumpció, com a propi, del contingut del recurs del degà.

4. Passem a analitzar, una vegada verificada l'acreditació de la representació, les al·legacions que conté el recurs que ha presentat el degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports contra la Resolució per la qual s'aprovà l'expedient de contractació i els plecs de clàusules administratives particulars del contracte de serveis "Consultoria i assessorament tècnic en matèria d'urbanisme relacionat amb temes d'Agenda Local 21 de les Illes Balears".

El recurs es fonamenta en el fet que els plecs de clàusules administratives particulars d'aquest contracte, que disposen que l'adjudicatari ha de ser un arquitecte amb coneixements amplis d'urbanisme i de mobilitat, vulneren la legalitat vigent i lesionen els interessos dels enginyers de camins, canals i ports, els quals també estan facultats per executar qualsevol treball en matèria d'urbanisme, per la qual cosa el recurrent demana la inclusió d'aquests entre els possibles adjudicataris del contracte.

El recurrent demana també la suspensió del procediment de licitació, ja que en cas contrari es pot produir un greu perjudici als enginyers de camins, canals i ports, tot això en aplicació del que preveu l'article 111.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Pel que fa a la suspensió, s'ha de dir que es va produir automàticament a causa del silenci positiu.

5. El plec de clàusules administratives particulars del contracte objecte del recurs disposa, en l'apartat relatiu a la solvència de l'adjudicatari, el següent:

F.3 CONCRECIÓN DE LAS CONDICIONES DE SOLVENCIA

Además de la solvencia o clasificación exigidas, se exige la adscripción a la ejecución del contrato, como mínimo, de los medios personales y/o materiales siguientes:

El adjudicatario deberá ser arquitecto/a con amplios conocimientos de urbanismo y movilidad. Los trabajos realizados en los tres últimos años han de tener relación con temas de Urbanismo y Sostenibilidad en los municipios de las Illes Balears.

El plec de prescripcions tècniques del contracte estableix que l'objectiu del servei és elaborar informes, com a tècnic en matèria d'urbanisme i mobilitat, per a l'equip pluridisciplinari de la Conselleria de Medi Ambient, per promoure i assessorar tècnicament els ajuntaments de les Illes Balears que vulguin desenvolupar un procés de planificació estratègica a mitjà termini, amb una òptica de sostenibilitat i, consegüentment, implantar una Agenda Local 21 en els seus municipis.

El plec disposa que aquest projecte s'integra en el programa ECOTUR i és l'acció principal del subprograma ECOTUR DESTINOS, que consisteix en el desenvolupament i la promoció de la metodologia per implantar Agendes 21 Locals a municipis o destinacions turístiques de les Illes Balears. Afegeix que es tracta de dissenyar, aplicar i millorar progressivament una metodologia per diagnosticar ambientalment municipis turístics i, posteriorment, proposar solucions, amb la intenció que el desenvolupament de la indústria turística i del municipi es produeixi amb el mínim impacte ambiental i sense comprometre el seu futur.

A continuació, el plec de prescripcions tècniques enumera les funcions de l'adjudicatari del contracte, que s'han de dur a terme en l'equip multidisciplinari en el qual ha d'integrar-se, i s'ha de donar una atenció especial a les temàtiques urbanístiques i de mobilitat i les seves interaccions ambientals. Aquestes funcions són les següents:

- Divulgar els principis i les metodologies de l'Agenda Local 21 entre els municipis i agents socioeconòmics, especialment els urbanístics i de mobilitat de les Illes Balears. Dissenyar estratègies futures i propostes de continuació.
- Efectuar informes sobre la temàtica de mobilitat i transport urbà en els municipis que ho necessitin i en què el director del contracte ho trobi oportú.
- Estudiar el medi urbà i el planejament dels municipis que sol·licitin la seva reinterpretació en una òptica de sostenibilitat.
- Participar en els grups de treball existents en l'àmbit autonòmic i estatal sobre els indicadors de sostenibilitat, i la seva adequació a les Agendes Locals 21.
- Participar en reunions de fòrums ciutadans municipals, metodologia de consens i anàlisi DAFO.
- Mantenir contactes periòdics amb els municipis interessats en l'AL21 i amb els principals agents socioeconòmics de cada municipi.
- Mantenir contactes freqüents amb el director del Programa ECOTUR (com a mínim tres setmanals de dues hores de durada).
- Assessorar la Direcció General de Qualitat Ambiental en l'organització de cursos adreçats a tècnics d'ajuntament per a la implantació d'Agendes 21 Locals, i, si escau, participar com a professor en aquests cursos.
- Fer una anàlisi de les conseqüències urbanístiques i ambientals que resulten de les actuacions del pla d'acció de les Agendes Locals Municipals.
- Quan s'acordi, participar en jornades i congressos, d'àmbit autonòmic, estatal o internacional sobre sostenibilitat, i particularment en relació amb

les temàtiques d'urbanisme, mobilitat, indicadors de sostenibilitat i participació ciutadana.

6. El recurs interposat pel degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports es fonamenta, com hem assenyalat abans, en el fet que la clàusula F.3 del plec de clàusules administratives particulars és discriminatòria, atès que impedeix que els seus col·legiats puguin participar en aquest procediment de contractació, tot i que estan facultats per executar qualsevol treball en matèria d'urbanisme.

En el tràmit d'audiència als interessats en el procediment, el degà del Col·legi Oficial d'Arquitectes de les Illes Balears i el senyor L. varen presentar al·legacions que consistiren en la manifestació que en aquesta licitació no s'ha produït cap discriminació dels enginyers de camins, canals i ports i que correspon a l'Administració la decisió més convenient per als interessos públics, una facultat que va ser reconeguda per la jurisprudència en la sentència de 27 de març de 2002 del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Canàries (resolució 360/2002). Aquesta sentència conté, en els fonaments jurídics, els arguments següent:

(...) la Corporación justifica su elección de arquitecto como consecuencia de la formación integral que reciben y por ser a su juicio los más idóneos para la construcción del Centro Insular de Juegos y Deportes. Justificación que parece adecuada y que en modo alguno implica una negativa o un desconocimiento de la competencia del Ingeniero de Caminos.

Y en cuanto al segundo punto, este se relaciona de modo directo con la facultad organizatoria de las administraciones. No se puede obligar a ésta a incluir en un proyecto de obra a todos los técnicos que puedan tener competencia, se hará la elección en función de lo que la administración entienda como más favorable para realizar una obra. En todo caso pudiera la parte actora discutir qué técnico resultaría mejor, pero no puede pretenderse que se anule el acto porque en base a sus potestades, la Corporación Insular se haya inclinado por un arquitecto. Razones por las cuales procede desestimar el presente recurso. Teniendo en cuenta que efectivamente son múltiples los recursos y la jurisprudencia que existe sobre la delimitación competencial entre los Ingenieros de Caminos y Arquitectos pero en el presente caso, tal y como dijimos, no existe ni expresa ni tácitamente una controversia competencial y sí la elección por la administración de un cuerpo técnico para ejecutar una obra.

El 18 d'agost de 2009, el 10 de setembre de 2009 i el 8 d'abril de 2010, el cap del Servei de Qualitat Ambiental va emetre diversos informes en què es posen de manifest els motius que justifiquen l'exigència que l'adjudicatari del contracte sigui un arquitecte. Aquests motius tenen relació amb la finalitat i el contingut de l'Agenda Local 21, que exigeix tenir coneixements en temes d'urbanisme, sostenibilitat, mobilitat, edificació i habitatges sostenibles.

El cap del Servei manifesta que no es posen en dubte les facultats que tenen els enginyers de camins, canals i ports en matèria d'urbanisme, com pot ser la redacció de projectes d'urbanització i plans generals o parcials d'ordenació urbana; però que l'objecte de la contractació requereix un enfocament urbanístic complementat amb un enfocament en matèria de mobilitat amb una òptica de sostenibilitat i que, per tant, per executar el contracte es requereix un professional amb coneixements de mobilitat i planificació holística, des d'una òptica de sostenibilitat i no tan relacionat amb els processos constructius d'urbanització o de planificació urbanística, ja que la majoria dels municipis de les Illes Balears ja han desenvolupat la seva planificació urbanística quant a plans d'ordenació i normativa subsidiària.

Així, el cap del Servei informa que l'adjudicatari ha d'elaborar informes en matèria d'urbanisme i sostenibilitat per assessorar tècnicament els ajuntaments que vulguin desenvolupar un procés de planificació estratègica a mitjà termini amb una òptica de sostenibilitat, tal com exigeix l'Agenda Local 21.

A més, el tècnic explica que en matèria d'Agenda Local 21 són necessaris coneixements en temes d'urbanisme i sostenibilitat, que no tan sols garanteixen l'equilibri del territori, sinó també els requisits de disseny i construcció sostenibles i promoure l'arquitectura i les tècniques de construcció de les edificacions existents i les programades, del funcionament de les edificacions, especialment els habitatges, i d'aquestes edificacions sobre el territori. Tal com indica el cap del Servei, de la Carta i els Compromisos d'Aalborg, en què es fonamenta l'Agenda Local 21, es desprèn la necessitat d'incidir sobre els nuclis urbans, on s'acumula el 80 % de la població, per aplicar els coneixements de sostenibilitat en tota la seva amplitud, no tan sols en els de planificació urbanística, sinó també en els dels coneixements de les edificacions que conformen els nuclis urbans. Així, s'esmenta especialment la necessitat de coneixements de les edificacions, dels usos que se'n fan i de la seva construcció d'una forma global i integrada en el medi urbà, que són coneixements del camp de l'arquitectura; especialment els que fan referència a la construcció de les edificacions i la seva habitabilitat, que són competència específica de l'arquitecte.

7. La Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de serveis, enumera una sèrie de principis en la Consideració 2, en els termes següents:

La adjudicación de contratos celebrados en los Estados miembros por cuenta de autoridades estatales, regionales o locales y otros organismos de derecho público está supeditada al acatamiento de los principios del Tratado y, en particular, los principios de la libre circulación de mercancías, la libertad de establecimiento y la libre prestación de servicios, así como de los principios que de estas libertades se derivan, como son el

principio de igualdad de trato, el principio de no discriminación, el principio de reconocimiento mutuo, el principio de proporcionalidad y el principio de transparencia. No obstante, para la adjudicación de contratos públicos por importes superiores a una determinada cantidad, es conveniente elaborar a escala comunitaria disposiciones de coordinación de los procedimientos nacionales de adjudicación que estén basadas en dichos principios, de forma que queden garantizados sus efectos, y abrir a la competencia la contratación pública. Por consiguiente, dichas disposiciones de coordinación deben interpretarse con arreglo a las normas y principios antes mencionados y a las demás normas del Tratado.

A més, l'article 2 de la Directiva, relatiu als principis d'adjudicació de contractes, disposa que:

Los poderes adjudicadores darán a los operadores económicos un tratamiento igualitario y no discriminatorio y obrarán con transparencia.

En el marc de la doctrina comunitària europea, la LCSP reconeix que la normativa de contractació es fonamenta en el respecte dels principis generals de la contractació pública. Així, l'article 1 disposa que:

Aquesta Llei té per objecte regular la contractació del sector públic, a fi de garantir que s'ajusta als principis de llibertat d'accés a les licitacions, publicitat i transparència dels procediments, i no-discriminació i igualtat de tracte entre els candidats, i d'assegurar, en connexió amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària i control de la despesa, una utilització eficient dels fons destinats a la realització d'obres, l'adquisició de béns i la contractació de serveis mitjançant l'exigència de la definició prèvia de les necessitats que s'han de satisfer, la salvaguarda de la lliure competència i la selecció de l'oferta econòmicament més avantatjosa.

Per tant, els principis comunitaris d'igualtat de tracte, no-discriminació i lliure concurrència, entre d'altres, han d'informar la contractació pública.

En conseqüència, els òrgans de contractació han d'actuar de manera que durant el procediment de contractació i en la fixació dels criteris i requisits previs no es produeixi cap discriminació. Segons la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, el respecte del principi d'igualtat de tracte implica que s'han de fixar condicions no discriminatòries per accedir a una activitat econòmica i també que les autoritats públiques han d'adoptar les mesures necessàries per garantir l'exercici d'aquesta activitat. El principi de lliure competència, com les llibertats de circulació, d'establiment i de prestació de serveis, tenen com a finalitat garantir el funcionament d'una economia de mercat, i, per tant, el mercat de la contractació pública ha de vetllar pel compliment real d'aquestes llibertats comunitàries.

8. La jurisprudència ha examinat, en diverses ocasions, les competències dels arquitectes i dels enginyers de camins, canals i ports i la possibilitat d'exigir que l'execució d'un determinat contracte es dugui a terme per un d'aquests col·lectius professionals.

A continuació es reproduïxen diversos extractes de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castella-Lleó, de 15 de febrer de 2008 (procediment 90/2008), que conté una recopilació de la jurisprudència emanada del Tribunal Suprem. Cal destacar-ne els fonaments jurídics setè, vuitè, novè i desè.

SÉPTIMO.- También y para un mejor esclarecimiento de tales atribuciones es preciso recoger el criterio que ha venido aplicando el T.S., el cual como veremos ha venido analizando caso por caso, verificando en cada supuesto enjuiciado si el técnico que en ese momento intervenía tenía competencia y habilitación legal para redactar y firmar el correspondiente proyecto, sin en que ningún caso, pese a los principios que se infiere de dicha Jurisprudencia, se haya pronunciado en términos generales sobre las competencias que corresponde a los arquitectos, las que corresponden a los arquitectos técnicos, las que corresponden a los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos y las que corresponden a los Ingenieros Técnicos de Obras Públicas; tampoco se ha pronunciado sobre el deslinde de competencias de cada uno de estos profesionales. Pero en todo caso, sí resulta muy esclarecedora la jurisprudencia pronunciada al respecto, y sobre la cual nos vamos a centrar en este fundamento de derecho, y ello con el propósito de encontrar los principios, las pautas y criterios legales y jurisprudenciales que nos ayuden a resolver el caso de autos.

A este respecto, señala la STS, Sala 3ª, sec. 4 de fecha 16.2.2005, dictada en el recurso de casación nº 1318/2001, lo siguiente:

"La realidad es que el sentido de la jurisprudencia de este Tribunal viene inclinándose a favor de la consideración de que ha de rechazarse el criterio del monopolio competencial a favor de una profesión técnica determinada, permitiendo la intervención a toda profesión titulada que otorgue el nivel de conocimientos técnicos necesarios para la realización de la obra de que se trate, aunque esta conclusión no se oponga a la reserva legal específicamente establecida a favor de determinadas titulaciones técnicas, o de lo que en determinados supuestos pueda ser exigible para dicha realización, con la consiguiente exclusividad "de facto" que ello supone. Este criterio se ha mantenido reiterada y unánime a partir sobre todo de la Sentencia de este Tribunal de 15 de octubre de 1.990, en la que se desestima la impugnación de determinados artículos del Reglamento de Dominio Público Hidráulico, instada por el Ilustre Colegio Oficial de Geólogos de España, argumentando que no procede suprimir la referencia al "técnico competente" contenida en el artículo 106.2 .a) -con relación a los proyectos de concesión de aguas superficiales- precisamente porque de dicha expresión no cabía deducir que se atribuyese una competencia exclusiva a los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos -

siquiera hubiera de considerárseles especialmente calificados en materia de aguas-, ni tampoco a ningún otro profesional titulado. Y ha sido ratificado últimamente en Sentencia de 6 de julio de 2.004.

(...)

En la misma línea se pronuncia la STS, Sala 3ª, Sec. 5, de fecha 25.1.2006, dictada en el recurso de casación núm. 6153/2002 cuando esgrime lo siguiente:

Pues bien, en un conflicto similar al de autos, con intervención de los mismos Colegios Profesionales litigantes y en relación, también, con un Proyecto de Urbanización señalamos, en nuestra STS de 30 de noviembre de 2001 para rechazar un motivo similar al ahora suscitado que:

"es ya muy reiterada la doctrina de esta Sala, de que, efectivamente, no existe monopolio alguno para la formalización y ejecución de proyectos de las diversas modalidades de construcciones -salvo la vivienda humana- a favor de una profesión de determinada. Tal competencia no está atribuida en exclusiva a nadie, estableciendo las sucesivas reglamentaciones, competencias concurrentes sin exacta precisión en su delimitación y alcance.

Esta Sala ha venido siendo rotunda en rechazar el monopolio competencial a favor de una específica profesión técnica, reconociendo la posible competencia a todo título facultativo legalmente reconocido como tal, siempre que integre un nivel de conocimientos técnicos correspondiente a la naturaleza y envergadura de los proyectos realizados sobre la materia atinente a su especialidad, dependiendo la competencia de cada rama de Ingeniería, de la capacidad técnica real conforme a los estudios emanados de su titulación para el desempeño de las funciones propias de la misma, no apreciando duda alguna de que dada la naturaleza y finalidad de un proyecto de urbanización como el aquí cuestionado, la competencia para su redacción y ejecución puede corresponder a los Ingenieros Superiores de Caminos, Canales y Puertos, y a los Ingenieros Técnicos de Obras Públicas, en función de la envergadura del proyecto, a calificar en cada caso concreto, para asignar la atribución competencial pertinente, cuestión normalmente difícil de precisar, al no existir criterios legales claramente establecidos que permitan delimitar con precisión la línea divisoria de los respectivos campos competenciales, que por ello no puede ser otra, tan inconcreta como indeterminada de modo general, que la relativa a la importancia y envergadura del proyecto a realizar".

(...)

A un caso similar al de autos, y sobre la competencia y capacidad de los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos se refiere la STS, Sala 3ª, Sec.

5ª, de fecha 11.6.2001, dictada en el recurso de casación núm. 8879/1996, en los siguientes términos:

"El motivo sexto, y último, combate el pronunciamiento de la sentencia en el que se reconoce la competencia profesional de un Ingeniero de Caminos, Canales y Puertos para redactar el proyecto. La doctrina de la sentencia recurrida es conforme a la jurisprudencia de esta Sala (sentencias de 4 de marzo de 1992, 20 de marzo de 1991 y 21 de octubre de 1987) que viene reconociendo que la competencia en cada rama de la ingeniería superior depende de la capacidad técnica real para el desempeño de las funciones propias de la misma, sin que exista un monopolio de dicha competencia a alguna determinada profesión, quedando abierta la entrada a todo título facultativo que ampare un nivel de conocimientos que se corresponda con la clase y categoría de los proyectos que suscribe su poseedor. (...)"

Respecto a la competencia de los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos y de los arquitectos se refiere en los siguientes términos la STS, Sala 3, Sec. 4ª, de fecha 18.1.1996, dictada en el recurso 1265/1993:

"Por el contrario la cuestión debe circunscribirse al examen de la competencia de unos y otros profesionales, los Ingenieros de Caminos y los Arquitectos, a estudiar a la vista de la pretendida contravención por la Sentencia del Reglamento de 23 de noviembre de 1956, si bien la Sala no ha de limitarse a la argumentación del recurrente sino que ha de pronunciarse también respecto a los Fundamentos de Derecho de la Sentencia impugnada y sobre todo respecto a las alegaciones de las partes recurridas por respeto al artículo 43.1 de la Ley Jurisdiccional.

Entrando, pues en el estudio de este problema deben destacarse dos extremos. De una parte que, como se ha dicho antes, el Tribunal a quo no niega la competencia profesional para este tipo de obras de los Ingenieros de Caminos, sino que por el contrario la afirma expresamente aunque manteniendo que no es de carácter exclusivo. De otra que la Sala comparte el criterio del Tribunal a quo, ya mantenido en nuestras Sentencias de 20 de marzo y 5 de junio de 1991, de que puede existir legítimamente una competencia concurrente entre profesionales salvo cuando la de un tipo de ellos tenga una competencia declarada exclusiva. Igualmente comparte la Sala el punto de vista de que el Reglamento de 23 de noviembre de 1956 no hace una declaración expresa de la competencia exclusiva de los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos para proyectar y dirigir obras de este tipo. Ahora bien, entiende la Sala que debe trascenderse la construcción lógica de la Sentencia en el sentido de que si no hay una declaración legal de expresis verbis de la exclusividad ello supone una competencia concurrente. Pues el carácter exclusivo no se desprende sólo de la dicción literal de las normas sino además del obligado enjuiciamiento del carácter de las

obras a proyectar y dirigir en relación con el contenido de las respectivas especialidades.

Por ello, contraponiendo la declaración de la Sentencia de que los Arquitectos pueden proyectar obras civiles a tenor de la Orden de 1846 y las afirmaciones del recurrente se llega a la conclusión, en una interpretación teleológica y sistemática, de que según dicho Reglamento la proyección y dirección de obras de encauzamiento de aguas continuas o discontinuas es una competencia típica de los Ingenieros de Caminos, mientras que de ningún modo supone tal tipicidad y especificidad la alusión genérica que contiene la normativa manejada a las obras civiles que pueden proyectar y dirigir los Arquitectos.

De este modo el carácter exclusivo de la competencia se obtiene como conclusión, no a partir de una declaración expresa que ciertamente tras la promulgación de la Constitución debería hacerse por Ley, sino de una indagación y un examen exegético del contenido y finalidad de la normativa reguladora de las profesiones y especialidades. (...)”

Por otro lado, la STS, Sala 3ª, sec. 5º, de fecha 22.11.2000, dictada en el recurso 7175/1995, reconoce la competencia exclusiva de los arquitectos frente a los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos para la elaboración del proyecto para Museo-Auditorio-Sala de Exposiciones, ofreciendo al respecto la siguiente fundamentación jurídica:

"La Sala de instancia aplica correctamente la reiterada doctrina de esta Sala que, en la delimitación de facultades conferidas a los Arquitectos e Ingenieros para la redacción de proyectos de construcción de edificios, ha declarado que los primeros son los técnicos con competencia general para la de toda clase de edificios, con atribución exclusiva en los destinados a servir de vivienda humana, sea la misma permanente u ocasional, o a albergar concentraciones de personas, mientras que la competencia de los Ingenieros en materia de edificación se encuentra limitada a los edificios industriales y a sus anejos y, en consecuencia, anula la licencia concedida por referirse a un edificio destinado a auditorio, museo, sala de exposiciones. La jurisprudencia invocada por la parte recurrente, contraria a un rígido principio de monopolio en la atribución de competencias profesionales a los distintos técnicos superiores, no es contraria a la solución adoptada por la Sala de instancia, que en el supuesto concreto presentado en este proceso ha decidido que la competencia para redactar el correspondiente proyecto corresponde a un Arquitecto."

Respecto a la falta de competencia de los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos para la redacción de un proyecto para la construcción de un Centro Cívico Social se refiere la STS, Sala 3ª, sec. 3ª de 18.10.00, dictada en el recurso núm. 3954/00, en los siguientes términos:

"El motivo de casación basado en la infracción del art. 1º del Decreto de 23 de noviembre de 1956, podría rechazarse de plano al no venir suficientemente desarrollado por referirse a otro recurso de casación que ha sido declarado desierto, pero ello no obstante, esta Sala en aras de un mayor cumplimiento del principio constitucional de tutela judicial efectiva, entra en el fondo del mismo, aunque sea para rechazarlo, dado el art. 1º del Decreto de 23 de noviembre de 1956 que determina las competencias de los Ingenieros de Caminos, que la sentencia de instancia examina con todo detalle y con todo acierto, teniendo en cuenta que la obra sobre la que recayó el visado del Colegio Oficial de Ingenieros el 17 de mayo de 1990, lo era para la obra de rehabilitación de las casas sitas en la calle de la Iglesia núm. 18 y 20 de La Granja de la Costera, para su utilización como Centro Cívico Social, con demolición del edificio conservando la fachada, construcción y cimentación de tres plantas dedicadas a un Centro Cívico Social con sala de exposiciones y conciertos, de bandas de música, llega a la acertada conclusión de que dicha obra no es subsumible en ninguno de los tipos de obra a que se refieren las especialidades del Decreto de 23 de noviembre de 1956, y menos en su apartado 7º que se refiere a obras de carácter análogo al de los citados en los apartados anteriores, que se refieren a 1º) caminos públicos, 2º) ferrocarriles, 3º) puertos, 4º) canales de navegación, 5º) instalaciones y servicios eléctricos del Ministerio de Obras Públicas, 6º) servicios de transporte; es decir, todas las obras específicas de la ingeniería de Caminos, Canales y Puertos, en las que de ninguna forma pueden incluirse un edificio de la 3 plantas para Centro Cívico Social de los vecinos de un pueblo, que es una obra típica de la competencia de un arquitecto y todo ello sin perjuicio de la jurisprudencia que cita el recurrente para supuestos de competencia compartida por diversos profesionales que posean un título que comporte un nivel de conocimientos que se correspondan con la obra y cualquiera de los proyectos, sentencias dictadas para casos muy diferentes del que se contempla en el caso de autos, por referirse siempre a proyectos complejos de los que se entremezclan las competencias de varios técnicos, pero nunca aplicable a un supuesto tan elemental como el presente en el que no cuentan para nada los especiales conocimientos de los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos. Procede pues, desestimar ambos motivos de casación examinados conjuntamente y con ello la desestimación total del recurso de casación".

OCTAVO.- Haciendo aplicación al caso de autos de lo dispuesto en los artículos transcritos de la Ley 38/1999 así como de los principios que resultan de la jurisprudencia transcrita, concretamente de los siguientes principios: así del rechazo del monopolio competencial a favor de una determinada profesión técnica si no está legalmente reconocida de forma expresa y explícita su intervención exclusiva, permitiendo la intervención a toda profesión titulada que tenga nivel de conocimientos técnicos

necesarios para la realización del proyecto o de la obra de que se trate; de la preferencia del principio de libertad con idoneidad y con capacidad técnica real para el desempeño de las funciones propias de la misma frente al principio de exclusividad; y de la preferencia del principio de competencia concurrente frente al de competencia exclusiva; haciendo aplicación de dicha normativa, de referida jurisprudencia y de mencionados principios no ofrece ninguna duda que tanto desde el punto de vista legal como desde el punto de vista jurisprudencial la profesión y titulación (respecto de la que se formula la expresa petición en el presente recurso) de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos tiene competencia o están habilitados legalmente, según resulta de los preceptos transcritos de la Ley 38/1999, para ser proyectista, para ser director de obra, para ser director de ejecución de obra y para ser coordinador de seguridad y salud tanto del proyecto como de las obras de edificación que son objeto tanto del concurso como del contrato objeto de licitación a que se refiere el procedimiento de autos, y ello simple y llanamente porque nos encontramos ante un proyecto que se refiere a unas obras cuyo uso principal no es ni puede ser el uso administrativo, sanitario, religioso, residencia, docente y cultural (para los cuales legalmente se reconoce la exclusividad del arquitecto), sino que su uso será preferentemente industrial, así como relativo al transporte terrestre como resulta del hecho de que dicho proyecto se refiera a unas obras que integran un complejo que van a constituir las nuevas instalaciones del Servicio Municipalizado de Autobuses Urbanos de Burgos. Resulta evidente a la vista de dicha normativa que la Ley 38/1999 no establece para el proyecto y la obra edificatoria de autos una reserva competencial a la titulación de arquitecto, sino que para dicho proyecto por el uso principal al que se va a destinar las obras a proyectar, y que no es el administrativo como erróneamente postula el Ayuntamiento demandado, se reconoce la competencia concurrente de otras titulaciones académicas y profesionales habilitantes con capacidad técnica suficiente, como es el caso de los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos.

Tras reconocerse legalmente en el presente caso esa competencia concurrente para los Ingenieros de Caminos Canales y Puertos, se trata seguidamente de dilucidar si dicha titulación académica y profesión tiene capacidad técnica real para el desempeño de las funciones que conlleva el proyecto sometido a licitación y que conlleva las obras a las que se refiere mencionado proyecto. Para la Sala, vistos el contenido del proyecto, la naturaleza, contenido, finalidad y uso de las obras a realizar y puestos en relación el objeto del concurso y del contrato sometido a licitación con las competencias que se reconocen a dichos Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos tanto en la LOE como en el Decreto 23 de noviembre de 1.956 (que determina sus propias competencias), con el conjunto de la normativa académica que acreditan la formación técnica y académica de estos profesionales (y que aparece incorporada a los

autos durante el período probatorio y que igualmente es reseñada por la parte apelante en el recurso de apelación) necesariamente se ha de concluir reconociendo sin ningún género de duda en el presente caso y para el concurso y contrato de autos competencia legal así como capacidad técnica y conocimientos académicos y profesionales suficientes, bastantes y adecuados para poder ser destinatarios como licitadores del concurso de autos, reservado a la titulación de "arquitectos". (...).

NOVENO.-

(...)

No conviene olvidar que la unificación del régimen de la contratación pública tiene una sólida base comunitaria sustentada en los principios fundamentales del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea con la subsiguiente coordinación de los procedimientos de adjudicación de los contratos públicos de servicios mediante la Directiva 92/50/CEE, del Consejo de 18 de junio de 1992, derogada en lo esencial por la más reciente Directiva 2004/18/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo de 31 de marzo de 2004, sobre coordinación de los procedimientos de adjudicación de los contratos públicos de obras, de suministro y de servicios. Igualdad, ausencia de discriminación y libre concurrencia (art. 11 TRLCAP) son esenciales para garantizar la transparencia en la contratación administrativa como medio para lograr la objetividad de la actividad administrativa.

Resulta evidente que los rasgos más destacados del Derecho Comunitario de la Contratación Pública ya reconocidos en la Directiva 93/36 CEE, de 14 de junio, Directiva 93/37 de 14 de junio, en la Directiva 93/38 de la misma fecha, en las Directivas 89/665 y 92/13 y en la directiva 92/50, que recogen un amplio elenco de medidas tanto sustantivas como procedimentales para asegurar la no discriminación de las empresas y garantizar la publicidad de los contratos públicos, han sido trasladados al TRLCAP, como así lo viene a reconocer la sentencia trascrita y como así resulta de la lectura de mencionada normativa. Del traslado de dichas Directivas al derecho de contratación administrativa resultan las siguientes premisas: que se restringe la posibilidad de procedimientos en los que no existe libre concurrencia, que pasan a ser rigurosamente procedimientos excepcionales; que la adjudicación del contrato sólo puede hacerse por criterios objetivos, aunque ello no impide a la Administración contratante, al aprobar los pliegos de condiciones, establecer criterios muy variados para seleccionar al mejor contratista, siempre y cuando tales criterios tengan un contenido objetivo y no impliquen en sí mismos discriminación entre empresas; que debe garantizarse que los criterios de adjudicación deben figurar no solo en los pliegos de condiciones sino también en los anuncios de contratos; que la Jurisprudencia del Tribunal de Instancia al interpretar tales directivas recoge reiteradamente el criterio de la interpretación restrictiva

de las normas comunitarias que establecen excepciones a los principios de publicidad y libre concurrencia, de tal modo que la carga de la prueba de que existen realmente circunstancias excepcionales que justifican la excepción incumbe a quien quiere beneficiarse de ella o también a quien la aplica (STJCE de 10.3.1987, Comisión contra Italia 71/305).

DÉCIMO.- Aplicando tales criterios legales y jurisprudenciales al caso de autos, la Sala concluye en este extremo afirmando que procede estimar el recurso por cuanto que se considera que al excluir de la licitación en el concurso y contrato de autos a los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos infringe claramente el tantas veces citado art. 11.1 al lesionar los principios de libertad de concurrencia, de igualdad y de no discriminación, ya que si de conformidad con lo ya argumentado en los anteriores fundamentos de derecho y de conformidad con lo establecido en los arts. 11.2, 15.1, 19 y 197, todos del TRLCAP también, al igual que en los arquitectos, en los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos concurren los requisitos de capacidad y solvencia técnica, así como la compatibilidad reseñada en el citado art. 197 y pese a ello no se permite la licitación de tales titulados no ofrece ninguna duda a la Sala que se están restringiendo de forma infundada e injustificada y sin concurrir datos objetivos tales principios.

Y para corroborar que se produce esa infracción es preciso recordar que según el art. 1.3 de la LOE 38/1999 cuando las Administraciones Públicas actúen como agentes del proceso de la edificación se regirán por lo dispuesto en la legislación de contratos de las Administraciones Públicas, y en lo no dispuesto en la misma por las disposiciones de dicha Ley; y siendo así las cosas venimos reiterando que el TRLCA impone que los contratos de las Administraciones Públicas se ajustaran a los principios de libertad de concurrencia (salvo excepciones que se prevean en dicha Ley) de igualdad y de no discriminación. Por otro lado, los arts. 196, 197 y 206 de TRCAP no autorizan ni justifican la discrecionalidad que la Administración dice haber utilizado en el presente caso para permitir solo la licitación en el concurso del "arquitecto" colegiado, toda vez que esa elección o discriminación no responde a criterios legales y menos aún a criterios objetivos; la Administración (folio 118 del expediente) insiste en que en atención a la discrecionalidad que le permite el art. 206.12 del TRLCAP se ha decantado en atención al objeto del concurso por los arquitectos, excluyendo a los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos. Sin embargo no puede hablarse del ejercicio de una facultad discrecional ajustada a derecho cuando esa opción que verifica la Administración atenta contra los principios de libre concurrencia, igualdad y no discriminación por cuanto que excluye del concurso a unos titulados y profesionales con capacidad técnica y académica reconocida tanto legal y reglamentariamente como jurisprudencialmente para poder ser licitadores del mencionado concurso dado y en igualdad de condiciones que a los arquitectos a los

cuales en el presente caso la Ley no les reconoce una competencia exclusiva ni preferente, como ya hemos indicado. Es decir que si tanto a los arquitectos como a los ingenieros de caminos, canales y puertos se les exige los mismos requisitos de capacidad técnica, habilitación legal y compatibilidad para poder ser destinatarios del concurso y contrato de autos, y además en ambos titulados concurren tales requisitos, la exclusión de uno a favor de los otros implica una clara discriminación y atentado a los principios de libertad de concurrencia e igualdad, principios, que según el art.11.1 del TRLCAP rigen a modo de principios rectores en la contratación administrativa. Por otro lado, sería más entendible la discrecionalidad de la Administración a la hora de establecer los criterios objetivos en el pliego de condiciones que permitan elegir al mejor contratista, es decir al contratista con mejor y más capacidad y solvencia, pero no parece que en el presente caso estemos ante una discrecionalidad ejercitada con arreglo a derecho cuando de la licitación se excluye no a unos determinados contratistas, sino a todos los técnicos o profesionales con una determinada titulación académica, sobre todo cuando a estos titulados tanto legal y reglamentariamente como su propia titulación les reconoce la capacidad y solvencia técnica para poder ser destinatarios y eventuales licitadores de referido concurso y contrato.

Por ello, en este caso no ofrece ninguna duda que la exclusión de la condición de licitadores de los "ingenieros de caminos, canales y Puertos" no puede ser entendido como un ejercicio legítima de una facultad discrecional de la Administración sino del ejercicio de una facultad administrativa que contraviene los principios de libre concurrencia, igualdad, y no discriminación, lo que en aplicación del art. 62.a) del TRLCAP en relación con el art. 62.1.a) de la Ley 30/1992 determina que el concurso objeto de licitación en el presente caso sea nulo por cuanto que al excluir a los ingenieros de Caminos, Canales y Puertos de la posibilidad de ser contratistas o licitadores, se está lesionando derechos y libertades de amparo constitucional, como es el principio de igualdad y no discriminación que en el presente caso y respecto del presente concurso asiste a los Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, al igual que dicho derecho también asiste a los arquitectos, únicos contratistas a los que se dirige la Administración demandada.

Cal destacar com a conclusió, del conjunt d'argumentacions d'aquesta jurisprudència —que si bé es refereix, principalment, a contractes o projectes d'obra, res no n'impedeix l'aplicació al contracte objecte de recurs, el contingut del qual es limita a l'assessorament— que tan sols és possible exigir una determinada professió tècnica a l'adjudicatari d'un contracte si una norma amb rang de llei reconeix expressament i explícitament la seva intervenció exclusiva, i que, per contra, en el cas que no hi hagi aquesta exclusivitat, s'ha de permetre la intervenció de tota professió titulada que tengui el nivell de coneixements tècnics necessaris per dur a terme la prestació de què es

tracti, és a dir, que tengui capacitat tècnica real i coneixements acadèmics i professionals suficients i adequats per exercir aquestes funcions. Així, el principi d'exclusivitat ha de cedir, si escau, enfront del principi de capacitat tècnica real per exercir les funcions.

L'article 67 de la LCSP estableix que la solvència tècnica o professional en els contractes de serveis dels empresaris s'ha d'apreciar tenint en compte els coneixements tècnics, l'eficàcia, l'experiència i la fiabilitat. Per tant, són aquests els criteris que s'han de fer servir.

Atès tot això, i tenint en compte que cap de les funcions que corresponen a l'adjudicatari d'aquest contracte, que s'enumeren en el plec de prescripcions tècniques, no sembla, en principi, reservada expressament i explícitament als arquitectes, i que els enginyers de camins, canals i ports tenen també competències en matèria d'urbanisme, cal considerar que el plec de clàusules administratives particulars no s'ajusta a dret, perquè només permet als arquitectes la possibilitat de participar en el procediment i, d'aquesta manera, infringeix els principis comunitaris de lliure concurrència, igualtat de tracte i no-discriminació que han de presidir la contractació pública.

9. L'article 31 de la LCSP disposa que:

A més dels casos en què la invalidesa derivi de la il·legalitat de les seves clàusules, els contractes de les administracions públiques i els contractes subjectes a regulació harmonitzada, inclosos els contractes subvencionats a què es refereix l'article 17, són invàlids quan ho sigui algun dels seus actes preparatoris o els d'adjudicació provisional o definitiva, pel fet que s'hi doni alguna de les causes de dret administratiu o de dret civil a què es refereixen els articles següents.

L'article 32 enumera les causes de nul·litat de dret administratiu, entre les quals cal destacar la següent:

a) Les indicades a l'article 62.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

En conseqüència, la Resolució per la qual s'aprova aquest expedient de contractació i els seus plecs de clàusules administratives particulars no s'ajusta a dret perquè la clàusula relativa a la concreció de les condicions de solvència infringeix els principis d'igualtat, lliure concurrència i no discriminació que han de presidir la contractació pública. Per tant, aquesta Resolució està afectada per una causa d'invalidesa.

Atès que, en el seu moment, es va adoptar la mesura cautelar de suspensió del procediment de contractació, una mesura que ha romàs vigent durant la tramitació de l'expedient de recurs, i tenint en compte que per mitjà d'aquest acord es resolen totes les qüestions de fons plantejades pel recurrent, no té sentit mantenir la mesura cautelar,

sobretot quan la resolució del recurs és favorable al recurrent. En conseqüència, la mesura cautelar de suspensió s'ha d'entendre aixecada amb la resolució del recurs.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Estimar el recurs interposat pel Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports contra la Resolució per la qual s'aprova l'expedient de contractació i els plecs de clàusules administratives particulars del contracte de serveis "Consultoria i assessorament tècnic en matèria d'urbanisme relacionat amb temes d'Agenda Local 21 de les Illes Balears" i, en conseqüència, anul·lar l'acte impugnat.
2. Notificar aquest Acord als interessats i a la Conselleria corresponent.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 2/2010

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: Contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011

CONTR 2009/7956

Conselleria d'Esports i Joventut

Recurrents: Seguridad Personal y Vigilancia, SCL (Cosegur Balear), Sociedad Española de Vigilancia Industrial y Privada, SA (SEVIP) i Trabajo Personal, SL

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 30 de març de 2010 pel qual es resol el recurs interposat per les empreses Seguridad Personal y Vigilancia, SCL (Cosegur Balear), Sociedad Española de Vigilancia Industrial y Privada, SA (SEVIP) i Trabajo Personal, SL contra la Resolució per la qual s'adjudica definitivament el contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011

Fets

1. El 6 de novembre de 2009 el conseller d'Esports i Joventut va aprovar l'expedient de contractació, els plecs de prescripcions tècniques i de clàusules administratives particulars i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011, per procediment obert. L'anunci de licitació es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 10 de novembre de 2009.
2. El 26 de novembre de 2009 la Mesa de Contractació va obrir els sobres amb la documentació de caràcter general de les empreses que es van presentar a la licitació i els va concedir un termini de 3 dies per esmenar les deficiències observades.
3. El 3 de desembre de 2009 la Mesa de Contractació, amb la comprovació prèvia que la documentació s'havia esmenat dins el termini establert i en la forma escaient, va obrir els sobres de les empreses admeses a la licitació que contenien la documentació corresponent als criteris no avaluables mitjançant fórmules i la va lliurar al Servei de Contractació perquè elaboràs l'informe tècnic de valoració.
4. El 9 de desembre de 2009 la Mesa de Contractació va assumir la puntuació respecte dels criteris no avaluables mitjançant fórmules de les proposicions presentades, d'acord amb l'informe tècnic emès per la cap del Servei de Contractació i, seguidament, va obrir els sobres amb les ofertes econòmiques i els sobres que contenien la documentació corresponent als criteris avaluables mitjançant fórmules.

5. El 10 de desembre de 2009 la Mesa de Contractació va classificar les ofertes atenent a la ponderació dels criteris d'adjudicació, i va proposar a l'òrgan de contractació l'adjudicació provisional del contracte a l'empresa Cía. Mediterránea de Vigilancia, SA (MEVISA).
6. El 10 de desembre de 2009 el conseller d'Esports i Joventut va dictar la Resolució d'adjudicació provisional del contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011 a l'UTE Cía. Mediterránea de Vigilancia, SA (MEVISA) i Unidad de Servicios de la Mediterránea, SL (USM), que es publicà en el perfil de contractant el mateix dia. El 15 de desembre de 2009 aquesta Resolució es va notificar als recurrents.
7. El 23 de desembre de 2009 els representants de les empreses Cosegur Balear, SEVIP i Trabajo Personal, SL, varen interposar, d'acord amb l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), un recurs especial en matèria de contractació contra la Resolució d'adjudicació provisional del contracte.
8. El 30 de desembre de 2009 el conseller d'Esports i Joventut va adjudicar definitivament el contracte. La resolució d'adjudicació definitiva es va publicar en el perfil de contractant el mateix dia i es va notificar als recurrents el 5 de gener de 2010.
9. El 5 de gener de 2010 el conseller d'Esports i Joventut va inadmetre el recurs especial en matèria de contractació perquè s'havia presentat de manera extemporània. D'acord amb l'article 37.6 de la LCSP, el termini per recórrer l'adjudicació provisional del contracte és de 10 dies hàbils comptadors des de l'endemà de la publicació de l'adjudicació provisional en el perfil del contractant, per la qual cosa el termini havia finalitzat el 22 de desembre de 2009. No obstant això, els recurrents el varen presentar el 23 de desembre.
10. El 29 de gener de 2010 els representants de les empreses Cosegur Balear, SEVIP i Trabajo Personal, SL, varen interposar un recurs especial en matèria de contractació d'acord amb l'article 66 de la Llei 3/2003 de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, contra la Resolució d'adjudicació definitiva del contracte. Aquest recurs es va trametre a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa el 8 de febrer de 2010.
11. D'acord amb l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha donat audiència a tots els interessats en el procediment.

Fonaments de dret

1. La competència per resoldre el recurs especial en matèria de contractació, regulat en l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord així mateix amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

El contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011 és un contracte de serveis de la categoria 23 de l'annex II de la LCSP, amb un pressupost de licitació d'1.500.000 euros (IVA exclòs) i, per tant, està inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'article 37 de la LCSP. Es tracta d'un contracte tramitat per la Conselleria d'Esports i Joventut, que té caràcter d'Administració pública.

Atès que l'acte objecte de recurs —l'adjudicació definitiva del contracte— és susceptible de recurs de reposició, d'acord amb l'article 66 de la Llei 3/2003 esmentada, la resolució d'aquest correspon a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

2. Aquesta Junta Consultiva de Contractació Administrativa s'ha pronunciat sobre el sistema de recursos en matèria de contractació en l'Informe 13/2008, de 30 de juliol de 2009, i en la Circular interpretativa 1/2009. Pel que fa a la impugnació dels actes d'adjudicació definitiva, la consideració jurídica 9 de l'Informe 13/2008 estableix que:

L'apartat 2 de l'article 37 de la LCSP no preveu, entre els actes susceptibles de recurs especial, l'adjudicació definitiva del contracte.

L'adjudicació definitiva és, quan la dicta un ens que té la condició d'Administració pública als efectes de la LCSP, un acte administratiu que pot exhaurir o no la via administrativa i, en conseqüència, d'acord amb el sistema general de recursos que estableix la Llei 30/1992, podria ser objecte bé de recurs d'alçada o bé de recurs potestatiu de reposició o directament de recurs contenciós administratiu. No obstant això, cal tenir en compte l'especial naturalesa de l'adjudicació definitiva, atès que la LCSP la configura com un acte que, amb caràcter general, confirma i reproduïx l'acte d'adjudicació provisional.

Així, l'article 135.4 de la LCSP disposa que per elevar a definitiva l'adjudicació provisional han de transcórrer quinze dies hàbils comptats des de l'endemà d'haver-se publicat en el perfil de contractant o en un diari oficial. Durant aquest termini, l'adjudicatari ha d'acreditar que compleix determinats requisits necessaris perquè es produeixi l'adjudicació definitiva, però, a més, la resta de licitadors i qualsevol altre interessat poden exercir el dret a recórrer l'adjudicació provisional.

Una vegada finalitzat aquest termini, en els 10 dies hàbils següents, sempre que l'empresa hagi dut a terme els tràmits necessaris i sense perjudici de la possible interposició del recurs especial en matèria de contractació previst en l'article 37, l'adjudicació provisional s'eleva a definitiva.

Per tant, l'adjudicació definitiva és un acte que, amb caràcter general, haurà de tenir el mateix contingut que l'adjudicació provisional, sense que la Llei prevegi la possibilitat d'introduir-hi modificacions, ja que, d'acord amb l'article 135.5, "quan no escaigui l'adjudicació definitiva del contracte al licitador que hagi resultat adjudicatari provisional perquè no compleix les condicions necessàries, abans de procedir a una nova convocatòria l'Administració podrà efectuar una nova adjudicació provisional al licitador o licitadors següents a aquell, per l'ordre en què hagin quedat classificades les seves ofertes".

(...)

Atès el caràcter de resolució administrativa, cal considerar que l'adjudicació definitiva del contracte és susceptible dels recursos administratius prevists en l'article 107 de la Llei 30/1992. Si bé això sembla que és així, aquesta afirmació s'ha de matisar.

Aquesta Junta Consultiva considera que la regulació actual de la matèria permet distingir dos àmbits diferenciats en els quals els possibles motius d'impugnació també són diferents.

En el cas que el contracte estigui inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'article 37.1 de la LCSP, atesa la configuració del recurs especial com un recurs obligatori per poder acudir a la via contenciosa administrativa, s'ha d'entendre que l'adjudicació definitiva és susceptible de recurs administratiu únicament per uns motius taxats, que en general només poden versar o referir-se a l'incompliment, per part de l'adjudicatari provisional, de les obligacions a què fa referència l'article 135.4 de la LCSP, però que no poden versar sobre motius de legalitat que afectin l'adjudicació provisional i que, per tant, s'haurien d'haver al·legat amb anterioritat, d'acord amb l'article 37.1. Així doncs, no es poden al·legar en el moment d'impugnar l'adjudicació definitiva les qüestions que, tot i que n'era obligatòria la impugnació en un moment determinat, no es varen impugnar.

Per tant, en aquests contractes es pot configurar un recurs "restringit", per uns motius molt concrets, tot això d'acord amb l'especial naturalesa que té l'adjudicació definitiva, la configuració del sistema de recursos en el dret administratiu i la regulació espanyola i comunitària actualment vigent.

En canvi, en el cas que el contracte no estigui inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'article 37.1 de la LCSP, atesa la manca de limitacions de cap tipus i la normativa que regula el règim dels recursos administratius, l'adjudicació

definitiva és susceptible de recurs administratiu per qualsevol motiu admès en dret.

3. Com hem vist, l'objecte d'aquest recurs especial en matèria de contractació és un contracte de serveis inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'article 37 de la LCSP.

Per tant, d'acord amb l'Informe 13/2008 d'aquesta Junta Consultiva, l'acte d'adjudicació definitiva d'aquest contracte només és impugnable per uns motius taxats, que han d'estar relacionats amb l'incompliment, per part de l'adjudicatari provisional, de les obligacions a què fa referència l'article 135.4 de la Llei, però que no poden versar sobre motius de legalitat que afectin l'adjudicació provisional i que, per tant, s'haurien d'haver al·legat amb anterioritat. En conseqüència, la Junta Consultiva entén que en el moment d'impugnar l'adjudicació definitiva no es poden al·legar les qüestions que no es varen al·legar, dins el termini establert i en la forma escaient, en el moment procedimental oportú, que era el recurs contra l'adjudicació provisional del contracte.

Aquesta diferenciació quant als motius d'impugnació de l'adjudicació definitiva en aquests casos, enfront de l'adjudicació provisional, és una conseqüència de la configuració de l'article 37 de la LCSP com a recurs obligatori per poder acudir a la via contenciosa administrativa.

El cert és que els recurrents varen interposar un recurs especial en matèria de contractació contra l'adjudicació provisional del contracte, però aquest recurs es va inadmetre atès que es va interposar extemporàniament, per la qual cosa els recurrents, si volien al·legar els motius de legalitat que afectaven l'adjudicació provisional havien d'acudir a la jurisdicció contenciosa administrativa.

El recurs especial en matèria de contractació interposat contra l'adjudicació definitiva del contracte té un contingut i uns fonaments idèntics als del recurs mitjançant el qual varen impugnar la resolució d'adjudicació provisional, sense que s'hagi incorporat cap motiu d'al·legació referent a l'incompliment, per part de l'adjudicatari provisional, de les obligacions que imposa l'article 135.4 de la LCSP.

En conseqüència, atès que d'acord amb els raonaments exposats en l'Informe 13/2008 s'ha de considerar que hi ha una limitació pel que fa als motius d'impugnació de l'adjudicació definitiva i que en aquest recurs no s'aprecia la concurrència de cap dels motius pels quals es podria declarar la nul·litat de l'acte d'adjudicació definitiva, és procedent desestimar-lo.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Desestimar el recurs interposat per Seguridad Personal y Vigilancia, SCL (Cosegur Balear), Sociedad Española de Vigilancia Industrial y Privada, SA (SEVIP) i Trabajo Personal, SL contra la Resolució per la qual s'adjudica definitivament el contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011.
2. Notificar aquest Acord als interessats i a la conselleria corresponent.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 3/2010

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: Contracte d'obres de reforma del local destinat a centre de dia d'alzheimer i altres trastorns cognitius situat al carrer de Ciutat d'Oristano, 20, de Ciutadella

POO 1/2009

Consorti de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Menorca

Recurrent: Construccions Biel i Fonso, SL

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 30 d'abril de 2010 pel qual es resol el recurs interposat per l'empresa Construccions Biel i Fonso, SL contra la Resolució per la qual s'exclou l'empresa del procediment de licitació del contracte d'obres de reforma del local destinat a centre de dia d'alzheimer i altres trastorns cognitius situat al carrer de Ciutat d'Oristano, 20, de Ciutadella

Fets

1. El 14 de desembre de 2009 el vicepresident del Consorci de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Menorca va aprovar els plecs de clàusules administratives particulars, l'expedient de contractació, i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte d'obres de reforma del local destinat a centre de dia d'alzheimer i altres trastorns cognitius situat al carrer de Ciutat d'Oristano, 20, de Ciutadella. L'anunci de licitació es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 26 de desembre de 2009.
2. El 15 de gener de 2010 la Mesa de Contractació va obrir els sobres amb la documentació de caràcter general de les deu empreses que es van presentar a la licitació, hi va admetre tres licitadors i a la resta els va concedir un termini per esmenar deficiències fins al dia 19 de gener a les 14.00 hores.
3. El 21 de gener de 2010 la Mesa de Contractació va adoptar l'acord d'excloure del procediment de licitació l'empresa Construccions Biel i Fonso, SL perquè no havia esmenat correctament els defectes advertits en la documentació general, concretament, per la manca d'acreditació de la representació de l'empresa. Així, el sobre amb la documentació general de l'empresa no contenia el DNI dels seus representants, que tenien la representació mancomunada, i, en fase d'esmena de deficiències, malgrat que havien estat requerits, només varen presentar el DNI d'un dels representants, de manera que la Mesa de Contractació considerà insuficient l'acreditació de la representació de l'empresa.
4. El 22 de gener de 2010 el vicepresident del Consorci de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Menorca va dictar la Resolució per la qual es va excloure del procediment de licitació l'empresa Construccions Biel i Fonso, SL, atès que no havia

acreditat la representació de l'empresa. Aquesta resolució es va notificar als recurrents el 28 de gener.

5. El 2 de febrer de 2010 els senyors G.M.J. i J.A.A.P., en nom i representació de l'empresa Construccions Biel i Fonso, SL, varen presentar, davant el Consorci de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Menorca, un recurs en què sol·licitaven l'admissió a la licitació i adjuntaven les còpies dels DNI dels representants de l'empresa. Aquest escrit es va trametre a la Junta Consultiva el 17 de febrer de 2010.
6. D'acord amb l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha donat audiència a tots els interessats en el procediment.

Fonaments de dret

1. La competència per resoldre el recurs especial en matèria de contractació, regulat en l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord així mateix amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

L'acte objecte de recurs és la resolució per la qual s'exclou una empresa del procediment de licitació d'un contracte d'obres no subjecte a regulació harmonitzada, tramitat pel Consorci de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Menorca, que té caràcter d'Administració pública.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

2. El recurs, que té caràcter de recurs especial en matèria de contractació, es fonamenta en la comissió, per part dels recurrents, d'un error involuntari. Els recurrents manifesten que l'administració de l'empresa es fa de forma mancomunada i que, per tant, haurien d'haver presentat els DNI dels dos administradors, i no sols el d'un d'ells, però justifiquen l'error per la inexperiència de l'empresa en la participació en licitacions públiques i per la dificultat de preparar la documentació perquè els administradors són també treballadors i fan feina, en ocasions, a poblacions diferents. A més, els recurrents

aporten el DNI que mancava i sol·liciten que s'admeti l'empresa Construccions Biel i Fonso, SL a la licitació.

3. L'article 43.1 de la LCSP regula les condicions d'aptitud per contractar amb el sector públic en els termes següents:

Només poden contractar amb el sector públic les persones naturals o jurídiques, espanyoles o estrangeres, que tinguin plena capacitat d'obrar, no estiguin incurses en cap prohibició de contractar i acreditin la seva solvència econòmica, financera i tècnica o professional o, en els casos en què ho exigeixi aquesta Llei, estiguin degudament classificades.

L'article 130 de la LCSP, de caràcter bàsic, referent a la presentació de documentació acreditativa del compliment dels requisits previs dels licitadors, disposa que:

1. Les proposicions en el procediment obert i les sol·licituds de participació en els procediments restringit i negociat i en el diàleg competitiu han d'anar acompanyades dels documents següents:
 - a) Els que acreditin la personalitat jurídica de l'empresari i, si s'escau, la seva representació.
 (...)

En aquest mateix sentit s'expressen l'article 79.2 *a* del Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, i la clàusula 4 del plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte, que remet, per a l'acreditació de la capacitat d'obrar, a la clàusula 14.

La clàusula 14.1.1 *a* del Plec, pel que fa a l'acreditació de la personalitat de les persones jurídiques espanyoles, estableix que:

Si es tracta d'una persona jurídica espanyola, ha de presentar el NIF/CIF de l'empresa i l'escriptura de constitució, i/o modificació, si escau, adaptada degudament a la Llei i inscrita en el Registre Mercantil quan aquest requisit sigui exigible d'acord amb la legislació mercantil que li sigui aplicable. Si no ho és, haurà de presentar l'escriptura o el document de constitució, de modificació, estatuts o acta fundacional, en el qual constin les normes per les quals es regula la seva activitat, inscrits, si escau, en el registre públic corresponent.

Quant a l'acreditació de la representació quan s'actui mitjançant representant, la clàusula 14.1.1 *b* estableix que:

Quan el licitador actui mitjançant representant, haurà d'aportar el DNI del representant i el document fefaent acreditatiu de l'existència de

representació i de l'àmbit de les seves facultats per licitar i contractar, degudament inscrita, si escau, en el Registre Mercantil.

L'article 57 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, disposa que l'administració de la societat es pot confiar a un administrador únic, a diversos administradors solidaris, a diversos administradors conjunts o mancomunats, o a un consell d'administració. A més, la Llei recull, com a funció fonamental dels administradors, la de representació de la societat, i estableix les regles que regulen el poder de representació.

En el cas de diversos administradors conjunts o mancomunats, com és la societat Construccions Biel i Fonso SL, la representació s'ha d'exercir mancomunadament, és a dir, els administradors han d'actuar junts, sense que puguin exercir, de forma individual, les facultats que tenen atribuïdes.

Per tant, per acreditar la representació de l'empresa, que és mancomunada, s'han de presentar els DNI de tots els representants.

Quant a la qualificació de la documentació general, l'article 22 del Reial decret 817/2009, de 8 de maig, pel qual es desenvolupa parcialment la Llei 30/2007, de contractes del sector públic, disposa que:

1. Sense perjudici de les restants funcions que li atribueixin la Llei de contractes del sector públic i les seves disposicions complementàries, la mesa de contractació ha d'exercir les funcions següents en els procediments oberts de licitació:

a) Ha de qualificar les documentacions de caràcter general acreditatives de la personalitat jurídica, capacitat d'obrar, apoderament i solvència econòmica financera, tècnica i professional dels licitadors i altres requisits a què es refereix l'article 130.1 de la Llei de contractes del sector públic, així com la garantia provisional en els casos en què s'hagi exigit, i comunicar als interessats els defectes i omissions solucionables que aprecii en la documentació. Amb aquesta finalitat s'ha de reunir amb prou antelació, amb la citació prèvia de tots els seus membres.

b) Ha de determinar els licitadors que hagin de ser exclosos del procediment perquè no han acreditat el compliment dels requisits establerts en el plec de clàusules administratives particulars.

La clàusula 16 del Plec de clàusules administratives particulars, referent a la qualificació de la documentació general per part de la Mesa de Contractació, estableix que aquesta concedirà un termini per esmenar els defectes o les omissions esmenables en la documentació presentada i que la manca d'esmena en el termini assenyalat donarà lloc a l'exclusió.

4. Com ja hem vist, els recurrents no varen esmenar completament, en el termini atorgat per la Mesa de Contractació, les deficiències detectades en la documentació general presentada en el procediment de contractació, atès que, pel que fa a l'acreditació de la representació, només varen presentar el DNI d'un dels administradors mancomunats i no dels dos, com era exigible, per la qual cosa el vicepresident del Consorci de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Menorca, a proposta de la Mesa de Contractació, va excloure l'empresa Construccions Biel i Fonso SL.

Així, atès que els recurrents no varen presentar el DNI dels dos representants mancomunats de l'empresa, com era preceptiu, cal considerar que no varen acreditar suficientment la representació de l'empresa en el termini atorgat per fer-ho, i, per tant, la seva exclusió del procediment de licitació és ajustada al dret.

5. Un cop examinat el contingut del recurs, els plecs de clàusules administratives particulars, el procediment seguit, com també les actes de la Mesa de Contractació i la Resolució per la qual s'exclou l'empresa del procediment de licitació, no consta que l'òrgan de contractació hagi actuat de manera arbitrària, ni s'adverteix que el Plec de clàusules administratives o la normativa hagin estat vulnerats en cap aspecte.

En conseqüència, no s'aprecia la concurrència de cap vici que pugui determinar la nul·litat de ple dret o l'anul·labilitat de l'acte administratiu que exclou del procediment de licitació l'empresa recurrent.

Per tot això, dicto el següent

Acord

1. Desestimar el recurs interposat pels senyors G.M.J. i J.A.A.P., en nom i representació de l'empresa Construccions Biel i Fonso SL, contra la Resolució del vicepresident del Consorci de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Menorca per la qual exclou l'empresa Construccions Biel i Fonso, SL del procediment de licitació del contracte d'obres de reforma del local destinat a centre de dia d'alzheimer i altres trastorns cognitius situat al carrer de Ciutat d'Oristano, 20, de Ciutadella.
2. Notificar aquest Acord als interessats i al Consorci de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Menorca.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord

amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 4/2010

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: Contracte de serveis per a la campanya de publicitat de la Fira de la Ciència 2010

CONTR 2010/1240

Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia

Recurrent: Zink Posible, SL

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 30 d'abril de 2010 pel qual es resol el recurs interposat per l'empresa Zink Posible, SL contra la Resolució per la qual s'exclou l'empresa de la licitació del contracte de serveis per a la campanya de publicitat de la Fira de la Ciència 2010

Fets

1. El 18 de març de 2010 la secretària general de la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia va aprovar, per delegació, l'expedient de contractació, els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte de serveis per a la campanya de publicitat de la Fira de la Ciència 2010, per procediment negociat sense publicitat.
2. El 18 de març de 2010 la cap del Servei d'Assumptes Generals i Contractació de la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia va convidar sis empreses a participar en el procediment.
3. El 26 de març de 2010 la Unitat Administrativa de Contractació de la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia, després d'examinar la documentació administrativa de les empreses que havien participat en el procediment, va proposar excloure l'empresa Zink Posible, SL perquè presentava deficiències impossibles d'esmenar. Així, l'empresa recurrent va presentar un document, juntament amb la seva proposició, en què manifestava la seva intenció de subcontractar.
4. El 26 de març de 2010 la secretària general de la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia va dictar, per delegació, la resolució per la qual s'exclou l'empresa Zink Posible, SL del procediment de contractació de la campanya de publicitat de la Fira de la Ciència 2010 perquè no complia allò que preveu el quadre de característiques del plec de clàusules administratives particulars del contracte, pel que fa a la impossibilitat de subcontractar la prestació objecte del contracte. Aquesta Resolució es va notificar a l'entitat interessada aquest mateix dia mitjançant fax.
5. El 30 de març de 2010 la representant de l'empresa Zink Posible, SL va presentar, davant la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, un escrit, que té caràcter de

recurs, en el qual sol·licitava la readmissió de l'empresa al procediment de contractació dels serveis per a la campanya publicitària de la Fira de la Ciència 2010 i la suspensió de la tramitació de l'expedient de contractació.

6. D'acord amb l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha donat audiència a tots els interessats en el procediment.

Fonaments de dret

1. L'acte objecte de recurs és la resolució per la qual s'exclou una empresa del procediment de licitació d'un contracte de serveis no subjecte a regulació harmonitzada, tramitat per la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

Tot i que l'entitat recurrent no empra el terme "recurs especial en matèria de contractació" en el seu escrit, ni tampoc el fonamenta en cap dels motius de nul·litat o anul·labilitat que preveuen els articles 32 i 33 de la LCSP, atès que s'adreça a la Junta Consultiva i se'n dedueix el caràcter veritable de recurs especial, no hi ha obstacle per tramitar-lo, d'acord amb el que disposa l'article 110.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. La resolució de la secretària general de la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia per la qual s'exclou l'empresa Zink Posible, SL del procediment es fonamenta en el fet que l'administradora de l'empresa ha manifestat la seva voluntat de subcontractar una part de la prestació objecte del contracte, que consisteix en la planificació i la gestió de les accions de difusió en els mitjans per donar a conèixer la celebració de la novena edició de la Fira de la Ciència de Mallorca 2010, i que inclou la creativitat, el disseny, l'adaptació de la imatge als suports i mitjans proposats al pla i la distribució dels materials, tot i que el plec de clàusules administratives particulars, en la lletra S del quadre de característiques, no permet la subcontractació.

Cal dir que, erròniament, la resolució de la secretària general es refereix a l'apartat V del plec, relatiu a la resolució del contracte, si bé de la motivació es dedueix clarament que el motiu de l'exclusió està relacionat amb l'apartat referent a la subcontractació, per la qual cosa la resolució s'ha de considerar motivada adequadament.

En concret, l'empresa Zink Posible, SL ha presentat, juntament amb la seva proposició, un document relatiu als mitjans tècnics disponibles, amb data de 22 de març de 2010, en el qual l'administradora manifesta el següent:

Que la empresa Zink Posible S.L. tiene acordado con dos empresas de diseño, una especializada en identidad corporativa y otra en maquetación que en caso de encontrarse con puntas de trabajo y no poder hacer frente a ellos, ellos nos darán soporte para cubrir las necesidades requeridas por la Dirección General de Innovación, con el compromiso de mantener precios y períodos de entrega marcados en el contrato.

Los trabajos de imprenta se subcontractarán a una imprenta especializada con los precios marcados en el apartado "oferta económica" estipulado en el contrato.

Per tant, atès que l'òrgan de contractació ha considerat que aquestes manifestacions, relatives a la intenció de subcontractar, són contràries al plec de clàusules administratives particulars d'aquest procediment, va acordar l'exclusió de l'entitat Zink Posible, SL.

3. L'escrit de recurs, que té caràcter de recurs especial en matèria de contractació, es fonamenta en els arguments que, en síntesi, es reproduïxen a continuació:

— Que s'ha expulsat l'empresa Zink Posible, SL basant-se en la subcontractació de treballs que no se sol·liciten en aquest procediment, i que la inclusió en la seva oferta d'un document en el qual manifestava la intenció de subcontractar es deu a un error, ja que es va traspaperar d'un altre expedient.

— Que la clàusula de subcontractació és incoherent amb aquest procediment, atès que totes les empreses de publicitat convidades en el procediment subcontracten una part dels serveis, com ara la impressió de treballs, motiu pel qual sol·licita que les manifestacions contingudes en el document relatiu als mitjans tècnics disponibles no siguin un motiu d'exclusió i que es permeti esmenar el defecte de forma del document.

A més, la recurrent sol·licita la suspensió del procediment de contractació.

4. L'article 210.1 de la LCSP disposa que:

El contractista pot concertar amb tercers la realització parcial de la prestació, llevat que el contracte o els plecs disposin el contrari o que per la seva naturalesa i condicions es dedueixi que aquell ha de ser executat directament per l'adjudicatari.

L'òrgan de contractació, de conformitat amb aquest article, va aprovar el Plec de clàusules administratives particulars del contracte, en què exclouia la possibilitat de subcontractar la prestació objecte del contracte.

Els plecs de clàusules administratives particulars, com a part integrant del contracte, són l'instrument jurídic adequat per regular les condicions que han de complir les ofertes i els pactes i les condicions que defineixen els drets i les obligacions que assumeixen les parts del contracte. Són, en definitiva, la "lleï" que ha de regir el contracte.

L'article 129.1 de la LCSP estableix que la presentació a la licitació suposa l'acceptació incondicionada per l'empresari del contingut de la totalitat de les clàusules o condicions del plec, sense cap excepció ni reserva. En aquest mateix sentit es pronuncia la clàusula 13.3 del Plec de clàusules administratives particulars d'aquest contracte.

En aquest expedient no consta que la recurrent hagi presentat cap al·legació contra els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques.

El Tribunal Suprem també manté una línia interpretativa molt clara quant a aquest aspecte. Així, per exemple, la sentència de 9 de febrer de 2001 diu el següent:

(...) en cualquier caso (...) es muy reiterada la doctrina de este Tribunal Supremo (plasmada, por ejemplo en sentencia de 18 de abril de 1986, 3 de abril de 1990, y 12 de mayo de 1992), en el sentido de que el pliego de condiciones constituye la Ley del Concurso, debiendo someterse a sus reglas tanto el organismo convocante como quienes soliciten tomar parte del mismo, especialmente cuando no se hubieran impugnado previamente sus bases, pues, en efecto, si una entidad licitante se somete al concurso tal y como ha sido convocado, sin impugnar en ningún momento las condiciones y bases por las que se rija, tomando parte del mismo, con presentación de su correspondiente oferta, y prestando su consentimiento tanto a las propias prescripciones de la licitación como a la participación de las restantes entidades, carecerá de legitimación para impugnarlo, después, contraviniendo sus propios actos, cuando no resulte favorecida por las adjudicaciones, que obviamente, pretendía (...)

En la sentència de 28 de juny de 2004, el Tribunal Suprem, citant una sentència anterior de 4 de novembre de 1997, va sostenir que pot ser contrari a la bona fe, que ha de presidir el contracte, que es consentin una o diverses clàusules o prescripcions tècniques, i s'accepti el procediment de contractació pública mitjançant la pròpia

participació, i llavors, com que no s'ha esdevingut adjudicatari, s'impugni l'adjudicació argumentant que els actes de preparació consentits són contraris a l'ordenament jurídic.

L'empresa Zink Posible, SL ha manifestat, d'una banda, l'existència d'un acord amb dues empreses de disseny perquè, en cas que es trobin amb puntes de treball i no puguin fer front a les prestacions objecte del contracte, els donin suport per cobrir les necessitats requerides per la Direcció General d'Innovació, amb el compromís de mantenir els preus i períodes de lliurament que marca el contracte, i, d'altra banda, que els treballs d'impremta se subcontractarien amb una impremta especialitzada amb els preus marcats en l'oferta econòmica estipulada en el contracte. Per tant, és evident que l'entitat recurrent ha expressat la intenció de subcontractar, una possibilitat que el Plec no permet.

Si bé l'empresa indica que la primera manifestació es refereix a uns serveis que no són objecte del contracte, la identitat corporativa i la maquetació de llibres i revistes, i que, per tant, no s'ha de tenir en compte, el cert és que les empreses a què fa referència són empreses de disseny, una prestació que sí que és objecte del contracte.

Segons l'entitat recurrent, aquesta manifestació es deu a un error, en la mesura en què el document en qüestió es va traspaperar d'un altre expedient de contractació al qual s'havia presentat el mes de febrer de 2010. No obstant això, si fos cert que el document es va traspaperar, és a dir, que es va perdre enmig d'altres, el document seria el mateix que es va fer servir en el procediment del mes de febrer, però en aquest cas es tracta d'un document amb la data de 22 de març, és a dir, posterior a aquell procediment, per la qual cosa s'ha de concloure que es tracta d'un document diferent.

Tot això posa de manifest l'existència d'un "error obstatiu", en la mesura que consisteix en una discrepància entre el que s'ha declarat i el que s'ha volgut manifestar realment. Aquest error, en cap cas, no és susceptible d'esmena, ja que el contrari suposaria infringir els principis de concurrència i objectivitat que, en tot cas, han d'inspirar l'actuació de les administracions públiques en matèria de contractació. En qualsevol cas, s'ha de dir que l'empresa ha d'assumir la responsabilitat per les seves declaracions i pels seus compromisos manifestats en els documents que s'han presentat en el procediment.

Pel que fa a l'al·legació relativa al fet que la clàusula que no permet la subcontractació és incoherent amb l'expedient, cal recordar el que s'ha dit en relació amb els articles 129.1 i 210 de la LCSP i la clàusula 13.3 del Plec, tot i que es pot afegir que correspon a l'òrgan de contractació la definició del contingut de la prestació objecte del contracte i la decisió sobre la possibilitat de subcontractar o no una part de la prestació.

Finalment, l'al·legació relativa al fet que totes les empreses de publicitat que participen en el procediment subcontracten els treballs d'impremta no deixa de ser una simple denúncia que en cap cas no prova aquesta circumstància.

En conclusió, la inclusió del document en què es manifesta la intenció de l'empresa de subcontractar suposa l'incompliment del plec i, per tant, ha de determinar l'exclusió de l'empresa del procediment de contractació.

5. Un cop examinat el contingut del recurs, el plec de clàusules administratives particulars, el plec de prescripcions tècniques i la resta de documentació de l'expedient, no consta que s'hagi produït cap actuació no ajustada a dret o que posi de manifest una arbitrietat immotivada de l'òrgan de contractació.

En conseqüència, no s'aprecia la concurrència de cap vici que pugui determinar la nul·litat de ple dret o l'anul·labilitat de l'acte administratiu d'exclusió de l'empresa recurrent en aquest procediment de contractació.

Atès que aquesta resolució es pronuncia sobre la qüestió de fons plantejada, no és procedent analitzar la sol·licitud de suspensió del procediment.

Per tot això, dicto el següent

Acord

1. Desestimar el recurs interposat per Zink Posible SL contra la Resolució per la qual s'exclou l'empresa de la licitació del contracte de serveis per a la campanya de publicitat de la Fira de la Ciència 2010.
2. Notificar aquest Acord als interessats i a la conselleria corresponent.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 5/2010

Inadmissió del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: Contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011

CONTR 2009/7956

Conselleria d'Esports i Joventut

Recurrents: UTE Transportes Blindados, SA (TRABLISA) i Atención y Servicios, SL (ATESE)

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 30 d'abril de 2010 pel qual es declara la inadmissió del recurs interposat per la UTE Transportes Blindados, SA (TRABLISA) i Atención y Servicios, SL (ATESE) contra la Resolució per la qual s'adjudica definitivament el contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011

Fets

1. El 6 de novembre de 2009 el conseller d'Esports i Joventut va aprovar l'expedient de contractació, els plecs de prescripcions tècniques i de clàusules administratives particulars i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011, per procediment obert. L'anunci de licitació es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 10 de novembre de 2009.
2. El 26 de novembre de 2009 la Mesa de Contractació va obrir els sobres amb la documentació de caràcter general de les empreses que es van presentar a la licitació i els va concedir un termini de 3 dies per esmenar les deficiències observades.
3. El 3 de desembre de 2009 la Mesa de Contractació, amb la comprovació prèvia que la documentació s'havia esmenat dins el termini establert i en la forma escaient, va obrir els sobres de les empreses admeses a la licitació que contenien la documentació corresponent als criteris no avaluables mitjançant fórmules i la va lliurar al Servei de Contractació perquè elaboràs l'informe tècnic de valoració.
4. El 9 de desembre de 2009 la Mesa de Contractació va assumir la puntuació respecte dels criteris no avaluables mitjançant fórmules de les proposicions presentades, d'acord amb l'informe tècnic emès per la cap del Servei de Contractació i, seguidament, va obrir els sobres amb les ofertes econòmiques i els sobres que contenien la documentació corresponent als criteris avaluables mitjançant fórmules.
5. El 10 de desembre de 2009 la Mesa de Contractació va classificar les ofertes atenent a la ponderació dels criteris d'adjudicació, i va proposar a l'òrgan de contractació

l'adjudicació provisional del contracte a l'empresa Cía. Mediterránea de Vigilancia, SA (MEVISA).

6. El 10 de desembre de 2009 el conseller d'Esports i Joventut va dictar la Resolució d'adjudicació provisional del contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011 a l'UTE Cía. Mediterránea de Vigilancia, SA (MEVISA) i Unidad de Servicios de la Mediterránea, SL (USM), que es publicà en el perfil de contractant el mateix dia. El 16 de desembre de 2009 aquesta Resolució es va notificar als recurrents.
7. El 30 de desembre de 2009 el conseller d'Esports i Joventut va adjudicar definitivament el contracte. La resolució d'adjudicació definitiva es va publicar en el perfil de contractant el mateix dia i es va notificar als recurrents el 5 de gener de 2010.
8. El 19 de març de 2010 el representant de UTE Transportes Blindados, SA (TRABLISA) i Atención y Servicios, SL (ATESE), va interposar un recurs especial en matèria de contractació, davant l'òrgan de contractació, contra la Resolució d'adjudicació definitiva del contracte. Aquest recurs es va trametre a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa el 29 de març de 2010.

Fonaments de dret

1. La competència per resoldre el recurs especial en matèria de contractació, regulat en l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord així mateix amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

El contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011 és un contracte de serveis de la categoria 23 de l'annex II de la LCSP, amb un pressupost de licitació d'1.500.000 euros (IVA exclòs) i, per tant, està inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'article 37 de la LCSP. Es tracta d'un contracte tramitat per la Conselleria d'Esports i Joventut, que té caràcter d'Administració pública.

Atès que l'acte objecte de recurs —l'adjudicació definitiva del contracte— és susceptible de recurs de reposició, d'acord amb l'article 66 de la Llei 3/2003 esmentada, la resolució d'aquest correspon a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

Si bé el recurrent fonamenta el recurs en l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el cert és que aquest article regula el tràmit d'audiència. No

obstant això, de la lectura de l'escrit es dedueix clarament que es tracta d'un recurs especial en matèria de contractació, i així s'indica expressament.

2. De conformitat amb l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, el règim jurídic aplicable a aquest recurs especial en matèria de contractació és el règim previst en la legislació bàsica per al recurs de reposició.

En conseqüència, el termini per interposar el recurs de reposició, si l'acte és exprés, com en aquest cas, és d'un mes, d'acord amb l'article 117.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La Resolució objecte del recurs es va notificar al recurrent el 5 de gener de 2010, i, per tant, el termini per interposar el recurs finalitzava el 5 de febrer de 2010. En conseqüència, el recurs especial en matèria de contractació, presentat per la UTE Transportes Blindados, SA (TRABLISA) i Atención y Servicios, SL (ATESE) el 19 de març de 2010, s'ha interposat fora de termini.

Per tant, s'ha d'inadmetre el recurs especial en matèria de contractació, perquè es va presentar extemporàniament; és a dir, una vegada transcorregut el termini d'un mes per interposar-lo.

Per tot això, dicto el següent

Acord

1. Inadmetre el recurs interposat per la UTE Transportes Blindados, SA (TRABLISA) i Atención y Servicios, SL (ATESE), SL contra la Resolució per la qual s'adjudica definitivament el contracte de serveis de vigilància i seguretat de la Conselleria d'Esports i Joventut per als exercicis de 2010 i 2011, perquè va ser interposat extemporàniament.
2. Notificar aquest Acord als interessats i a la conselleria corresponent.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 a i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 6/2010

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: contracte de serveis per a la realització del manteniment i reparació de la flota de bicicletes assignades al servei de bicicleta pública

CONNSP2010000029

Consorci de Transports de Mallorca

Recurrent: Ciclos Gomila, SL

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 21 de juliol de 2010 pel qual es resol el recurs interposat per l'empresa Ciclos Gomila, SL, contra la Resolució per la qual s'adjudica provisionalment el contracte de serveis per a la realització del manteniment i reparació de la flota de bicicletes assignades al servei de bicicleta pública

Fets

1. El 7 de maig de 2010 la directora gerent del Consorci de Transports de Mallorca va ordenar l'inici de l'expedient de contractació del servei de manteniment i reparació de la flota de bicicletes assignades al servei de bicicleta pública, per procediment negociat sense publicitat, i va aprovar-ne el Plec de prescripcions tècniques.
2. El 10 de maig de 2010 la directora gerent del Consorci de Transports de Mallorca va convidar cinc empreses a participar en el procediment.
3. El 17 de maig de 2010 es va concedir a les dues empreses que havien presentat una oferta un termini de 3 dies hàbils per esmenar les deficiències observades en la documentació de caràcter general. Ambdues empreses varen esmenar correctament la documentació dins del termini establert i en la forma escaient.
4. El 25 de maig de 2010 la responsable del contracte va emetre un informe proposta sobre les ofertes presentades per les dues empreses candidates i va proposar adjudicar el contracte a Ciclos Mallorca, SL, que havia obtingut la millor puntuació una vegada valorades les ofertes d'acord amb els criteris d'adjudicació que figuren en el Plec de clàusules administratives particulars.
5. El 25 de maig de 2010 la directora gerent del Consorci de Transports de Mallorca va dictar la Resolució d'adjudicació provisional del contracte a l'empresa Ciclos Mallorca, SL. Aquesta adjudicació provisional es publicà en el perfil de contractant el 27 de maig i es notificà al recurrent el 31 de maig.
6. L'11 de juny de 2010 els representants de l'empresa Ciclos Gomila, SL, varen interposar, davant el Consorci de Transports de Mallorca, un recurs especial en matèria de

contractació contra la Resolució d'adjudicació provisional del contracte. Aquest recurs es va trametre a la Junta Consultiva el 16 de juny de 2010.

7. El 17 de juny de 2010 la directora gerent del Consorci de Transports de Mallorca va adjudicar definitivament el contracte a l'empresa Ciclos Mallorca, SL. La resolució d'adjudicació definitiva es va publicar en el perfil de contractant aquest mateix dia.
8. El 18 de juny de 2010 la directora gerent del Consorci de Transports de Mallorca va suspendre el procediment de contractació.
9. D'acord amb l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha donat audiència a tots els interessats en el procediment.

Fonaments de dret

1. L'acte objecte de recurs és la resolució per la qual s'adjudica provisionalment un contracte de serveis no subjecte a regulació harmonitzada, tramitat pel Consorci de Transports de Mallorca, que té caràcter d'Administració pública.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

2. El recurs especial en matèria de contractació interposat per l'empresa Ciclos Gomila, SL, es fonamenta en el fet que, segons el parer dels recurrents, no s'ha valorat correctament la seva oferta tècnica atès que no se n'han tingut en compte diversos aspectes, per la qual cosa sol·liciten que es revisi l'expedient de contractació.
3. El contracte de serveis de manteniment i reparació de la flota de bicicletes assignades al servei de bicicleta pública, amb un valor estimat de 42.000 euros, s'ha tramitat pel procediment negociat sense publicitat.

L'article 122 de l'LCSP, referent al procediment d'adjudicació dels contractes, disposa que:

1. Els contractes que subscriuguin les administracions públiques s'adjudiquen d'acord amb les normes del present capítol.
2. L'adjudicació es realitza, ordinàriament, utilitzant el procediment obert o el procediment restringit. En els supòsits enumerats als articles 154 a 159, tots dos inclusivament, es pot seguir el procediment negociat, i en els casos que preveu l'article 164 es pot recórrer al diàleg competitiu.

D'acord amb els articles 158 *e* i 161.2 de l'LCSP, els contractes de serveis el valor estimat dels quals sigui inferior a 60.000 euros poden adjudicar-se per procediment negociat sense publicitat.

L'article 153.1 de l'LCSP disposa que:

En el procediment negociat l'adjudicació recau en el licitador justificadament elegit per l'òrgan de contractació, després d'efectuar consultes amb diversos candidats i negociar les condicions del contracte amb un o diversos d'ells.

Per tant, el procediment negociat és un procediment específic d'adjudicació dels contractes que es configura com un procediment excepcional que només és d'aplicació en els casos que determina la Llei i que té com a elements essencials i diferenciadors respecte dels procediments oberts i restringits, que són els procediments d'adjudicació ordinaris, la consulta i la negociació prèvies a l'adjudicació del contracte.

Així, l'article 160 de l'LCSP, sota l'epígraf "Delimitació de la matèria objecte de negociació", estableix que:

En el plec de clàusules administratives particulars s'han de determinar els aspectes econòmics i tècnics que, si s'escau, han de ser objecte de negociació amb les empreses.

Aquesta mateixa previsió figura en l'article 67.2 / del Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre.

Quant a la negociació dels termes del contracte, l'article 162 estableix, en els apartats 3 a 5, el següent:

3. Durant la negociació, els òrgans de contractació han de vetllar perquè tots els licitadors rebin el mateix tracte. En particular no han de facilitar, de forma discriminatòria, informació que pugui donar avantatges a determinats licitadors respecte a la resta.

4. Els òrgans de contractació han de negociar amb els licitadors les ofertes que aquests hagin presentat per adaptar-les als requisits indicats en el plec de clàusules administratives particulars i a l'anunci de licitació, si s'escau, i en els possibles documents complementaris, amb la finalitat d'identificar l'oferta econòmicament més avantatjosa.
5. S'ha de deixar constància en l'expedient de les invitacions cursades, de les ofertes rebudes i de les raons per acceptar-les o rebutjar-les.

La Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda, en l'Informe 21/1997, de 14 de juliol, va expressar el seu parer respecte del desenvolupament del procediment negociat i, en concret, va constatar la inexistència d'una licitació en sentit estricte i técnicojurídic, com existeix en la subhasta i el concurs, i, en conseqüència, la inaplicabilitat dels formalismes derivats dels procediments de licitació estrictament considerats.

Més recentment, concretament en l'Informe 48/2009, d'1 de febrer de 2010, la Junta Consultiva estatal ha reiterat el caràcter excepcional del procediment negociat, amb publicitat o sense, que és d'aplicació només en els casos que determina la Llei i que té un règim que difereix de les regles dels procediments oberts i restringits. En la consideració jurídica quarta la Junta Consultiva manifesta que:

De cuanto se expone se ha de obtener una clara conclusión como es que [el] elemento diferenciador del procedimiento negociado respecto de los procedimientos abierto y restringido es que mientras que en estos no existe posibilidad de entrar en negociación sobre la propuesta presentada por cada licitador, en el procedimiento negociado se exige que previamente se ha[ya] señalado cuál será el objeto de la negociación y que, una vez verificada ésta, se han de fijar los términos del contrato, o dicho de otra manera se cerrará el contenido de los pliegos como soporte en el que se fijan los derechos y obligaciones de las partes y se definen los pactos y condiciones propios del contrato, como consecuencia de tal negociación y de manera consecuente con la adjudicación provisional, como dispone el citado artículo 135.3.

En definitiva, el procediment negociat es caracteritza perquè el contracte s'adjudica amb la consulta i la negociació prèvies dels termes del contracte amb un o diversos candidats, sent la consulta i la negociació els elements essencials definidors d'aquest procediment. Per tant, l'absència d'aquesta negociació desnaturalitza el procediment i contravé l'LCSP.

4. Atès que el procediment negociat es regula molt breument en la normativa de la contractació pública, el plec de clàusules administratives esdevé la reglamentació de cada procediment negociat i, per tant, les actuacions que s'han de dur a terme en la fase de negociació hi han d'estar previstes i regulades.

El Plec de clàusules administratives particulars que regeix el contracte de serveis per a la realització del manteniment i reparació de la flota de bicicletes assignades al servei de bicicleta pública estableix, en la lletra K del quadre de característiques del contracte, que els aspectes que han de ser objecte de negociació són el preu, els materials i les freqüències de les tasques.

La clàusula 15 del Plec regula l'examen de les ofertes i la negociació en els termes següents:

15.1 Una vegada acabat el termini de presentació d'ofertes, l'òrgan de contractació negociarà amb els interessats els termes de les seves ofertes i vetllarà perquè tots rebin el mateix tracte i, en particular, no facilitarà de forma discriminatòria informació que pugui donar avantatges a determinats interessats respecte de la resta.

15.2 Les negociacions es podran dur a terme via fax, telèfon, per escrit, per correu electrònic, o per compareixença i se n'haurà de deixar constància en l'expedient.

15.3 Per valorar les proposicions i determinar l'oferta més avantatjosa econòmicament, es tindran en compte els criteris vinculats directament a l'objecte del contracte, basats en els que preveu l'article 134.1 de l'LCSP, que s'indiquen en la lletra K del Quadre de característiques del contracte.

[...]

15.5 L'òrgan de contractació, després de sol·licitar, si escau, els informes tècnics que estimi convenients, classificarà les proposicions presentades, per ordre decreixent, atenent al resultat de la negociació realitzada.

A més, el Plec incorpora un quadre de criteris d'adjudicació del contracte en el qual s'estableixen, per ordre decreixent i amb una ponderació, els criteris que serveixen de base per a l'adjudicació del contracte i la forma d'avaluar les proposicions.

5. Una vegada examinada la documentació de l'expedient, s'adverteix que no consta que s'hagi produït cap tipus de negociació amb els candidats, sinó que simplement s'han valorat les ofertes presentades d'acord amb els criteris d'adjudicació continguts en el Plec, com si es tractàs d'un procediment obert.

Així doncs, sembla evident que s'ha omès el tràmit corresponent a la negociació, essencial en aquest tipus de procediment.

A més, s'ha advertit que no s'han seguit les normes sobre preparació dels contractes de les administracions públiques. Així, no consta que s'hagin aprovat l'expedient de contractació ni, per tant, la despesa, ni tampoc el plec de clàusules administratives particulars, tal com exigeixen els articles 94 i 99 de l'LCSP.

6. L'article 31 de l'LCSP disposa que:

A més dels casos en què la invalidesa derivi de la il·legalitat de les seves clàusules, els contractes de les administracions públiques i els contractes subjectes a regulació harmonitzada, inclosos els contractes subvencionats a què es refereix l'article 17, són invàlids quan ho sigui algun dels seus actes preparatoris o els d'adjudicació provisional o definitiva, pel fet que s'hi doni alguna de les causes de dret administratiu o de dret civil a què es refereixen els articles següents.

L'article 32 enumera les causes de nul·litat de dret administratiu, entre les quals cal destacar la següent:

a) Les indicades a l'article 62.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

L'article 62.1 de la Llei 30/1992 recull, entre les causes de nul·litat dels actes administratius, la següent:

e) Els que es dictin prescindint totalment i absolutament del procediment establert legalment o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats.

El Tribunal Suprem ha manifestat, entre d'altres, en les sentències de 17 d'octubre de 2000 i 20 de juliol de 2005, respectivament, que per invocar aquesta causa de nul·litat la infracció comesa ha de ser clara, manifesta i ostensible, i que "la nulidad prevista en ese artículo 62.1.e) no la provoca cualquier irregularidad procedimental sino sólo aquéllas de gravedad extrema, constituida por la ausencia absoluta y total de procedimiento, por haberse seguido uno totalmente diferente o por haberse omitido sus principales trámites".

En conseqüència, la Resolució per la qual s'adjudica provisionalment el contracte de serveis per a la realització del manteniment i reparació de la flota de bicicletes assignades al servei de bicicleta pública no s'ajusta a dret perquè s'ha dictat obviant completament diversos tràmits essencials per a la preparació dels contractes de les administracions públiques, com són l'aprovació de l'expedient i de la despesa i l'aprovació del plec de clàusules administratives, i obviant un tràmit essencial específic en els procediments negociats, com són la consulta i la negociació amb els candidats. Per tant, aquesta Resolució està afectada per una causa d'invalidesa.

L'article 64.1 de la Llei 30/1992 disposa que:

La nul·litat o anul·labilitat d'un acte no implica la dels successius en el procediment que siguin independents del primer.

Per tant, atès que l'adjudicació provisional del contracte està afectada per una causa d'invalidesa, i que l'LCSP configura l'adjudicació definitiva com un acte que, amb caràcter general, confirma i reproduïx l'acte d'adjudicació provisional, i, per tant, ha

de tenir el mateix contingut que l'adjudicació provisional, sense que la Llei prevegi la possibilitat d'introduir-hi modificacions, cal advertir que es produeix la transmissió de la nul·litat. En conseqüència, l'adjudicació definitiva del contracte també està afectada per la invalidesa de l'adjudicació provisional.

Per tot això, dicto el següent

Acord

1. Estimar el recurs interposat pels representants de l'empresa Ciclos Gomila, SL, contra la Resolució per la qual s'adjudica provisionalment el contracte de serveis per a la realització del manteniment i reparació de la flota de bicicletes assignades al servei de bicicleta pública i, en conseqüència, anul·lar l'adjudicació provisional del contracte.
2. Ordenar la retroacció del procediment de contractació al moment immediatament posterior a l'ordre d'inici de l'expedient.
3. Notificar aquest Acord a les persones interessades i al Consorci de Transports de Mallorca.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 a i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 7/2010

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: contracte de gestió del servei públic de menjador escolar del CP Es Cremat i CP Juníper Serra

CONTR 2010/3916

Conselleria d'Educació i Cultura

Recurrent: S'Estació de Petra, SL

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 30 de novembre de 2010 pel qual es resol el recurs interposat per l'empresa S'Estació de Petra, SL, contra la Resolució per la qual s'adjudica provisionalment el lot 8 del contracte de gestió del servei públic de menjador escolar del CP Es Cremat i CP Juníper Serra

Fets

1. El 16 de juny de 2010 la secretària general de la Conselleria d'Educació i Cultura va aprovar l'expedient de contractació, els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte de gestió del servei públic de menjador escolar del CP Es Cremat i CP Juníper Serra, per procediment obert. L'anunci de licitació es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 22 de juny de 2010.
2. El 9 de juliol de 2010, la Mesa de Contractació va obrir els sobres amb la documentació de caràcter general de les empreses que es van presentar a la licitació i va concedir a algunes un termini de tres dies hàbils per esmenar les deficiències observades.
3. El 17 de juliol de 2010, la Mesa de Contractació, amb la comprovació prèvia que la documentació s'havia esmenat dins el termini establert i en la forma escaient, va obrir els sobres de les empreses admeses a la licitació que contenien la documentació corresponent als criteris no avaluables mitjançant fórmules i va acordar sol·licitar dos informes tècnics de valoració de les proposicions presentades, un a la Direcció General de Planificació i Centres i un altre a la Direcció General de Salut Pública.
4. El 9 d'agost de 2010, la Mesa de Contractació va comunicar el resultat de l'avaluació dels criteris no avaluables mitjançant fórmules. Seguidament, va obrir els sobres amb les ofertes econòmiques i els sobres que contenien la documentació corresponent als criteris avaluables mitjançant fórmules.
5. El 13 d'agost de 2010, la Mesa de Contractació va proposar a l'òrgan de contractació l'adjudicació provisional del lot 8 del contracte a l'empresa Restaurant Can Arabí, SL, d'acord amb l'informe de la Secció de Menjadors Escolars i Cafeteries sobre la

puntuació final obtinguda pels dos licitadors que havien presentat proposicions per al lot 8.

6. El 13 d'agost de 2010, la secretària general de la Conselleria d'Educació i Cultura va dictar, per delegació, la Resolució d'adjudicació provisional del lot 8 del contracte de gestió del servei públic de menjador escolar del CP Es Cremat i CP Juníper Serra a l'empresa Restaurant Can Arabí, SL. Aquesta adjudicació provisional es publicà en el perfil de contractant el mateix dia i es notificà al recurrent el 19 d'agost de 2010.
7. L'1 de setembre de 2010, la secretària general de la Conselleria d'Educació i Cultura, per delegació, va adjudicar definitivament el lot 8 del contracte a l'empresa Restaurant Can Arabí, SL. La Resolució es va notificar al recurrent el 14 de setembre de 2010.
8. El 14 de setembre de 2010, el representant de l'empresa S'Estació de Petra, SL, va interposar, davant la Conselleria d'Educació i Cultura, un recurs especial en matèria de contractació contra la Resolució d'adjudicació provisional del contracte. Aquest recurs es va trametre a la Junta Consultiva el 24 de setembre de 2010.
9. El 27 de setembre de 2010, la secretària de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa va requerir a l'empresa recurrent que esmenàs l'escrit de recurs, atès que no estava signat i no s'hi havia identificat l'acte que s'impugnava. Aquest requeriment es va notificar al recurrent el 5 d'octubre de 2010, i el 7 d'octubre l'empresa va esmenar les deficiències.
10. D'acord amb l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha donat audiència a totes les persones interessades en el procediment. El 26 d'octubre de 2010, el representant de l'empresa Restaurant Can Arabí, SL, va presentar al·legacions.

Fonaments de dret

1. L'acte objecte de recurs és la Resolució per la qual s'adjudicà provisionalment un contracte de serveis no subjecte a regulació harmonitzada, tramitat per la Conselleria d'Educació i Cultura.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveia l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), en la redacció anterior a l'entrada en vigor de la Llei 34/2010, de 5 d'agost, i vigent en el moment en què es va adjudicar definitivament el contracte, s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic

de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i amb el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

2. El recurs especial en matèria de contractació interposat per l'empresa S'Estació de Petra, SL, es fonamenta en la discrepància amb els criteris d'adjudicació del contracte i conté, a més, una nova oferta econòmica que millora la que havia presentat anteriorment.

En concret, el recurrent manifesta que s'hauria de tenir en compte la continuïtat de compromisos que ha tingut la seva empresa amb el CP Juníper Serra i l'AMPA al llarg de deu anys, durant els quals no s'ha produït cap tipus d'incidència ni informe desfavorable, com també el grau de satisfacció del CP i de l'AMPA.

A més, el recurrent considera que el fet que ofereixi el servei una empresa del mateix poble implica que hi hagi una millor relació amb els pares i mares.

Finalment, el recurrent considera que la petita diferència econòmica entre el preu que ofereix l'empresa del recurrent (4,25 €/menú) i el que ofereix l'empresa adjudicatària (4,29 €/menú) no és motiu per adjudicar-li el contracte, i manifesta que l'empresa està disposada a cobrar un preu inferior al de l'empresa adjudicatària. Cal assenyalar que l'oferta de l'empresa recurrent ja era inferior al de l'empresa adjudicatària, però ara augmenta la diferència inicial entre les ofertes, atès que ofereix un preu de 4,20 €/menú.

En definitiva, a més de discrepar dels criteris d'adjudicació del contracte, que segons el seu parer haurien de valorar l'experiència prèvia i el domicili social o l'arrelament de l'empresa adjudicatària, i que no haurien de valorar principalment el preu ofert, el recurrent ofereix un nou preu per al menú, que és inferior a l'oferta econòmica que havia presentat anteriorment i que incrementa la diferència amb el preu ofert per l'adjudicatari provisional del contracte.

3. L'article 129.1 de l'LCSP disposa que les proposicions dels interessats s'han d'ajustar al que preveu el plec de clàusules administratives particulars, i que el fet de presentar-les implica que l'empresari accepta de manera incondicionada el contingut de totes les clàusules o les condicions, sense cap excepció ni reserva.

És reiterada la doctrina del Tribunal Suprem (per exemple, les sentències de 18 d'abril de 1986, de 3 d'abril de 1990, de 12 de maig de 1992, de 21 de setembre de 1994, de 9

de febrer de 2001, de 19 de març de 2001, de 16 d'abril i de 10 de juny de 2002) en el sentit que els plecs de condicions constitueixen la "Llei del concurs", de manera que tant l'òrgan convocant com els participants en la licitació s'han de sotmetre a les regles que hi consten.

L'article 134.2 de l'LCSP disposa que els criteris que han de servir de base per a l'adjudicació del contracte els determina l'òrgan de contractació i s'han de detallar en l'anunci, en els plecs de clàusules administratives particulars o en el document descriptiu.

Així, correspon a l'òrgan de contractació la determinació dels criteris d'adjudicació del contracte que considera més adequats per seleccionar l'oferta econòmicament més avantatjosa, i, una vegada establerts, l'òrgan de contractació ha d'adjudicar el contracte necessàriament amb plena subjecció a aquests criteris i a la seva forma de valoració.

4. Passem a analitzar a continuació els arguments utilitzats pel recurrent.

Pel que fa a la valoració de l'experiència prèvia com a criteri d'adjudicació, la Llei és clara i la doctrina en aquesta matèria és reiterada i contundent.

D'acord amb l'article 134.1 de l'LCSP, per valorar les proposicions i determinar l'oferta econòmicament més avantatjosa s'han d'atendre criteris directament vinculats a l'objecte del contracte, i esmenta, entre d'altres, a títol indicatiu, la qualitat, el preu, la fórmula utilitzable per revisar les retribucions lligades a la utilització de l'obra o a la prestació del servei, el termini d'execució o lliurament de la prestació, o el cost d'utilització.

Per tant, els criteris de valoració de les ofertes no poden fer referència a les característiques subjectives de les empreses, atès que el que s'ha d'avaluar són les ofertes, i, evidentment, han de tenir una relació directa amb l'objecte del contracte.

Quant a la valoració de l'experiència de l'empresa, s'ha de dir que tant la jurisprudència comunitària (Sentència de 20 de setembre de 1988, dictada en l'assumpte C-31/87 *Gebroeders Beentjes BV / Països Baixos*), com la doctrina emanada de les juntes consultives de contractació, com ara l'Informe 36/2001, de 9 de gener de 2002, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda, es pronuncien en el sentit que en els procediments d'adjudicació dels contractes s'han de distingir fases distintes, amb requisits també distints, la de selecció dels contractistes i la d'adjudicació del contracte, sense que els criteris de selecció, entre els quals s'inclou el de l'experiència, puguin ser utilitzats com a criteris d'adjudicació. La Junta Consultiva manifesta, en l'Informe esmentat, que fa referència a la normativa vigent amb anterioritat a l'LCSP, el següent:

En definitiva y simplificando y resumiendo la doctrina de la Junta Consultiva de Contratación Administrativa en este extremo debe concluirse que en los procedimientos abiertos, en la fase de selección de contratistas deberán utilizarse los medios acreditativos de la capacidad y solvencia de las empresas para la ejecución directa del contrato, en definitiva características de la propia empresa, enumerados en los artículos 15 a 19 de la Ley de Contratos de las Administraciones Públicas y en la fase de adjudicación los criterios objetivos enumerados en el artículo 86, que no pueden identificarse con los primeros que fundamentalmente aluden a las características de la proposición [...].

El Tribunal Suprem també s'ha pronunciat sobre la valoració de l'experiència en nombroses sentències. Així, en la Sentència de 16 de febrer de 2010 va manifestar que "la valoración de la experiencia supone desde luego la contravención en algún modo del principio de libre competencia en la contratación administrativa", i en la Sentència de 27 d'octubre de 2004 afirma que "es obvio que si el criterio de la experiencia está en contradicción con las directrices de la normativa de la Comunidad Económica Europea resulta indiscutible que no podrá ser consignado en los Pliegos de Condiciones Particulares".

Pel que fa a la possibilitat de considerar l'origen, el domicili social o qualsevol altre indicatiu d'arrelament territorial o implantació d'una empresa com a criteri de valoració de les ofertes, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda s'ha pronunciat sobre aquesta qüestió en l'Informe 9/2009, de 31 de març.

La Junta Consultiva es pronuncia en sentit contrari a aquesta possibilitat, atès que considera que es tracta d'un criteri discriminatori i, per tant, contrari als principis comunitaris de la contractació pública, prevists en la Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre la coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de serveis, com són la llibertat d'accés a les contractacions per part de totes les empreses dels estats membres i la no-discriminació per raó del seu origen. Aquests principis queden reflectits en els articles 1, 43.1 i 123 de l'LCSP. La Junta Consultiva fa les consideracions següents:

Este principio, además, y con aplicación directa ya a los procedimientos de adjudicación está expresamente recogido también en el artículo 123 de la misma Ley, de conformidad con el cual "Los órganos de contratación darán a los licitadores y candidatos un tratamiento igualitario y no discriminatorio y ajustarán su actuación al principio de transparencia". Esta sola declaración pone ya de manifiesto hasta qué punto no está permitido discriminar las ofertas por razón de las características que pueda tener cada una de las empresas licitadoras, en este caso su

domicilio social o su especial arraigo en una determinada localidad o territorio.

Si esta circunstancias no fuera suficiente a la hora de dejar clara la improcedencia de utilizar criterios de adjudicación que supongan discriminación entre las empresas por razón del motivo mencionado, debe tenerse en cuenta además lo dispuesto en el apartado primero del artículo 134 de la Ley de acuerdo con el cual “para la valoración de las proposiciones y la determinación de la oferta económicamente más ventajosa deberá atenderse a criterios directamente vinculados al objeto del contrato...”. Esta exigencia de la vinculación directa con el objeto del contrato, es decir la prestación, es decisiva a la hora de determinar qué criterios se pueden utilizar en la valoración de las ofertas. En efecto la vinculación directa exige que el criterio de valoración afecte a aspectos intrínsecos de la propia prestación, a cuestiones relativas al procedimiento de ejecución o a las consecuencias directas derivadas de la misma. No puede afectar a cuestiones contingentes cuya alteración en nada altere ni la forma de ejecutar la prestación ni los resultados de la misma.

En un sentit similar es va pronunciar el Tribunal de Justícia de la Unió Europea en la Sentència de 27 d'octubre de 2005 (assumpte C-158/03 Comissió/Espanya).

Quant a la valoració del preu, en aquest contracte no és l'únic criteri d'adjudicació, per la qual cosa l'oferta econòmica més avantatjosa és l'oferta que en conjunt, aplicant tots els criteris, obtengui la major puntuació d'acord amb la ponderació que l'òrgan de contractació ha considerat adequada.

Per tant, l'oferta econòmicament més avantatjosa no ve determinada pel preu més baix, sinó que l'Administració ha de valorar cada una de les ofertes dels licitadors en el seu conjunt, d'acord amb el plec de clàusules administratives particulars.

En el quadre de criteris d'adjudicació del contracte del Plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte de gestió del servei públic de menjador escolar del CP Es Cremat i CP Juníper Serra no hi figura cap criteri d'adjudicació relacionat amb l'experiència o amb la proximitat del domicili social o l'arrelament territorial o implantació d'una empresa. Per tant, atès que aquests criteris d'adjudicació, que són contraris a la normativa en matèria de contractació, no consten en el Plec, no s'han de valorar, com pretén el recurrent.

5. En l'escrit de recurs, el recurrent ofereix una millora en el preu que va oferir anteriorment. Així, el recurrent presenta una nova oferta econòmica una vegada adjudicat el contracte.

Atès que es tracta d'una segona oferta presentada no solament fora del termini per presentar ofertes sinó també una vegada adjudicat el contracte, és evident que no es tracta del moment procedimental oportú i que, per tant, és inacceptable.

6. Un cop examinat el contingut del recurs, els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques, el procediment seguit, com també les actes de la Mesa de Contractació i la Resolució per la qual s'adjudica provisionalment el contracte, no consta que l'òrgan de contractació hagi actuat de manera arbitrària, ni s'adverteix que el Plec de clàusules administratives o la normativa hagin estat vulnerats en cap aspecte.

En conseqüència, no s'aprecia la concurrència de cap vici que pugui determinar la nul·litat de ple dret o l'anul·labilitat de la Resolució d'adjudicació provisional del contracte objecte del recurs.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Desestimar el recurs interposat pel representant de l'empresa S'Estació de Petra, SL, contra la Resolució per la qual s'adjudica provisionalment el contracte de gestió del servei públic de menjador escolar del CP Es Cremat i CP Juníper Serra.
2. Notificar aquest Acord a les persones interessades i a la Conselleria d'Educació i Cultura.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 8/2010

Inadmissió del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: contracte d'elaboració i gestió de continguts per a les plataformes web dels projectes XarxaBit, ASOXAR i DISMOV

Exp.: PA8XATIB03410

Fundació IBIT

Recurrent: Zink Posible, SL

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 29 d'octubre de 2010 pel qual s'inadmet el recurs especial en matèria de contractació interposat per Zink Posible, SL, contra la Resolució d'adjudicació del contracte d'elaboració i gestió de continguts per a les plataformes web dels projectes XarxaBit, ASOXAR i DISMOV

Fets

1. El 27 de setembre de 2010, l'administradora de l'empresa Zink Posible, SL, va presentar, davant la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, un escrit, que té caràcter de recurs, en el qual sol·licitava la suspensió de la tramitació de l'expedient de contractació PA8XATIB03410.
2. El 27 de setembre de 2010, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa va requerir l'empresa que esmenàs l'escrit, en el qual no s'havien fet constar, com és preceptiu, el lloc i la data, i l'acte objecte de recurs, i no s'indicava amb claredat la petició en què es concretava la sol·licitud.
3. El 6 d'octubre de 2010, l'administradora de Zink Posible, SL, va presentar un escrit en què s'esmenaven parcialment les deficiències que la Junta Consultiva de Contractació Administrativa havia detectat en l'escrit de recurs. En aquest nou escrit s'indicaven el lloc i la data, i s'identificava el número i el títol de l'expedient objecte de recurs, però no l'òrgan de contractació.
4. El 8 d'octubre de 2010, l'administradora de l'empresa Zink Posible, SL, va comunicar que l'òrgan de contractació era la Fundació IBIT.

Fonaments de dret

1. Abans d'entrar a estudiar el contingut del recurs interposat, cal determinar la competència d'aquesta Junta Consultiva per resoldre'l.

Amb aquesta finalitat, s'ha de determinar, en primer lloc, quin tipus d'ens és la Fundació Illes Balears per a la Innovació Tecnològica (en endavant, Fundació IBIT) als efectes de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en

endavant, LCSP), i, a partir d'això, s'ha d'analitzar quin recurs es pot interposar contra l'adjudicació del contracte d'elaboració i gestió de continguts per a les plataformes web dels projectes XarxaBit, ASOXAR i DISMOV.

2. L'àmbit subjectiu de l'LCSP es regula en l'article 3 i presenta novetats respecte de la regulació anterior, atès que la nova Llei preveu tres categories d'entitats que integren el sector públic i atribueix a cada categoria un règim normatiu diferenciat.

Les tres categories distintes d'ens que determinen l'existència de tres nivells de subjecció a les normes reguladores de la contractació administrativa són les següents:

- Administracions públiques.
- Ens del sector públic que, sense tenir el caràcter d'Administració pública, estan subjectes a la Directiva 2004/18/CE (poders adjudicadors no Administració pública).
- Ens del sector públic que no són Administració pública ni estan sotmesos a la Directiva.

La Fundació IBIT és una organització de naturalesa fundacional, sense ànim de lucre, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'actuar, el patrimoni de la qual està afectat a la realització de fins d'interès general.

D'acord amb els Estatuts de la Fundació IBIT, aquesta entitat té com a objecte genèric la realització d'activitats i estudis orientats al desenvolupament d'accions formatives, d'investigació, de promoció, d'assistència i qualssevol altres que permetin la implantació i el desenvolupament de la societat de la informació a les Illes Balears. Així doncs, és una entitat creada per satisfer necessitats d'interès general que no tenen caràcter mercantil.

De conformitat amb l'article 3 de l'LCSP i l'article 1.9 de la Directiva 2004/18/CE, la Fundació IBIT és un ens que té la condició de poder adjudicador no Administració pública.

3. Els contractes subscrits pels ens que tenen el caràcter de poder adjudicador però no d'Administració pública són contractes privats en tot cas, d'acord amb l'article 20 de l'LCSP, i s'han de regir quant a la preparació i l'adjudicació, si no hi ha normes específiques, per l'LCSP i per les disposicions que la despleguen, i supletòriament s'hi han d'aplicar les altres normes de dret administratiu o, si s'escau, les normes de dret privat, segons el que correspongui per raó del subjecte o l'entitat contractant. Aquest article estableix també que, pel que fa als seus efectes i extinció, aquests contractes es regeixen pel dret privat.

Per saber quins recursos es poden interposar contra l'adjudicació d'un contracte d'un poder adjudicador, s'ha d'analitzar prèviament quina és la jurisdicció competent per resoldre les incidències que hi puguin sorgir. L'article 21 de l'LCSP regula la jurisdicció competent en els termes següents:

1. L'ordre jurisdiccional contenciós administratiu és el competent per resoldre les qüestions litigioses relatives a la preparació, adjudicació, efectes, compliment i extinció dels contractes administratius. També correspon a aquest ordre jurisdiccional el coneixement de les qüestions que se suscitin en relació amb la preparació i l'adjudicació dels contractes privats de les administracions públiques i dels contractes subjectes a regulació harmonitzada, inclosos els contractes subvencionats a què es refereix l'article 17 així com dels contractes de serveis de les categories 17 a 27 de l'annex II el valor estimat del qual sigui igual o superior a 193.000 euros que pretenguin concertar ens, organismes o entitats que, sense ser administracions públiques, tinguin la condició de poders adjudicadors. També coneix dels recursos interposats contra les resolucions que dictin els òrgans de resolució de recursos previstos a l'article 311 d'aquesta Llei.

2. L'ordre jurisdiccional civil és el competent per resoldre les controvèrsies que sorgeixin entre les parts en relació amb els efectes, compliment i extinció dels contractes privats. Aquest ordre jurisdiccional també és competent per conèixer de totes les qüestions litigioses que afectin la preparació i adjudicació dels contractes privats que siguin subscrits pels ens i les entitats sotmesos a aquesta Llei que no tinguin el caràcter d'Administració pública, sempre que aquests contractes no estiguin subjectes a una regulació harmonitzada.

Així doncs, d'acord amb l'LCSP, els contractes subscrits pels ens que tenen el caràcter de poder adjudicador però no d'Administració pública es poden sotmetre, quant a la preparació i l'adjudicació del contracte, a la jurisdicció contenciosa administrativa o a la jurisdicció civil, segons el cas, i, quant als efectes, el compliment i l'extinció del contracte, a la jurisdicció civil.

Per tant, els recursos que es poden interposar contra l'adjudicació d'un contracte de la Fundació IBIT dependran del tipus i de l'import del contracte.

El contracte d'elaboració i gestió de continguts per a les plataformes web dels projectes XarxaBit, ASOXAR i DISMOV té un valor estimat de 25.423,73 euros i, per tant, es tracta d'un contracte de serveis no subjecte a regulació harmonitzada, d'acord amb els articles 13 i 16 de l'LCSP. Així doncs, d'acord amb l'article 21 de l'LCSP, la jurisdicció competent per resoldre les qüestions litigioses que afecten la preparació i l'adjudicació del contracte objecte del recurs és la jurisdicció civil.

En conseqüència, l'adjudicació d'aquest contracte no és susceptible del recurs especial en matèria de contractació que regula l'article 37 de l'LCSP.

4. La Junta Consultiva de Contractació Administrativa de les Illes Balears ha analitzat a fons quin és el sistema de recursos en matèria de contractació en l'Informe 13/2008, de 30 de juliol de 2009, "Sistema de recursos en matèria de contractació: interpretació de l'article 37 de la Llei de contractes del sector públic i de l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears", i en la Circular interpretativa 1/2009, de 30 de juliol, sobre el sistema de recursos i reclamacions contra els actes d'adjudicació dels contractes dels ens del sector públic.

Pel que fa al règim de recursos contra els actes no inclosos en l'àmbit d'aplicació del recurs especial definit en l'article 37 de l'LCSP, dictats pels ens que no tenen la consideració d'Administració pública a efectes de l'LCSP, com és el cas de l'adjudicació del contracte objecte d'aquest recurs, s'ha de dir que aquests ens no es regeixen per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, quant a la impugnació dels seus actes en matèria de contractació, atès que no són actes administratius en cap cas, i, per tant, no poden ser objecte dels recursos i de les reclamacions que aquesta Llei regula.

Així doncs, en el cas dels ens que no tenen la consideració d'Administració pública als efectes de l'LCSP, per determinar el règim d'impugnació dels actes no inclosos en l'àmbit d'aplicació del recurs especial definit en l'article 37 de l'LCSP, s'ha d'acudir al sistema general que resulta de la normativa reguladora de la contractació d'aquests ens, tenint en compte la naturalesa privada dels seus contractes, la jurisdicció competent per resoldre les incidències que hi puguin sorgir i el tipus i import del contracte.

En aquest sentit, cal indicar que l'adjudicació dels contractes no inclosos en l'article 37 de l'LCSP és impugnable directament davant la jurisdicció civil, sense la reclamació prèvia a la via civil que preveu la Llei 30/1992, tot això sens perjudici que l'entitat adjudicadora, amb la finalitat de garantir o millorar la tutela de les persones interessades en el procediment de contractació, pugui establir la possibilitat de presentar una reclamació davant l'òrgan de contractació, amb caràcter previ a la interposició de la demanda civil, i que es podria substanciar per mitjà d'un règim similar al del recurs de reposició.

5. La Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, regula un recurs especial en matèria de contractació, la resolució del qual correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord així mateix amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i el seu Reglament d'organització i de

funcionament, aprovat per l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997. Es tracta d'un recurs que substitueix a tots els efectes el recurs de reposició en els casos en què sigui procedent. Així, l'article 66.1 d'aquesta Llei disposa el següent:

Contra els actes dels òrgans de contractació es pot interposar un recurs especial en matèria de contractació. Aquest recurs, al qual és aplicable el règim jurídic previst en la legislació bàsica per al recurs de reposició, té caràcter potestatiu, l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació i substitueix, a tots els efectes, el recurs de reposició.

En conseqüència, el recurs que preveu la legislació autonòmica només es pot interposar en els casos en què podria interposar-se un recurs administratiu de reposició, i, per tant, no pot substituir una reclamació prèvia a la via judicial civil ni la ulterior demanda judicial.

Per tant, atès que el contracte d'elaboració i gestió de continguts per a les plataformes web dels projectes XarxaBit, ASOXAR i DISMOV és un contracte adjudicat per la Fundació IBIT, que és un poder adjudicador que no té la consideració d'Administració pública, la resolució d'aquest recurs no correspon a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

Per tot això, dicto el següent

Acord

1. Inadmetre el recurs interposat per l'administradora de l'empresa Zink Posible, SL, contra la Resolució d'adjudicació del contracte d'elaboració i gestió de continguts per a les plataformes web dels projectes XarxaBit, ASOXAR i DISMOV de la Fundació IBIT, per manca de competència d'aquesta Junta Consultiva per resoldre'l.
2. Notificar aquest Acord a les persones interessades i a la Fundació IBIT.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 a i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 9/2010

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: Servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca

CONABR2010000013

Consorci de Transports de Mallorca

Recurrent: Vodafone España, SAU

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 23 de desembre de 2010 pel qual es resol el recurs interposat per Vodafone España, SAU, contra l'acord del Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca pel qual s'adjudica definitivament el contracte del servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca

Fets

1. El 7 de maig de 2010, el president del Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca va ordenar l'inici de l'expedient de contractació del servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca.
2. El 24 de maig de 2010, el Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca va aprovar els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques, l'expedient de contractació i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte per procediment obert. L'anunci de licitació es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* d'1 de juny, i el 5 de juny s'hi va publicar una correcció d'errades.
3. L'1 de juliol de 2010, la Mesa de Contractació va obrir els sobres amb la documentació de caràcter general de les dues empreses que es varen presentar a la licitació i els va concedir un termini de tres dies hàbils per esmenar les deficiències observades.
4. El 6 de juliol de 2010, la Mesa de Contractació, amb la comprovació prèvia que la documentació s'havia esmenat dins el termini establert i en la forma escaient, va admetre ambdues empreses al procediment de licitació.
5. El 19 de juliol de 2010, la Mesa de Contractació va obrir els sobres núm. 4 de les empreses admeses a la licitació, que contenien la documentació corresponent als criteris no avaluables mitjançant fórmules, i va acordar sol·licitar un informe tècnic de valoració.
6. El 20 de juliol de 2010, la Mesa de Contractació, reunida amb caràcter extraordinari per analitzar una incidència en relació amb l'obertura dels sobres núm. 4, va acordar excloure l'empresa Vodafone España, SAU, del procediment de licitació perquè havia

inclòs la proposta tècnica relativa als criteris que s'havien d'avaluar mitjançant fórmula en el sobre corresponent als criteris no avaluable mitjançant fórmules. Aquest acord es va notificar als recurrents el 22 de juliol de 2010.

La Mesa de Contractació va motivar l'exclusió en la vulneració del principi d'igualtat de tractament entre els candidats que exigeix l'article 1 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, i en el fet que l'error en els sobres permet conèixer informació d'una empresa en un moment procedimental inadequat, qüestió que l'article 26 del Reglament pel qual es desplega parcialment la Llei de contractes, aprovat pel Reial decret 817/2009, de 8 de maig, no permet, tot tenint en compte també l'Informe 20/2008, de 27 de novembre, de la Comissió Consultiva de Contractació Administrativa d'Andalusia, i l'Informe 62/2008, de 2 de desembre, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Aquest acord va ser objecte d'un recurs d'alçada davant l'òrgan de contractació, interposat el 4 d'agost.

7. El 22 de juliol de 2010 la Mesa de Contractació va obrir els sobres núm. 2 i 3 de l'empresa Telefónica Móviles España, SAU, única admesa a la licitació.
8. El 23 de juliol de 2010, la Mesa de Contractació, una vegada examinat l'informe tècnic de valoració de l'oferta de Telefónica Móviles España, SAU, proposà al Consell d'Administració l'adjudicació del contracte a aquesta empresa.
9. El 26 de juliol de 2010, el Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca va acordar adjudicar provisionalment el contracte del servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca a l'empresa Telefónica Móviles España, SAU. Aquest acord es va notificar als recurrents el 6 d'agost de 2010.
10. El 4 d'agost de 2010, els representants de l'empresa Vodafone España, SAU, varen interposar un recurs d'alçada davant el Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca contra l'acord de la Mesa de Contractació de 20 de juliol de 2010 pel qual s'excloïa l'empresa del procediment de licitació.

Aquest recurs es fonamentava en el fet que els recurrents, si bé reconeixien que havien comès un error en el moment d'incloure la documentació en els sobres de la licitació, consideraven que era un error que no vulnerava el principi d'igualtat de tractament entre els candidats ni conculcava l'objectivitat en la valoració de les ofertes, atès que només una part dels criteris que s'havien d'avaluar mitjançant fórmula s'havia introduït en el sobre corresponent als criteris no avaluable mitjançant fórmules, i que, a més, es tractava d'un error esmenable.

11. El 16 d'agost de 2010, el Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca, sense haver resolt prèviament el recurs d'alçada, va acordar adjudicar definitivament el contracte del servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca a l'empresa Telefónica Móviles España, SAU. Aquest acord es va notificar als recurrents el 30 d'agost de 2010.
12. El 28 de setembre de 2010, els representants de l'empresa Vodafone España, SAU, varen interposar, davant el Consorci de Transports de Mallorca, un recurs especial en matèria de contractació contra l'acord del Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca pel qual es va adjudicar definitivament el contracte del servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca a l'empresa Telefónica Móviles España, SAU. Aquest recurs es va trametre a la Junta Consultiva el 7 d'octubre.
13. El 27 d'octubre de 2010, el Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca va desestimar el recurs d'alçada contra l'acord de la Mesa de Contractació de 20 de juliol de 2010 pel qual s'excloïa l'empresa Vodafone España, SAU, del procediment de licitació del contracte del servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca, amb els mateixos arguments, amb més detall, que fonamentaren l'acte d'exclusió. Aquest acord es va trametre a la Junta Consultiva el 3 de novembre.

Fonaments de dret

1. L'acte objecte de recurs és l'acord pel qual s'adjudica definitivament un contracte de serveis no subjecte a regulació harmonitzada, tramitat pel Consorci de Transports de Mallorca, que té caràcter d'administració pública.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveia l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), en la redacció anterior a l'entrada en vigor de la Llei 34/2010, de 5 d'agost, i vigent en el moment en què es va adjudicar definitivament el contracte, s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

2. El recurs especial en matèria de contractació interposat per l'empresa Vodafone España, SAU, contra l'adjudicació definitiva del contracte es fonamenta en el fet que, segons el parer dels recurrents, malgrat la comissió d'un error per part seva a l'hora d'incloure la documentació en els sobres de la licitació, que es va traduir en la inclusió de documentació diversa relativa als criteris que s'havien d'avaluar mitjançant una fórmula en el sobre corresponent a la documentació relativa als criteris no avaluable mitjançant fórmules, aquest error no suposa cap avantatge per a l'empresa, atès que afecta únicament un dels criteris avaluable de forma automàtica —i no a tots—, i és un error esmenable que no vulnera el principi d'igualtat de tractament entre els candidats ni conculca l'objectivitat en la valoració de les ofertes.

La lectura del recurs evidencia que, si bé formalment els recurrents impugnen l'acte d'adjudicació definitiva del contracte, els motius que es fan servir fan referència a un acte administratiu anterior, en concret, l'acte de la Mesa de Contractació pel qual es va excloure l'empresa del procediment. Per tant, els recurrents no al·leguen cap motiu de nul·litat o anul·labilitat de l'adjudicació definitiva del contracte, sinó que reproduïxen els motius d'impugnació que havien utilitzat per impugnar l'acord d'exclusió de l'empresa del procediment de licitació.

De fet, cal tenir en compte que, tant en el moment en què es va adjudicar definitivament el contracte com en el moment en què es va interposar el recurs especial en matèria de contractació, l'òrgan de contractació no havia resolt encara el recurs d'alçada interposat pels recurrents contra l'exclusió, per la qual cosa l'acte administratiu impugnat no havia esdevingut ferm i res no impedia que els recurrents interposassin un recurs contra la resolució que posava fi al procediment de contractació, com així varen fer.

Així doncs, correspon a aquesta Junta Consultiva, de conformitat amb el principi *pro actione* i amb l'objectiu de garantir l'accés futur de la controvèrsia a la via jurisdiccional, resoldre el fons de l'assumpte, que es limita a determinar si l'exclusió del licitador és ajustada a dret.

3. Les normes reguladores de la contractació pública contenen diversos preceptes relatius als principis que l'informen, als plecs de clàusules administratives particulars, als aspectes relatius als sobres que s'han de presentar en el marc d'un procediment de contractació determinat i als criteris d'adjudicació dels contractes.

L'article 1 de l'LCSP disposa que la Llei té com a finalitat garantir que la contractació pública s'ajusti, entre d'altres, als principis de no-discriminació i d'igualtat de tracte entre els candidats. En aquest mateix sentit es pronuncia l'article 123, relatiu a l'adjudicació dels contractes, que estableix que els òrgans de contractació han de donar

als licitadors i als candidats un tractament igualitari i no discriminatori i han d'ajustar la seva actuació al principi de transparència.

L'article 129.1 de l'LCSP disposa que les proposicions dels interessats s'han d'ajustar al que preveu el plec de clàusules administratives particulars, i que el fet de presentar-les implica que l'empresari accepta de manera incondicionada el contingut de totes les clàusules o les condicions, sense cap excepció ni reserva.

És reiterada la doctrina del Tribunal Suprem (per exemple, les sentències de 18 d'abril de 1986, de 3 d'abril de 1990, de 12 de maig de 1992, de 21 de setembre de 1994, de 9 de febrer de 2001, de 19 de març de 2001, de 16 d'abril i de 10 de juny de 2002) en el sentit que els plecs de condicions constitueixen la "Llei del concurs", de manera que tant l'òrgan convocant com els participants en la licitació s'han de sotmetre a les regles que hi consten.

La Llei de contractes preveu que, en els procediments en què hi ha diversos criteris d'adjudicació del contracte i alguns d'aquests s'han d'avaluar mitjançant xifres o percentatges obtinguts a través de la mera aplicació de les fórmules i d'altres s'han de valorar per mitjà d'un judici de valor, l'avaluació de les ofertes dels licitadors s'ha de dur a terme en dos moments diferents, tot això amb la finalitat d'evitar que les valoracions d'ambdós tipus de criteris es puguin veure mediatitzada en perjudici de l'objectiu d'assegurar la selecció de l'oferta econòmica més avantatjosa. En aquest sentit, el tercer paràgraf de l'article 134.2 de l'LCSP disposa el següent:

L'avaluació de les ofertes conforme als criteris quantificables mitjançant la mera aplicació de fórmules s'ha de fer després d'efectuar prèviament la d'aquells altres criteris en que no es doni aquesta circumstància, i se n'ha de deixar constància documental. Les normes de desplegament d'aquesta Llei han de determinar els supòsits i les condicions en què s'ha de fer pública l'avaluació prèvia, així com la forma en què s'han de presentar les proposicions per fer possible aquesta valoració separada.

L'article 26 del Reial decret 817/2009, de 8 de maig, pel qual es desplega parcialment l'LCSP, relatiu a la "Presentació de la documentació relativa als criteris d'adjudicació ponderables en funció d'un judici de valor", estableix el següent:

La documentació relativa als criteris la ponderació dels quals depengui d'un judici de valor s'ha de presentar, en tot cas, en un sobre independent de la resta de la proposició per tal d'evitar el coneixement d'aquesta última abans que s'hagi efectuat la valoració d'aquells.

A continuació, l'article 27.2 del Reglament parcial, relatiu a l'obertura dels sobres, disposa el següent:

En aquest acte només s'ha d'obrir el sobre corresponent als criteris no quantificables automàticament i s'ha de lliurar a l'òrgan encarregat de la seva valoració la documentació continguda en aquest; així mateix, s'ha de deixar constància documental de totes les actuacions.

De conformitat amb aquests preceptes, els plecs de clàusules administratives particulars del contracte objecte de recurs indiquen expressament, d'una banda, en la clàusula 13, la forma en què s'han de presentar les proposicions, i d'altra banda, en la clàusula 17.3, que l'obertura de les proposicions s'ha de fer de manera separada, en actes diferenciats, i, finalment, en la lletra C del quadre de criteris d'adjudicació del contracte, el nombre del sobre en el qual s'ha d'introduir la documentació relativa a cada criteri d'adjudicació del contracte.

És evident que l'error que ha comès l'empresa recurrent pel que fa al contingut dels sobres ha de tenir conseqüències, atès que pot considerar-se, clarament, que el fet que la Mesa de Contractació hagi tingut coneixement de la informació d'un dels licitadors relativa als criteris que s'havien d'avaluar mitjançant fórmula en un moment procedimental inadequat, pot influir en la valoració i reduir l'objectivitat en la valoració dels criteris que depenen d'un judici de valor, impedeix fer una valoració separada de l'oferta i afecta, sens dubte, el principi d'igualtat de tracte, per la qual cosa cal afirmar que l'exclusió del licitador és ajustada a dret.

Pel que fa a la possibilitat d'esmenar aquest error, com sostenen els recurrents, per mitjà de l'obertura del sobre núm. 3 —en el qual s'ha introduït erròniament la documentació que havia de constar en el sobre núm. 4—, cal afirmar que l'esmena que preveu la normativa reguladora de la contractació fa referència als defectes materials i a les omissions esmenables que s'apreciïn en la documentació general inclosa en el sobre núm. 1 i no, per tant, a la documentació inclosa en la resta de sobres. A més, és evident que l'actuació que proposen els recurrents no pot esmenar mai els fets que ja s'han produït.

Aquests mateixos criteris han estat assumits també en l'Informe 20/2008, de 27 de novembre, de la Comissió Consultiva de Contractació Administrativa de la Junta d'Andalusia, i en l'Informe 62/2008, de 2 de desembre, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda.

4. Un cop examinat el contingut del recurs, els plecs de clàusules administratives particulars, el procediment seguit, com també les actes de la Mesa de Contractació i la Resolució per la qual s'adjudica definitivament el contracte, no consta que l'òrgan de contractació hagi actuat de manera arbitrària, ni s'adverteix que el Plec de clàusules administratives o la normativa hagin estat vulnerats en cap aspecte.

En conseqüència, no s'aprecia la concurrència de cap vici que pugui determinar la nul·litat de ple dret o l'anul·labilitat de la Resolució d'adjudicació definitiva del contracte objecte del recurs.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Desestimar el recurs interposat pels representants de l'empresa Vodafone España, SAU, contra l'acord del Consell d'Administració del Consorci de Transports de Mallorca pel qual s'adjudica definitivament el contracte del servei de comunicacions M2M i mòbils del Consorci de Transports de Mallorca.
2. Notificar aquest Acord a les persones interessades i al Consorci de Transports de Mallorca.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 11/2010

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: Obres d'instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma

CONTR 2010/3272

Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració

Recurrent: Ingemaxter, SA

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 23 de desembre de 2010 pel qual es resol el recurs interposat per Ingemaxter, SA, contra la resolució de la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració per la qual es dirimeix la discrepància entre les parts quant a la proposta de materials i s'acorda l'inici del termini d'execució del contracte d'obres d'instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma

Fets

1. El 16 de juny de 2010, la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració va aprovar el projecte d'obra per a la instal·lació de climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma.
2. El 27 de juliol de 2010, la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració va aprovar l'expedient de contractació, els plecs de prescripcions tècniques i de clàusules administratives particulars i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte d'obres d'instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma, per procediment obert. L'anunci de licitació es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 29 de juliol.
3. El 24 d'agost de 2010, la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració va adjudicar provisionalment el contracte a l'empresa Ingemaxter, SA. Aquesta adjudicació provisional es publicà en el perfil de contractant el 26 d'agost.
4. El 8 de setembre de 2010, la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració va dictar la resolució d'adjudicació definitiva del contracte a favor de l'empresa Ingemaxter, SA. Aquesta resolució es va publicar en el perfil de contractant i es va notificar per fax a l'adjudicatari aquest mateix dia.
5. El 18 de setembre de 2010, la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració i el representant de l'empresa Ingemaxter, SA, varen signar el contracte d'obres per a la instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma.

6. El 25 de setembre de 2010, el director de les obres va emetre un informe relatiu a la proposta dels materials presentada per Ingemaxter, SA, en el qual es va manifestar que no s'acceptaven algunes partides perquè no s'adaptaven al contingut del projecte de l'obra.
7. El 28 de setembre de 2010, un representant de la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració, el director de l'obra i coordinador de seguretat i salut, i el representant de l'empresa Ingemaxter, SA, varen signar l'acta de comprovació del replanteig de l'obra. El representant del contractista hi va fer constar algunes observacions i va sol·licitar que no començàs a comptar el termini d'execució del contracte fins que no s'haguessin solucionat algunes qüestions tècniques.
8. El 30 de setembre de 2010, l'empresa Ingemaxter, SA, va presentar una nova proposta d'equips i materials per a la instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma.
9. El 2 d'octubre de 2010, el director de l'obra va emetre un nou informe relatiu a la proposta de materials presentada pel contractista, en el qual ratificava totalment l'informe emès en data 25 de setembre de 2010, però hi va afegir que, quant a les partides 1 i 2, s'acceptava una de les propostes.
10. El 7 d'octubre de 2010, la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració va dictar una resolució per la qual es dirimia la discrepància entre les parts quant a la proposta de materials i s'aprovava l'inici del termini d'execució del contracte. Aquesta resolució es va notificar a l'empresa Ingemaxter, SA, aquest mateix dia, amb la indicació que es podia interposar en contra un recurs especial en matèria de contractació, de conformitat amb l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
11. El 13 d'octubre de 2010, l'empresa Ingemaxter, SA, va presentar una darrera proposta d'equips i materials per a la instal·lació de la climatització objecte del contracte.
12. El 7 de novembre de 2010, el representant de l'empresa Ingemaxter, SA, va interposar davant aquesta Junta Consultiva un recurs especial en matèria de contractació contra la resolució per la qual es dirimeix la discrepància entre les parts quant a la proposta de materials i s'aprova l'inici del termini d'execució del contracte.

Fonaments de dret

1. L'acte objecte de recurs és la resolució per la qual es dirimeix la discrepància entre les parts quant a la proposta de materials i s'aprova l'inici del termini d'execució d'un contracte d'obres no subjecte a regulació harmonitzada, tramitat per la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveia l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), en la redacció anterior a l'entrada en vigor de la Llei 34/2010, de 5 d'agost, i vigent en el moment en què es va adjudicar definitivament el contracte, s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i amb el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

2. El recurs especial en matèria de contractació que ha presentat l'empresa Ingemaxter, SA, impugna els dos pronunciaments de la resolució de l'òrgan de contractació de 7 d'octubre de 2010, que són els següents:
 - a) En relació amb la discrepància entre l'empresa Ingemaxter, SA, i la direcció facultativa de les obres pel que fa a la proposta de maquinària presentada per l'empresa, s'accepta el criteri de la direcció facultativa expressat en els seus informes de 25 de setembre i de 2 d'octubre de 2010.
 - b) S'aprova que l'inici del termini d'execució del contracte es produirà l'endemà de la notificació de la resolució a l'empresa Ingemaxter S.A.

Aquesta resolució s'ha dictat, tal com s'indica en els fonaments jurídics, que reproduïxen les clàusules del plec de clàusules administratives particulars que esmenten les prerrogatives de l'Administració, d'acord amb la facultat de l'òrgan de contractació d'interpretar el contracte.

Pel que fa al primer dels motius d'impugnació, és a dir, a l'acceptació per part de l'òrgan de contractació del criteri de la direcció facultativa de les obres expressat en els seus informes de 25 de setembre i de 2 d'octubre de 2010, el recurrent al·lega que aquest criteri és contrari a l'apartat 8 de l'article 101 de l'LCSP, que estableix les regles per a l'establiment de prescripcions tècniques, atès que les especificacions tècniques del projecte d'obra fan referència a una marca comercial concreta. A més, al·lega que, tot i que l'article 101.8 admet excepcionalment la menció de marques concretes, sempre que s'acompanyin de la menció "o equivalent", la direcció facultativa no admet els aparells que, a parer del recurrent, són equivalents als que es descriuen en el projecte, perquè no té en compte conceptes com els de rendiment i eficàcia.

Quant al dia en què s'ha de considerar que s'inicia el termini d'execució del contracte, el recurrent al·lega que havia comunicat a l'òrgan de contractació les deficiències que l'Ajuntament de Palma havia detectat en la sol·licitud de la llicència d'obres sense que s'hagin esmenat, per la qual cosa no es poden començar les obres.

3. La primera de les al·legacions del recurrent posa de manifest una divergència que hi ha entre el director facultatiu i el contractista respecte a la interpretació del projecte d'obres.

Aquesta diferència de criteri va quedar palesa ja en l'informe del director facultatiu de 25 de setembre de 2010, que va considerar inacceptable la primera proposta de materials del contractista, atès que va considerar que no s'ajustaven al plec de condicions tècniques del contracte pel que fa, entre d'altres, a aspectes com el consum elèctric dels equipaments, les dimensions i la potència elèctrica absorbida.

El 28 de setembre de 2010 es va dur a terme la comprovació del replanteig. El contractista va fer constar en l'acta algunes observacions i va manifestar el seu desacord amb la interpretació d'algunes especificacions tècniques. Així mateix, va sol·licitar la suspensió de l'inici del termini d'execució del contracte.

Posteriorment hi va haver una nova proposta d'equips i materials per part del contractista, de 30 de setembre, i un nou informe del director facultatiu de l'obra, de 2 d'octubre, en els quals es posa de manifest que hi ha discrepàncies tècniques en la interpretació de les característiques tècniques dels béns que s'han d'instal·lar, especialment respecte a quines característiques són conformes amb les prescripcions tècniques o es poden considerar equivalents.

Així, la direcció facultativa considera que els materials que proposa el contractista no s'adeqüen als paràmetres que s'han establert en el projecte d'obres, que s'han de considerar en relació amb cada un dels equips que s'han d'instal·lar, i no, com proposa el contractista, en relació amb circuits o zones autònomes de la instal·lació, si bé aquest manifesta que, en general, la direcció d'obra no accepta equips i materials que, a parer seu, es poden considerar equivalents als que es preveuen en el projecte d'obres.

Finalment, el 13 d'octubre, el contractista va presentar una nova proposta d'equips i materials en la qual manifesta que ratifica la proposta que va fer el 30 de setembre i refuta l'informe de 2 d'octubre del director facultatiu de l'obra.

4. La facultat d'interpretar els contractes és una de les prerrogatives de què gaudeix l'Administració pública en els contractes administratius, i estan regulades en els articles 194 i 195 de l'LCSP, que tenen caràcter bàsic, llevat de l'apartat 2 de l'article 195.

Quan l'Administració actua revestida d'aquestes potestats, es modifica l'aplicació del principi d'igualtat de les parts en el contracte en nom de l'interès públic, i el contractista s'ha de sotmetre, en l'execució del contracte, a la direcció de l'Administració. El fonament d'aquesta potestat és evitar que les possibles discrepàncies entre l'Administració contractant i l'empresari esdevinguin un perjudici per a l'interès públic. Aquest perjudici es podria donar si, una vegada que s'haguessin advertit les discrepàncies, s'hagués de suspendre l'execució de l'obra o la prestació del servei fins que el jutge competent dirimís la controvèrsia.

L'ús d'aquestes prerrogatives està sotmès a limitacions i, per tant, l'Administració ha de motivar totes les decisions que adopti, que no poden ser arbitràries.

5. L'article 194 de l'LCSP estableix que l'òrgan de contractació té les prerrogatives d'interpretar els contractes, resoldre els dubtes que ofereixi el seu compliment, modificar-los per raons d'interès públic, acordar-ne la resolució i determinar els efectes d'aquesta, les quals s'han d'exercir dins els límits i amb subjecció als requisits i efectes que assenyalava aquesta Llei.

L'article 195 regula el procediment per exercir qualsevol prerrogativa i disposa que els acords que adopti l'òrgan de contractació exhaureixen la via administrativa i són immediatament executius. En concret, d'acord amb aquest article, s'ha d'instruir un procediment amb audiència del contractista i, en cas que aquest formulí oposició, és preceptiu l'informe del Consell d'Estat o l'òrgan consultiu equivalent de les comunitats autònomes.

A més, l'apartat 2 d'aquest article, de caràcter no bàsic, exigeix que en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat s'emeti un informe previ del servei jurídic que correspongui.

Com hem vist, el dictamen del Consell d'Estat o de l'òrgan equivalent de les comunitats autònomes té caràcter preceptiu i, per tant, emetre'l és obligatori i incondicionat. En aquest sentit es pronuncia el Dictamen del Consell d'Estat núm. 82/2004, d'11 de març, que manifesta el següent:

Quiere recordar el Supremo Órgano Consultivo del Gobierno que la emisión del dictamen por el Consejo resulta preceptiva (y por lo tanto obligatoria e incondicionada) con carácter previo a la resolución final, nunca de modo complementario o adicional a ésta (caso en el que carecería de sentido alguno lo que dijera el Consejo de Estado). El dictamen, pues, resulta una parte final del procedimiento de resolución (como ha señalado el propio Consejo entre otros muchos en el dictamen 699/1993, de 3 de junio) pues constituye la emisión última de una opinión jurídica antes de la decisión final, no pudiendo nunca convertirse

en un mero añadido o complemento secundario de necesaria petición pero nula repercusión.

El Plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte d'obres per a la instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma, recull el contingut dels articles 194 i 195 en les clàusules 2.2 i 3.2, en els termes següents:

Cláusula 2.2. El órgano de contratación tiene facultad para adjudicar el correspondiente contrato y, en consecuencia, ostenta las prerrogativas de interpretarlo, resolver las dudas que ofrezca su cumplimiento, modificarlo por razones de interés público, acordar su resolución y determinar los efectos de ésta, con sujeción a la normativa aplicable. Los acuerdos que a este respecto dicte serán ejecutivos, sin perjuicio del derecho del contratista a su impugnación ante la Jurisdicción competente.

Cláusula 3.2. Las cuestiones litigiosas surgidas sobre la interpretación, modificación y resolución del contrato, y efectos de ésta, serán resueltas por el órgano de contratación, cuyos acuerdos pondrán fin a la vía administrativa, y serán inmediatamente ejecutivos, pudiendo ser recurridos en vía administrativa, o ser impugnados mediante recurso contencioso-administrativo, conforme a lo dispuesto en la Ley reguladora de dicha Jurisdicción.

Finalment, l'article 97 del Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, sota l'epígraf "Resolució d'incidències sorgides en l'execució dels contractes", regula un procediment general que s'ha de tramitar per resoldre les incidències que sorgeixin entre l'Administració i el contractista en l'execució del contracte. Es tracta d'un procediment contradictori que conté unes actuacions que s'han de seguir necessàriament, entre les quals destaca l'audiència al contractista, i que s'hauria d'aplicar en els casos en què s'interpreta un contracte.

6. La resolució de la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració objecte de recurs inclou com a fonaments jurídics, entre d'altres, les clàusules del plec relatives a la interpretació del contracte. Per tant, si bé no s'indica expressament que la resolució es dicta en ús d'aquesta prerrogativa, del contingut i la motivació sí sembla deduir-se que la voluntat de l'òrgan de contractació és la d'interpretar el contracte.

Com hem vist, l'exercici d'aquesta prerrogativa requereix la tramitació prèvia d'un procediment contradictori, amb audiència del contractista i amb l'informe del Consell Consultiu si el contractista hi formula oposició.

En aquest cas no consta que s'hagi iniciat un procediment *ex profeso* per interpretar el contracte amb audiència del contractista, tot i que, certament, seria possible

interpretar que les successives propostes de materials fetes pel contractista i els informes del director facultatiu de l'obra contenen ja la interpretació de l'Administració sobre les qüestions objecte de discrepància i l'oposició manifesta del contractista. Fins i tot es podria interpretar que la resolució objecte del recurs és la que inicia el procediment d'interpretació del contracte i que la interposició del recurs és l'oposició del contractista.

Sigui quina sigui la interpretació que es pugui fer de l'*iter* procedimental, el cert és que no consta que s'hagi seguit el procediment legalment establert ni que, atès que hi havia oposició del contractista a la interpretació de l'Administració, s'hagi sol·licitat l'informe preceptiu del Consell Consultiu i, d'acord amb aquest, s'hagi resolt el procediment d'interpretació del contracte.

Igualment arribaríem a aquesta mateixa solució si s'interpretàs que la voluntat de l'òrgan de contractació era resoldre el contracte per l'incompliment del contractista i que la resolució impugnada tenia com a finalitat posar de manifest al contractista els seus incompliments. És a dir, també en aquest cas hi mancava el procediment legalment establert.

Així, és clar que si l'òrgan de contractació considera que el contracte d'obres i la documentació que en forma part no presenten cap dubte interpretatiu i que s'han de complir en els seus termes estrictes, n'ha d'exigir el compliment al contractista, i, en cas que es verifiqui l'incompliment de les seves obligacions, l'òrgan de contractació té la prerrogativa de resoldre del contracte —una vegada tramitat l'expedient corresponent—, amb les conseqüències que per al contractista es deriven de la normativa vigent.

7. Pel que fa al segon motiu d'impugnació, relatiu a l'inici del termini d'execució del contracte, cal afirmar que atès que el sol·licitant de la llicència d'obra és el contractista, li correspon esmenar les deficiències que l'Ajuntament hi pugui haver observat, tot i que pot ser necessari comptar amb la col·laboració de l'òrgan de contractació. A més, sembla evident que abans d'iniciar el termini d'execució del contracte s'han de dirimir les controvèrsies relatives a la seva interpretació.

8. L'article 31 de l'LCSP disposa el següent:

A més dels casos en què la invalidesa derivi de la il·legalitat de les seves clàusules, els contractes de les administracions públiques i els contractes subjectes a regulació harmonitzada, inclosos els contractes subvencionats a què es refereix l'article 17, són invàlids quan ho sigui algun dels seus actes preparatoris o els d'adjudicació provisional o definitiva, pel fet que s'hi doni alguna de les causes de dret administratiu o de dret civil a què es refereixen els articles següents.

L'article 32 enumera les causes de nul·litat de dret administratiu, entre les quals cal destacar la següent:

- a) Les indicades a l'article 62.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

L'article 62.1 de la Llei 30/1992 recull, entre les causes de nul·litat dels actes administratius, la següent:

- e) Els que es dictin prescindint totalment i absolutament del procediment establert legalment o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats.

En conseqüència, la resolució per la qual es dirimeix la discrepància entre les parts quant a la proposta de materials i s'aprova l'inici del termini d'execució del contracte d'obres d'instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma, no s'ajusta a dret perquè s'ha dictat obviat el procediment legalment establert per exercir la prerrogativa d'interpretació dels contractes, que inclou com a tràmit essencial específic la sol·licitud de l'informe preceptiu del Consell Consultiu en els casos en què hi ha oposició del contractista. Per tant, aquesta resolució està afectada per una causa d'invalidesa.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Estimar el recurs interposat pel representant de l'empresa Ingemaxter, SA, contra la resolució per la qual es dirimeix la discrepància entre les parts quant a la proposta de materials i s'aprova l'inici del termini d'execució del contracte d'obres d'instal·lació de la climatització a les oficines administratives de l'edifici situat a la plaça de la Drassana, 4, de Palma, tot i que l'estimació no s'acorda en virtut dels arguments del recurrent sinó perquè la resolució impugnada no constitueix una resolució d'interpretació del contracte ajustada a dret, i, en conseqüència, anul·lar aquesta resolució.
2. Comunicar a l'òrgan de contractació que si considera que és necessari interpretar el contracte, dugui a terme les actuacions administratives conduents a la tramitació de l'expedient d'interpretació del contracte de conformitat amb l'article 195 de l'LCSP i l'article 97 del Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques. No obstant això, si l'òrgan de contractació considera que el projecte d'obres és clar, se n'ha d'exigir el compliment en els seus termes estrictes i, en cas d'incompliment, s'ha d'iniciar el procediment de resolució del contracte, que s'ha de tramitar d'acord amb la normativa esmentada.
3. Notificar aquest Acord al contractista i a la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Exp. Junta Consultiva: RES 12/2010

Inadmissió del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: Contracte de gestió del servei públic d'abastiment d'aigua potable i clavegueram del municipi d'Eivissa

Ajuntament d'Eivissa

Recurrent: Aqualia Gestión Integral del Agua, SA

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 23 de desembre de 2010 pel qual es declara la inadmissió del recurs interposat per Aqualia Gestión Integral del Agua, SA, contra l'Acord del Ple de l'Ajuntament d'Eivissa de 27 d'octubre de 2010 relatiu als plecs de clàusules que regeixen la contractació del servei públic d'abastiment d'aigua potable i clavegueram del municipi d'Eivissa, dut a terme per l'Ajuntament d'Eivissa

Fets

1. El 17 de novembre de 2010, el representant de l'empresa Aqualia Gestión Integral del Agua, SA, va presentar, en el Registre General de l'Ajuntament d'Eivissa, un escrit en virtut del qual anunciava la interposició d'un recurs especial en matèria de contractació contra l'Acord del Ple de l'Ajuntament de 27 d'octubre de 2010 relatiu a l'aprovació definitiva dels plecs de clàusules administratives i de condicions tècniques que han de regular la contractació de la gestió del servei públic d'abastiment d'aigua potable i clavegueram del municipi d'Eivissa duita a terme per l'Ajuntament d'Eivissa, i, simultàniament, va presentar el recurs esmentat.

Aquest recurs s'adreça a la batlessa d'Eivissa i es fonamenta en l'article 310 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

2. El 22 de novembre de 2010, el secretari de l'Ajuntament d'Eivissa va emetre un informe jurídic en el qual manifesta que la Junta Consultiva de Contractació Administrativa és l'òrgan competent per resoldre aquest recurs especial en matèria de contractació.
3. El 26 de novembre de 2010, el recurs va tenir entrada a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

Fonaments de dret

1. L'article 310 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), en la redacció de la Llei 34/2010, de 5 d'agost, de modificació de les lleis 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals, i 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció

contenciosa administrativa, per adaptar a la normativa comunitària les dues primeres, regula el recurs especial en matèria de contractació, que es pot interposar en els procediments i contra els actes que s'indiquen en els apartats 1 i 2 de l'article 310.

La competència per resoldre el recurs especial en matèria de contractació correspon a un òrgan especialitzat que ha d'actuar amb independència funcional en l'exercici de les seves funcions i que s'ha de crear de conformitat amb el procediment i els requisits que estableix l'article 311.

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, aquest òrgan especialitzat, de nova creació, és el Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda.

L'apartat 2 de l'article 311 disposa, en relació amb les comunitats autònomes, el següent:

En l'àmbit de les comunitats autònomes, així com en el dels òrgans competents de les seves assemblees legislatives i de les institucions autonòmiques anàlogues al Tribunal de Comptes i al Defensor del Poble la competència per resoldre els recursos és l'establerta per les seves normes respectives, que han de crear un òrgan independent el titular del qual, o en cas que sigui col·legiat almenys el seu president, tingui qualificacions jurídiques i professionals que garanteixin un coneixement adequat de les matèries de què hagi de conèixer. El nomenament dels membres d'aquesta instància independent i la terminació del seu mandat han d'estar subjectes pel que fa a l'autoritat responsable del seu nomenament, la durada del seu mandat i la seva revocabilitat a condicions que garanteixin la seva independència i inamovibilitat.

[...]

Les comunitats autònomes, així mateix, poden atribuir la competència per a la resolució dels recursos al Tribunal especial creat en l'apartat 1 d'aquest article. A aquest efecte, han de subscriure el corresponent conveni amb l'Administració General de l'Estat, en el qual s'estipulin les condicions en què la comunitat ha de sufragar les despeses derivades d'aquesta assumpció de competències.

Pel que fa a les corporacions locals, l'apartat 3 de l'article 311 disposa el següent:

En l'àmbit de les corporacions locals, la competència per resoldre els recursos és la que estableixen les normes de les comunitats autònomes quan aquestes tinguin atribuïda competència normativa i d'execució en matèria de règim local i contractació.

En el supòsit que no hi hagi previsió expressa en la legislació autonòmica, la competència correspon al mateix òrgan al qual les comunitats autònomes en el territori de les quals s'integren les corporacions locals hagin atribuït la competència per resoldre els recursos del seu àmbit.

Per tant, aquestes normes estableixen que les comunitats autònomes han de crear un òrgan especialitzat, amb uns requisits determinats, sens perjudici que puguin, així mateix, atribuir la competència per resoldre els recursos al tribunal especial competent per resoldre els recursos de l'Administració General de l'Estat. I pel que fa a les corporacions locals, l'òrgan competent per resoldre els recursos pot ser el que determini una norma de la comunitat autònoma o l'òrgan al qual s'hagi atribuït la competència per resoldre els recursos de la comunitat autònoma el territori de la qual formin part, en funció, respectivament, que la comunitat autònoma tenguí atribuïda o no la competència normativa i d'execució en matèria de règim local i contractació. Així, la Llei estableix una vinculació entre el règim de resolució de recursos de les corporacions locals i el de la comunitat autònoma a la qual pertanyen.

És a dir, la Llei 34/2010, de 5 d'agost, per la qual es modifica l'LCSP, obliga les comunitats autònomes a actuar en un sentit (crear un òrgan especialitzat) o en un altre (subscriure un conveni amb l'Administració General de l'Estat per atribuir-ne la competència al tribunal central), sens perjudici del fet que estableix un règim transitori per als casos en què no s'hagi regulat (o —cal entendre— decidit) qui ha de resoldre aquests recursos. Així, la disposició transitòria segona, que regula el règim supletori per a les comunitats autònomes (i, per tant, també per a les corporacions locals atesa la vinculació que es desprèn de l'apartat 3 de l'article 311 de l'LCSP) estableix el següent:

Mentre una comunitat autònoma no reguli davant qui s'ha d'incoar la qüestió de nul·litat prevista en els articles 37 a 39 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, o en els articles 109 a 111 de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, o interposar-se el recurs contra els actes indicats a l'article 310.1 i 2 de la primera o a l'article 101.1 de la segona, i quins efectes deriven de la seva interposició, són aplicables les normes següents:

- a) Són objecte de recurs els actes esmentats a l'article 310.2 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, tal com queda redactat per aquesta Llei, quan es refereixin a algun dels contractes que s'enumeren en l'apartat 1 del mateix article o, si s'escau, els esmentats a l'article 101.1.a) de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, així mateix en la redacció que en fa aquesta Llei.
- b) La competència per a la resolució dels recursos continua encomanada als mateixos òrgans que la tinguin atribuïda amb anterioritat.
- c) Els recursos s'han de tramitar de conformitat amb el que estableixen els articles 312 a 318 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, o, si s'escau, en els articles 103 a 108 de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, tal com queden redactats per aquesta Llei.

d) Les resolucions dictades en aquests procediments són susceptibles de recurs contenciós administratiu. Quan les resolucions no siguin totalment estimatòries o quan sent-ho hagin comparegut en el procediment altres interessats diferents del recurrent, no són executives fins que siguin fermes o, si han estat objecte de recurs, fins que l'òrgan jurisdiccional competent no decideixi sobre la seva suspensió.

Així doncs, atès que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no ha dictat cap norma per crear l'òrgan especialitzat a què fa referència l'article 311 de l'LCSP i que tampoc no ha subscrit cap conveni amb l'Administració General de l'Estat per atribuir la competència per resoldre els recursos al Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, s'ha d'aplicar aquesta disposició transitòria segona i, per tant, l'òrgan que ha de resoldre els recursos, tant els de la Comunitat Autònoma com els de les corporacions locals, és el mateix òrgan que tenia atribuïda fins ara la competència per resoldre el recurs que establia, abans de l'entrada en vigor de la Llei 34/2010, l'article 37 de l'LCSP, i que, en el procediment objecte de recurs, tramitat per l'Ajuntament d'Eivissa, és el mateix òrgan de contractació.

2. La Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, regula un recurs especial en matèria de contractació, la resolució del qual correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord així mateix amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i amb el seu Reglament d'organització i de funcionament, aprovat mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

Com ja ha interpretat reiteradament aquesta Junta Consultiva (entre d'altres, en l'Informe 13/2008, de 30 de juliol de 2009 "Sistema de recursos en matèria de contractació: interpretació de l'article 37 de la Llei de contractes del sector públic i de l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears", i en la Circular interpretativa 1/2009, de 30 de juliol, sobre el sistema de recursos i reclamacions contra els actes d'adjudicació dels contractes dels ens del sector públic), aquest recurs especial en matèria de contractació no és el recurs especial en matèria de contractació de l'article 310 de l'LCSP (ni el de l'article 37 en la redacció vigent abans de l'entrada en vigor de la Llei 34/2010, de 5 d'agost), sinó que és un recurs diferent que substitueix a tots els efectes el recurs de reposició en els casos en què sigui procedent. Així, l'article 66.1 d'aquesta Llei disposa el següent:

Contra els actes dels òrgans de contractació es pot interposar un recurs especial en matèria de contractació. Aquest recurs, al qual és aplicable el règim jurídic previst en la legislació bàsica per al recurs de reposició, té caràcter potestatiu, l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació i substitueix, a tots els efectes, el recurs de reposició.

L'article 1 de la Llei 3/2003 estableix quin és el seu àmbit d'aplicació en els termes següents:

1. Aquesta llei regula, en el marc del règim jurídic comú a totes les administracions públiques, l'organització i el funcionament de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, com també les especialitats del procediment que li són aplicables.
2. Les entitats de dret públic dependents de l'Administració de la comunitat autònoma, que integren l'administració instrumental, han de subjectar-ne l'activitat a aquesta llei quan actuïn en l'exercici de potestats administratives.

En conseqüència, el recurs que preveu la legislació autonòmica només es pot interposar en els casos en què podria interposar-se un recurs administratiu de reposició, i només es pot interposar contra els actes dels òrgans que estan inclosos en el seu àmbit d'aplicació, el qual exclou les administracions públiques diferenciades de l'Administració de la Comunitat Autònoma, que no es poden considerar sotmeses a aquesta Llei. Per tant, els actes que dicten els òrgans de contractació de l'Ajuntament d'Eivissa no es poden recórrer davant la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

A més, atès que, com hem vist, el recurs que preveu la legislació autonòmica no pot substituir el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 310 de l'LCSP (ni el de l'article 37 en la redacció vigent abans de l'entrada en vigor de la Llei 34/2010, de 5 d'agost), no és ajustada a dret una interpretació que sostengui que la Junta Consultiva de Contractació Administrativa és l'òrgan competent per resoldre'l.

En definitiva, atès que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no ha atribuït la competència per resoldre aquest recurs a cap òrgan i que s'ha d'aplicar el règim transitori contingut en la disposició transitòria segona de la Llei 34/2010, de 5 d'agost, la resolució del present recurs especial en matèria de contractació correspon al mateix òrgan de contractació.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Inadmetre el recurs interposat per l'empresa Aqualia Gestión Integral del Agua, SA, contra l'Acord del Ple de l'Ajuntament de 27 d'octubre de 2010 relatiu a l'aprovació definitiva dels plecs de clàusules administratives i de condicions tècniques que han de regular la contractació de la gestió del servei públic d'abastiment d'aigua potable i

clavegueram del municipi d'Eivissa duita a terme per l'Ajuntament d'Eivissa, per manca de competència d'aquesta Junta Consultiva per resoldre'l.

2. Notificar aquest Acord a Aqualia Gestión Integral del Agua, SA, i a l'Ajuntament d'Eivissa.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**DADES
ESTADÍSTIQUES
DELS
CONTRACTES**

TOTAL CONTRACTES (*)

CONSELLERIES	NÚM. CONTRACTES	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	8	781.822,50
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	5	343.447,28
ECONOMIA I HISENDA	7	323.383,05
EDUCACIÓ I CULTURA	55	19.385.142,40
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	21	2.701.879,56
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	21	1.241.741,14
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	5	331.708,62
SALUT I CONSUM	20	4.336.685,57
TURISME I TREBALL	10	636.681,67
PRESIDÈNCIA	35	3.795.964,10
SERVEIS COMUNS	0	0,00
TOTAL:	187	33.878.455,89

EMPRESSES PÚBLIQUES

AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	22	8.383.261,87
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	5	670.264,17
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	1	555.932,80
TOTAL:	28	9.609.458,84

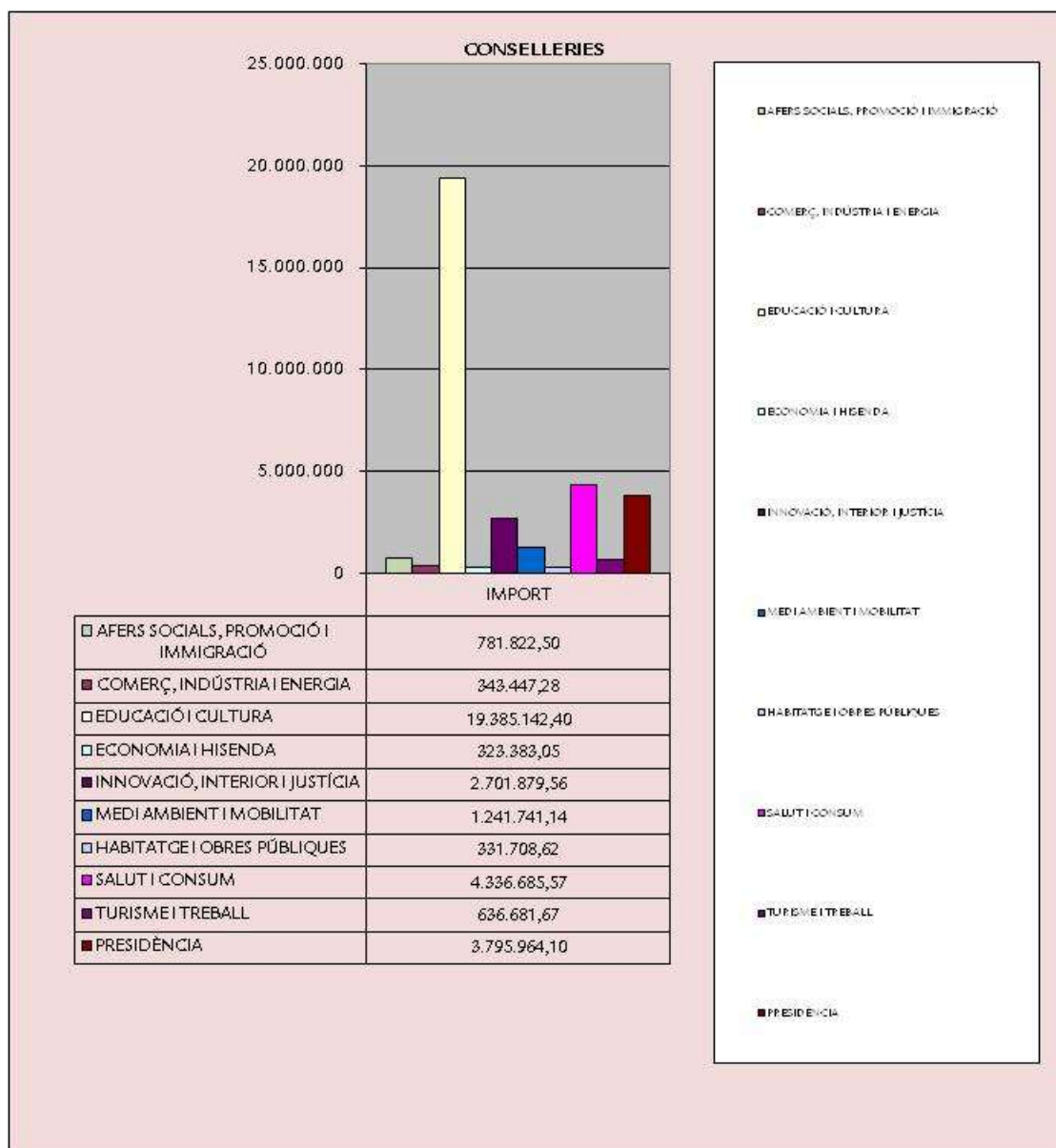
ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS

IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	198	764.714.839,11
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	5	623.324,44
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	6	441.788,05
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	1	179.365,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	4	160.513,00
INSTITUT ESTUDIS BALEÀRICS	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	7	306.809,95
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00
TOTAL:	221	766.426.639,55

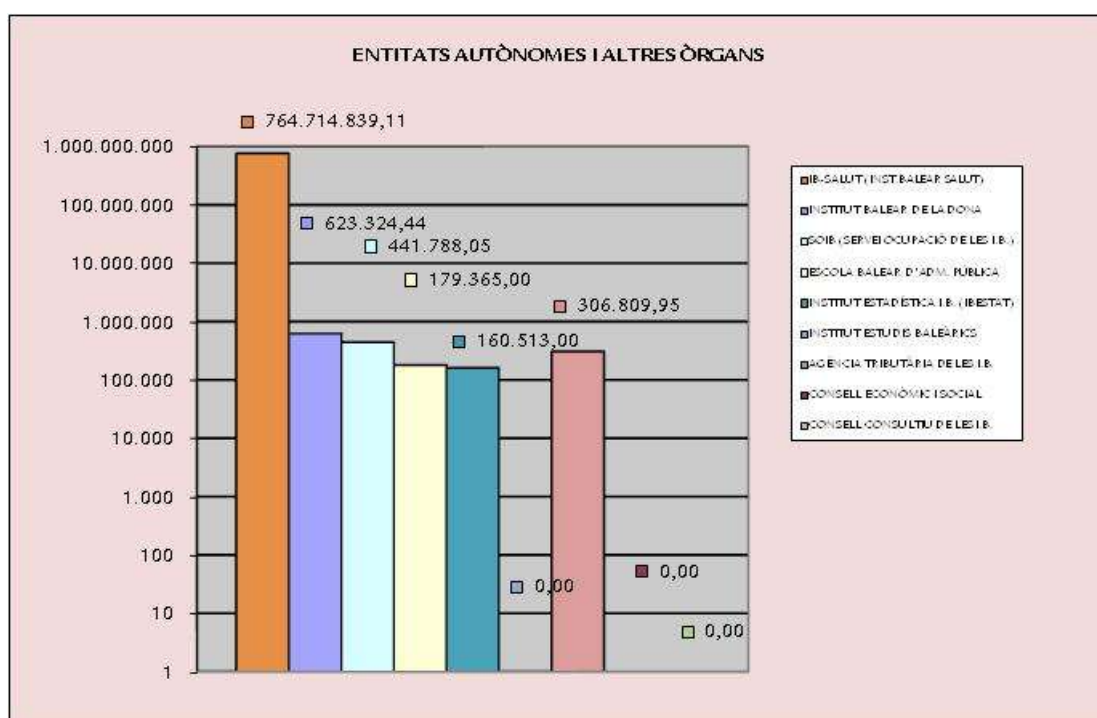
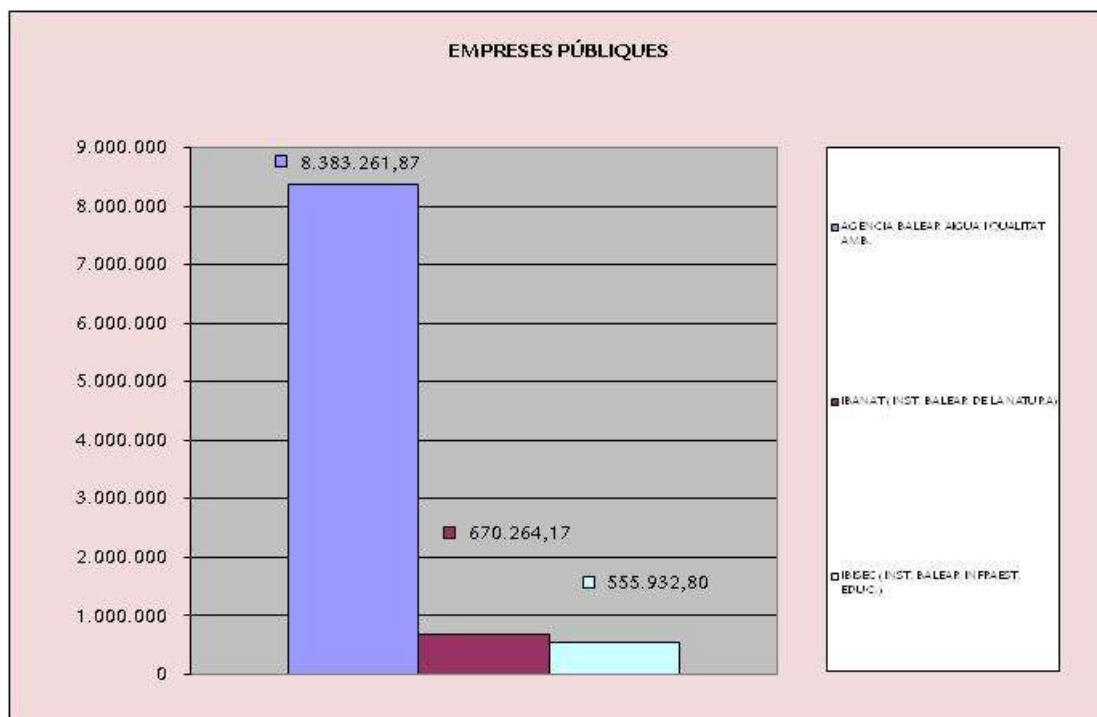
TOTAL GENERAL	436	809.914.554,28
----------------------	------------	-----------------------

(*) L'import dels contractes inclou l'IVA

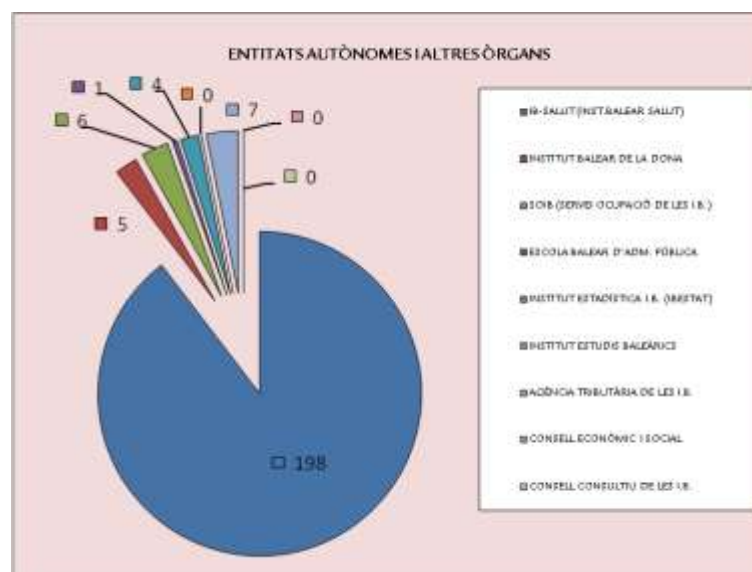
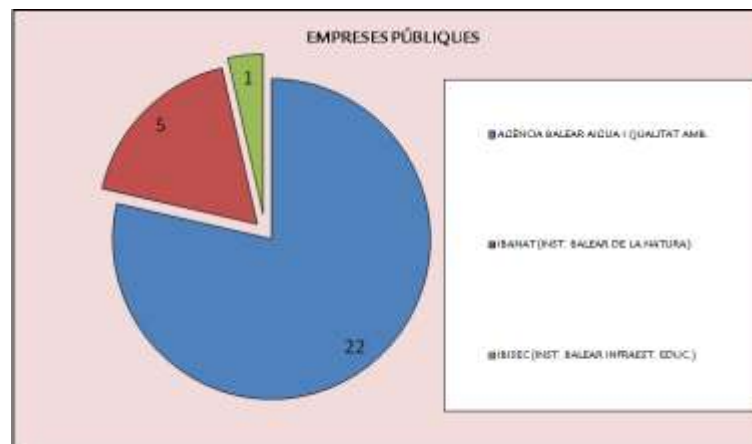
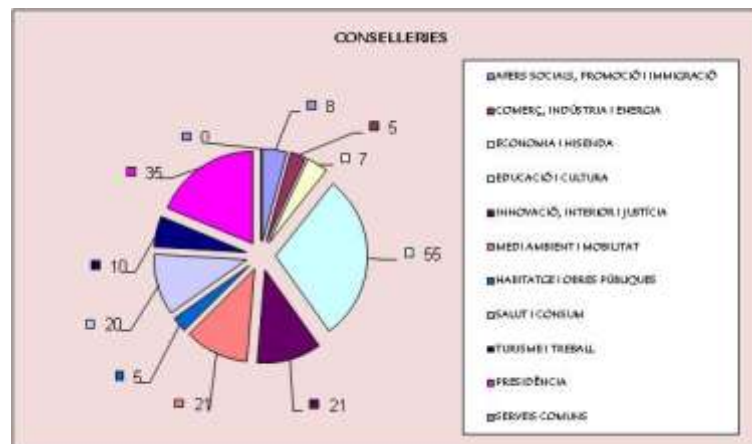
IMPORT TOTAL DELS CONTRACTES

IMPORT TOTAL DELS CONTRACTES

NOMBRE TOTAL DE CONTRACTES

CONTRACTES D'OBRES

CONSELLERIES	NÚM. CONTRACTES	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	1	373.203,46
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	0	0,00
ECONOMIA I HISENDA	0	0,00
EDUCACIÓ I CULTURA	0	0,00
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	0	0,00
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	2	114.000,00
SALUT I CONSUM	0	0,00
TURISME I TREBALL	0	0,00
PRESIDÈNCIA	0	0,00
SERVEIS COMUNS	0	0,00
TOTAL:	3	487.203,46

EMPRESSES PÚBLIQUES		
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	7	6.883.499,47
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	0	0,00
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00
TOTAL:	7	6.883.499,47

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS		
IB-SALUT (INST.BALEAR SALUT)	9	743.782.527,56
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	1	196.679,01
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00
INSTITUT ESTUDIS BALEÀRICS	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	0	0,00
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00
TOTAL:	10	743.979.206,57

TOTAL GENERAL	20	751.349.909,50
----------------------	-----------	-----------------------

CONTRACTES DE SERVEIS

CONSELLERIES	NÚM. CONTRACTES	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	7	408.619,04
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	4	284.857,59
ECONOMIA I HISENDA	6	291.408,81
EDUCACIÓ I CULTURA	32	3.444.533,25
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	16	2.296.284,70
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	19	930.816,08
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	2	182.708,62
SALUT I CONSUM	7	586.848,23
TURISME I TREBALL	10	636.681,67
PRESIDÈNCIA	31	3.555.654,01
SERVEIS COMUNS	0	0,00
TOTAL:	134	12.618.412,00

EMPRESSES PÚBLIQUES		
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	13	1.139.862,40
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	1	115.176,17
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00
TOTAL:	14	1.255.038,57

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS		
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	45	11.481.803,93
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	5	623.324,44
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	5	245.109,04
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	1	179.365,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	4	160.513,00
INSTITUT ESTUDIS BALEÀRICS	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	7	306.809,95
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00
TOTAL:	67	12.996.925,36

TOTAL GENERAL	215	26.870.375,93
----------------------	------------	----------------------

CONTRACTES DE SUBMINISTRAMENT

CONSELLERIES	NÚM. CONTRACTES	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	0	0,00
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	1	58.589,69
ECONOMIA I HISENDA	1	31.974,24
EDUCACIÓ I CULTURA	20	15.804.695,36
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	5	405.594,86
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	2	310.925,06
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	1	35.000,00
SALUT I CONSUM	13	3.749.837,34
TURISME I TREBALL	0	0,00
PRESIDÈNCIA	4	240.310,09
SERVEIS COMUNS	0	0,00
TOTAL:	47	20.636.926,64

EMPRESSES PÚBLIQUES		
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	2	359.900,00
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	4	555.088,00
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	1	555.932,80
TOTAL:	7	1.470.920,80

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS		
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	122	8.356.929,62
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0	0,00
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00
INSTITUT ESTUDIS BALEÀRICS	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B	0	0,00
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B	0	0,00
TOTAL:	122	8.356.929,62

TOTAL GENERAL	176	30.464.777,06
----------------------	------------	----------------------

CONTRACTES DE GESTIÓ DE SERVEIS PÚBLICS

CONSELLERIES	NÚM. CONTRACTES	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	0	0,00
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	0	0,00
ECONOMIA I HISENDA	3	135.913,79
EDUCACIÓ I CULTURA	0	0,00
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	0	0,00
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	0	0,00
SALUT I CONSUM	0	0,00
TURISME I TREBALL	0	0,00
PRESIDÈNCIA	0	0,00
SERVEIS COMUNS	0	0,00
TOTAL:	3	135.913,79

EMPRESSES PÚBLIQUES

AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	0	0,00
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	0	0,00
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00
TOTAL:	0	0,00

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS

IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	21	960.578,00
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0	0,00
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00
INSTITUT ESTUDIS BALEÀRICS	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	0	0,00
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00
TOTAL:	21	960.578,00

TOTAL GENERAL	24	1.096.491,79
----------------------	-----------	---------------------

CONTRACTES ESPECIALS

CONSELLERIES	NÚM. CONTRACTES	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	0	0,00
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	0	0,00
ECONOMIA I HISENDA	0	0,00
EDUCACIÓ I CULTURA	0	0,00
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	0	0,00
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	0	0,00
SALUT I CONSUM	0	0,00
TURISME I TREBALL	0	0,00
PRESIDÈNCIA	0	0,00
SERVEIS COMUNS	0	0,00
TOTAL:	0	0,00

EMPRESSES PÚBLIQUES		
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	0	0,00
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	0	0,00
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00
TOTAL:	0	0,00

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS		
IB-SALUT (INST.BALEAR SALUT)	1	133.000,00
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0	0,00
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00
INSTITUT ESTUDIS BALEÀRICS	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	0	0,00
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00
TOTAL:	1	133.000,00

TOTAL GENERAL	1	133.000,00
----------------------	----------	-------------------

PRÒRROQUES DE CONTRACTE

CONSELLERIES	NÚM. CONTRACTES	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	3	463.929,65
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	2	288.544,98
ECONOMIA I HISENDA	2	614.794,80
EDUCACIÓ I CULTURA	191	10.265.750,66
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	3	365.603,66
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	10	10.084.900,56
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	0	0,00
SALUT I CONSUM	4	361.060,35
TURISME I TREBALL	4	1.954.069,46
PRESIDÈNCIA	8	1.347.884,90
SERVEIS COMUNS	1	897.000,00
TOTAL:	228	26.643.539,02

EMPRESSES PÚBLIQUES

AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	0	0,00
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	2	171.374,40
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00
TOTAL:	2	171.374,40

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS

IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	133	9.497.520,22
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0	0,00
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00
INSTITUT ESTUDIS BALEÀRICS	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	3	133.183,34
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00
TOTAL:	136	9.630.703,56

TOTAL GENERAL	366	36.445.616,98
----------------------	------------	----------------------

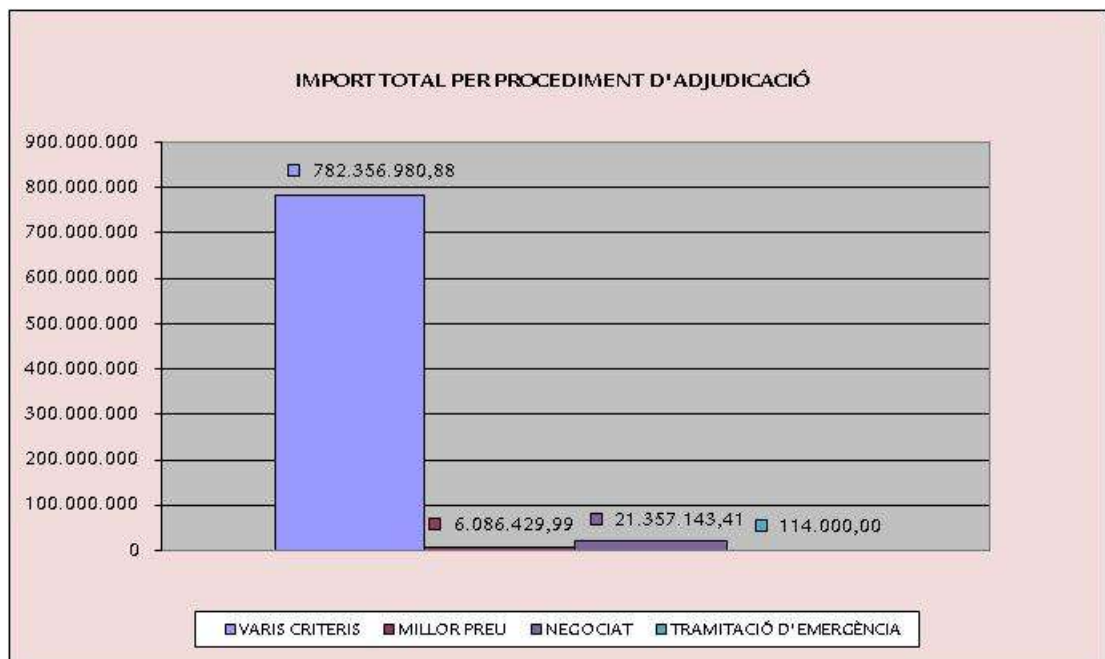
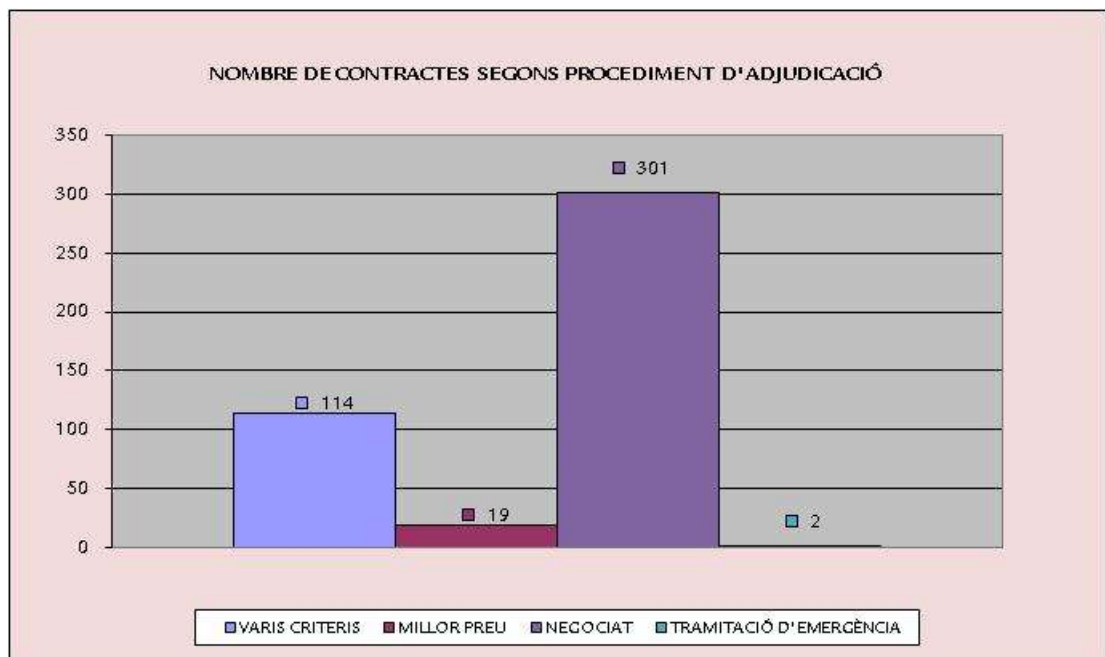
TOTAL CONTRACTES SEGONS PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ											
CONSELLERIES	VARIS CRITERIS		MILLOR PREU		NEGOCIAT		TRAMITACIÓ D'EMERGÈNCIA		RESULTAT TOTAL		
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	4	664.367,46	0	0,00	4	117.455,04	0	0,00	8	781.822,50	
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	2	193.618,49	1	58.589,69	2	91.239,10	0	0,00	5	343.447,28	
ECONOMIA I HISENDA	4	221.888,80	0	0,00	3	101.494,25	0	0,00	7	323.383,05	
EDUCACIÓ I CULTURA	34	18.029.908,05	0	0,00	21	1.355.234,35	0	0,00	55	19.385.142,40	
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00	4	272.834,16	17	2.429.045,40	0	0,00	21	2.701.879,56	
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	4	275.480,33	0	0,00	17	966.260,81	0	0,00	21	1.241.741,14	
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	1	150.665,52	0	0,00	2	67.043,10	2	114.000,00	5	331.708,62	
SALUT I CONSUM	11	3.939.251,12	0	0,00	9	397.434,45	0	0,00	20	4.336.685,57	
TURISME I TREBALL	1	97.347,04	1	112.100,00	8	427.234,63	0	0,00	10	636.681,67	
PRESIDÈNCIA	14	2.735.955,17	4	84.000,00	17	976.008,93	0	0,00	35	3.795.964,10	
SERVEIS COMUNS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
TOTAL:	75	26.308.481,98	10	527.523,85	100	6.928.450,06	2	114.000,00	187	33.878.455,89	

EMPRESES PÚBLIQUES											
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	11	3.548.079,40	2	4.149.299,48	9	685.882,99	0	0,00	22	8.383.261,87	
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	1	115.176,17	0	0,00	4	555.088,00	0	0,00	5	670.264,17	
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00	1	555.932,80	0	0,00	0	0,00	1	555.932,80	
TOTAL:	12	3.663.255,57	3	4.705.232,28	13	1.240.970,99	0	0,00	28	9.609.458,84	

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS											
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	19	751.436.462,80	6	853.673,86	173	12.424.702,45	0	0,00	198	764.714.839,11	
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	5	623.324,44	0	0,00	0	0,00	0	0,00	5	623.324,44	
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	1	50.418,38	0	0,00	5	391.369,67	0	0,00	6	441.788,05	
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	1	179.365,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	179.365,00	
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00	0	0,00	4	160.513,00	0	0,00	4	160.513,00	
INSTITUT ESTUDIS BALEARIS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	1	95.672,71	0	0,00	6	211.137,24	0	0,00	7	306.809,95	
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
TOTAL:	27	752.385.243,33	6	853.673,86	188	13.187.722,36	0	0,00	221	766.426.639,55	

TOTAL GENERAL	114	782.356.980,88	19	6.086.429,99	301	21.357.143,41	2	114.000,00	436	809.914.554,28	
----------------------	------------	-----------------------	-----------	---------------------	------------	----------------------	----------	-------------------	------------	-----------------------	--

TOTAL CONTRACTES SEGONS PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ

CONTRACTES D'OBRES SEGONS PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ											
CONSELLERIES	VARIS CRITERIS		MILLOR PREU		NEGOCIAT		TRAMITACIÓ D' EMERGÈNCIA		TOTALS		
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	1	373.203,46	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	373.203,46	
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
ECONOMIA I HISENDA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
EDUCACIÓ I CULTURA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	114.000,00	2	114.000,00	
SALUT I CONSUM	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
TURISME I TREBALL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
PRESDÈNCIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
SERVEIS COMUNS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
TOTAL:	1	373.203,46	0	0,00	0	0,00	2	114.000,00	3	487.203,46	

EMPRESES PÚBLIQUES											
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	3	2.417.495,67	2	4.149.299,48	2	316.704,32	0	0,00	7	6.883.499,47	
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
TOTAL:	3	2.417.495,67	2	4.149.299,48	2	316.704,32	0	0,00	7	6.883.499,47	

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS											
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	2	741.659.160,20	0	0,00	7	2.123.367,36	0	0,00	9	743.782.527,56	
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0	0,00	0	0,00	1	196.679,01	0	0,00	1	196.679,01	
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
INSTITUT ESTUDIS BALEARICS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	
TOTAL:	2	741.659.160,20	0	0,00	8	2.320.046,37	0	0,00	10	743.979.206,57	

TOTAL GENERAL	6	744.449.859,33	2	4.149.299,48	10	2.636.750,69	2	114.000,00	20	751.349.909,50	
---------------	---	----------------	---	--------------	----	--------------	---	------------	----	----------------	--

CONTRACTES DE SERVEIS SEGONS PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ

CONSELLERIES	VARIS CRITERIS		MILLOR PREU		NEGOCIAT		TOTALS	
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	3	291.164,00	0	0,00	4	117.455,04	7	408.619,04
COMERC, INDÚSTRIA I ENERGIA	2	193.618,49	0	0,00	2	91.239,10	4	284.857,59
ECONOMIA I HISENDA	4	221.888,80	0	0,00	2	69.520,01	6	291.408,81
EDUCACIÓ I CULTURA	23	3.096.997,66	0	0,00	9	347.535,59	32	3.444.533,25
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00	3	154.346,50	13	2.141.938,20	16	2.296.284,70
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	4	275.480,33	0	0,00	15	655.335,75	19	930.816,08
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	1	150.665,52	0	0,00	1	32.043,10	2	182.708,62
SALUT I CONSUM	3	409.179,12	0	0,00	4	177.669,11	7	586.848,23
TURISME I TREBALL	1	97.347,04	1	112.100,00	8	427.234,63	10	636.681,67
PRESDÈNCIA	13	2.685.805,17	4	84.000,00	14	785.848,84	31	3.555.654,01
SERVEIS COMUNS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	54	7.422.146,13	8	350.446,50	72	4.845.819,37	134	12.618.412,00

EMPRESSES PÚBLIQUES								
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	6	770.683,73	0	0,00	7	369.178,67	13	1.139.862,40
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	1	115.176,17	0	0,00	0	0,00	1	115.176,17
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	7	885.859,90	0	0,00	7	369.178,67	14	1.255.038,57

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS								
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	6	6.848.857,79	5	735.673,86	34	3.897.272,28	45	11.481.803,93
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	5	623.324,44	0	0,00	0	0,00	5	623.324,44
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	1	50.418,38	0	0,00	4	194.690,66	5	245.109,04
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	1	179.365,00	0	0,00	0	0,00	1	179.365,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00	0	0,00	4	160.513,00	4	160.513,00
INSTITUT ESTUDIS BALEARICS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	1	95.672,71	0	0,00	6	211.137,24	7	306.809,95
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	14	7.797.638,32	5	735.673,86	48	4.463.613,18	67	12.996.925,36

TOTAL GENERAL	75	16.105.644,35	13	1.086.120,36	127	9.678.611,22	215	26.870.375,93
----------------------	-----------	----------------------	-----------	---------------------	------------	---------------------	------------	----------------------

CONTRACTES DE SUBMINISTRAMENT SEGONS PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ

CONSELLERIES	VARIS CRITERIS		MILLORPREU		NEGOCIAT		TOTALS	
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
COMERC, INDÚSTRIA I ENERGIA	0	0,00	1	58.589,69	0	0,00	1	58.589,69
ECONOMIA I HISENDA	0	0,00	0	0,00	1	31.974,24	1	31.974,24
EDUCACIÓ I CULTURA	10	14.847.247,47	0	0,00	10	957.447,89	20	15.804.695,36
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00	1	118.487,66	4	287.107,20	5	405.594,86
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	0	0,00	0	0,00	2	310.925,06	2	310.925,06
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	0	0,00	0	0,00	1	35.000,00	1	35.000,00
SALUT I CONSUM	8	3.530.072,00	0	0,00	5	219.765,34	13	3.749.837,34
TURISME I TREBALL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
PRESDÈNCIA	1	50.150,00	0	0,00	3	190.160,09	4	240.310,09
SERVEIS COMUNS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	19	18.427.469,47	2	177.077,35	26	2.032.379,82	47	20.636.926,64

EMPRESSES PÚBLIQUES								
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	2	359.900,00	0	0,00	0	0,00	2	359.900,00
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	0	0,00	0	0,00	4	555.088,00	4	555.088,00
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00	1	555.932,80	0	0,00	1	555.932,80
TOTAL:	2	359.900,00	1	555.932,80	4	555.088,00	7	1.470.920,80

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS								
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	10	2.795.444,81	1	118.000,00	111	5.443.484,81	122	8.356.929,62
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
INSTITUT ESTUDIS BALEARICS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	10	2.795.444,81	1	118.000,00	111	5.443.484,81	122	8.356.929,62

TOTAL GENERAL	31	21.582.814,28	4	851.010,15	141	8.030.952,63	176	30.464.777,06
----------------------	-----------	----------------------	----------	-------------------	------------	---------------------	------------	----------------------

CONTRACTES DE GESTIÓ DE SERVEIS PÚBLICS SEGONS PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ

CONSELLERIES	VARIS CRITERIS		MILLOR PREU		NEGOCIAT		TOTALS	
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
COMERC, INDÚSTRIA I ENERGIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
ECONOMIA I HISENDA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
EDUCACIÓ I CULTURA	1	85.662,92	0	0,00	2	50.250,87	3	135.913,79
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
SALUT I CONSUM	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TURISME I TREBALL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
PRESIDÈNCIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
SERVEIS COMUNS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	1	85.662,92	0	0,00	2	50.250,87	3	135.913,79

EMPRESSES PÚBLIQUES	
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	0
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	0
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0
TOTAL:	0

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS	
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	0
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0
INSTITUT ESTUDIS BALEARIS	0
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	0
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0
TOTAL:	0

TOTAL GENERAL	1	85.662,92	0	0,00	23	1.010.828,87	24	1.096.491,79
----------------------	----------	------------------	----------	-------------	-----------	---------------------	-----------	---------------------

CONTRACTES ESPECIALS SEGONS PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ

CONSELLERIES	VARIS CRITERIS		MILLOR PREU		NEGOCIAT		TOTALS	
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
ECONOMIA I HISENDA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
EDUCACIÓ I CULTURA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
SALUT I CONSUM	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TURISME I TREBALL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
PRESIDÈNCIA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
SERVEIS COMUNS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00

EMPRESSES PÚBLIQUES								
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00

ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS								
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	1	133.000,00	0	0,00	0	0,00	1	133.000,00
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
INSTITUT ESTUDIS BALEARIS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	1	133.000,00	0	0,00	0	0,00	1	133.000,00

TOTAL GENERAL								
	1	133.000,00	0	0,00	0	0,00	1	133.000,00

PRÒRROQUES DE CONTRACTE

CONSELLERIES	SERVEIS		SUBMISTRAMENT		OBRES		GESTIÓ SERVEIS PÚBLICS		ESPECIALS		TOTALS	
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT
AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ	3	463.929,65	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	3	463.929,65
COMERC, INDÚSTRIA I ENERGIA	2	288.544,98	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	288.544,98
ECONOMIA I HISENDA	2	614.794,80	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	614.794,80
EDUCACIÓ I CULTURA	16	1.120.936,76	0	0,00	0	0,00	161	7.180.124,21	14	1.964.689,69	191	10.265.750,66
INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA	2	340.172,66	1	25.431,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	3	365.603,66
MEDI AMBIENT I MOBILITAT	10	10.084.900,56	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	10	10.084.900,56
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
SALUT I CONSUM	4	361.060,35	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	4	361.060,35
TURISME I TREBALL	4	1.954.069,46	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	4	1.954.069,46
PRESDÈNCIA	7	1.263.002,54	1	84.882,36	0	0,00	0	0,00	0	0,00	8	1.347.884,90
SERVEIS COMUNS	1	897.000,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	897.000,00
TOTAL:	51	17.388.411,76	2	110.313,36	0	0,00	161	7.180.124,21	14	1.964.689,69	228	26.643.539,02

EMPRESSES PÚBLIQUES

AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	1	68.834,40	1	102.540,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	171.374,40
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	1	68.834,40	1	102.540,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	171.374,40

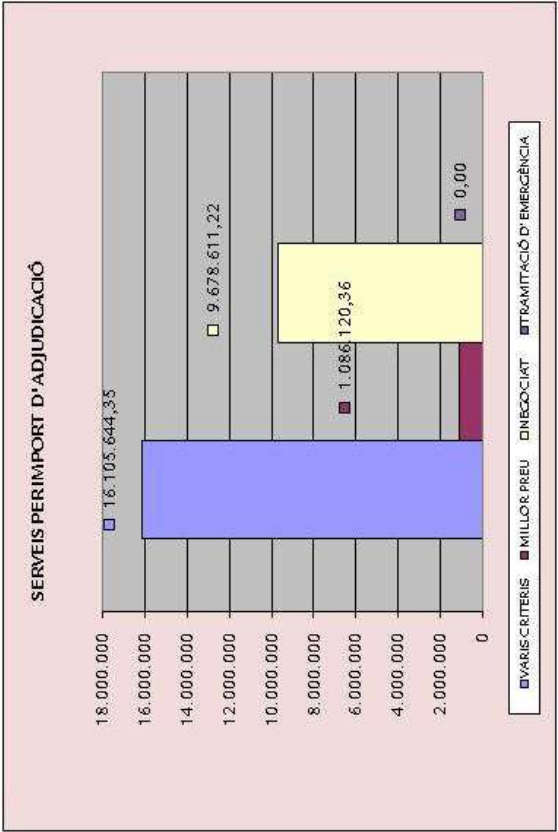
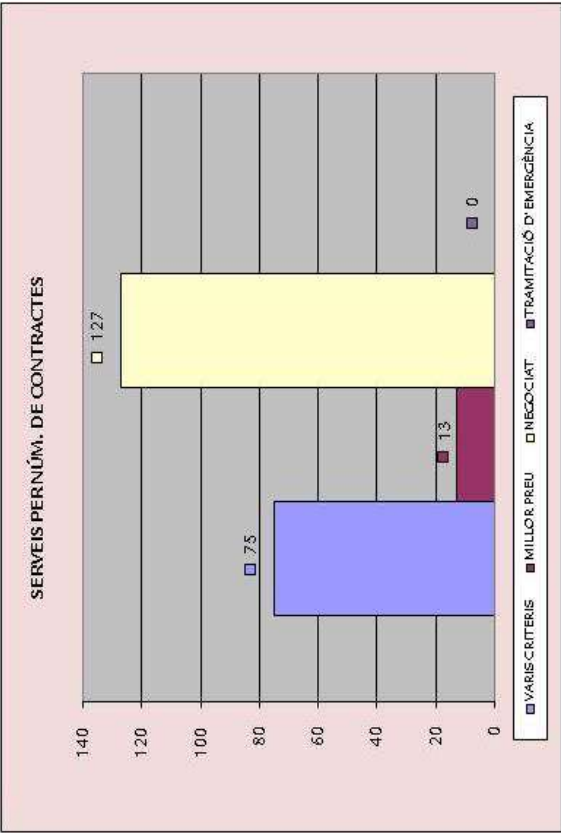
ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS

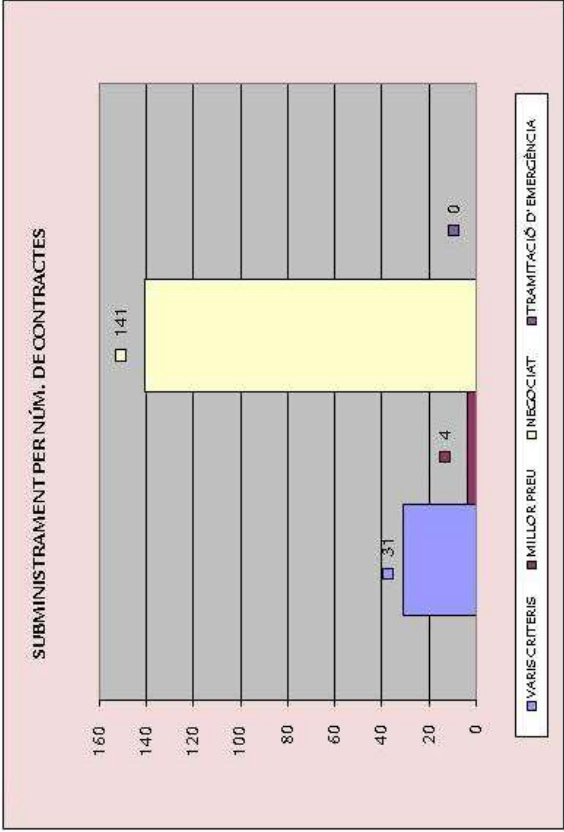
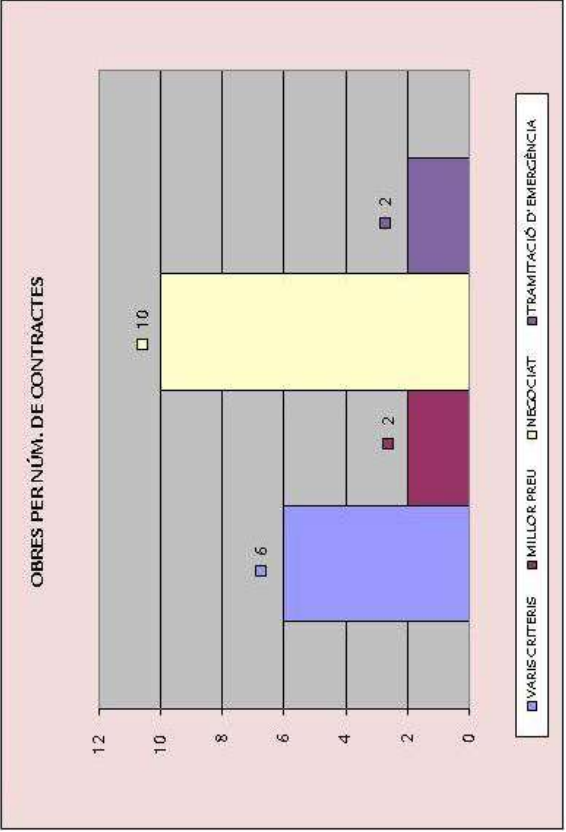
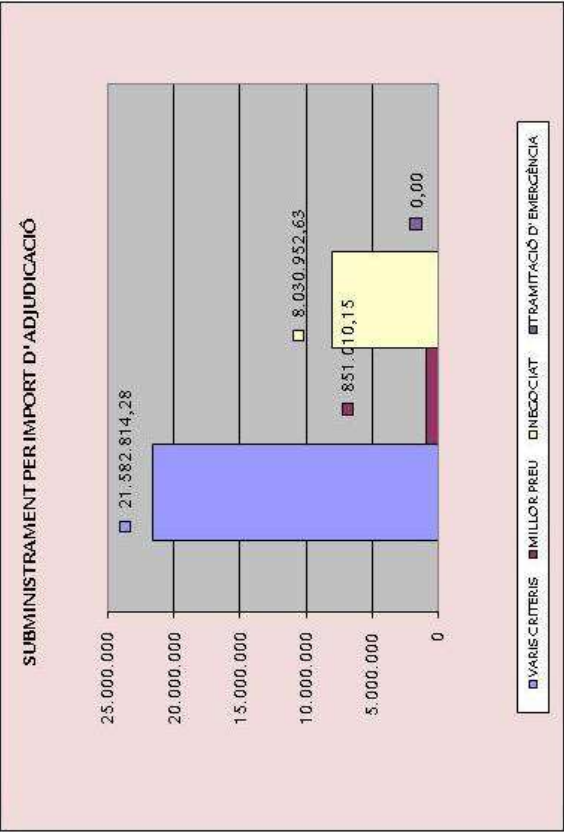
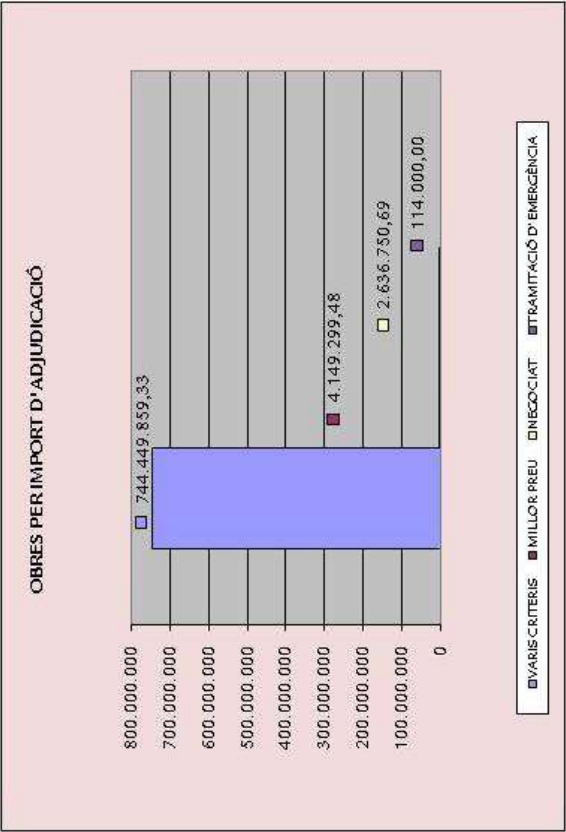
IB-SALUT (INST. BALEAR SALUT)	114	7.975.405,99	14	1.395.114,23	0	0,00	1	35.000,00	4	92.000,00	133	9.497.520,22
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
SOIB (SERVEI OCUPACIÓ DE LES I.B.)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
INSTITUT ESTUDIS BALEARCS	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.	3	133.183,34	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	3	133.183,34
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
TOTAL:	117	8.108.589,33	14	1.395.114,23	0	0,00	1	35.000,00	4	92.000,00	136	9.630.703,56

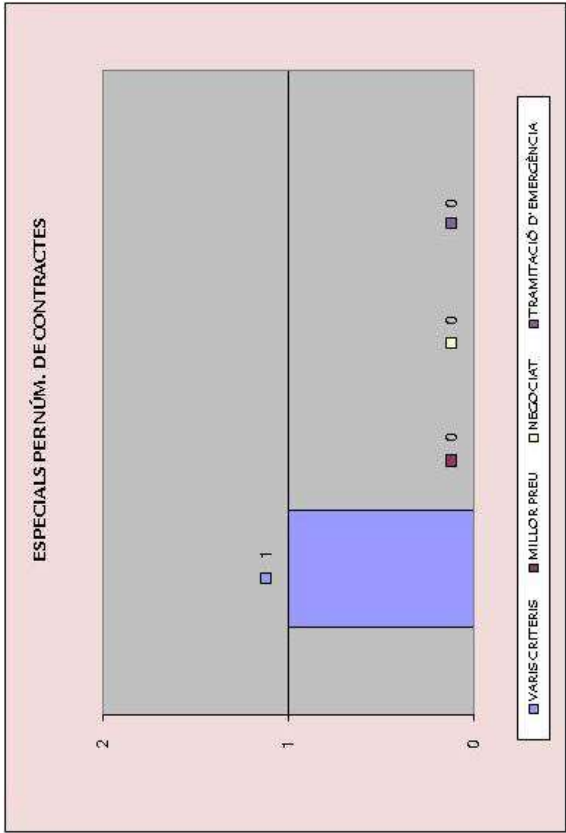
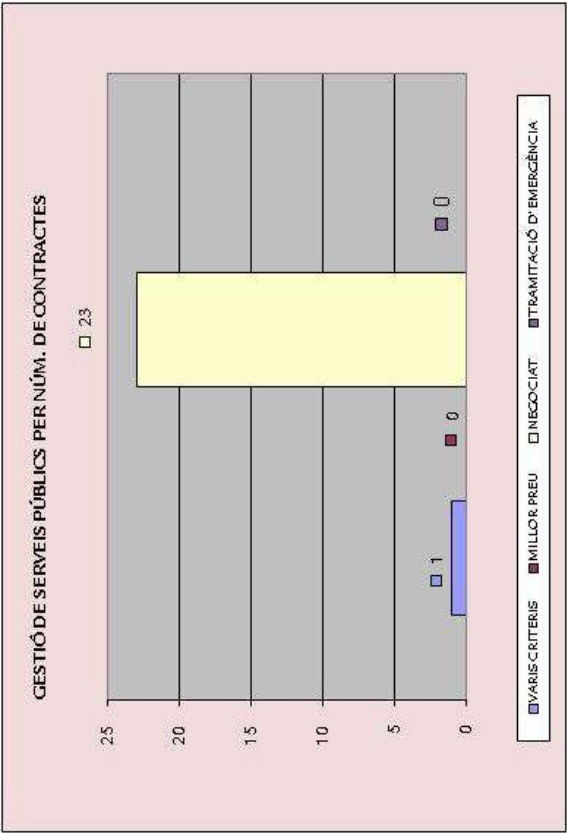
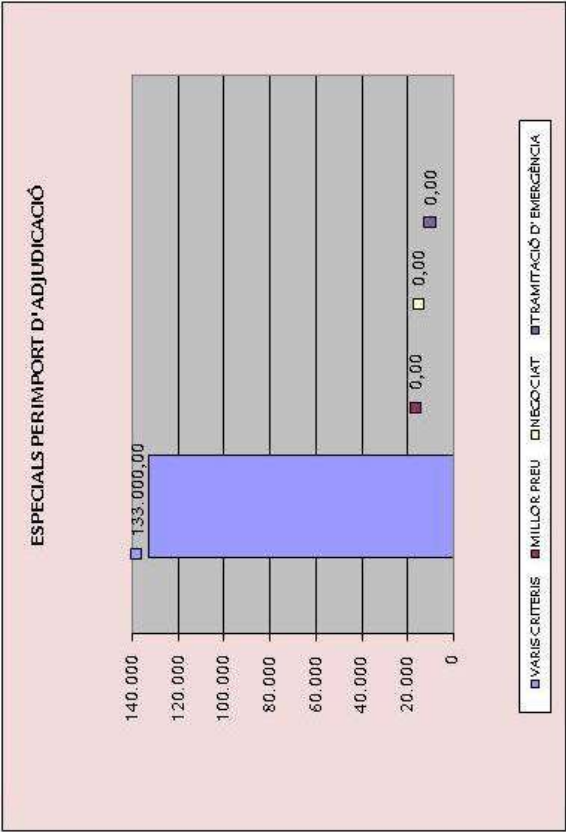
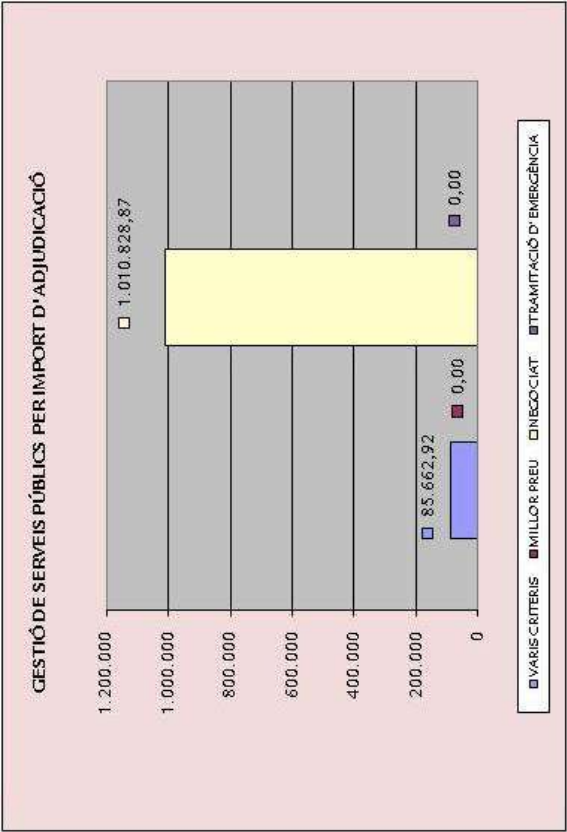
TOTAL GENERAL	169	25.565.835,49	17	1.607.967,59	0	0,00	162	7.215.124,21	18	2.056.689,69	366	36.445.616,98
----------------------	------------	----------------------	-----------	---------------------	----------	-------------	------------	---------------------	-----------	---------------------	------------	----------------------

PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ PER TIPUS DE CONTRACTES

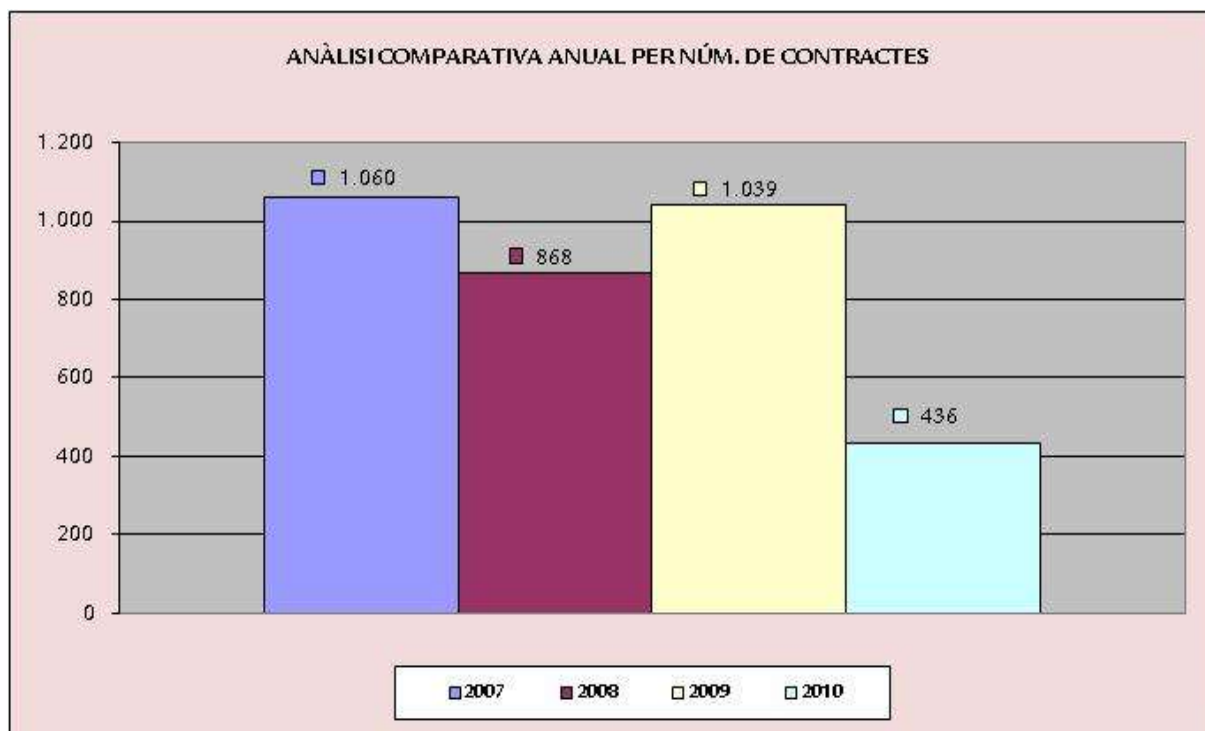
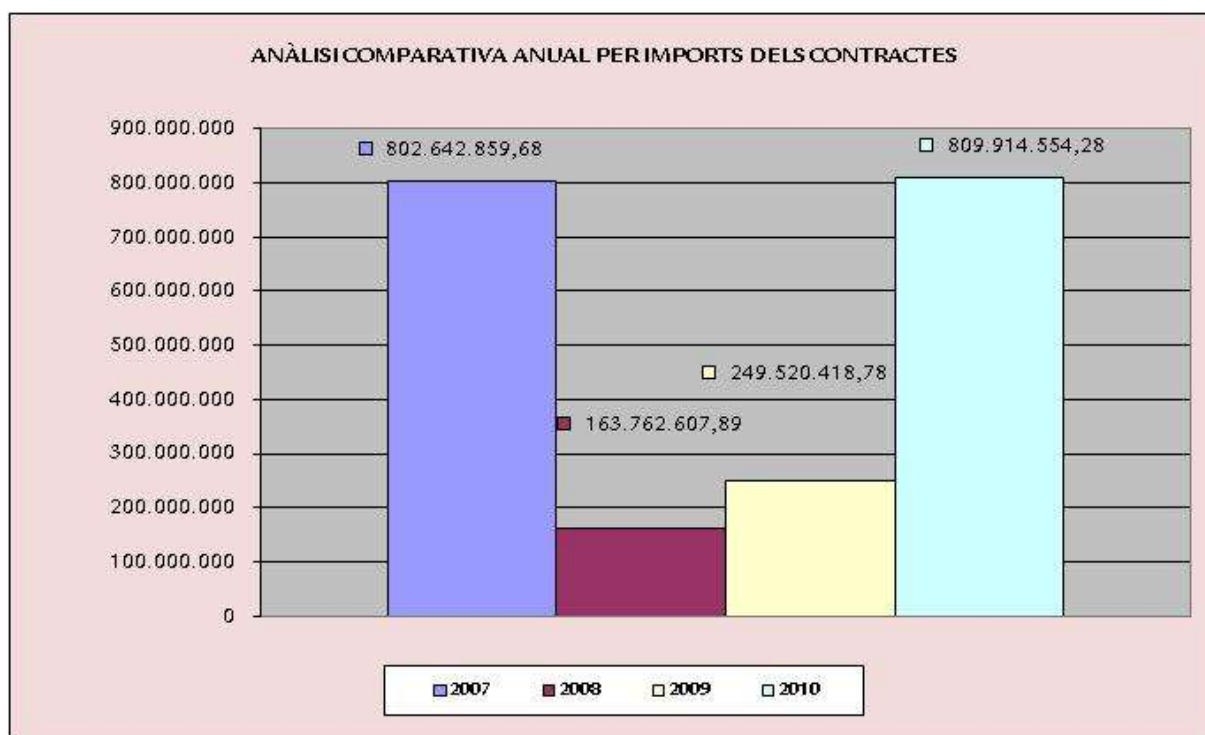
TIPUS DE CONTRACTES	VARIS CRITERIS		MILLOR PREU		NEGOCIAT		TRAMITACIÓ D'EMERGÈNCIA		TOTAL	
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT
SERVEIS	75	16.105.644,35	13	1.086.120,36	127	9.678.611,22	0	0,00	215	26.870.375,93
OBRES	6	744.449.859,33	2	4.149.299,48	10	2.636.750,69	2	114.000,00	20	751.349.909,50
SUBMINISTRAMENT	31	21.582.814,28	4	851.010,15	141	8.030.952,63	0	0,00	176	30.464.777,06
GESTIÓ DE SERVEIS PÚBLICS	1	85.662,92	0	0,00	23	1.010.828,87	0	0,00	24	1.096.491,79
ESPECIALS	1	133.000,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	133.000,00

ANÀLISI COMPARATIVA PER ANYS DELS CONTRACTES												
CONSELLERIES	2007		2008		2009		2010		TOTALS		VARIACIÓ 07/10	
	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT	NÚM.	IMPORT
AGRICULTURA I PESCA	12	1.523.791,69	7	1.152.737,78	10	682.338,81	5	131.790,00	34	3.490.658,28	-58,33	-91,35
Afers Socials, Promoció i Immigració/Presidència i Esports/Immigració i Cooperació	19	945.255,66	22	3.556.131,84	13	2.370.200,98	8	781.822,50	62	7.653.410,98	-57,89	-17,29
COMERC, INDÚSTRIA I ENERGIA	15	740.395,69	7	591.369,89	5	778.533,31	5	343.447,28	32	2.453.746,37	-66,67	-53,61
EDUCACIÓ I CULTURA	80	13.644.851,19	45	9.560.193,91	248	14.152.704,81	55	19.385.142,40	428	56.742.892,31	-31,25	42,07
ECONOMIA I HISENDA/ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ	61	17.408.661,44	35	4.332.331,48	33	2.641.457,65	7	323.383,05	136	24.705.833,62	-88,52	-98,14
ESPORTS I JOVENTUT	26	1.235.134,99	17	1.061.096,58	22	3.167.640,29	5	572.670,64	70	6.036.542,50	-80,77	-53,63
INTERIOR, INNOVACIÓ I JUSTÍCIA/INTERIOR	20	3.727.640,21	13	462.338,90	19	3.496.929,86	21	2.701.879,56	73	10.388.788,53	5,00	-27,52
MEDI AMBIENT/MEDI AMBIENT I MOBILITAT	73	3.176.465,88	58	23.928.244,25	34	2.553.462,39	21	1.241.741,14	186	30.899.914,16	-71,23	-60,91
MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI	2	251.435,71	6	421.820,39	4	343.796,38	0	0,00	12	1.017.052,68	-100,00	-100,00
HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES/OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS	39	4.486.301,93	31	19.465.453,22	20	4.246.551,38	5	331.708,62	95	28.530.015,15	-87,18	-92,61
PRESENCIA/VICEPRESIDÈNCIA I RELACIONS INSTITUCIONALS	98	12.652.347,03	47	12.278.966,70	25	2.120.031,87	25	3.091.509,46	195	30.142.849,06	-74,49	-75,57
SAUUT I CONSUM	66	4.779.664,55	28	3.251.657,56	22	4.009.419,15	20	4.336.685,57	136	16.377.426,83	-69,70	-9,27
SERVEIS COMUNS	6	9.877.469,83	3	4.372.796,00	8	2.717.974,23	0	0,00	17	16.968.240,06	-100,00	-100,00
TREBALL I FORMACIÓ	20	1.598.539,02	15	1.438.347,67	26	4.618.859,38	1	30.000,00	62	7.685.746,27	-95,00	-98,12
TURISME/TURISME I TREBALL	5	1.705.088,51	4	367.047,00	5	1.443.813,32	9	606.681,67	23	4.122.639,50	80,00	-64,42
TOTAL:	542	77.753.043,33	338	86.240.533,67	494	49.343.714,41	187	33.878.455,89	1.561	247.215.747,30	-65,50	-56,43
EMPRESES PÚBLIQUES												
IBATUR/INESTUR	0	0,00							0	0,00		
IBANAT (INST. BALEAR DE LA NATURA)	31	3.081.406,24	14	2.323.864,22	102	60.508.751,39	5	670.264,17	152	66.584.286,02	-83,87	-78,25
AGÈNCIA BALEAR AIGUA I QUALITAT AMB.	110	30.928.094,51	55	20.302.913,07	4	406.916,86	22	8.383.261,87	191	60.021.186,31	-80,00	-72,89
IBISEC (INST. BALEAR INFRAEST. EDUC.)	24	9.770.837,58	20	17.218.996,42	24	8.378.438,08	1	555.932,80	69	35.924.224,88	-95,83	-94,31
TOTAL:	165	43.780.338,33	89	39.845.773,71	130	69.294.126,13	28	9.609.458,84	412	162.529.697,21	-83,03	-78,05
ENTITATS AUTÒNOMES I ALTRES ÒRGANS												
IBSALUT (INST. BALEAR SALUT)	324	679.213.628,92	417	34.322.956,00	382	128.514.393,86	198	764.714.839,11	1321	1.606.765.817,89	-38,89	12,59
INSTITUT BALEAR DE LA DONA	15	792.945,40	5	527.949,93	8	459.612,57	5	623.324,44	33	2.403.832,34	-66,67	-21,39
SOIB (SERVEI D'OCCUPACIÓ DE LES I.B.)	3	585.335,30	8	2.505.751,20	4	473.554,77	6	441.788,05	21	4.006.429,32	100,00	-24,52
ESCOLA BALEAR D'ADM. PÚBLICA	11	517.568,40	8	209.826,40	3	141.184,00	1	179.365,00	23	1.047.943,80	-90,91	-65,34
INSTITUT ESTADÍSTICA I.B. (IBESTAT)			3	109.816,98	1	28.600,00	4	160.515,00	8	298.929,98		
INSTITUT ESTUDIS BALEARIS					3	172.189,68	0	0,00	3	172.189,68		
AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE LES I.B.					13	1.058.243,16 €	7	306.809,95	20	1.365.053,11		
CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL					1	34.800,00 €	0	0,00	1	34.800,00		
CONSELL CONSULTIU DE LES I.B.	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00		
TOTAL:	353	681.109.478,02	441	37.676.300,51	415	130.882.578,04	221	766.426.639,55	1430	1.616.094.996,12	-37,39	12,53
TOTAL GENERAL	1.060	802.642.859,68	868	163.762.607,89	1039	249.520.418,78	436	809.914.554,28	3.403	2.025.840.440,63	-58,87	0,91

**DADES
ESTADÍSTIQUES
DELS
CONTRACTISTES
INSCRITS EN LA SECCIÓ II**

CLASSIFICACIÓ D'OBRES				
EMPRESA	GRUP	SUBGRUP	CATEG.	VIGÈNCIA
ALCUDIA LUZ, SL	I	1	E	Indefinida
	I	6	C	Indefinida
	I	9	E	Indefinida
CONSTRUCCIONES ES PUJOL, SLU	C	-	D	Indefinida
	C	1	D	Indefinida
	C	2	D	Indefinida
	C	3	D	Indefinida
	C	4	D	Indefinida
	C	5	D	Indefinida
	C	6	D	Indefinida
	C	7	D	Indefinida
	C	8	D	Indefinida
	C	9	D	Indefinida
	E	1	C	Indefinida
	E	4	C	Indefinida
	E	5	C	Indefinida
	E	7	C	Indefinida
CONSTRUCCIONES Y PAVIMENTACIONES SIQUIER, SA	A	1	E	Indefinida
	A	2	E	Indefinida
	A	3	E	Indefinida
	A	4	E	Indefinida
	B	1	E	Indefinida
	B	2	E	Indefinida
	C	-	E	Indefinida
	C	1	E	Indefinida
	C	2	E	Indefinida
	C	3	E	Indefinida
	C	4	E	Indefinida
	C	5	E	Indefinida
	C	6	E	Indefinida
	C	7	E	Indefinida
	C	8	E	Indefinida
	C	9	E	Indefinida
	E	1	F	Indefinida
	E	4	F	Indefinida
	E	5	F	Indefinida
	E	7	F	Indefinida
	G	3	D	Indefinida
	G	4	F	Indefinida
	G	5	C	Indefinida
	G	6	F	Indefinida
	J	5	A	Indefinida
	K	4	A	Indefinida
	K	5	C	Indefinida
	K	6	B	Indefinida
CONSTRUCCIONS VALLS AMENGUAL, SL	C	-	E	Indefinida
	C	1	E	Indefinida
	C	2	E	Indefinida

	C	3	E	Indefinida
	C	4	E	Indefinida
	C	5	E	Indefinida
	C	6	E	Indefinida
	C	7	E	Indefinida
	C	8	E	Indefinida
	C	9	E	Indefinida
CONSTRUCCIONS VILLALONGA LLOPIS, SL	C	-	D	Indefinida
	C	1	D	Indefinida
	C	2	D	Indefinida
	C	3	D	Indefinida
	C	4	D	Indefinida
	C	5	D	Indefinida
	C	6	D	Indefinida
	C	7	D	Indefinida
	C	8	D	Indefinida
	C	9	D	Indefinida
CONTRATAS BARTOLOME RAMON, SA	A	1	D	Indefinida
	C	-	F	Indefinida
	C	1	F	Indefinida
	C	2	F	Indefinida
	C	3	F	Indefinida
	C	4	F	Indefinida
	C	5	F	Indefinida
	C	6	F	Indefinida
	C	7	F	Indefinida
	C	8	F	Indefinida
	C	9	F	Indefinida
	I	6	E	Indefinida
	I	9	E	Indefinida
	J	1	C	Indefinida
	J	2	E	Indefinida
	J	4	E	Indefinida
	K	1	E	Indefinida
	K	4	D	Indefinida
	K	7	E	Indefinida
ELECTRIFICACIONES Y MONTAJES DE BALEARES, SL	I	1	E	Indefinida
	I	3	C	Indefinida
	I	5	E	Indefinida
	I	6	E	Indefinida
	I	7	D	Indefinida
	I	8	C	Indefinida
	I	9	E	Indefinida
ESTRUCTURAS Y CIMENTACIONES IBIZA, SL	B	1	E	Indefinida
	C	1	C	Indefinida
	C	2	F	Indefinida
	C	3	D	Indefinida
	C	4	E	Indefinida
	C	5	D	Indefinida

	C	6	E	Indefinida
	C	7	B	Indefinida
	E	1	D	Indefinida
	E	4	D	Indefinida
	E	5	D	Indefinida
	E	7	D	Indefinida
EXCAVACIONES GUIEM, SL	A	1	C	Indefinida
	A	2	B	Indefinida
	A	3	B	Indefinida
	A	4	B	Indefinida
	E	1	D	Indefinida
	E	4	D	Indefinida
	E	5	D	Indefinida
	E	7	D	Indefinida
	G	6	D	Indefinida
	K	8	B	Indefinida
FERRER PONS HNOS., SA	A	1	E	Indefinida
	A	2	E	Indefinida
	A	3	E	Indefinida
	A	4	E	Indefinida
	B	1	D	Indefinida
	B	2	D	Indefinida
	C	-	E	Indefinida
	C	1	E	Indefinida
	C	2	E	Indefinida
	C	3	E	Indefinida
	C	4	E	Indefinida
	C	5	E	Indefinida
	C	6	E	Indefinida
	C	7	E	Indefinida
	C	8	E	Indefinida
	C	9	E	Indefinida
	E	1	F	Indefinida
	E	4	F	Indefinida
	E	5	F	Indefinida
	E	7	F	Indefinida
	G	3	B	Indefinida
	G	4	D	Indefinida
	G	5	A	Indefinida
	G	6	F	Indefinida
	I	1	E	Indefinida
	I	6	D	Indefinida
	I	8	A	Indefinida
	I	9	E	Indefinida
	J	1	C	Indefinida
	J	2	D	Indefinida
	J	4	D	Indefinida
	J	5	A	Indefinida
	K	2	D	Indefinida
	K	4	C	Indefinida

	K	6	B	Indefinida
	K	9	A	Indefinida
FINQUES LA TRAPA, SL	C	1	B	Indefinida
	C	2	D	Indefinida
	C	4	D	Indefinida
	C	6	D	Indefinida
	C	7	B	Indefinida
HERMANOS PARROT, SA	A	1	F	Indefinida
	A	2	F	Indefinida
	A	3	F	Indefinida
	A	4	F	Indefinida
	E	1	F	Indefinida
	E	4	F	Indefinida
	E	5	F	Indefinida
	E	7	F	Indefinida
	G	4	F	Indefinida
	G	6	F	Indefinida
IDYNE, SL	I	1	E	Indefinida
	I	6	B	Indefinida
	I	9	E	Indefinida
JAUME CERDA GINES, SL	C	-	C	Indefinida
	C	1	C	Indefinida
	C	2	C	Indefinida
	C	3	C	Indefinida
	C	4	C	Indefinida
	C	5	C	Indefinida
	C	6	C	Indefinida
	C	7	C	Indefinida
	C	8	C	Indefinida
	C	9	C	Indefinida
MIQUEL RIERA CONSTRUCCIONES, SL	C	-	D	Indefinida
	C	1	D	Indefinida
	C	2	D	Indefinida
	C	3	D	Indefinida
	C	4	E	Indefinida
	C	5	D	Indefinida
	C	6	D	Indefinida
	C	7	D	Indefinida
	C	8	D	Indefinida
	C	9	D	Indefinida
OBRAS Y PAVIMENTACIONES MAN, SA	A	1	F	Indefinida
	A	2	F	Indefinida
	A	3	F	Indefinida
	A	4	F	Indefinida
	B	-	C	Indefinida
	B	1	F	Indefinida
	B	2	F	Indefinida
	B	3	E	Indefinida
	B	4	C	Indefinida
	C	-	E	Indefinida

	C	1	E	Indefinida
	C	2	E	Indefinida
	C	3	E	Indefinida
	C	4	E	Indefinida
	C	5	E	Indefinida
	C	6	E	Indefinida
	C	7	E	Indefinida
	C	8	E	Indefinida
	C	9	E	Indefinida
	D	1	F	Indefinida
	D	5	F	Indefinida
	E	1	F	Indefinida
	E	4	F	Indefinida
	E	5	F	Indefinida
	E	7	F	Indefinida
	F	7	E	Indefinida
	G	3	D	Indefinida
	G	4	F	Indefinida
	G	5	E	Indefinida
	G	6	F	Indefinida
	J	5	A	Indefinida
	K	1	D	Indefinida
	K	2	E	Indefinida
	K	5	D	Indefinida
	K	6	E	Indefinida
	K	8	E	Indefinida
PEDRES CIUTADELLA I SERVEIS, SL	G	6	C	Indefinida
PROMOCIONES CAVALL BERNAT, SL	C	-	E	Indefinida
	C	1	E	Indefinida
	C	2	E	Indefinida
	C	3	E	Indefinida
	C	4	E	Indefinida
	C	5	E	Indefinida
	C	6	E	Indefinida
	C	7	E	Indefinida
	C	8	E	Indefinida
	C	9	E	Indefinida
PROMOCIONES ROTLLE DE SITJA, SLU	C	-	D	Indefinida
	C	1	D	Indefinida
	C	2	D	Indefinida
	C	3	D	Indefinida
	C	4	D	Indefinida
	C	5	D	Indefinida
	C	6	D	Indefinida
	C	7	D	Indefinida
	C	8	D	Indefinida
	C	9	D	Indefinida
REFRIGERACION Y CONFORT, SA	J	2	E	Indefinida
	J	3	D	Indefinida

CLASSIFICACIÓ DE SERVEIS				
EMPRESA	GRUP	SUBGRUP	CATEG.	VIGÈNCIA
ALBAFONT BALEAR, SL	O	1	A	Indefinida
ALCARI ESCOLA DE CUINA, SL	M	6	D	Indefinida
ALCUDIA LUZ, SL	P	1	D	Indefinida
AMENGUAL PIZA, MIGUEL	O	1	B	Indefinida
ANGLO BALEAR DE SERVICIOS E HIGIENE, SL	R	5	D	Indefinida
ATA ECOTECNOLOGIA DEL AGUA, SL	O	6	A	Indefinida
AUDAX MARINA, SL	Q	2	B	Indefinida
BALEAR DE ASCENSORES, SL	P	7	D	Indefinida
BALEAR DE REPARTO, SL	L	1	C	Indefinida
	R	9	D	Indefinida
	V	1	C	Indefinida
BALEARES DE LIMPIEZAS, SA	U	1	D	Indefinida
BEN DINAT CATERING, SL	M	6	C	Indefinida
BORISGRAFIC, SLU	T	1	C	Indefinida
BOSCH CASTELLO, RAMON	R	1	A	Indefinida
	R	5	B	Indefinida
CLEANING EXPECTS, SL	U	1	B	Indefinida
CONSTRUCCIONES Y PAVIMENTACIONES SIQUIER, SA	O	2	D	Indefinida
	O	6	D	Indefinida
	R	5	B	Indefinida
EMDEMA, SL	M	1	C	Indefinida
EMERGENCIAS SETMIL, SL	O	6	C	Indefinida
	U	7	D	Indefinida
ESPORTS 85, SL	L	6	D	Indefinida
	U	1	A	Indefinida
	U	7	C	Indefinida
FERRER PONS, HNOS, SA	O	1	C	Indefinida
	O	3	D	Indefinida
FUNDACIO DEIXALLES	U	1	C	Indefinida
GLOBAL RED, SL	V	2	B	Indefinida
GRDAR DISEÑO, SL	V	2	B	Indefinida
GRUP TRUI MALLORCA, SL	L	5	D	Indefinida
HOSPITAL GENERAL DE MURO, SL	N	1	D	Indefinida
IDYNE	P	1	D	Indefinida
INFORMATICA MULTIMEDIA, SL	V	3	B	Indefinida
ISLA CENTINELA, SAU	L	6	C	Indefinida
	O	6	C	Indefinida
	U	1	D	Indefinida
JOMI MAR SEGURIDAD PRIVADA, SLU	M	2	A	Indefinida
JUAN SALA TECNOMEDIC, SL	P	4	B	Indefinida
JULIO TUNDIDOR MOLINA, SL	M	6	D	Indefinida
LAVANDERIA MENORQUINA, SL	U	2	B	Indefinida
LIMPIEZAS EUGENIO, SL	U	1	D	Indefinida
MANTENIMIENTO DE SISTEMAS INFORMÁTICOS BALEAR, SL	V	2	C	Indefinida
	V	3	D	Indefinida
MOVESTORAGE, SL	R	1	D	Indefinida

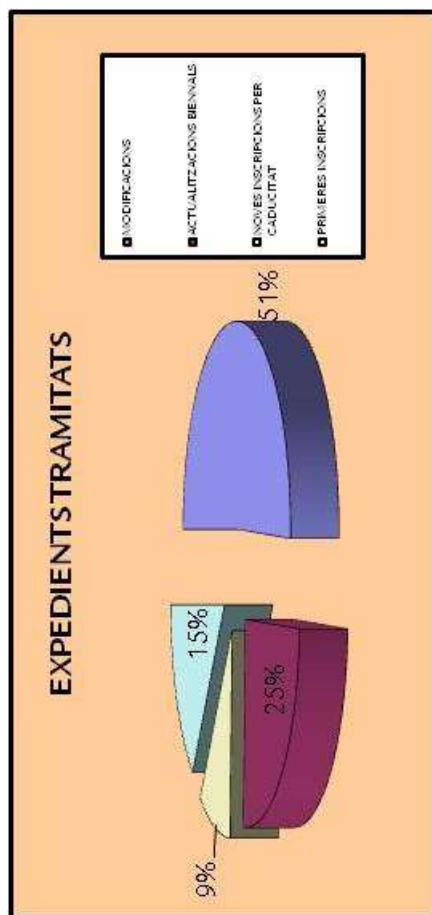
NARBADA, SL	M	6	B	Indefinida
PEÑA VELAZQUEZ ASOCIADOS, SL	L	5	B	Indefinida
	U	7	C	Indefinida
PODES I TALES TOMEU CATALA, SL	O	6	C	Indefinida
REFRIGERACION Y CONFORT, SA	P	3	B	Indefinida
RESTAURANTES MARITIM, SL	M	6	A	Indefinida
SANITARIA BALEAR, SA	N	1	D	Indefinida
SEGURA DURAN ASSESORS, SA	V	1	A	Indefinida
	V	2	A	Indefinida
	V	3	A	Indefinida
SERBAL XXI, SA	O	4	C	Indefinida
	O	6	C	Indefinida
	R	5	C	Indefinida
SERVEIS TELEMATICS DE BALEARS, SL	V	2	B	Indefinida
SERVICIO DE INFORMATICA LOCAL DE MENORCA, SA	V	2	D	Indefinida
SISTEMAS DE OFICINA DE BALEARES, SA	P	6	D	Indefinida
SSSIT PUBLICITARIS, SL	T	1	D	Indefinida
TECNOEVENTOS DE BALEARES, SL	L	5	C	Indefinida
TREBALLS AGROFORESTALS INSULARS, SL	O	6	C	Indefinida
TREBALLS DEL BOSC, SL	O	6	D	Indefinida
USP BALEARES, SLU	N	1	D	Indefinida
ZINK POSIBLE, SL	T	1	B	Indefinida
3 DIGITS, SERVEIS D'ENGINYERIA INFORMATICA, SL	V	2	B	Indefinida

**DADES
ESTADÍSTIQUES
DELS
CONTRACTISTES
INSCRITS A LA SECCIÓ III**

EXPEDIENTS TRAMITATS DURANT EL 2010

TIPUS D'EXPEDIENTS

MODIFICACIONS	214
ACTUALITZACIONS BIENNAIS	105
NOVES INSCRIPCIONS PER CADUCITAT	40
PRIMERES INSCRIPCIONS	63
TOTAL	422

El nombre total d'empreses inscrites en el Registre de Contractistes a 31 de desembre de 2010 és de **633**

EMPRESSES INSCRITES L'ANY 2010

EXPEDIENT	CONTRACTISTES INSCRITS - SEC. III ANY 2010	MUNICIPI - CP	OBJECTE	CLASS. ESTATAL		CLASS. AUTONÒMICA	
				OBRES	SERVEIS	OBRES	SERVEIS
5064/2010/A/1	OBRES I CONSTRUCCIONES TOMEU ROSSELLÓ, SL	07260 Porreres (Illes Balears)	Obres i subministraments	SI			
5065/2010/A/1	IMAGA, PROYECTOS Y CONSTRUCCIONES, SA	07007 Barcelona	Obres i serveis	SI			
5066/2010/A/1	CONSTRUCCIONS GRAN VIOBRA, SL	07638 Ses Salines (Illes Balears)	Obres i serveis	SI			
5067/2010/A/1	DELL COMPUTER SA	28023 Madrid	Serveis		SI		
5068/2010/A/1	OSIATIS, SA	08013 Barcelona	Serveis		SI		
5069/2010/A/1	IRU GESTIÓ I PRODUCCIÓ, SL	07008 Palma (Illes Balears)	Serveis		SI		
4489/2010/A/1	IN2 INGENIERIA DE LA INFORMACIÓN, SL	08008 Barcelona	Serveis		SI		
5070/2010/A/1	VITRO, SA	41020 Sevilla	Subministraments				
5071/2010/A/1	JUAN BIBILONI COLL	07009 Palma (Illes Balears)	Subministraments				
5072/2010/A/1	MANCOME CIUTADELLA, SL	07702 Maó (Illes Balears)	Obres i serveis			SI	
5073/2010/A/1	PEP PERELLÓ RAMIS	07300 Inca (Illes Balears)	Obres			SI	
5075/2010/A/1	FERRER INTERNACIONAL, SA	08029 Barcelona	Subministraments				
5074/2010/A/1	BRAINPHARMA, SL	08029 Barcelona	Subministraments				
5076/2010/A/1	APAT BALEARS, SL	07510 Sineu (Illes Balears)	Obres, serveis i subministraments				
5078/2010/A/1	EXTREMALLORCA, SL	07012 Palma (Illes Balears)	Obres			SI	
5079/2010/A/1	OBRA CIVIL BALEAR, SL	07004 Palma (Illes Balears)	Obres i serveis				
5077/2010/A/1	CA NA NEGRETA, SA	07840 Santa Eulària (Illes Balears)	Serveis				SI
2542/2010/A/1	KARL STORZ ENDOSCOPIA IBERICA, SA	28830 San Fernando de Henares	Subministraments i serveis				
5080/2010/A/1	ACCORD HEALTHCARE, SLU	08025 Barcelona	Subministraments				
5081/2010/A/1	LIMPIEZAS LIMPET, SL	07458 Ca'n Picafort (Illes Balears)	Serveis				SI
950/2010/A/1	OBRA Y PROMOCIONES COMAS, SA	07360 Lloseta (Illes Balears)	Obres i serveis	SI			
5082/2010/A/1	ZINK POSIBLE, SL	07121 Palma (Illes Balears)	Serveis				SI
5084/2010/A/1	INFORMATICA MULTIMEDIA, SL	07141 Marratxí (Illes Balears)	Subministraments i serveis				SI
5083/2010/A/1	EXACTECH IBERICA, SA	33203 Gijón (Astúrias)	Subministraments i serveis				
5085/2010/A/1	CLEARWIRE ESPAÑA, SL	28027 Madrid	Subministraments i serveis				
5086/2010/A/1	QEX INNOVATION, SL	07011 Palma (Illes Balears)	Serveis		SI		
5087/2010/A/1	MEJORAS Y SERVICIOS PITUSOS, SA	07800 Eivissa (Illes Balears)	Obres i serveis		SI		
5088/2010/A/1	ILLENCA EMPRESA CONSTRUCTORA D'OBRES I SERVEIS, SA	07009 Palma (Illes Balears)	Obres i serveis	SI			
5089/2010/A/1	LAMBRA, SL	28703 SS de los Reyes (Madrid)	Subministraments				
5090/2010/A/1	VACUETTE ESPAÑA, SL	28703 SS de los Reyes (Madrid)	Subministraments i serveis				
5091/2010/A/1	CLEANING EXPECTS, SL	07007 Palma (Illes Balears)	Subministraments i serveis				SI

EMPRESSES INSCRITES L'ANY 2010 (cont.)

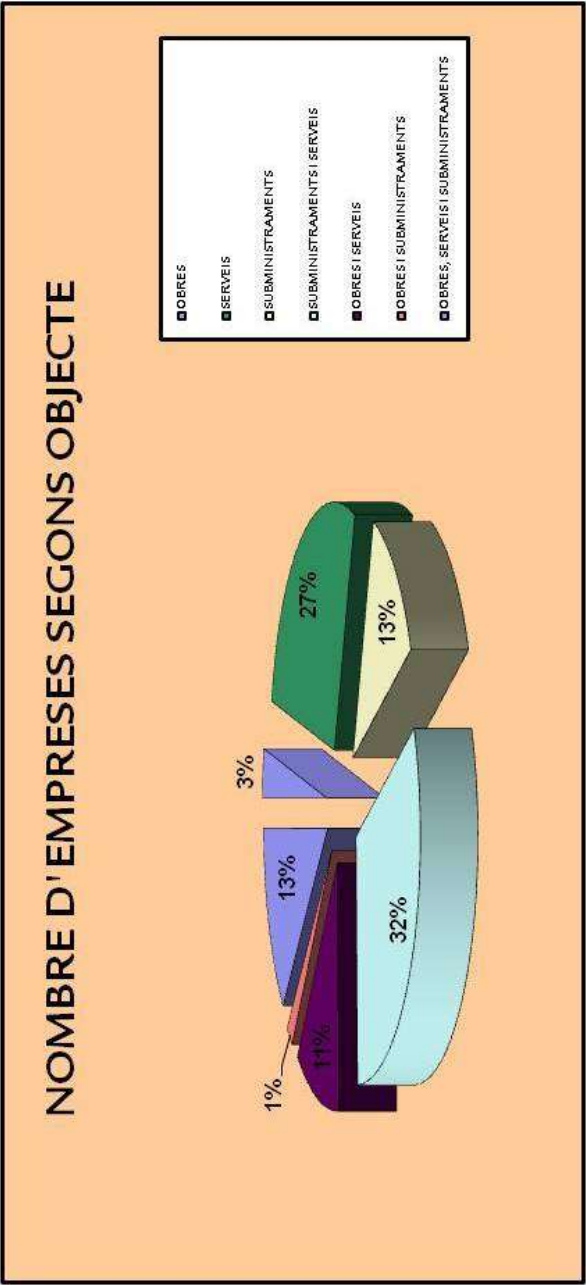
EXPEDIENT	CONTRACTISTES INSCRITS - SEC. III ANY 2010	MUNICIPI - CP	OBJECTE	CLASS. ESTATAL		CLASS. AUTONÒMICA	
				OBRAS	SERVEIS	OBRAS	SERVEIS
5092/2010/A/1	ACTIVE MEDICAL DISPOSABLE, SAL	08348 Barcelona	Subministraments				
5093/2010/A/1	SECURISBA 2000 SL	07198 Palma (Illes Balears)	Serveis				
5094/2010/A/1	KV CONSULTORES DE INGENIERIA, PROYECTOS Y OBRAS, SL	28001 Madrid	Serveis				
5095/2010/A/1	AMARA, INGENIERIA DE MARKETING, SL	07121 Palma (Illes Balears)	Serveis				
5097/2010/A/1	VINARIA GOURMET, SLNE	28002 Madrid	Serveis				
5096/2010/A/1	LABORATORIO RAMÓN SALA, SL	08036 Barcelona	Subministraments i serveis				
5098/2010/A/1	GRUP TRUI MALLORCA, SL	07141 Marratxí (Illes Balears)	Serveis				SI
202/2010/A/1	FERIA SERVICE SL	07141 Marratxí (Illes Balears)	Serveis				SI
2672/2010/A/1	SERVITEC BALEAR, SL	07519 Maria de la Salut (Illes Balears)	Subministraments i serveis				
5099/2010/A/1	NUTRICIA, SRL	28043 Madrid	Obrs, serveis i subministraments				
5100/2010/A/1	INNOVACIÓN Y CONSULTORÍA EN POLÍTICAS PÚBLICAS, SL	08201 Sabadell (Barcelona)	Serveis				
5101/2010/A/1	MARXANT BALEAR, SL	07121 Palma (Illes Balears)	Obrs, serveis i subministraments				
5102/A/2010/1	INCA CENTRO AUTO, SA	07300 Inca (Illes Balears)	Subministraments i serveis				
5103/2010/A/1	MALLORCA FOOD COMPANY, SL	07310 Campanet (Illes Balears)	Serveis				
5104/2010/A/1	GILEAD SCIENCES, SL	28033 Madrid	Subministraments i serveis				
5105/2010/A/1	SCHILLER ESPAÑA, SA	28230 Las Rozas (Madrid)	Subministraments i serveis				
5106/2010/A/1	ZIRAN IT BUSINESS CONSULTING, SL	07014 Palma (Illes Balears)	Serveis				
5107/2010/A/1	ABCAQUITECTURA MODULAR, SL	46185 La Pobla de Vallbona (Valencia)	Obrs, serveis i subministraments	SI			
526/2010/A/1	BALIZAMIENTOS Y SEÑALIZACIONES MALLORCA, SL	07141 Marratxí (Illes Balears)	Obrs, serveis i subministraments		SI		
5108/2010/A/1	NIHON KOHDEN IBERICA, SL	28043 Madrid	Subministraments i serveis				
5109/2010/A/1	SICE SOCIEDAD IBERICA DE CONSTRUCCIONES ELÉCTRICAS, SA	28100 Madrid	Obrs, serveis i subministraments	SI	SI		
5110/2010/A/1	LABORATORIOS LETI, SILU	08038 Barcelona	Subministraments				
5111/2010/A/1	TEIRLOG INGENIERIA, SL	28037 Madrid	Subministraments i serveis				
5112/2010/A/1	BIOTEST MEDICAL, SILU	08021 Barcelona	Subministraments i serveis				
5113/2010/A/1	POLICARE SPAGNA, SL	28001 Madrid	Subministraments i serveis				
4371/2010/A/1	SERVICI BALEAR DE TECNOLOGIA DE LA INFORMACIÓ, SL	07014 Palma (Illes Balears)	Subministraments i serveis				
5114/2010/A/1	ANTARES CONSULTING, SA	08029 Barcelona	Subministraments i serveis				
5115/2010/A/1	ASOCIADOS GARCÍA CARPINTERO SISTEMAS, SL	07015 Palma (Illes Balears)	Subministraments i serveis				
5116/2010/A/1	HEWLETT-PACKARD ESPAÑOLA, SL	28232 Las Rozas (Madrid)	Obrs, serveis i subministraments	SI	SI		
5117/2010/A/1	OTNIS BALEAR, SL	07121 Palma (Illes Balears)	Subministraments i serveis				
1582/2010/A/1	3 DIGITS, SERVEIS D'ENGINYERIA INFORMÀTICA, SL	07121 Palma (Illes Balears)	Obrs, serveis i subministraments				SI
5119/2010/A/1	BAMA-GEVE, SL	08006 Barcelona	Subministraments i serveis				

EMPRESSES INSCRITES PER 1ª VEGADA SEGONS EL SEU OBJECTE SOCIAL

OBRES	SERVEIS	SUBMINISTRAMENTS
PEP PERELLÓ RAMIS	DELL COMPUTER SA	VITRO, SA
EXTREMALLORCA, SL	OSIATIS, SA	JUAN BIBILONI COLL
TOTAL= 2	IRU GESTIÓ I PRODUCCIÓ, SL	FERRER INTERNACIONAL, SA
	IN2 INGENIERIA DE LA INFORMACIÓN, SL	BRAINPHARMA, SL
	CA NA NEGRETA, SA	ACCORD HEALTHCARE, SLU
	LIMPIEZAS LIMPET, SL	LAMBRA, SL
	ZINK POSSIBLE, SL	ACTIVE MEDICAL DISPOSABLE, SAL
	QEEX INNOVATION, SL	LABORATORIOS LETI, SLU
	SEGRISBA 2000 SL	TOTAL= 8
	KV CONSULTORES DE INGENIERÍA, PROYECTOS Y OBRAS, SL	
	AMARA, INGENIERIA DE MARKETING, SL	
	VINARIA GOURMET, SLNE	
	GRUP TRUI MALLORCA, SL	
	FERIA SERVICE SL	
	INNOVACIÓN Y CONSULTORÍA EN POLÍTICAS PÚBLICAS, SL	
	MALLOCA FOOD COMPANY, SL	
	ZIRAN IT BUSINESS CONSULTING, SL	
	TOTAL= 17	

SUBMINISTRAMENTS I SERVEIS	OBRES I SERVEIS	OBRES I SUBMINISTRAMENTS
KARL STORZ ENDOSCOPIA IBERICA, SA	IMAGA, PROYECTOS Y CONSTRUCCIONES, SA	OBRES I CONSTRUCCIONES TOMEU ROSSELLÓ, SL
INFORMATICA MULTIMEDIA, SL	CONSTRUCCIONS GRAN VIOBRA, SL	TOTAL=1
EXACTECH IBERICA, SA	MANCOME CIUTADELLA, SL	
CLEARWIRE ESPAÑA, SL	OBRA CIVIL BALEAR, SL	
VACUETTE ESPAÑA, SL	OBRA Y PROMOCIONES COMAS, SA	
CLEANING EXPECTS, SL	MEJORAS Y SERVICIOS PITIUSOS, SA	
LABORATORIO RAMÓN SALA, SL	ILLENCA EMPRESA CONSTRUCTORA D'OBRES I SERVEIS, SA	
SERVITEC BALEAR, SL	TOTAL= 7	
INCA CENTRO AUTO, SA		
GILEAD SCIENCES, SL		
SCHILLER ESPAÑA, SA		
NIHON KOHDEN IBERICA, SL		
TEIRLOG INGENIERIA, SL		
BIOTEST MEDICAL, SLU		
POLICARE SPAGNA, SL		
SERVICI BALEAR DE TECNOLOGIA DE LA INFORMACIÓ, SL		
ANTARES CONSULTING, SA		
ASOCIADOS GARCÍA CARPINTERO SISTEMAS, SL		
OTNIS BALEAR, SL		
BAMA-GEVE, SL		
TOTAL = 20		

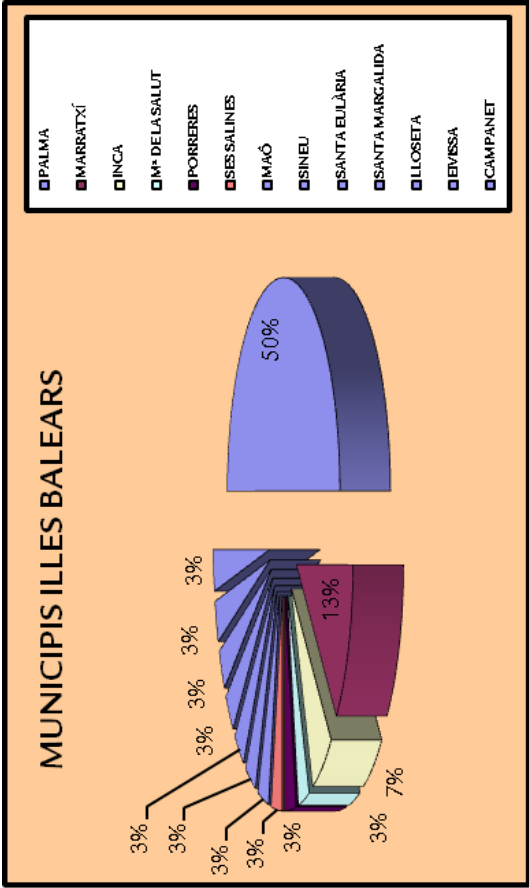
OBRES, SERVEIS I SUBMINISTRAMENTS	TOTAL NOMBRE D'EMPRESES	
APAT BALEAR, SL	OBRES	2
NUTRICIA, SRL	SERVEIS	17
MARXANT BALEAR, SL	SUBMINISTRAMENTS	8
ABCARQUITECTURA MODULAR, SL	SUBMINISTRAMENTS I SERVEIS	20
BALIZAMIENTOS Y SEÑALIZACIONES MALLORCA, SL	OBRES I SERVEIS	7
SICE SOCIEDAD IBÉRICA DE CONSTRUCCIONES ELÉCTRICAS, SA	OBRES I SUBMINISTRAMENTS	1
HEWLETT-PACKARD ESPAÑOLA, SL	OBRES, SERVEIS I SUBMINISTRAMENTS	8
3 DIGITS, SERVEIS D'ENGINYERIA INFORMÀTICA, SL		
TOTAL=8	TOTAL	63

EMPRESSES SEGONS EL SEU DOMICILI SOCIAL

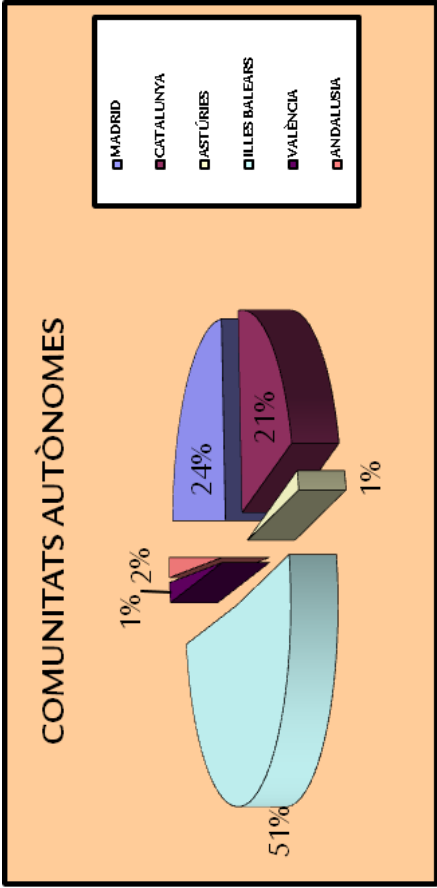
MUNICIPIIS ILLES BALEARS

PALMA	16
MARRATXI	4
INCA	2
M ^a DE LA SALUT	1
PORRERES	1
SES SALINES	1
MAÓ	1
SINEU	1
SANTA EULÀRIA	1
SANTA MARGALIDA	1
LLOSETA	1
EIVISSA	1
CAMPANET	1
TOTAL	32

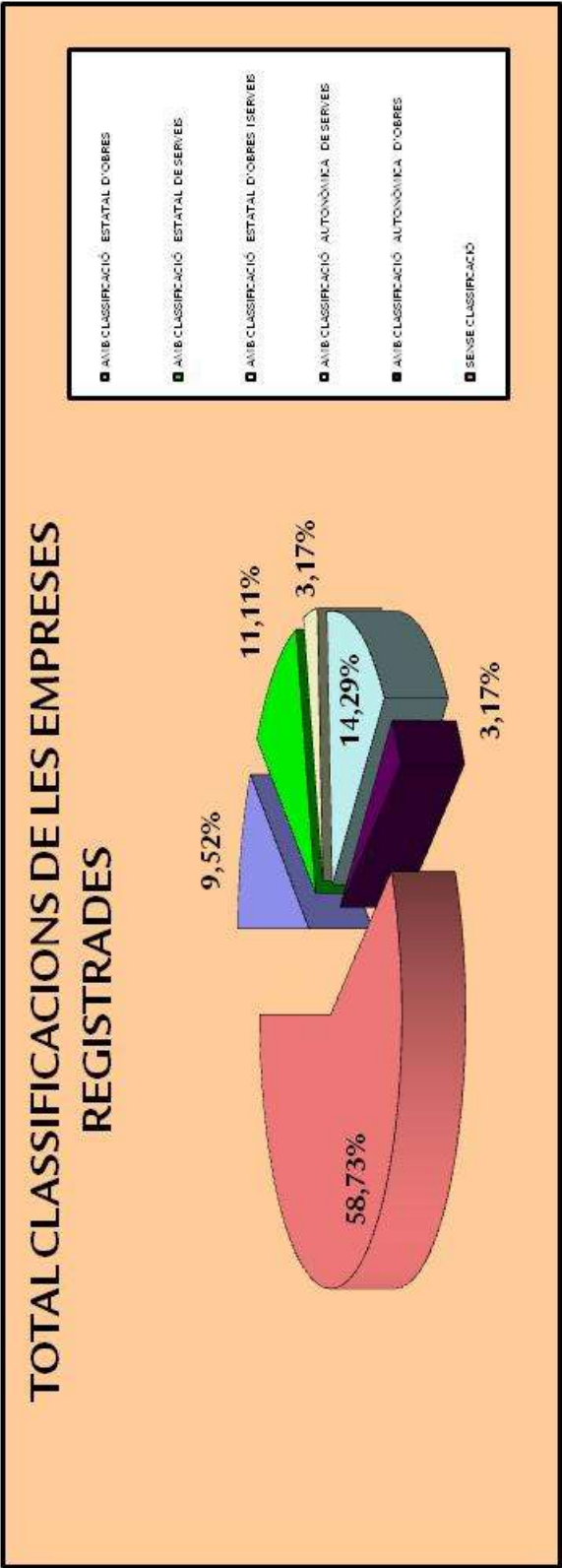

COMUNITATS AUTONOMES

MADRID	15
CATALUNYA	13
ASTÚRIES	1
ILLES BALEARS	32
VALÈNCIA	1
ANDALUSIA	1
TOTAL	63

TOTAL CLASSIFICACIONS DE LES EMPRESSES REGISTRADES			
EMPRESSES DE SERVEIS, CONSTRUCTORES I DE SUBMINISTRAMENTS			
AMB CLASSIFICACIÓ ESTATAL D'OBRES	6		9,52%
AMB CLASSIFICACIÓ ESTATAL DE SERVEIS	7		11,11%
AMB CLASSIFICACIÓ ESTATAL D'OBRES I SERVEIS	2		3,17%
AMB CLASSIFICACIÓ AUTONÒMICA DE SERVEIS	9		14,29%
AMB CLASSIFICACIÓ AUTONÒMICA D'OBRES	2		3,17%
SENSE CLASSIFICACIÓ	37		58,73%
TOTAL CLASSIFICACIONS		63	100,00%

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
Conselleria d'Administracions Públiques
Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques